Government Oriental Library Series.

Edited by Pandits under the supervision of the Curator, Govt. Oriental Library, Mysore.

BIBLIOTHECA SANSKRITA—No. 32.

बोधायनगृह्यसूत्रम्.

THE

BODHÂYANA-GṚIHYA-SÛTRA.

EDITED BY

L. S'RÎNIVÂSÂCHÂRYA,

Asst. Pandit, Government Oriental Library, Mysore.

Published under the Authority of the Government of His Highness the Maharaja of Mysore.

MYSORE:

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS,

1904.

उपोद्धातः.

गृह्यसूत्रेषु हि बोधायनीयं सूत्रमादिमं गण्यते । यथा— आग्निवेश्यसूत्रे—"अथातस्सूत्रगणान्व्याख्यास्यामः—बोधायनमापस्तम्बं सत्याषाढं द्राह्यायणमागस्त्यं शाण्डिल्यमाश्वलायनं शाम्भवं कात्यायनमिति नवानि पूर्वसूत्राणि । वैखानसं शौनकीयं भारद्वाजमाग्निवेश्यं जैमिनीयं वाधूलं माध्यन्दिनं कौण्डिन्यं कौषीतकमिति नवान्यपरसूत्राणि । अष्टादशसंख्याताश्शारीरसंस्काराः" इति ॥

प्रशस्यते चैवमिदम्—

स्वसूत्रे विद्यमाने तु परसूत्रेण वर्तते ।
बोधायनमतं कृत्वा स्वसूत्रफलभाग्भवेत् ॥

इति वृद्धमनुना ॥

तदिदं बोधायनीयं गृह्यसूत्रं-परिभाषा-गृह्यशेष-पितृमेधाख्यैस्त्रिभिरुपग्रन्थैस्सम्पुटीकृत्य समग्रमत्र प्राकाशि । प्रत्येकं चैतेषां चतुर्णां प्रविभागानां क्रमेण चत्वारः, द्वौ, पञ्च, त्रयः प्रश्ना इत्याहत्य चतुर्दश प्रश्नाः सन्ति प्रश्नावान्तरविभागाश्चाध्यायाः ॥

क्वचिच्च पुस्तके गृह्यभागमात्रेऽध्यायस्याप्यवान्तरविभागः खण्डरूपो दृश्यते । तत्तत्कोशभेदेन च खण्डविभागप्रदेशे खण्डसंख्यायां च वैषम्यमुपलभ्यते । शिष्टिव्याख्यायां त्वध्यायगणनैवादृता न पुनरध्यायान्तः खण्डविभागोपि । तस्मादस्माभिरप्यत्र सर्वेष्वपि विभागेषु अध्यायसंख्यामात्रं संन्यवेशि ॥

किंचात्रैकार्थप्रतिपादक एवाध्यायः कैश्चिद्विशेषैर्विशेषित उभयोरपि प्रविभागयोरुपलभ्यते । गृह्ये संक्षेपतोऽभिहितान्येव कानिचित्प्रकरणानि परिभाषाशेषयोर्विस्तरेण प्रतिपाद्यन्ते । केषुचि

प्रकरणेषु गृह्योक्तमुपजीव्य 'पुरस्ताद्व्याख्य
शेषयोरुक्तमुपजीव्य 'अन्यत्र व्याख्यातम्'
सूत्रकृता । तस्मात्सर्वे एते प्रविभागा एव
न्तीत्यविप्रतिपन्नमेवैतत् ॥

किंचास्मिन् देशे एतत्कल्पावलम्बि
न्थस्य कोशा अपि न तावन्तस्समुपलभ्यन्
कल्पस्य । नाप्यस्य बोधायनगृह्यस्य तथ
भ्यते । परं तु 'शिष्टिव्याख्यानम्' इति
ण्डितेन विरचिता, शिष्टिनाम्ना संकेतित
समासादिता । साऽप्यशुद्धाऽतिसंक्षिप्ताऽ
त्रयमात्रस्य च वर्तते ॥

आदर्शपुस्तकानि.

तत्रैतत्कोशालयस्थाः कोशा

1. (क) (514) ग्रन्थाक्षरलिखितं तालप
2. (ख) (405) नागराक्षरलिखितं ,
3. (ग) (691) आन्ध्राक्षरलिखितं ,
4. (घ) (303) नागराक्षरलिखितं ,
मस्समग्रम्.
5. (ङ) तंजावूरुजिल्ला कदिरमंगलाग्रहार
ग्रन्थाक्षरलिखितं तालपत्रपुस्त

तदेतेषां पञ्चानां कोशानामवष्टम्भे
प्रकटयकारीति शम् ॥

गृह्यसूत्रे.

विषयः.	प्रश्नः.	अध्यायः.	सूत्रम्.	पृष्ठसङ्ख्या.
सप्तपाकयज्ञसंस्थानां निरुक्तिः...	1	1	1—12	1
तत्र:—				
विवाहः	„	„	13—29	2
अर्घ्यः (मधुपर्कः) ...	„	2	1—67	4
अग्निमुखः	„	3	1—38	9
पाणिग्रहणम्	„	4	1—11	13
उपयमनीहोमः... ...	„	„	12—23	15
अश्मास्थापनलाजहोमौ ...	„	„	24—30	16
सौविष्टकृदाद्युत्तरतन्त्रम् ...	„	„	31—39	17
अत्र मन्त्रान्तराणि ...	„	„	40—45	18
उद्वाहः	„	5	1—48	„
प्रस्थाय गृहप्रवेशः ...	„	„	49—53	„
ध्रुवमधुवारुन्धत्योर्दर्शनं ...	„	„	54—58	19
व्रतचर्याकारः	„	„	59—60	„
उदुम्बरवृन्तस्थापनयन्जनं ...	„	„	61—69	20
पक्वहोमः	„	„	70—72	„
उपांशुस्वाध्यायनम् ...	„	„	73—75	21
स्थालीपाकः	„	6	1—19	„
मूर्ध्नि मन्त्रायहोमः ...	„	„	20—21	22
गृहालङ्कारोपसंवेशने ...	„	„	22—26	23
गर्भाधानविधिः ...	„	7	1—48	24

विषयः	प्रश्नः
पञ्चमेऽहनि नापितकर्म ...	1
पुंसवनम्	,,
सीमन्तोन्नयनम् ...	,,
बलिहरणम् (हुते) ...	,,
प्रहुतः—	
जातकर्म	2
नामकरणम्	,,
उपनिष्क्रमणम्	,,
अन्नप्राशनम्	,,
चूडाकर्म	,,
आहुतः—	
उपनयनम्	,,
समावर्तनम्	,,
शूलगवः	,,
बलिहरणम्—	
वैश्वदेवहोमः	,,
पञ्चमहायज्ञाः	,,
प्रत्यवरोहणम्	,,
अष्टकाहोमः	,,
प्रहुतानुकृतिरूपाकर्म ...	3
होतृशुक्रियव्रतचर्या ...	,,
उपनिषद्व्रतचर्या.. ...	,,
गोदानम्	,,
सम्मितव्रतम्	,,

विषयः		प्रश्नः	अध्यायः	सूत्रम्	पृष्ठसंख्या
अथान्नवर्ज्ञाशा ...	..	3	4	1—36	80
हुतानुकृतिः वास्तुशमनम्	..	,,	5	1—21	85
अङ्गनशान्तिः .	..	..	6	1—8	87
माहूतानुकृतिगन्धर्वकः	..	,,	7	1—29	89
अष्टमीव्रतम् ..	..	.	8	1—6	92
ल्हणानुकृतिरुपाकर्मोत्सर्गः	..	,,	9	1—15	93
सर्पबलिः ...	..	,,	10	1—8	95
यक्षिनर्मार्बलिः ...	..	.	11	1—5	96
अष्टकानुकृतिः मासिकम्	..	,,	12	1	97
अथाभ्युदयिकम्..	..	,,	,,	2—15	,,
तत्र प्रायश्चित्तम्..	..	,,	13	1—9	99
कर्णिकाले ऽशुचिद्रव्यसंयव्यं प्रायश्चित्तम्...	..	4	1	1—4	100
प्रणीतानामग्निभेदने	..	,,	,,	5—6	101
प्रणीताः पर्याग्निकरणेन	..	,,	,,	7—8	,,
कन्योपयमनमाता पतेत्	..	,,	,,	9	,,
कन्या रजस्वला स्यात्	..	,,	,,	10	102
कन्याऽश्रु कुर्यात्	..	,,	..	11	..
मृत्योर्विवाहोपयामेषु	..	..	2	1—5	,,
यदि भिक्षाऽभिघातकस्यात्	..	..	,,	6	103
यदि गवादिकमपमध्यं गच्छेत् प्रायश्चित्तं ...	..	,,	,,	7—8	..
यदि शकुनमभिव्याहरेत्	..	,,	..	9	..
यदि मालावृक्षी वाहयेत	..	,,	,,	10	..
यद्यर्थीस्यात्परिक्षयंपरिचासकंध		,,	,,	11	,,

विषयः.	प्रश्नः.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
नद्यादीनां व्यतिक्रमेप्रायश्चित्तम्..	4	2	1[illegible]		[illegible]
स्वयं प्रज्वलितेऽग्नौ ..	,,	3		[illegible]	[illegible]
श्मशानादिव्यतिक्रमे ..	,,	,,	[illegible]—[illegible]		
तीर्थव्यतिक्रमे नावा सन्तारस्स्यात्	,,	,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
दुर्गमध्वानं वा प्रपाद्य आमन्त्रभयादिनिमित्ते ..	,,	,,			,,
अथाभ्याघातस्स्यादग्निश्चोद्घातस्स्यात्	,,	4	1	[illegible]	,,
यद्यक्षभेदस्स्यात् .	,,	,,	3	[illegible]	1[illegible]
यदि बलवता समरथस्स्यात् ..	,,	,,	10	11	,,
विद्युत्स्तनिते	,,	,,	12	13	,,
पाकयज्ञानां प्रायश्चित्तिः ..	,,	5	1—[illegible]		1[illegible]
गर्भाधानादीनां कालातिक्रमे ..	,,	6	1	1	,,
विपरीतदर्भास्तरणादिषु ..	,,	7	1		1[illegible]
भग्ननष्टदुष्टादिषु .	,,	[illegible]	1		,,
सप्तपाकयज्ञानां प्रायश्चित्तसमुच्चयः	,,	[illegible]	1	1	,,
होमकालेऽग्निरुद्घातस्स्यात् ...	,,	10	1	3	1[illegible]
गृहमेधिनो ब्रह्मचारिणश्चानुगतेऽग्नौ ...	,,	11	1	[illegible]	,,
गृहस्थस्य विद्यार्थिनस्त्रीयाऽभ्यनुज्ञातस्य ऋतुसंवेशनविच्छेदे प्रायश्चित्तम् .	,,	1[illegible]	1	[illegible]	11[illegible]
गृह्यपरिभाषासूत्रे—					
ब्रह्मचर्यव्याख्यानम् ..	1	1	1—[illegible]		11[illegible]

विषयः.	प्रश्नः.	अध्यायः.	सूत्रम्.	पुटसङ्ख्या.
गार्हस्थ्यव्याख्यानम् ...	1	2	1—9	115
वैदि कर्मणां कालविधिः ..	„	„	10 14	116
		3	1—11	„
पुण्याहः—	„	4	1—19	119
शुचिसमदेशादिविधिः ...	„	5	1—10	121
दर्वीहोमेषु विशेषविधानपूर्वकं पाकयज्ञप्रशंसा ...	„	6	1—22	122
ध्रुवारुन्धतीदर्शनानन्तरं व्रत-स्वीकारादिकम् ...	„	7	1—16	124
दशमे हानि वैवाहिकश्राद्धम् ..	„	8	1—36	125
तत्रैव विशेषः ..	„	9	1—19	130
अग्न्याधेयस्य कालः ...	„	10	1—9	132
ऋतुसंवेशनादिकम् ...	„	„	10—16	133
सूतकाग्निविधानम् ..	„	11	1—22	„
उपनीतस्याव्रत्यानि ..	„	12	1—6	135
पुनस्संस्कारः .	„	„	7—18	„
वेदमधीत्य स्नानम्—तत्रमीमांसा	„	13	1—55	137
तूष्णीं स्नानम्	„	14	1—23	143
स्नातकधर्मः	„	15	1—11	145
नित्यमग्नेर्धार्यत्वम् ...	„	16	1—16	146
अनुगताहुतातिपन्नाव्रत्याना-ज्ञातोखाभेदाग्नि विच्छेदा-दिप्रायश्चित्तम् ..	„	„	17—43	147
अथास्याध्वन्यरण्योरात्मनि वा समारोपणम् ..	„	„	44—50	149
सर्वौसाग्रोषधीनामाग्रयणस्था-लीपाकः	2	1	1—9	151

विषयः.	प्रश्नः.	अध्यायः.	सूत्रम्.	पुटसङ्ख्या.
पशुबन्धप्रतिनिधिः .	2	1	10—27	151
श्रौतोक्तानि स्मार्ते कर्तव्यानि . .	,,	,,	28—38	153
आग्निहोत्रिकव्याख्यानम् ...	,,	,,	39—44	154
अपूर्वव्याख्यानम् ...	,,	,,	45—48	,,
निवीतप्राचीनावीतोपवीतविधिः	,,	2	1—12	155
यज्ञोपवीतम् . .	,,	,,	13—18	156
यज्ञोपवीत्यप आचामेदित्यस्य विधिः . .	,,	3	1—4	,,
,, . .	,,	4	1—3	,,
पञ्च महायज्ञाः . . .	,,	,,	4—13	158
अथास्यातिथयः. . .	,,	,,	14—20	159
अतिथिविशेषा उपचारविशेषाश्च . .	,,	5	1—22	,,
अभिचाराद्यर्थं पाकयज्ञादिषु क्षत्रियवैश्ययोर्विशेषः . .	,,	6	1—6	162
दैवपित्र्ययोः विशेषः . .	,,	,,	7—13	163
पुत्रार्थिहोमः .	,,	7	1—6	164
गृह्यशेषसूत्रे—				
अग्निमुखन्यायः . .	1	1	1—35	165
औपासनाग्निः . .	,,	2	1—5	169
प्रजासंस्कारार्थाग्निः ...	,,	,,	6—14	,,
अपूर्वव्याख्यानम् . .	,,	3	1—13	170
स्थण्डिलविधिव्याख्यानम् . .	,,	4	1—10	171
सिकतादोषव्याख्यानम् .	,,	5	1—3	173
परिस्तरणविधिः . .	,,	6	,,	,,

विषयः.		प्रश्नः.	अध्यायः.	सूत्रम्.	पुटसङ्ख्या.
दर्भसंख्याविधिः	...	1	7	1—2	174
तत्तदधिदैवतनामानि	...	,,	8	1—8	175
पुण्याहदेवताः . .	..	,,	9	1	177
पुण्याहव्याख्या	.	,,	10	1—22	178
नामकरणाविधिः	..	,,	11	1—19	180
कर्णवेधः	..	,,	12	1—16	182
नक्षत्रहोमः	..	,,	13	1—18	184
उदकशान्तिः	..	,,	14	1—13	185
प्रतिसरबन्धः	..	,,	15	1—7	188
ग्रहातिथ्यबलिकर्मोपहारः	..	,,	16	1—43	190
नवग्रहपूजाविधिः	..	,,	17	1—64	196
ग्रहशान्तिः	..	,,	18	1—10	205
अश्वशान्तिः	...	,,	19	1—5	206
गजशान्तिः	..	,,	20	1—8	207
यमयज्ञः	...	,,	21	1—24	208
तृणगर्भः	...	,,	22	1—15	212
राजाभिषेकविधिः	..	,,	23	1—20	213
शताभिषेकविधिः	..	,,	24	1—10	216
पञ्चमीश्राद्धम्	..	2	1	1—15	219
गर्भाधानम्	...	,,	2	1—7	221
अथ मङ्गलानि	...	,,	3	1—14	222
प्रजार्थिहोमः	...	,,	4	1—8	224
आदित्यबलिः ...	..	,,	5	1—10	225
पुत्रप्रतिग्रहकल्पः	...	,,	6	,,	227
यज्ञोपवीतविधिः	...	,,	7	1—9	228

विषयः

राजन्यवैश्याद्युपनयनादिक्रमः
जडबधिरमूकानां संस्कारः
अश्वत्थसंस्कारः
उपनयने विशेषः
पुनर्विवाहः
विष्णुप्रतिष्ठाकल्पः
महापुरुषस्याहरहः परिचर्याविधिः
विष्णुस्नपनविधिः
रुद्रप्रतिष्ठाकल्पः
महादेवस्याहरहः परिचर्याविधिः
रुद्रस्नपनविधिः
पुनःप्रतिष्ठाकल्पः
पञ्चगव्यविधिः
सामान्यतस्स्नपनविधिः
सामान्यतः पूजाविधिः
प्रणवकल्पः
व्याहृतिकल्पः
दुर्गाकल्पः
उपश्रुतिकल्पः
श्रीकल्पः
सरस्वतीकल्पः
विष्णुकल्पः
रविकल्पः
ज्येष्ठाकल्पः

विषयः.	प्रश्नः.	अध्यायः.	सूत्रम्.	पुटसङ्ख्या.
विनायककल्पः.. ..	3	10	1—10	278
मृत्युञ्जयकल्पः	,,	11	1—5	280
अभिवृद्धिकल्पः ...	,,	12	1—5	281
शिथिलीकल्पः	,,	13	1—21	282
यमळकल्पः	,,	14	1—4	285
ईशानकल्पः	,,	15	1—10	286
वृषोत्सर्गः	,,	16	1—15	287
सहस्रभोजनविधिः ...	,,	17	1—8	289
सहस्रभोजनसुत्या ...	,,	18	1—5	290
जीवश्राद्धम्	,,	19	1—20	292
नारायणबलिः	,,	20	1—14	294
नारायणबलिसंस्कारः ..	,,	21	1—22	296
आत्मश्राद्धम्	,,	22	1—7	298
वायसबलिः	,,	23	1—11	299
मित्थ्यासत्यबलिः ...	4	1	1—5	302
धूर्तबलिः	,,	2	1—41	303
मृतबलिः	,,	3	1—3	309
धर्मोपभोगविधिः ..	,,	4	1—19	310
काम्यविधिः	,,	5	1—8	313
शौचविधिः	,,	6	1—8	314
आचमनविधिः.. ..	,,	7	1—5	315
गृहस्थस्यौपासनम् ..	,,	8	1—7	316
अनाहिताग्नेर्दर्शपूर्णमासौ ..	,,	9	1—12	317
द्विभार्यकस्यौपासनाग्निसंसर्गः..	,,	10	1—8	319
प्रजार्थिहोमः	,,	11	1—8	320
औपासनाग्निविमोकः ..	,,	12	1—3	321

विषयः		प्रश्नः	अध्यायः	सूत्राणि
लौकिकौपासनग्रहणधारणोपावरोहणविधिः	..	4	13	1—11
विच्छिन्नाग्निकस्य गृहस्थस्य प्राणेषूत्क्रान्तेषु अग्न्युद्धारः	..	,,	14	1—2
द्विभार्यकस्याहिताग्नेः प्राक्संयोगान्मरणे ..	..	,,	15	1—10
कपिलसंन्यासविधिः	..	,,	16	1—13
संन्यासिसंस्कारविधिः	..	,,	17	1—20
अङ्कुरार्पणविधिः	..	,,	18	1—16
नान्दीमुखम् ..	..	,,	19	1—2
ग्रामस्योत्पातशान्तिः	..	,,	20	1—9
अशनिपातशान्तिः	..	,,	21	1—4
अग्निमुखप्रयोगः...	..	5	1	1—42
विवाह्यकन्यारजस्वलादिप्रायश्चित्तम् ..	..	,,	2	1—14
ऋतुशान्तिः ..	..	,,	3	1—20
मृत्तिकास्नानविधिः	..	,,	4	1—4
अर्कोद्वाहविधिः...	..	,,	5	1—15
पञ्चमीश्राद्धम् ..	..	,,	6	1—26
वनस्पतिहोमः ..	..	,,	7	1
उग्ररथशान्तिः ..	..	,,	8	1—5

विषयः.	प्रश्नः.	खण्डः.	पुटसङ्ख्या.
पितृमेधसूत्रम्—			
आहिताग्नेस्संस्कारः	1	1-12	357
" अस्थिदाहः	"	13	373
संचयनम्	"	14-15	375
पुनर्दाहः	"	16	377
लोष्टचयनम्	"	17-20	379
शान्तिहोमः .. :	"	21	388
ब्रह्ममेधः	2	1-2	392
हविर्यज्ञीयं निवपनं पुनर्दाहश्च ..	"	3	394
स्त्रीणां वर्ज्यमन्त्राः	"	4	395
विधुराग्न्यादिसन्धानम्... ..	"	5	397
परोक्षमृतस्य कल्पः	"	6	399
परोक्षमृतसंस्कारे कृते यजमानस्य पुनरागमने कल्पः	"	7	400
दुर्मरणप्रायश्चित्तम्	"	8	402
एकोद्दिष्टम्.	"	9	403
अग्नावेकोद्दिष्टम्	"	10	407
सपिण्डीकरणम्	"	11	408
संक्षेपतस्सपिण्डीकरणविधिः ...	"	12	411
द्विजातीनां दहनकल्पः (हौतृकल्पः) ...	3	1	412
ब्रह्ममेधः	"	2	415
दहनविधिः	"	3	416
चमसादिपात्रनिक्षेपणाद्युत्तर- विधिः	"	4	418

विषयः	पृष्ठं

अमन्त्रसंस्कारः (एकर्चसंस्कारः) ... ,,
बालसंस्कारः (व्याहृतिसंस्कारः) ,,
दुर्मृतदेशान्तरमृतसंग्रामादिहतानाम् . ,,
आहिताग्नेः प्रवसतः पुनस्संस्कारः ... ,,
गर्भिणीसंस्कारः ... ... ,,
होतृसंचयनम् ... ,,
परिव्राजकसंस्कारः .. ,,
मृतपत्नीनियमः ... ... ,,
पितृमेधशेषः .... ,,

हरिः ओम्,

अथ बोधायनगृह्यसूत्रप्रारम्भः.

यथो एतद्धुतः प्रहुत आहुतश्शूलगवो बलिहरणं प्रत्यवरोहणमष्टकाहोम इति सप्त पाकयज्ञसंस्था इति ॥ १

ता अनु व्याख्यास्यामः ॥ २

तत्र यद्धूयते स हुतो यथैतद्विवाहस्सीमन्तोन्नयनं चेति ॥ ३

तत्र हि हूयत एव ॥ ४

अथ यद्धुत्वा दीयते स प्रहुतो यथैतज्जातकर्म चौलं चेति ॥ ५

तत्र हि हुत्वा दीयत एव ॥ ६

अथ यद्धुत्वा दत्वा चादीयते स आहुतः यथैतदुपनयनं समावर्तनं चेति ॥ ७

तत्र हि हुत्वा दत्वा चादीयते ॥ ८

अथ यच्छूलेषूपनीक्ष्य* गव्यानि श्रपयन्ति स शूलगवः ॥ ९

अथ यत् गृह्याभ्यो देवताभ्योऽन्नं सम्प्रकिरन्ति तत् बलिहरणम् ॥

अथ यद्दतो ऋतुं प्रत्यवरोहन्ति तत् प्रत्यवरोहणम् ॥ ११

अथ यदेकाष्टकायामन्नं क्रियते सोऽष्टकाहोम इति ॥ १२

---

*ग-उपानिक्षिप्य.

विवाहं व्याख्यास्यामः ॥ १

उदगयन आपूर्यमाणपक्षे पुण्ये नक्षत्रे युग्मान् ब्राह्मणान् वरान् प्रहिणोति 'प्रसुग्मन्ता धियसानस्य सक्षणि वरेभिर्वरां अभिषुप्रसीदत । अस्माकमिन्द्र उभयं जुजोषति * यत्सौम्यस्यान्धसो बुबोधाति' इति ॥ १४

गतानुमन्त्रयते 'अनृक्षरा ऋजवस्सन्तु पन्था येभिस्सखायो यन्ति नो वरेयम् । समर्यमा सम्भगो नो निनीयात्संजास्पत्यं सुयममस्तु देवाः' इति ॥ १५

अथ यदि दक्षिणाभिस्सह दत्ता स्यान्नात्र वरान् प्रहिणुयात् ॥ १६

सं [illegible]गायात् 'प्रजापतिस्त्रियां यशः' इत्येताभिष्षड्भिरनुछन्दसम् ॥ १७

सर्वे मासा विवाहस्य ॥ १८

शुचिनभस्तपस्यवर्जमित्येके ॥ १९

रोहिणी मृगशिर उत्तरे फल्गुनी स्वातीति विवाहस्य नक्षत्राणि ॥ २०

पुष्यस्तिष्यो हस्तश्श्रोणा रेवतीत्यन्येषां भूतिकर्मणाम् ॥ २१

यानि चान्यानि पुण्योक्तानि नक्षत्राणि तेषु पूर्वेद्युरेवार्थिपूर्तेषु युग्मान् ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ २२

[illegible] ॥ २३

---

* न-जुजोषतु यत्सौ.

पुण्यफलादतामिश्रैर्यवैस्तिलार्थमुपलिप्य*दध्योदनं सम्प्रकीर्य† दक्षिणं जानुं भूमौ निधाय सव्यमुद्धृत्य 'इडा देवहूः' इति जपित्वा 'नान्दीमुखाः पितरः प्रियन्ताम्' इति वाचयित्वा 'अथ विवाहः' इति ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इत्योङ्कारपूर्वं त्रिस्त्रिरेकैकामाशिषो वाचयित्वा स्नातोऽहतवासा गन्धानुलिप्तस्स्रग्वी भुक्तवान् प्रतोदपाणिरपदादिर्गत्वा वधूज्ञातिभिरतिथिवदर्चितस्स्नातामहतवाससां गन्धानुलिप्तां स्रग्विणीं भुक्तवतीमिपुहस्तां दत्तां वधूं समीक्षते 'अभ्रातृघ्नीं वरुणापतिघ्नीं बृहस्पते । इन्द्रापुत्रघ्नीं लक्ष्म्यं तामस्यै सवितस्सुव' इति॥ २४

समीक्ष्यमाणां जपति 'अघोरचक्षुरपतिघ्न्येधि शिवा पतिभ्यस्सुमनास्सुवर्चाः । जीवसूर्देवकामा स्योना शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे' इति ॥ २५

अथैनामन्तरेण भ्रुवौ दर्भेण सम्मार्ष्टि 'इदमहं या त्वयि पतिघ्न्यलक्ष्मिस्तां निर्दिशामि' इति ॥ २६

दर्भं निरस्याप उपस्पृश्याथैनां दक्षिणे हस्ते गृह्णाति 'मित्रोऽसि' इति ॥ २७

अथैनां देवयजनमुदानयति 'एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । द्वे ऊर्जे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । चत्वारि मायोभवाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । पञ्च पशुभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । षड्रायस्पोषाय विष्णु-

---

*ग-मपि च ... †ग. 'पूर्वैः फलैरक्षतैस्सहोदकुम्भमादाय' इत्यधिकः पाठः.
‡ग. ताम. ॥ग. पतलम. ¶ग-नयति.

स्त्वाऽन्वेतु । सप्त सप्तभ्यो होत्राभ्यो
न्वेतु ' इति ॥

सप्तमं पदमुपसङ्गृह्य जपति ' सखायस्सप्तपदा* अ
ते गमेयं सख्यात्ते मा योषं सख्यान्मे मा यो

इति बोधायनीयगृह्ये प्रथमप्रश्ने
प्रथमोऽध्यायः.

आवेद्यार्घ्यं कुर्यात् ॥

मध्येऽगारस्योदीचीनप्रतिषेवणा एरका उपस्तृणाति

तास्वहतानि बहुगुणान्युत्तरदशानि वासांस्यास्तीर्य
प्राङ्मुखा उपविशन्ति ॥

उत्तरपूर्वे देशेऽगारस्य प्राक्कूलान् दर्भान् संस्तीर्य
व्याणि संसादयति ॥

यावन्त ऋत्विजस्तावन्ति कांस्यानि पात्राणि स
तावतः कूर्चान् ॥

द्वावन्यौ परिग्रहणीयौ† कूर्चौ ॥

दधि मधु घृतमापः पयो वस्त्रयुगानि कुण्डलयुगा
यस्यं गोः पयश्चमसः स्रगलङ्करणीयं चेति ॥

पवित्रे कृत्वा तूष्णीं संस्कृताभिरद्भिरुत्तानानि पात्र
प्रोक्ष्य कूर्चे कांस्यं निधाय तिरःपवित्रं मध्वान

---

* ख, सख्याऽसि सप्तपदा. † ग. गृह्

ये पयो वा द्वितीयं स द्विवृत् ॥ १.०

ं तृतीयं स त्रिवृत् ॥ ११

द्वितीयं तच्चतुर्थं स चतुर्वृत् ॥ १२

पः पञ्चमीऽस्मै पाङ्क्तः ॥ १३

ीयसा तेजोमयेनापिधाय नानारूपम् अर्व्यद्रव्याण्याहृत्य अन्वगनुभ्रजन्ताः ॥ १४

कूर्चः इति कूर्चं प्राह ॥ १५

'सुकूर्चः' इतीतरः प्रतिगृह्णाति ॥ १६

प्रदक्षिणं पर्यस्योदगग्रं उपविशति ॥ १७

स्तादूर्ध्वं प्रश्नमुपोहते 'राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्योषम्' इति ॥ १८

थास्मा उदपात्रमादाय कूर्चाभ्यां परिगृह्य पाद्या आप इति प्राह ॥ १९

अभिमन्त्रयते 'आपः पादावनेजनीर्द्विषन्तं नाशयन्तु मे । अस्मिन् कुले ब्रह्मवर्चस्यसानि' इति ॥ २०

क्षिणं पादं पूर्वं ब्राह्मणाय प्रक्षालयति । सव्यं शूद्राय ॥ २१

प्रक्षालयति पुमानभिषिञ्चति । विपरीतमित्येके ॥ २२

यमान् पत्नीयजमानौ जङ्घे धावयतः ॥ २३

यतस्तु पाणी सम्मृशति 'मयि महो मयि भगो मयि भर्गो मयि यशः' इति ॥ २४

अथाप उपस्पृश्य 'मयीन्द्रियं वीर्यं' इत्युरःप्रत्यात्मानं प्रत्य-
भिमृशते ॥ २५

अपो व्रीहिभिर्यवैर्वा समुदायुत्य तथैव कूर्चाभ्यां परिगृह्याई-
णीया आप इति प्राह ॥ २६

ता अभिमन्त्रयते 'आम आगाद्वर्चसा यशसा संसृज पयसा
तेजसा च। तं मा प्रियं प्रजानां कुर्वधिपतिं पशूनाम्' इति॥

एकदेशमञ्जलावानीयमानमनुमन्त्रयते 'विराजोऽसि विराजो दो-
हमशीय। मम पद्याय विराज' इति ॥ २८

अतिशिष्टाः पराचीर्निनीयमाना अनुमन्त्रयते 'समुद्रं वः प्रहिणो-
म्यक्षिताः स्वां योनिमपि गच्छत। अच्छिद्रः प्रजया
भूयासं मा परासेचि मत्पयः' इति ॥ २९

अथ तथैव कूर्चाभ्यां परिगृह्योपस्तरणीया आप इति प्राह ॥ ३०

ताः पिबति 'अमृतोपस्तरणमसि' इति ॥ ३१

त्रिराचामेत् त्रिः परिमृजेत्। द्विरित्येके ॥ ३२

आचान्तायापावृत्ताय तथैव कूर्चाभ्यां परिगृह्यार्घ्य इति प्राह
मधुपर्क इति वा ॥ ३३

मधुपर्कं प्रोक्तमनुमन्त्रयते 'त्रय्यै विद्यायै यशोऽसि यशसो
यशोऽसि ब्रह्मणो दीप्तिरसि। तं मा प्रियं प्रजानां
कुर्वधिपतिं पशूनाम्' इति ॥ ३४

तमुभाभ्यां हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णाति 'देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽ
श्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि' इति ॥ ३५

तस्मिंश्चित् किञ्चिदापतितं स्यात्तदङ्गुष्ठेन च महानाम्न्या चोपसङ्गृह्येमां दिशं निरस्यति 'नेष्टावृद्धिं[1] कृन्तामि या ते घोरा तनूः । तया तमाविश योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः' इति ॥ ३६

अथाप उपस्पृश्य सर्वाभिरङ्गुलीभिस्समुदायुत्य प्राश्नाति 'यन्मधुनो मधव्यं परममन्नाद्यं वीर्यम् । तेनाहं मधुनो मधव्येन परमेणान्नाद्येन वीर्येण परमोऽन्नादो मधव्योऽसानि' इति॥ ३७

त्रिः प्राश्य त्रिरनुपिबेच्छेषं च कुर्यात्॥ ३८

यमात्मनः श्रेयांसमिच्छेत्तस्मै शेषं दद्यादिति॥ ३९

आचान्तायापावृत्ताय तथैव कूर्चाभ्यां परिगृह्यापिधानीया आप इति प्राह ॥ ४०

ताः पिबति 'अमृतापिधानमसि' इति ॥ ४१.

त्रिराचामेत् त्रिः परिमृजेत् । द्विरित्येके ॥ ४२

आचान्तायापावृत्ताय गौरिति गां प्राह ॥ ४३

तामनुमन्त्रयते 'गौरस्यपहतपाप्माऽप पाप्मानं नुद मम चामुष्य च' इत्युपवेत्तुर्नाम गृह्णाति ॥ ४४

नानाप्रवर्हर्त्विग्भ्यो गाः प्राह ॥ ४५

एकां होतृकेभ्यः ॥ ४६

---

[1] ख. नेष्टाविद्धिम्.

तेषु भुक्तवत्स्वन्नमस्मा उपहरति ॥ ५९

तदश्नाति 'विराडसि विराडन्नं विराड्विराजो मयि धेहि' इति ॥ ६०

भुक्तवद्भ्यो वस्त्रयुगानि कुण्डलयुगानि यस्यै गोः पयश्चमसः स्रगलङ्करणीयमिति च दद्यात् । एकधनं पष्ठौहीं दद्यादित्येके[1] ॥ ६१

प्राङ्मधुपर्कादलङ्करणमेके समामनन्ति ॥ ६२

महयेदृत्विजमाचार्यं चात्मानं वा एष महयति यस्समृत्विजमाचार्यं च महयत्येवमेवंव्रता वा आत्यान्तिकास्स्युः पतितोऽननूचान इति निमित्तानि ॥ ६३

वरणेऽग्न्याधेयप्रभृतिषु चैषामृत्विजं स्मरेत् ॥ ६४

तथैते अर्घ्या ऋत्विक् श्वशुरः पितृव्यो मातुल आचार्यो राजा वा स्नातकः प्रियो वरोऽतिथिरिति ॥ ६५

संवत्सरपर्यागतेभ्य एतेभ्य एवं कुर्यात् विवाहे वराय ॥ ६६

अथर्त्विग्भ्यः कर्मणिकर्मणि ददाति ॥ ६७

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः.

अथ शुचौ समे देशेऽग्न्यायतनदेशं शकलेन त्रिः प्राचीनमुल्लिखेत् त्रिरुदीचीनम् ॥ १

---

[1] ग. दद्यादित्येके.

सर्वेभ्यो वैकामविभवत्वात् ॥ ४७

यः प्राह तस्मा उपाकरोत्येकदेशं वपायै जुहोति 'अग्निः प्रथमः प्राश्नातु स हि वेद यथा हविः । शिवा अस्मभ्यमोषधीः कृणोतु विश्वचर्षणिः' इति ॥ ४८

एकदेशमुपहरति तत् प्राश्नाति 'अग्निः प्रथमः प्राश्नातु स हि वेद यथा हविः । अरिष्टमस्माकं कृणोत्वसौ ब्राह्मणो ब्राह्मणेषु' इति ॥ ४९

अथ यत्स्रक्ष्यन् भवति तामनुमन्त्रयते 'गौर्धेनुभव्या माता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः । प्रणुवोचं चिकितुषे जनाय मागामनागामदितिं वधिष्ट । पिबतूदकं तृणान्यत्तु । ओमुत्सृजत' इति ॥ ५०

तस्यामुत्सृष्टायां मेषमजं वाऽऽलभते ॥ ५१

आरण्येन वा मांसेन ॥ ५२

न त्वेवामांसोऽर्घः स्यात् ॥ ५३

अशक्तौ पिष्टान्नं संसिद्धयेत ॥ ५४

पेद्धे 'भूतम्' इति प्राह ॥ ५५

'सुभूतम्' इति इतरः प्रत्याह ॥ ५६

तद् 'भूतं सुभूतं सा विराट् तन्मा क्षायि तन्मेऽशीय तन्म ऊर्जं धा ओं कल्पयत' इति ॥ ५७

तानाशौचान् ब्राह्मणान् भोजयतेत्येव ब्रूयात् ॥ ५८

अथाद्भिरभ्युक्ष्य शकलं निरस्याप उपस्पृश्य याज्ञिकान्[1]काष्ठादग्निं मथित्वा श्रोत्रियागाराद्वाऽऽहृत्य व्याहृतिभिरग्निमुपसमाधायोपतिष्ठते ॥ २

'जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोण इमं नो यज्ञमुपयाहि विद्वान् । विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य शत्रूयतामाभरा भोजनानि' इति ॥ ३

अथैनं प्रदक्षिणमग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य प्रागग्रैर्दर्भैरग्निं परिस्तृणाति ॥ ४

अपि वोदगग्राः पश्चाच्च पुरस्ताच्च भवन्ति ॥ ५

दक्षिणानुत्तरानुत्तरानधरान्यदि प्रागुदग्राः ॥ ६

उत्तरेणाग्निं प्रागग्रान्दर्भान्संस्तीर्य तेषु द्वन्द्वं न्यञ्चि पात्राणि संसादयति दैवसंयुक्तान्येकैकशः पितृसंयुक्तानि । सकृदेव मनुष्यसंयुक्तानि ॥ ७

'यत्सह सर्वाणि मानुषाणि' इत्येतस्माद्ब्राह्मणात् ॥ ८

पवित्रे कृत्वा तूष्णीं संस्कृताभिरद्भिरुत्तानानि पात्राणि कृत्वा प्रोक्ष्य विस्रस्येध्मं त्रिस्सर्वाभिः प्रोक्षति ॥ ९

दर्भेषु दक्षिणतो ब्राह्मण[2] उपविशति उत्तरत उदपात्रम् ॥ १०

अथ तिरःपवित्रमाज्यस्थाल्यामाज्यं निरुप्योदगङ्गारान्निरूह्य व्यन्तान्कृत्वा तेष्वधिश्रित्याभिद्योतनेनाभिद्योत्य द्वे दर्भाग्रे प्रच्छिद्य प्रक्षाल्य प्रत्यस्य पुनरभिद्योत्य

---

[1] ग. यज्ञियात्.   [2] ग. ब्राह्मणमुपवेशयति.

त्रिः पर्यग्नि कृत्वा वर्त्म कुर्वन्नुदगुद्वास्य प्रत्यूह्याङ्गारान्
बर्हिरास्तीर्य[1] अथ स्रुक्स्रुवाभ्यां पवित्राभ्यां पुनराहा-
रं त्रिरुत्पूय निधाय पवित्रेऽद्भिःसंस्पृश्याग्नावनुप्रहरति ॥

अथ दर्वीं निष्टप्य दर्भैःसंमृज्याद्भिस्संस्पृश्य पुनर्निष्टप्य प्रोक्ष्य
निधाय दर्भानद्भिस्संस्पृश्याग्नावनु प्रहरति ॥ १२

अथ शम्याः परिदधाति । 'खादिरी दर्वी तेजस्कामस्यौदुम्बर्य-
न्नाद्यकामस्य पालाशी ब्रह्मवर्चसकामस्य' इति ॥ १३

अथ हैकेषां विज्ञायते 'निरुक्तानिगृहीता वै दर्वी यद्दर्व्या जुहु-
यान्निरुक्तान्याऽस्य यज्ञं ग्राहयेत्तस्मात्स्रुवेणैव होतव्यम्'
इति ॥ १४

पालाशेन स्रुवेणेत्यात्रेयः ॥ १५

खादिरेणेत्याक्रमः ॥ १६

ताम्रायसेनेत्याथर्वणः ॥ १७

कार्ष्णायसेनाभिचरन्निति सार्वत्रिकम् ॥ १८

अन्यो वाऽध्ययनाद्व्रत्याऽऽगमनं कार्ष्ण ॥ १९

अपरेणाग्निमुदीचीनप्रणिपतनामेकां साभिन्नामामास्तीर्य तस्यां
प्राङ्मुख उपविशति उत्तरतः पतिर्दक्षिणा पत्नी ॥ २०

अथान्वारब्धायां प्रदक्षिणमग्निं परिपश्यति ॥ २१

---

१. त्रिरुत्पूय पर्यग्नि. २. ...स्तामात्

'अदितेऽनुमन्यस्व' इति दक्षिणतः प्राचीनम् ॥

'अनुमतेऽनुमन्यस्व' इति पश्चादुदीचीनम् ॥

'सरस्वतेऽनुमन्यस्व' इत्युत्तरतः प्राचीनम् ॥

'देव सवितः प्रसुव' इति समन्तं प्रदक्षिणं सम
वा तूष्णीम् ॥

अथेध्ममभ्यज्य परिसमिधं शिनष्टि स्वाहाकारेणा
घारावाघारयति ॥

'प्रजापतये स्वाहा' इति मनसोत्तरं परिधिमन्वक्ष्ण-
या सन्ततम् * ॥

'इन्द्राय स्वाहा' इत्युपांशु दक्षिणं परिधिमन्व-
क्ष्णया सन्ततम् * ॥

अथाज्यभागौ जुहोति ॥

'अग्नये स्वाहा' इत्युत्तरार्धपूर्वार्धे ॥

'सोमाय स्वाहा' इति दक्षिणार्धपूर्वार्धे ॥

अथाग्निमुखं जुहोति ॥

'युक्तो वह जातवेदः पुरस्तादग्ने विद्धि कर्म क्रिय
थेदम्। त्वं भिषग्भेषजस्यासि कर्ता त्वया गा
पुरुषान् सनेमि† स्वाहा' ॥

'चतस्र आशाः प्रचरन्त्वग्नय इमं नो यज्ञं नयतु प्रजा
पिबन्नजरं सुवीरं ब्रह्म समिद्भवत्याहुतीनां स्वा

---

* ङ. सन्ततमुल्बम्.   † ग. घ. गमय.

'आ नो भद्राः क्रतवो यन्तु विश्वतोऽदब्धासो अपरीतास उद्भिदः । देवा नो यथा सदमिद्वृधे सन्न प्रायुवो रक्षितारो दिवेदिवे स्वाहा' ॥ ३५

'विरूपाक्ष मा विबाधिष्ठा मा विबाध विबाधिथाः । निरृत्यै त्वा पुत्रमाहुस्त्वं नः कर्माणि धारय* स्वाहा' ॥ ३६

'विरूपाक्षमहं यजे निजङ्घं शबलोदरम् । यो माऽयं परिबाधते श्रियै पुष्ट्यै च नित्यदा तस्मै स्वाहा' ॥ ३७

'या तिरश्ची निपद्यसेऽहं विधरणी इति । तां त्वा घृतस्य धारयाऽग्नौ संराधनीं यजे स्वाहा' ॥ ३८

'संराधिन्यै देव्यै स्वाहा । प्रसाधिन्यै देव्यै स्वाहा । भूस्स्वाहा । भुवस्स्वाहा । सुवस्स्वाहा । भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा' इत्येतावत् सर्वदर्वीहोमानामेष कल्पः ॥ ३९

इति बौधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने तृतीयोऽध्यायः.

अथास्या उपोत्थाय दक्षिणेन हस्तेन दक्षिणमंसं प्रतिबाहुमन्ववहृत्य हृदयदेशमभिमृशति 'मम हृदये हृदयं ते अस्तु मम चित्तं चित्तमस्तु ते । मम वाचमेकमनाः शृणु मामेवानुव्रता सहचर्या मया भव' इति ॥ १

अथास्यै दक्षिणे कर्णे जपति ॥ २

* ग. धारय.

'मां ते मनः प्रविशतु मां चक्षुरनु ते भगः । मयि सर्वाणि भूतानि मयि प्रज्ञानमस्तु ते' ॥ ३

'मधुगे मध्वगाहे जिह्वा मे मधुवादिनी । मुखे मे सारघं मधु दत्सु संवननं कृतम्' ॥ ४

'चाक्रवाकं संवननं यन्नदीभ्य उदाहृतम् । यद्विद्वान् देवगन्धर्वौ तेन संवनिनौ स्वकौ' ॥ ५

'स्पृशामि तेऽहमङ्गानि वायुरापश्च मा परः । मां तेन पश्य सूर्यं च मा चान्येषु मनः कृथाः' ॥ ६

'सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः । तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः' ॥ ७

'सोमोऽददद्गन्धर्वाय गन्धर्वोऽददद्ग्नये । रयिं च पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथो इमाम्' ॥ ८

'सरस्वति प्रेदमव सुभगे वाजिनीवति । तां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायामस्यग्रतः' इति ॥ ९

अथास्यै दक्षिणेन नीचा हस्तेन दक्षिणमुत्तानं हस्तं साङ्गुष्ठमभीव लोमानि गृह्णाति 'गृभ्णामि ते सुप्रजास्त्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथाऽसः । भगो अर्यमा सविता पुरन्धिर्मह्यं त्वाऽदुर्गार्हपत्याय देवाः' इति ॥ १०

अथैनां प्रदक्षिणमग्निं पर्याणयति 'परि त्वाऽग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि । धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारं भङ्गुरावतः' इति ॥ ११

अथ तथोपविश्यान्वारब्धायामुपयमनी*र्जुहोति ॥ १.२

अग्ने शर्ध महते सौभगाय तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु । सञ्जास्पत्यं सुयममाकृणुष्व शत्रूयतामभितिष्ठा महांसि स्वाहा '॥१.३

' सोमाय जनिविदे स्वाहा ' ॥ १.४

' गन्धर्वाय जनिविदे स्वाहा ' ॥ १.५

' अग्नये जनिविदे स्वाहा ' ॥ १.६

'कन्यला पितृभ्यो यती पतिलोकमव दीक्षामदास्थ स्वाहा '॥१.७

'प्रेतो मुञ्चाति नामुतस्सुबद्धाममुतस्करत । यथेयमिन्द्र मीढ्वस्सुपुत्रा सुभगा सती स्वाहा ' ॥ १.८

' इमां त्वमिन्द्र मीढ्वस्सुपुत्रां सुभगां कुरु । दशास्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि स्वाहा ' ॥ १.९

' अग्निरैतु प्रथमो देवतानां सोऽस्यै प्रजां मुञ्चतु मृत्युपाशात् । तदयं राजा वरुणोऽनुमन्यतां यथेयं स्त्री पौत्रमघं न रोदात स्वाहा ' ॥ २०

' इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्यै नयतु दीर्घमायुः । अशून्योपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभि प्रबुध्यतामियं स्वाहा ' ॥ २१

' मा ते गृहे निशि घोष उत्थादन्यत्र त्वद्रुदन्यस्संविशन्तु । मा त्वं विकेश्युर आवधिष्ठा जीवपत्नी पतिलोके विराज पश्यन्ती प्रजां सुमनस्यमानां स्वाहा ' ॥२२

* ख. यानिकादशोपयमनीः, † ख. कृधि, ‡ ग. [illegible]

'अप्रजस्तां पौत्रमृत्युं पाप्मानमुत वाऽघम् । शीर्ष्णस्स्रजमिवो-
न्मुच्य द्विषद्भ्यः प्रतिमुञ्चामि पाशं स्वाहा' इति ॥ २३

अथैनामुत्थाप्योत्तरेणाग्निं दक्षिणेन पदाऽश्मानमास्थापयति 'आ-
तिष्ठेममश्मानमश्मेव त्वं स्थिरा भव । अभितिष्ठ पृतन्य-
तस्सहस्व पृतनायतः' इति ॥ २४

अथास्या अञ्जलावुपस्तीर्य तस्यास्सोदर्यो द्विर्लाजानावपति ॥

तानाभिघार्य जुहोति । 'इयं नार्युपब्रूतेऽग्नौ लाजानावपन्ती ।
दीर्घायुरस्तु मे पतिर्जीवातु शरदश्शतं स्वाहा' इति ॥

अथैनां प्रदक्षिणमग्निं पर्याणयति 'तुभ्यमग्ने पर्यवहन् सूर्यां
वहतुना सह । पुनः पतिभ्यो जायां दा अग्ने
प्रजया सह' इति ॥ २७

तथाऽऽस्थापयति तथा जुहोति ॥ २८

अथैनां पुनः प्रदक्षिणमग्निं पर्याणयति 'पुनः पत्नीमग्निरदा
दायुषा सह वर्चसा । दीर्घायुरस्या यः पतिस्स
एतु शरदश्शतम्' इति ॥ २९

तथैवास्थापयति तथैव जुहोति ॥ ३०

अथैनां पुनरेवं पर्याणयति । 'विश्वा उत त्वया वयं
धारा उदन्या इव । अतिगाहेमहि द्विषः' इति ॥ ३१

अथ तथोपविश्यान्वारब्धायां जयानभ्यातानान्राष्ट्रभृत इति
हुत्वा अथामासहोमान् जुहोति ॥ ३२

अथ प्राजापत्यान् जुहोति 'प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः' इति॥ ३३

अथ सौविष्टकृतं जुहोति—'यदस्य कर्मणोऽत्यरीरिचं यद्वा न्यूनमिहाकरम् । अग्निस्तत्स्विष्टकृद्विद्वान् सर्वं स्विष्टं सुहुतं करोतु मे । अग्नये स्विष्टकृते सुहुतहुत आहुतीनां कामानां समर्धयित्रे स्वाहा' इति ॥ ३४

अथ स्रुवेण परिधीननक्ति ॥ ३५

अथ परिस्तरात्समुल्लिप्याज्यस्थाल्यां प्रस्तरवत् बर्हिरक्त्वा तृण प्रच्छाद्याग्नावनुप्रहरति ॥ ३६

अथ शम्या अपोह्य तथैव परिषिञ्चति । 'अन्वमंस्थाः, प्रासावीः' इति मन्त्रान्तान् सन्नमयति ॥ ३७

अथ प्रणीताद्भ्यो दिशो व्युन्नीय ब्रह्मणे वरं ददामीति गां ब्राह्मणेभ्यः ॥ ३८

एष आघारवान् दर्वीहोमः ॥ ३९

अथापरः—परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्याज्यं विलाप्योत्पूय स्रुक् स्रुवं निष्टप्य सम्मृज्य स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा सर्वान् मन्त्रान् समनुद्रुत्य सकृदेवाहुतिं जुहोति ॥ ४०

अग्निस्स्विष्टकृद्द्वितीयः ॥ ४१

द्विर्जुहोति द्विर्निमार्ष्टि द्विः प्राश्नात्युत्सृप्याचामति निर्लेढीत्येष आग्निहोत्रिकः ॥ ४२

अथापरः—परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य प्राकृतेन हविषा यावदाम्नातमाहुतीर्जुहोत्येष ह्यपूर्वः ॥ ४३

तत्रोदाहरन्ति—

आघारं प्रकृतिं प्राह दर्वीहोमस्य बादरिः ।

आग्निहोत्रिकं तथाऽऽत्रेयः काशकृत्स्नस्त्वपवर्गनाम ॥ इ

तान्न मिथस्संसादयेदना*देशात् ॥

अनुनयन्त्येतमग्निम् ॥

अथैनां पितुरङ्कादुद्वहति, गुरोर्वा—'ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यन्ति जनाꣳ अनु । पुनस्तान्यज्ञिया देवा नयन्तु आगताः' इति ॥

अथैनां दक्षिणे हस्ते गृहीत्वा स्वरथमारोप्य स्वान् ग्र यति—'पूषा त्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विना त्वा रथेन । गृहान् गच्छ गृहपत्नी यथाऽसो वशि विदथमावदासि' इति ॥

पन्थानमनुमन्त्रयते—'सुगं पन्थानमारुक्षमरिष्टं स्वस्तिवा यस्मिन् वीरो न रिष्यत्यन्येषां विन्दते वसु' इति

ओषधिवनस्पतयो नद्यो वनान्यनुमन्त्रयते—'या ओषध वनस्पतयो या नद्यो यानि धन्वानि ये वना । वधु प्रजावतीं प्रत्वे मुञ्चन्त्वंहसः' इति ॥

अथ जायामानीय स्वान् ग्रहान् प्रपादयति—'भद्रान् ग्रह सुमनसः प्रपद्येऽवीरघ्नी वीरवतस्सुवीरान् । इरां घृतमुक्षमाणास्तेष्वहं सुमनास्संविशामि' इति ॥

* ख. सादयेद्यावन्ता.

अथैनामानडुहे चर्मण्युपवेशयति—'इह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः । इहो सहस्रदक्षिणो रायस्पोषो निषीदतु' इति ॥ १२

अत्राभ्याममासाम्लौकिकमाण्यारोपयन्ते ॥ १३

अथ वाचं यच्छतः आ नक्षत्राणामुदयात् ॥ १४

अथाहोरात्रयोः संधिमनु*मन्त्रयते—'नीललोहिते भवतः कृत्या सक्तिर्व्यज्यते । एधन्तेऽस्या ज्ञातयः पतिर्बन्धेषु बध्यताम्' इति ॥ १५

अथोदितेषु नक्षत्रेषूपनिष्क्रम्य ध्रुवमरुन्धतीं च दर्शयति ॥ १६

'ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवमसि ध्रुवतस्थितम् । त्वं नक्षत्राणां मेथ्यसि स मा पाहि पृतन्यतः' इति ध्रुवम् ॥ १७

'सप्त ऋषयः प्रथमां कृत्तिकानामरुन्धतीं यद्ध्रुवतां ह निन्युः । षट्कृत्तिका मुख्ययोगं वहन्तीयमस्माकमेधत्वष्टम्यरुन्धती' इत्यरुन्धतीम् ॥ १८

†अथ विवाहस्याऽऽरुन्धत्युपस्थानान्तं कृत्वा व्रतमुपैति—'अग्ने व्रतपत उपयमनं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम् । वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते व्रतानां व्रतपत उपयमनं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम्' इति ॥ १९

उभौ जायापती व्रतचारिणौ ब्रह्मचारिणौ भवतोऽधःशयानौ ॥

* ग. [illegible]माक्षमाणामन.

† इतःप्रभृत्यारभ्य पञ्चमाध्यायसमाप्तिपर्यन्तो [illegible] ग. पुस्तके न दृश्यते.

तयोश्शय्यामन्तरेणौदुम्बरदण्डो गन्धानुलिप्तो वाससा सूत्रेण वा परिवीतस्तिष्ठत्यापक्वहोमात् ॥ ६१

चतुर्थ्यां निशायां हुते पक्वहोमे व्रतं विसृज्य दण्डमुत्थापयति 'ऊर्जः पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि वनस्पते शतवल्शो विरोह । त्वया वयमिषमूर्जं मदन्तो रायस्पोषेण समिषा मदेम' इति ॥ ६२

अथैनं वध्वै प्रयच्छति—'प्रजया त्वा संसृजामि मासरेण सुरामिव' इति ॥ ६३

तं वधूः प्रतिगृह्णाति—'प्रजावती भूयासम्' इति ॥ ६४

अथैनं वराय प्रयच्छति—'प्रजया त्वा पशुभिस्संसृजामि मासरेण सुरामिव' इति ॥ ६५

तं वरः प्रतिगृह्णाति—'प्रजावान् पशुमान् भूयासम्' इति ॥ ६६

अथैनं स्थूणादेशे निधायान्तिकेन प्रतिपद्यते ॥ ६७

प्रसिद्धमुपसंवेशनम् * ॥ ६८

श्वो भूते दण्डमादाय पुण्याहं वाचयित्वाऽप्सु विसर्जयति ॥ ६९

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'अग्निर्मूर्धा भुवः' इति द्वाभ्याम् ॥ ७०

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ७१

स एष पार्वणो भवति ॥ ७२

---

*इदं सूत्रं ख. ग. घ. कोशेषु नास्ति.

अथास्तमित आदित्येऽन्योन्यमलङ्कृत्योपरिशय्यां शयाते ॥ ७३

अथ वधूमभिमन्त्रयते—'सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत पश्यत । सौभाग्यमस्यै दत्वायाथास्तं विपरेतन' इति ॥ ७४

अथैनां सर्वसुरभिगन्धया मालया युनक्ति—'सन्ना मनस्संहृदयानि सन्नाऽभिसंतनुत्यजः । सं त्वा कामस्य योक्रेण युञ्जत्यविमोचनाय' इति ॥ ७५

इति बोधायनीये गृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने

पञ्चमोऽध्यायः.

आनयन्त्येतमग्निम् ॥ १

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याप्रणीताभ्यः कृत्वा पक्वमोदनं पायसं वा याचति ॥ २

तमभ्युक्ष्याग्नावधिश्रयति ॥ ३

आज्यं निर्वपति ॥ ४

अथाज्यमधिश्रयति ॥ ५

उभयं पर्यग्नि कृत्वा मेक्षणं स्रुवं च संमार्ष्टि ॥ ६

अथैतं चरुं श्रपयित्वाऽभिघार्योदञ्चमुद्वास्य प्रतिष्ठितमभिघारयति॥

परिधानप्रभृत्याग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति ॥ ८

स एवमेव सर्वेषां स्थालीपाकानां चरुकल्पः ॥ ९

'यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानः' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'यस्मै त्वं सुकृते जातवेदः' इति याज्यया जुहोति * ॥

अथाज्याहुतीरुपजुहोति ॥ ११

'अग्ने प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वा नाथकामः प्रपद्ये याऽस्यां पतिघ्नी तनूः प्रजाघ्नी पशुघ्नी लक्ष्मिघ्नी जारघ्नीमस्यै तां कृणोमि स्वाहा' ॥ १२

'वायो प्रायश्चित्ते....कृणोमि स्वाहा' ॥ १३

'आदित्य प्रायश्चित्ते....कृणोमि स्वाहा' ॥ १४

'प्रजापते प्रायश्चित्ते....कृणोमि स्वाहा' इति ॥ १५

पक्वादेव स्विष्टवतीभ्यां सौविष्टकृतं जुहोति ॥ १६

लाजैरितरत्र ॥ १७

'हव्यवाहमभिमातिषाहं रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम् । ज्योतिष्मन्तं दीद्यतं पुरन्धिमग्निं स्विष्टकृतमाहुवेम । स्विष्टमग्ने अभितत् पृणाहि विश्वा देव पृतना अभिष्य । उरुं नः पन्थां प्रदिशन् विभाहि ज्योतिष्मद्धेह्यजरं न आयुस्स्वाहा' इति ॥ १८

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १९

अथाज्यशेषेण हिरण्यमन्तर्धाय मूर्ध्नि संस्रावं जुहोति ॥ २०

---

* ग. पुस्तके अधिकपाठः.—यत्रैकाऽऽज्ञाता [illegible]
[illegible] त्विति 'तत्सवितुर्वरेण्यम्' [illegible]

स्स्वाहा भुवस्स्वाहा सुवस्स्वाहा भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा ' इति ॥ २०

अथैनां प्रदक्षिणमग्निं पर्याणयति—'अर्यम्णो अग्निं परियन्तु क्षिप्रं प्रतीक्षन्तां श्वश्रुवो देवराश्च' इति ॥ २१

अथ श्रीमन्तमगारं सम्मृष्टोपलिप्तं गन्धवन्तं पुष्पवन्तं धूपवन्तं दीपवन्तं तल्पवन्तं साधिवासं दिक्षु सर्पिस्सूत्रेन्धनप्रद्योतितमुदकुम्भादर्शोच्छिरसं प्रपाद्य तस्मिन्नेनां संवेश्य तस्या अन्तिके जपति ॥ २२

'उदीर्ष्वातो विश्वावसो नमसेडामहे त्वा । अन्यामिच्छ प्रफर्व्यं सं जायां पत्या सृज । उदीर्ष्वातः पतिवती ह्येषा विश्वावसुं नमसा गीर्भिरीट्टे । अन्यामिच्छ पितृषदं व्यक्तां स ते भागो जनुषा तस्य विद्धि' इति ॥ २३

अथैनामुपसंवेशयति—'प्रजापतिस्स्त्रियां यशः' इत्येतया ॥ २४

अथास्यास्स्तोकोर्तिं विवृणोति—'प्रजायै त्वा' इति ॥ २५

सा यद्यश्रु कुर्यात्तामनुमन्त्रयते—'जीवां रुदन्ती विमयन्ते अध्वरे दीर्घामनुप्रसृतिं दीधियुर्नरः । वामं पितृभ्यो य इदं समेरिरे मयः पतिभ्यो जनयः परिष्वजे' इति ॥ २६

इति बोधायनीये गृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने
षष्ठोऽध्यायः.

ब्राह्मणेन ब्राह्मण्यामुत्पन्नः प्रागुपनयनाज्जात [illegible] ॥ १

उपनीतमात्रो व्रतानुचारी वेदानां किंचिदधीत्य [illegible] ॥ २

एकां शाखामधीत्य श्रोत्रियः ॥ ३

अङ्गाध्याय्यनूचानः ॥ ४

कल्पाध्यायी ऋषिकल्पः ॥ ५

सूत्रप्रवचनाध्यायी भ्रूणः ॥ ६

चतुर्वेदादृषिः ॥ ७

अत ऊर्ध्वं देवः ॥ ८

अथ यदि कामयेत श्रोत्रियं जनयेयमित्या [illegible] नात्कृत्वा त्रिरात्रमक्षारलवणाशिनावधःशायिनौ ब्रह्मचारिणावासाते ॥ ९

अहतानां च वाससां परिधानं मांसं [illegible] प्रतोदयोश्च धारणमग्निपरिचर्या च ॥ १०

चतुर्थ्यां पक्वहोम उपसंवेशनं च ॥ ११

अथ यदि कामयेतानूचानं जनयेयमिति [illegible] चरेत् ॥ १२

व्रतान्ते पक्वहोम उपसंवेशनं च ॥ १३

अथ यदि कामयेत ऋषिकल्पं जनयेयमिति [illegible] चरेत् ॥ १४

व्रतान्ते पक्वहोम उपसंवेशनं च ॥ १५

अथ यदि कामयेत भ्रूणं जनयेयमिति चतुरो [illegible] चरेत् ॥ १६

व्रतान्ते पक्वहोम उपसंवेशनं च ॥ १७

अथ यदि कामयेत ऋषिं जनयेयमिति षण्मासानेतद्व्रतं चरेत् ॥ १८

व्रतान्ते पक्वहोम उपसंवेशनं च ॥ १९

अथ यदि कामयेत देवं जनयेयमिति संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत् ॥ २०

व्रतान्ते पक्वहोम उपसंवेशनं च ॥ २१

अथ यदेषा मलवद्वाससा स्यात् 'नैनया सह संवदेत न सहासीत नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्यास्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यत्' इति ॥ २२

नैनामुपेयात् ॥ २३

नारण्यं ॥ २४

न पराचीम् ॥ २५

न स्नाति ॥ २६

नाभ्यङ्क्ते ॥ २७

न प्रलिखति ॥ २८

नाङ्क्ते ॥ २९

न दतो धावते ॥ ३०

न नखानि निकृन्तते ॥ ३१

न कृणत्ति ॥ ३२

न रज्जुं सृजति ॥ ३३

न पर्णेन पिबति ॥ ३४

न खर्वेण पिबति ॥ ३५

'तस्यै खर्वस्तिस्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय' इति ब्राह्मणम् ॥ ३६

चतुर्थ्यां स्नातायां निशायामलङ्कृस शयनेऽभिमन्त्रयते—
'विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिंशतु । आसिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते' ॥ ३७

'यथाऽग्निगर्भा पृथिवी द्यौर्यथेन्द्रेण गर्भिणी । वायुर्यथा दिशां गर्भ एवं गर्भं दधातु ते' ॥ ३८

'गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति । गर्भं ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा' ॥ ३९

'हिरण्ययी अरणी यं निर्मन्थतो अश्विना । तं ते गर्भं दधाम्यहं दशमे मासि सूतवे' ॥ ४०

'नेजमेष परापत सपुत्रः पुनरापत । अस्यै मे पुत्रकामायै गर्भमाधेहि यः पुमान्' ॥ इति ॥ ४१

अथैनां परिष्वजति—'अमूहमस्मि सा त्वं द्यौरहं पृथिवी त्वं रेतोऽहं रेतोभृत्त्वं मनोऽहमस्मि वाक्त्वं सामाहमस्मि ऋक्त्वं तावेहि सम्भवाव सह रेतो दधावहै पुंसे पुत्राय वेत्तवै रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय' इति ॥ ४२

आत्मानं प्रत्यभिमृशते—'अहं गर्भमदधामोषधीनामहं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः । अहं प्रजामजनयन्पितॄणामहं जनिभ्यो अपरीषु पुत्रान्' इति ॥ ४३

अथैनामुपैति—'त्वां पूषञ्छिवतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति । या न ऊरू उशती विस्रयातै यस्यामुशन्तः प्रहरेम शेफम्' इति ॥ ४४

स एवमेव चतुर्थीप्रभृत्याषोडशीमुत्तरामुत्तरां युग्मामुपैति ॥ ४५

प्रजानिःश्रेयसमृतुगमनमित्याचार्याः ॥ ४६

सर्वाण्युपगमनानि मन्त्रवन्ति भवन्तीति बोधायनः ॥ ४७

यच्चादौ यच्चान्ताविति शालिकिः ॥ ४८

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने सप्तमोऽध्यायः.

अथाभ्यां पञ्चमेऽहनि नापितकर्म कुर्वन्ति ॥ १

नापिताय पयोदनं दत्वा ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य यत्रैकमुदुम्बरमूलं पश्यन्ति तं प्रदक्षिणं परिसमूह्य प्रदक्षिणं गन्धैरनुलिम्पन् जपति—'यथा त्वं वनस्पते ऊर्जा अभ्युत्थितो वनस्पते । शतवल्शो विरोहस्येवमहं पुत्रैश्च पशुभिश्च सहस्रवल्शा वि वयं रुहेम' इति ॥ २

सुमनोभिः प्रच्छादयति—'यथा त्वं वनस्पते फलवानस्येवमहं पुत्रैश्च पशुभिश्च फलवन्तो भवानि' इति ॥ ३

अत्रैव त्रिवृताऽन्नेन बलिमुपहरति ॥ ४

मन्त्रं चोदाहरन्ति—'ऊर्जस्वान पयस्वान् पयसा पिन्वमा-

नोऽस्मान् वनस्पते पयसाऽभ्यावर्तस्व' इति ॥ ५

अन्नं संस्कृत्य ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा जानु-दघ्नमुदकमवतीर्य प्राचीनदशेनाहतेन वाससः प्रच्छाद्यान गृहतो ब्रह्मचारिणं पृच्छन्ति 'ब्रह्मचारिन् किं पश्यसि' इति ॥ ६

स पृष्टः प्रतिब्रूयात् 'पुत्रांश्च पशूंश्च' इति ॥ ७

अथैनान् मत्स्यानुदुम्बरमूले बकाना वान्धुपदधाति — 'दीर्घायुत्वाय वर्चसे' इति ॥ ८

अत्रैव निर्माल्यानि परिभुक्तानि वासांसि प्रतिसरांश्च प्रति-मुच्योदुम्बरशाखायां संसृज्य ॥ ९

अथावगाह्यान्योन्यस्य पृष्ठे प्रत्यगुदकाञ्जलिं प्रति यच्छति — 'प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः' इति ॥ १०

अन्योन्यमलङ्कृत्य रक्तानि वासांसि परिधायाहतेन वाससा वेति ॥ ११

यानेन पद्भ्यां वा गृहं गत्वा प्रक्षालितपाणिपादावप आ-चम्य वाग्यतौ शयनमारभेते ॥ १२

श्वोभूते वैश्वदेवेन प्रतिपद्यते ॥ १३

मासिश्राद्धे न चापरपक्षे ॥ १४

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने अष्टमोऽध्यायः.

विज्ञाते गर्भे तिष्ये पुंसवनम् ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिमिति वाचयित्वा ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति— 'प्रजापते तन्वं मे जुषस्व त्वष्टुर्देवेभिस्सहसाम इन्द्र । विश्वैर्देवै रातिभिस्संरराणः पुंसां बहूनां मातरस्स्याम स्वाहा' इति ॥ ३

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'गर्भो अस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम्' इति तिसृभिरनुच्छन्दसम् ॥ ४

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ५

अथास्या आज्यशेषमास्ये प्रच्योतयति—'अस्मे देवासो वपुषे चिकित्सत' इति चतसृभिरनुच्छन्दसम् ॥ ६

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने
नवमोऽध्यायः.

प्रथमगर्भायाश्चतुर्थे मासि सीमन्तोन्नयनम् ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिमिति वाचयित्वा ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति ॥ ३

'धाता ददातु नः' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'धाता प्रजाया उत राय ईशे' इति याज्यया जुहोति ॥ ४

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'धाता ददातु नो रयिं प्रा' इत्यान्तादनुवाकस्य ॥

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥

अथास्यास्त्रेण्या शलल्या त्रिभिर्दर्भपुञ्जीलै[illegible] स्सूनैरिति केशान् विभजन् सीमन्तमुन्नयति 'राकामहम्, यास्ते राके' इति द्वाभ्याम् ॥

अथास्यै यवप्रसूनान्याबध्नाति 'यवोऽसि यवयास्मद्द्वेषो यवयारातीः' इति ॥

अथैनौ वीणागाथिनाविति प्रतिगृह्णाति ॥

अथैनौ संशास्ति गायतमिति ॥

तावेतां गाथां गायतः—'सोम एव नो राजेत्याहुर्ब्राह्मणीः प्रजाः । विवृत्तचक्रा आसीनास्तीरेणासौ तव' इति ॥

यस्यै नद्यास्तीरे संश्रिता वसन्ति तस्यै नाम गृह्णाति ॥

अष्टमे मासि विष्णव आहुतीर्जुहोति—'विष्णोर्नुकम्' इत्यनेन सूक्तेन ॥

विष्णवे बलिमुपहरति ॥

वैष्णवो ह्येष मासो विज्ञायते ॥

विष्णुर्हि गर्भस्य देवता ॥

इति हुतो व्याख्यातः ॥

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने दशमोऽध्यायः.

*यथैतद्धुते बलिहरणम् ॥ १

विष्णवे बलिरष्टमे मासि पूर्वपक्षस्य सप्तम्यां द्वादश्यां रोहिण्यां श्रोणायां वा ॥ २

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिमिति वाचयित्वा ॥ ३

अथ देवयजनोल्लिखनप्रभृत्या प्रणीताभ्यः कृत्वा उपोत्थाग्रेणाग्निं दैवतमावाहयाति—'ओं भूः पुरुषमावाहयामि ओं भुवः पुरुषमावाहयामि ओं सुवः पुरुषमावाहयामि ओं भूर्भुवस्सुवः पुरुषमावाहयामि' इत्यावाह्य ॥ ४

परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा दैवतमर्चयति ॥ ५

'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा ॥ ६

अथाद्भिस्तर्पयति—'केशवं तर्पयामि नारायणं माधवं गोविन्दं विष्णुं मधुसूदनं त्रिविक्रमं वामनं श्रीधरं हृषीकेशं पद्मनाभं दामोदरं तर्पयामि'इति ॥ ७

एतैरेव नामधेयैर्गन्धपुष्पधूपदीपैः 'अमुष्मै नमोऽमुष्मै नमः' इत्यभ्यर्च्य ॥ ८

अथ विष्णव आहुतीर्जुहोति—'विष्णोर्नु कम्, तदस्य प्रियम्, प्रतद्विष्णुः, परो मात्रया, विचक्रमे, त्रिर्देवः' इति ॥ ९

---

*अयं खण्डः शेषगतोप्यत्रैव सौकर्याय पठ्यते इति शिष्टैर्व्याचष्टे.

जयप्रभृति सिद्धमाधेतुवरप्रदानात् ॥

अथ गुडपायसं घृतमिश्रमन्नं निवेदयति—'अमुष्मै स्वाहा नमोऽमुष्मै स्वाहा नमः' इति द्वादशभिर्यथालिङ्गम् ॥ १०

वैष्णवीभि ऋग्यजुस्सामाथर्वभिस्स्तोत्रैस्स्तुतिभिस्स्तुन्वन्ति ॥ ११

व्याहृतीभिः पुरुषमुद्रासयामीत्युद्रास्यान्नशेषं पत्नीं प्राशयेत् ॥ १२

पुमानस्यै जायत इति विज्ञायते* ॥ १३

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे प्रथमप्रश्ने
एकाशोऽध्यायः.

यथो एतत् । आवेद्यार्घ्यं कुर्यात् । अथ शुचौ समे देशे । अथास्या उपोत्थाय । अनुनयन्त्येतमग्निम् । आनयन्त्येतमग्निम् । ब्राह्मणेन ब्राह्मण्यामुत्पन्नः । अथाभ्यां पञ्चमेऽहनि । विज्ञाते गर्भे । प्रथमगर्भायाश्चतुर्थे मासि । यथैतद्भुते बलिहरणम् ॥ ११ ॥

यथैतद्भुते बलिहरणम् । प्रथमगर्भायाश्चतुर्थे मासि । विज्ञाते गर्भे । अथाभ्यां पञ्चमेऽहनि । ब्राह्मणेन ब्राह्मण्यामुत्पन्नः । आनयन्त्येतमग्निम् । अनुनयन्त्येतमग्निम् । अथास्या उपोत्थाय । अथ शुचौ समे देशे । आवेद्यार्घ्यं कुर्यात् । यथो एतत् ॥ ११ ॥

इति बोधायनगृह्यसूत्रे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः.

---

* ख. आसनावाहनं पाद्यमर्घ्यमाचमनं तथा । स्नानं वस्त्रोपवीतं च गन्धपुष्पं तथैव च ॥ धूपदीपं च नैवेद्यं पानीयाचमनं तथा । ताम्बूलोद्वासनं चेति ह्युपचारास्तु षोडश ॥ अधिकपाठः.

अथ द्वितीयः प्रश्नः.

अथ प्रहुतः ॥ १

जातं कुमारमभिमन्त्रयते—'अङ्गयस्सम्भूतः' इत्येतेनानुवाकेन॥ २

अथैनं स्नापयति—'क्षेत्रियै त्वा निरृत्यै त्वा' इति षड्भिरनुच्छन्दसम् ॥ ३

अथैनं स्वोपस्थ आदधाति—'अङ्गादङ्गात्सम्भवासि हृदयादधिजायसे। आत्मा वै पुत्र नामासि स जीव शरदश्शतम्' इति॥ ४

अथैनं मूर्धन्यभिजिघ्रति—'अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतं भव। पशूनां त्वा हिङ्कारेणाभिजिघ्राम्यसौ' इति नक्षत्रनामधेयेन ॥ ५

अथास्य दक्षिणे कर्णे जपति—'अग्निरायुष्मान्' इति पञ्चभिः पर्यायैः ॥ ६

अथैनं दधिमधुघृतमिति समुदायुत्य हिरण्येन प्राशयति—'प्राणो रक्षति विश्वमेजत्' इत्येतेनानुवाकेन प्रत्यृचम् ॥ ७

अतिशिष्टं गोपदे निनयति व्याहृतीभिः ॥ ८

अथैनं मातुरुपस्थ आदधाति—'सीद त्वं मातुरस्या उपस्थे' इति चतसृभिस्सहंसाभिः ॥ ९

स्तनमभिमन्त्रयते—'यस्ते स्तनश्शशयो यो मयोभूर्येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि। यो रत्नधा वसुविद्यस्सुदत्रस्सरस्वति तमिह धातवेकः' इति ॥ १०

धयन्तमनुमन्त्रयते—'द्यौस्ते पृष्ठं रक्षतु वायुरूरू अश्विनौ च स्तनं धयन्तं सविताऽभिरक्षतु । आवाससः परिधानाद्बृहस्पतिर्विश्वे देवा अभिरक्षन्तु पश्चात्' इति ॥ ११

अथास्योदकुम्भमुच्छिरसि निदधाति—'आपस्सुप्तेषु जाग्रत रक्षांसि निरितो नुदध्वम्' इति ॥ १२

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'हरिं हरन्तमनुयन्ति देवाः' इति पुरोऽनुवाक्यामनूच्य 'माछिदो मृत्यो मा वधीः' इति याज्यया जुहोति ॥ १३

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'सद्यश्चकामानाय' इत्यान्तादनुवाकस्य ॥ १४

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १५

अथानोयुगं रथयुगं वा स्नाप्याच्छायालङ्कृत्य अग्रेणाग्निमुद्धृत्य तस्याग्रेणाश्वत्थपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'नम आव्याधिनीभ्यः' इति ॥ १६

अथास्तमित आदित्ये गौरसर्षपान् फलीकरणमिश्रान् अञ्जलिना जुहोति—'कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीम्' इत्येतेनानुवाकेन प्रत्यृचम् ॥ १७

अथौदनं तिलसक्तुभिर्घृतेनेति समुदायुत्य गोष्ठेऽश्वत्थपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'अघोराय मघोराय नेजमेषाय नमो नमः' इति ॥ १८

मथातिशिष्टं सर्वा दिशस्सम्प्राकिरन्ति—'आवेशिना व्यश्रुमुखी
कुतूहली कस्थली* जृम्भणी स्तम्भनी मोहनी च ।
कृष्णा विशाखा विमला ब्रह्मरात्री भ्रातृव्यसङ्ख्येषु
पतन्त्समोघाः । ताभ्यो वै मातृभ्यो नमो नमः' इति ॥ १९

। एवमेव फलीकरणहोमप्रभृति सायंप्रातर्दशरात्रं करोति ॥ २०

ानुत्थितायां सूतिकायां भोज्यान्नता ॥ २१

शम्यामुत्थानम् ॥ २२

शम्यां द्वादश्यां वा नामकरणम् ॥ २३

ाजापत्येन सूक्तेन हुत्वा ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्ति
ऋद्धिमिति वाचयन्नामास्मै ददाति ॥ २४

यक्षरं चतुरक्षरं षडक्षरमष्टाक्षरं वा ॥ २५

ोषवदाद्यन्तरन्तस्थं दीर्घाभिनिष्ठानान्तम् ॥ २६

ापि वा यस्मिन् स्वित्युपसर्गस्स्यात्तद्धि प्रतिष्ठितामिति वि-
ज्ञायते ॥ २७

ऽप्यणूकं देवताणूकं वा ॥ २८

थैवैषां पूर्वपुरुषाणां नामानि स्युः ॥ २९

ायुगक्षरं कुमार्याः ॥ ३०

ामुष्मै स्वस्तीति ॥ ३१

इति बोधायनीये गृह्यसूत्रे द्वितयिप्रश्ने
प्रथमोऽध्यायः.

---

*ख. कुतूहलैकस्तनी·

चतुर्थे वास्तुपरिष्करणम् ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्तिमृद्धिमिति वाचयित्वा ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याग्निमुखात् कृत्वा स्वस्त्यात्रेयं जुहोति— ३

'स्वस्ति नो मिमीतामश्विना भगस्स्वस्ति देव्यदितिरनर्वणः । स्वस्ति पूषा असुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुचेतुना' ॥ ४

'स्वस्तये वायुमुप ब्रवामहै सोमं स्वस्ति भुवनस्य यस्पतिः बृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्तये स्वस्तय आदित्यासो भवन्तु नः' ॥ ५

'विश्वे देवा नो अद्या स्वस्तये वैश्वानरो वसुरग्निस्स्वस्तये देवा अवन्त्वृभवः स्वस्तये स्वस्ति नो रुद्रः पात्वंहसः' ॥ ६

'स्वस्ति मित्रावरुणा स्वस्ति पथ्ये रेवति । स्वस्ति न इन्द्रश्चाग्निश्च स्वस्ति नो अदिते कृधि' ॥ ७

'स्वस्ति पन्थामनुचरेम सूर्याचन्द्रमसाविव । पुनर्ददताऽघ्नता जानता संगमेमहि' ॥ ८

'स्वस्त्ययनं तार्क्ष्यमरिष्टनेमिं महद्भूतं वायसं देवतानाम् असुरघ्नमिन्द्रसखं समत्सु बृहद्यशो नावमिवारुहेम' ॥ ९

'अंहोमुचमाङ्गिरसं गयं च स्वस्त्यात्रेयं मनसा च तार्क्ष्यम् प्रयतपाणिश्शरणं प्रपद्ये स्वस्ति संबाधेष्वभयं नो अस्तु' ॥ १०

'भूर्भुवस्सुवरपां त्वौषधीनां रसं प्राशयामि शिवास्त आप ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप ओषधयस्सन्त्वसौ' इति सर्वास्वनुषजति ॥ ६

इति बोधायनीये गृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने तृतीयोऽध्यायः.

संवत्सरे चूडाकर्म त्रिषु वा संवत्सरेषु ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिमिति वाचयित्वा ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'ये केशिनः' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'नर्ते ब्रह्मणः' इति याज्यया जुहोति ॥ ३

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'आरोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्' इत्यान्तादनुवाकस्य ॥ ४

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ५

अथाग्रेणाग्निमुदुम्बरपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'नमो हिरण्यबाहवे' इति ॥ ६

अपरेणाग्निमुभयीरपस्सन्निषिञ्चति ॥ ७

उष्णासु शीता आनयति—'उष्णेन वायवुदकेनेह्यदितिः केशान् वपतु' इति ॥ ८

ताभिरस्य शिर उनत्ति—'आप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चसे' इति ॥ ९

'स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु' इत्यष्टाभिरनुच्छन्दसम् ॥ ११

जयप्रभृतिसिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १२

अथोपनिष्क्रम्य बाह्यानि चिकित्सितान्यभ्यर्च्य विधृतान्नेन ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा प्रदक्षिणीकृत्य स्वान् गृहानानयति ॥ १३

इति बौधायनीये गृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः.

षष्ठे मास्यन्नप्राशनम् ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्त्यृद्धिमिति वाचयित्वा ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याग्निमुखात् कृत्वा अन्नसूक्तेन जुहोति—'अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य' इत्यष्टाभिरनुच्छन्दसम् ॥ ३

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ४

अथैनं दध्ना मधुना घृतेनाद्भिर्मिश्रं समुद्धृत्य हिरण्येनोपघात्य कुमारं प्राशयति—'या जाता ओषधय' इति षड्भिरनुच्छन्दसम् ॥ ५

ऊर्ध्वाग्रं बर्हिरनूच्छ्रयति—'ओषधे त्रायस्वैनम्' इति ॥ १.०

क्षुरमभिमन्त्रयते—'ज्योक्च सूर्यं दृशे' इति ॥ ११

अथैनं तिर्यञ्चं निदधाति—'स्वधिते मैनं हिंसीः' इति ॥ १२

अथास्य केशान्वपति—'येनावपत्सविता क्षुरेण' इति ॥ १३

प्रवपतोऽनुमन्त्रयते—'मा ते केशाननुगाद्वर्च एतत्' इति ॥ १४

अथैनान् समुच्चित्य दर्भस्तम्बे निदधाति—'तेभ्यो निधानं बहुधा व्यैच्छन्' इति ॥ १५

अथैनमुष्णोदकेनाप्लावयति—'बलं ते बाहुवोस्सविता दधातु' इति ॥ १६

अथैनमेकशिखस्त्रिशिखः पञ्चशिखो वा यथैवैषां कुलधर्मस्स्यात् ॥ १७

यथर्षि शिखां निदधातीत्येके ॥ १८

अथैनं स्नाप्याच्छाद्यालङ्कृत्य त्रिवृताऽन्नेन ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयति ॥ १९

इति प्रकृतो व्याख्यातः ॥* २०

इति बौधायनीये गृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने चतुर्थोऽध्यायः.

*स. शतानां सर्वत्रिगुणमष्टोत्तरमथापि च ।
केशानामपि मर्त्यानां निर्मिका परिकीर्तिता ॥

अथाहुतः ॥ १

गर्भाष्टमेषु ब्राह्मणमुपनयीत गर्भैकादशेषु राजन्यं गर्भद्वादशेषु वैश्यम् ॥ २

आषोडशात् ब्राह्मणस्यानात्यय इति ॥ ३

एवमेवेतरयोः द्वाविंशतिश्च चतुर्विंशतिश्च ॥ ४

अथापि काम्यानि भवन्ति—सप्तमे ब्रह्मवर्चसकाममष्टम आयुष्कामं नवमे तेजस्कामं दशमेऽन्नाद्यकाममेकादश इन्द्रियकामं द्वादशे पशुकामं त्रयोदशे मेधाकामं चतुर्दशे पुष्टिकामं पञ्चदशे भ्रातृव्यवन्तं षोडशे सर्वकाममिति ॥ ५

वसन्ते ब्राह्मणमुपनयीत ग्रीष्मे राजन्यं शरदि वैश्यं वर्षासु रथकारमिति । सर्वानेव वा वसन्ते ॥ ६

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिमिति वाचयित्वा कुमारं भोजयित्वा तस्य चौलवत्तूष्णीं केशानोप्य स्नातं शुचिवाससं बद्धशिखं यज्ञोपवीतं प्रतिमुञ्चन् वाचयति—'यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्रियं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः' इति ॥ ७

यज्ञोपवीतिनमप आचमय्याथ देवयजनमुदानयति ॥ ८

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याग्निमुखात् कृत्वा पालाशीं समिधमाज्येनाक्त्वाऽभ्याधापयन् वाचयति—'आयुर्दा देव

जरसं गृणानो घृतप्रतीको घृतपृष्ठो अग्ने । घृतं पिबन्नमृतं चारु गव्यं पितेव पुत्रं जरसे नयेमं स्वाहा' इति॥

अथैनमुत्थाप्योत्तरेणाग्निं दक्षिणेन पदा अश्मानमास्थापयति—'आतिष्ठेममश्मानमश्मेव त्वं स्थिरो भव । अभितिष्ठ पृतन्यतस्सहस्व पृतनायतः' इति ॥ १०

अथैनं तिप्ये वाससद्यःकृत्तोतं * परिधापयन् वाचयति—'या अकृन्तन्नवयन या अतन्वत याश्च देवीरन्तानभितोऽददन्त । तास्त्वा देवीर्जरसा संव्ययन्त्वायुष्मानिदं परिधत्स्व वासः' इति ॥ ११

परिहितमनुमन्त्रयते—'परिधत्त धत्त वाससैनं शतायुषं कृणुहि दीर्घमायुः । बृहस्पतिः प्रायच्छद्वास एतत्सोमाय राज्ञे परिधातवा उ । जरां गच्छासि परिधत्स्व वासो भवा कृष्टीनामभिशस्तिपावा । शतं च जीव शरदस्सुवर्चा रायश्च पोषमुप संव्ययस्व । परीदं वासो अधि धास्स्वस्तयेऽभूरापीनामभिशस्तिपावा । शतं च जीव शरदः पुरूचीर्वसूनि चार्यो विभजासि‡ जीवन्' इति ॥ १२

अथैनं मौञ्जीं मेखलां त्रिवृतां त्रिः प्रदक्षिणं परिव्ययन् वाचयति—§ ज्यामौर्वीं राजन्यस्य । आवीसूत्रं वैश्यस्य । सर्वेषामेव वा मौञ्जीम् । 'इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना शर्म वरूथं पुनती न आगात् । प्राणापानाभ्यां बलमाभरन्ती प्रिया देवानां सुभगा मेखलेयम्' इति ॥१३

* ग. सद्यः कृत्तोदम्. † ख. कृणुथ. ‡ ग. चार्यो विभजासु.
§ ग. 'मौञ्जीं ब्राह्मणस्य' इत्यधिकम्.

परिवीतामनुमन्त्रयते—‘ ऋतस्य गोप्त्री तपसः परस्पी घ्नती रक्षस्सहमाना अरातीः । सा नस्समन्तमनु परीहि भद्रया भर्तारस्ते मेखले मा रिषाम ’ इति ॥ १४

ग्रन्थिं करोति—‘ प्राणानां ग्रन्थिरसि स मा विस्रंसः ’ इति नाभिदेशे ॥ १५

अथास्मा अजिनं प्रतिमुञ्चन् वाचयति—कृष्णाजिनं ब्राह्मणस्य । रौरवं राजन्यस्य । बस्ताजिनं वैश्यस्य । सर्वेषां वा कृष्णाजिनम् । ‘ मित्रस्य चक्षुर्धरुणं बलीयस्तेजो यशस्वि स्थविरं समिद्धम् । अनाहनस्यं वसनं जरिष्णु परीदं वाज्यजिनं दधेऽहम् ’ इति ॥ १६

अथास्मै दण्डं प्रयच्छति—पालाशं बैल्वं वा ब्राह्मणस्य । नैयग्रोधं स्कन्धजमवाङ्ग्रं रौहीतकं वा राजन्यस्य । बादरमौदुम्बरं वा वैश्यस्य । सर्वेषां वा वार्क्षम् ॥ १७

‘ सोमोसि सोमपं मा कुरु ’ इति पालाशम् ॥ १८

‘ ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा ’ इति बैल्वम् ॥ १९

‘ ओजोस्योजो मयि धेहि ’ इति नैयग्रोधम् ॥ २०

‘ बलमसि बलं मयि धेहि ’ इति रौहीतकम् ॥ २१

‘ पुष्टिरसि पुष्टिं मयि धेहि ’ इति बादरम् ॥ २२

‘ ऊर्गस्यूर्जं मयि धेहि ’ इत्यौदुम्बरम् ॥ २३

‘ अहं वृक्षस्य रेरिवा । कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव । ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि । द्रविणं सवर्चसम् ’ इति वार्क्षम् ॥

'कोनामास्यसौ नामास्मि' इति शाट्यायनकम् ॥ २५

अथैनं दक्षिणे हस्ते गृह्णाति—'यस्मिन् भूतं च भव्यं च सर्वे लोकास्समाहिताः । तेन गृह्णामि त्वामहं मह्यं गृह्णामि त्वामहं प्रजापतिना त्वा मह्यं गृह्णाम्यसौ' इति ॥ २६

अथैनं देवताभ्यः परिददाति—'देवेभ्यस्त्वा परिददामि विश्वदेवेभ्यस्त्वा परिददामि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः परिददामि सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः परिददामि सर्वाभ्यस्त्वा देवताभ्यः परिददाम्यसौ' इति ॥ २७

अथैनमुपनयति—'देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामुपनयेऽसौ' इति ॥ २८

अथ कुमारः पक्वाज्जुहोति—'यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपश्छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव । समेन्द्रो मेधया स्पृणोत्वमृतस्य देवधारणो भूयासं स्वाहा' इति ॥ २९

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'क्षत्रियै त्वा निरऋत्यै त्वा' इति पाङ्क्तिरनुच्छन्दसम् ॥ ३०

एवमेव ब्रह्मसूक्तेन हुत्वा 'ब्रह्मजज्ञानम्' इति पङ्क्तिः ॥ ३१

स्विष्टकृतप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ३२

अग्रेणाग्निं पलाशपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'नमो अस्तु नीलग्रीवाय' इति ॥ ३३

अत्र सावित्रव्रतम् ॥ ३४

अथ पालाशीश्चतस्रस्समिध आर्द्रास्सपलाशास्सप्रारोहाः प्रादेशमात्रीरप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्याधापयन् वाचयति याज्ञिकानां वा वृक्षाणां अन्यतमस्य— ॥३५

'अग्ने व्रतपते सावित्रं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा' ॥ ३६

'वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते व्रतानां व्रतपते सावित्रं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा' इति ॥ ३७

अपरेणाग्निमुदगग्रं कूर्चं निधाय तस्मिन् प्राङ्मुख आचार्य उपविशति—' राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्योषम् ' इति ॥ ३८

तस्याग्रेण कुमारो दर्भेषु प्रत्यङ्मुख उपविश्य पादावन्वारभ्याह—'सावित्रीं भो अनुब्रूहि' इति ॥ ३९

तस्मा अन्वाहोमिति प्रतिपद्यते—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येतां पच्छोऽर्धर्चशस्ततस्समस्तां व्याहृतीर्विहृताः पादादिष्वन्तेषु वा तथाऽर्धर्चयोरुत्तमां कृत्स्नायामिति ॥ ४०

अथ कुमारः पक्वादुपादाय प्राश्नाति—'शरीरं मे वि चर्षणम् । जिह्वा मे मधुमत्तमा । कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम् । ब्रह्मणः कोशोसि मेधया पिहितः । श्रुतं मे गोपाय' इति ॥ ४१

अथ हैके प्राक्सावित्र्याः प्राश्नाति ब्रह्म वा अन्नमिति वदन्तः ॥ ४२

तदु तथा न कुर्यान्नानुक्तायां सावित्र्यां प्राश्नीयादित्यनूक्तायामनूक्तायां सावित्र्यां प्राश्नीयादिति शाट्यायनकम् ॥

ाप उपस्पृश्य ज्योतिष्मत्याऽऽदित्यमुपतिष्ठते—'उद्वयं तमस' स्परि' इति ॥ ४४

ानं संशास्ति—'ब्रह्मचार्यस्यपोशान कर्म कुरु मा दिवा सुषुप्थाः समिध आधेहि भैक्षाचर्यं चर सदाऽरण्यात् समिध आहरोदकुम्भं चाहराचार्याधीनो भव वेदमधीष्व' इति ॥ ४५

एवमेवैतत सर्वं करोति ॥ ४६

शास्मा अरिक्तं पात्रं प्रयच्छन्नाह—'मातरमेवाग्रे भिक्षस्व' इति ॥ ४७

मातरमेवाग्रे भिक्षते ॥ ४८

वति भिक्षां देहीति ब्राह्मणो भिक्षेत ॥ ४९

क्षां भवति देहीति राजन्यः ॥ ५०

देहि भिक्षां भवतीति वैश्यः ॥ ५१

समाहृत्याचार्याय प्राह—'भैक्षमिदम्' इति ॥ ५२

न 'सुभैक्षम्' इतीतरः प्रतिगृह्णाति ॥ ५३

त्तरेणाग्निं द्वे स्त्रीप्रतिकृती कृत्य गन्धैर्माल्येन चालङ्कृत्य त्रिवृतान्नेन ब्राह्मणान सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा—'श्रद्धा मेधे प्रियेनाम' इति ॥ ५४

ग्रहमेतमग्निं धारयन्ति* क्षारलवणवर्जमधश्शय्या च ॥ ५५

*१. "प्रासिद्ध सन्ध्यामुपासीत । नम ईशानाय नमो गोपितृदेवेभ्य इति । ाथ गुरूनभिवादयते मातरं पितरं भ्रातरं मातुलमाचार्यमन्यांश्च विशेषांश्चिवर्षपूर्वान्" इत्यधिकम्.

एतस्मिन्नेवाग्नौ व्याहृतीभिस्सायं प्रातस्समिधोऽभ्यादध्यात् ॥ ५६

एवमन्यस्मिन्नपि सदा ॥ ५७

अथैनं प्रदक्षिणमग्निं परिसमूहति—'जुषस्व नस्समिधमग्ने अद्य शोचा बृहद्यजतं धूममृण्वन् । उपस्पृश दिव्यं सानु स्तूपैस्सं रश्मिभिस्ततनस्सूर्यस्य' इति ॥ ५८

अथैनं प्रदक्षिणमग्निं परिषिञ्चति—'अदितेऽनुमन्यस्व' इति दक्षिणतः प्राचीनम् । 'अनुमतेऽनु मन्यस्व' इति पश्चादुदीचीनम् । 'सरस्वतेऽनुमन्यस्व' इत्युत्तरतः प्राचीनम् । 'देवसवितः प्रसुव' इति समन्तं प्रदक्षिणम् । समन्तमेव वा तूष्णीम् ॥ ५९

तस्मिन् व्याहृतीभिस्सायं प्रातस्समिधोऽभ्यादधाति—'भूस्स्वाहा भुवस्स्वाहा सुवस्स्वाहा भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा' इति ॥

तथैव परिसमूह्य तथैव परिषिञ्चति—'अन्वमंस्थाः, प्रासावीः' इति मन्त्रान्तान् सन्नमयति ॥ ६१

अथैनमुपतिष्ठते—'यत्ते अग्ने तेजः' इति तिसृभिः 'मयि मेधां मयि प्रजाम्' इति तिसृभिः 'षोढा विहितो वै पुरुषः' इत्येतस्माद्ब्राह्मणात् ॥ ६२

अथ तिसृषु व्युष्टास्वेतमग्निमादाय तां दिशं यन्ति यत्रास्य पलाशस्स्पष्टो भवति ॥ ६३

तं प्रदक्षिणं परिसमूहति—'सुश्रवस्सुश्रवसं मा कुरु यथा त्वं

सुश्रवस्सुश्रवा अस्येवमहं सुश्रवस्सुश्रवा भूयासं यथा त्वं सुश्रवस्सुश्रवो देवानां निधिगोपोस्येवमहं ब्राह्मणानां ब्रह्मणो निधिगोपो भूयासम्' इति ॥ ६४

तस्याग्रेण उत्तरेण वाऽग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याथाव्रत्य प्रायश्चित्ते जुहोति—'यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्, पुनरग्निश्चक्षुरदात' इति द्वाभ्याम् ॥ ६५

अथ पालाशीश्चतस्रस्समिधः आर्द्रास्सपलाशाः समारोहाः प्रादेशमात्रीरप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्याधापयन्वाचयति याज्ञिकानां वा वृक्षाणामन्यतमस्य— ६६

'अग्ने व्रतपते सावित्रं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा' ॥

'वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते व्रतानां व्रतपते सावित्रं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा' इति ॥ ६८

तथैव सुश्रवसमभ्यर्च्य त्रिवृताऽन्नेन ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा ॥ ६९

अत्रैके दण्डमजिनं मेखलां वासश्चातिसृजन्ति ॥ ७०

अन्यान्यादायाक्य वास आदत्ते—'यस्य ते प्रथमवास्यं हराम-स्तं त्वा विश्वे अनुमदन्तु देवाः । तं त्वा भ्रातरस्सुहृदो वर्धमानमनुजायन्तां बहवस्सुजातम' इति ॥ ७१

अथाधोनाभ्युपरि जान्वाच्छाद्य दण्डमजिनं मेखलां च धारयन्

श्राद्धसूतकमैथुनमधुमांसानि वर्जयन् भैक्षाहारोऽधश्शायी चाचार्यस्य गृहानेतीति विज्ञायते आचार्यो वै ब्रह्मेति ॥ ७२

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने पञ्चमोऽध्यायः.

वेदमधीत्य स्नास्यन्नित्युक्तं समावर्तनम् ॥ १

मन्त्रब्राह्मणं वेद इत्याचक्षते ॥ २

मन्त्रब्राह्मणयोर्वेदनामधेयम् ॥ ३

मन्त्रब्राह्मणे यज्ञस्य प्रमाणम् ॥ ४

मन्त्रब्राह्मणे अधीत्य चीर्णेषु वा व्रतेषु ॥ ५

एतावदेव नाना ॥ ६

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पालाशीं समिधमाज्येनाक्त्वा मध्यंदिनेऽभ्यादधाति ॥ ७

तत्पुरस्ताद्व्याख्यातम् ॥ ८

अथ केशश्मश्रुलोमनखावापनेनैव प्रतिपद्यते सिद्धमाच्छत्रादानात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'आवहन्ती वितन्वाना । कुर्वाणा चीरमात्मनः । वासांसि मम गावश्च । अन्नपाने च सर्वदा । ततो मे श्रियमावह । लोमशां पशुभिस्सह स्वाहा' इति ॥ ९

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'आमायन्तु ब्रह्मचारिणस्स्वाहा । यशो जनेऽसानि स्वाहा । श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा ।

तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा । स मा भग प्रविश स्वाहा' इति ॥ १०

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ११

अथाग्रेणाग्निं बिल्वशाखायां हुतशेषं निदधाति—'तस्मिन् सहस्रशाखे । निभगाहं त्वयि मृजे स्वाहा' इति॥१२

अथ पक्वादुपादाय प्राश्नाति—'यथाऽऽपः प्रवता यन्ति । यथा मासा अहर्जरम् । एवं मां ब्रह्मचारिणः । धातरायन्तु सर्वतस्स्वाहा' इति ॥ १३

प्राश्याप आचम्योरः प्रत्यात्मानं प्रत्यभिमृशते—' प्रतिवेशोसि प्र मा पाहि प्र मा पद्यस्व' इति ॥ १४

सोऽत्रैवास्ते आनक्षत्राणामुदयात् ॥ १५

अथोदितेषु नक्षत्रेषूपनिष्क्रम्य दिश उपतिष्ठत इति सिद्धमत ऊर्ध्वम् ॥ १६

यस्मिन्नग्नावुपनयति तस्मिन् ब्रह्मचर्यं तस्मिन् व्रतचर्यं* तस्मिन् समावर्तनं तस्मिन् पाणिग्रहणं तस्मिन् गृह्याणि कर्माणि क्रियन्ते ॥ १७

तस्मिन् काम्यानि तस्मिन् प्रजासंस्कारा इत्येके ॥ १८

स एष उपनयनप्रभृति व्याहृतीभिस्समिद्भिर्हूयत आ समावर्तनात् ॥ १९

समावर्तनप्रभृत्याज्येन व्याहृतीभिर्हूयत आ पाणिग्रहणात् ॥ २०

---

*ख. व्रतचर्या.

पाणिग्रहणप्रभृति व्रीहिभिर्यवैर्वा हस्तेनैते आहुती जुहोति— 'अग्नये स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा' इति सायम् 'सूर्याय स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा' इति प्रातरपि ॥ २१

अग्निहोत्रहविषामन्यतमेन जुहुयात् ॥ २२

पर्वणिपर्वणि चाग्नेयस्थालीपाकः ॥ २३

स एष आघारवान् स्यादाग्निहोत्रिको वाऽप्यापूर्विको वा ॥ २४

तेन सर्पिष्मता विद्यावन्तं ब्राह्मणं भोजयेत् ॥ २५

योऽस्यापचिततमस्तस्मा ऋषभं दद्यादित्येके ॥ २६

अथास्यानुगतस्य या प्रकृतिस्तत आहरणम् ॥ २७

उपवासोऽनुगतेऽन्यतरस्य भार्यायाः पत्युर्वा ॥ २८

अपि वैकां जुहुयात्—'अयाश्चाग्नेऽस्यनभिशस्तीश्च सत्यमित्त्व-मया असि । अयसा मनसा धृतोऽयसा हव्यमूहिषेऽया नो धेहि भेषजं स्वाहा' इति ॥ २९

आहुतो व्याख्यातः ॥ ३०

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने षष्ठोऽध्यायः.

अथ शूलगवस्संवत्सरेसंवत्सरे मार्गशीर्ष्यां पौर्णमास्यां क्रियेत ॥

अपि वाऽऽर्द्रायाम् ॥ २

गोषु वोपतप्तासु गोषु गुप्तासु ॥ ३

अरण्येऽग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्या प्रणीताभ्यः कृत्वा ब-
हिरादाय गामुपाकरोति—'ईशानाय त्वा जुष्टामुपाक-
रोमि' इति ॥ ४

तूष्णीमित्येके ॥ ५

अथैनामद्भिः प्रोक्षति—'ईशानाय त्वा जुष्टां प्रोक्षामि' इति॥

तूष्णीमित्येके ॥ ७

तामत्रैव प्रतीचीनशिरसमुदीचीनपदीं संज्ञपयन्ति ॥ ८

तस्यै संज्ञप्ताया अद्भिरभिषेकम् ॥ ९

प्राणानाप्याययति तूष्णीम् ॥ १०

तूष्णीं वपामुत्खिद्य हृदयमुद्धरति ॥ ११

प्रज्ञातानि चावदानानि ॥ १२

तान्येतेष्वेव शूलेषूपनीक्ष्य* तस्मिन्नेवाग्नौ श्रपयन्ति ॥ १३

अथैतानि शूलेभ्य उपनीक्ष्य* पुनः कुम्भ्यां श्रपयन्ति॥ १४

अथैतान्यभिघारितान्युद्वास्य प्रतिष्ठितमभिघारयति ॥ १५

परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा दैवतमावाहयति—'आ त्वा व-
हन्तु हरयस्सचेतसश्श्वेतैरश्वैस्सहकेतुमद्भिः । वाताजिरैर्ब-
लवद्भिर्मनोजवैरायाहि शीघ्रं मम हव्याय शर्वोम्'
इति ॥ १६

अथ स्रुवेणोपस्तीर्णामभिघारितां वपां जुहोति—'सहस्राणि

---

*ग. उपनिक्षिप्य.

सहस्रशः' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'ईशानं त्वा भुवनानामभिश्रियम्' इति याज्यया जुहोति ॥ १७

अत्रैतान्यवदानानीडासूने प्रच्छिद्यौदनं* मांसं यूषमित्याज्येन समुदायुत्य मेक्षणेनोपघातं पूर्वार्धे जुहोति—'भवाय देवाय स्वाहा, शर्वाय देवाय स्वाहा, ईशानाय देवाय स्वाहा, पशुपतये देवाय स्वाहा, रुद्राय देवाय स्वाहा, उग्राय देवाय स्वाहा, भीमाय देवाय स्वाहा, महते देवाय स्वाहा' इति ॥ १८

अथ मध्ये जुहोति—'भवस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, शर्वस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, ईशानस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, पशुपतेर्देवस्य पत्न्यै स्वाहा, रुद्रस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, उग्रस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, भीमस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, महतो देवस्य पत्न्यै स्वाहा' इति ॥ १९

अथापरार्धे जुहोति—'भवस्य देवस्य सुताय स्वाहा, शर्वस्य देवस्य सुताय स्वाहा, ईशानस्य देवस्य सुताय स्वाहा, पशुपतेर्देवस्य सुताय स्वाहा, रुद्रस्य देवस्य सुताय स्वाहा, उग्रस्य देवस्य सुताय स्वाहा, भीमस्य देवस्य सुताय स्वाहा, महतो देवस्य सुताय स्वाहा' इति ॥ २०

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'नमस्ते रुद्र मन्यवे' इत्याऽन्तादनुवाकस्य ॥ २१

---

* क. इडसूने प्रतिच्छाद्य.

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ २२

अथाग्रेणाग्निमर्कपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवना विवेश । तस्मै रुद्राय नमो अस्तु' इति ॥ २३

स्थालीसङ्क्षालनमाज्यशेषमुदकशेषं च पात्र्यां समानीय वेतसशाखयाऽवोक्षन् सर्वतः त्रिः प्रदक्षिणं गाः पर्येति—'आ गावो अग्मन्नुत भद्रमक्रन्' इत्येतेन सूक्तेन ॥ २४

महत्स्वस्त्ययनमित्याचक्षते ॥ २५

अथ यदि गां न लभते मेषमजं वाऽऽलभते ॥ २६

ईशानाय स्थालीपाकं वा श्रपयन्ति तस्मादेतत्सर्वं करोति यद्गवा कार्यम् ॥ २७

शूलगवो व्याख्यातः ॥ २८

एवमेवाष्टम्यां प्रदोषे क्रियेतैतावदेव नाना ॥ २९

नात्रोपाकरणं पशोः ॥ ३०

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने सप्तमोऽध्यायः.

अथ बलिहरणम् ॥ १

सायं प्रातर्यदशनीयस्य क्रियेतौपासने पचने वा होमः ॥ २

एतावदेव नाना ॥ ३

क्षारलवणावरान्नसंसृष्टस्य तु होमं परिचक्षते ॥ ४

कामामितरेष्वायतनेषु ॥ ५

अथ यद्येतदेव स्यादुत्तरतो भस्ममिश्रानङ्गारान्निरूह्य तेषु जुहुयात् ॥ ६

सर्वेष्वायतनेषु पाणिना परिसमूह्योभयतः परिषेकं निदध्यात्॥

देशाभ्यासे मन्त्राभ्यासः कामं समानस्थानेषु ॥ ८

अवग्राहशो हस्तेन होमः—'अग्नये स्वाहा, सोमाय स्वाहा, ध्रुवाय स्वाहा, ध्रुवाय भूमाय स्वाहा, ध्रुवक्षितये स्वाहा, अच्युतक्षितये स्वाहा, ईशानाय स्वाहा, जयन्ताय स्वाहा, धर्मरुचये स्वाहा, धन्वन्तरये स्वाहा, विद्यायै स्वाहा, अम्बिकायै स्वाहा, हरये स्वाहा, गणेभ्यस्स्वाहा, गणपतिभ्यस्स्वाहा, परिषद्भ्यस्स्वाहा, विश्वेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा, साध्येभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा, सर्वेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा, सर्वाभ्यो देवताभ्यस्स्वाहा, भूस्स्वाहा, भुवस्स्वाहा, सुवस्स्वाहा,भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा' ॥९

'अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा' इत्युत्तरार्धपूर्वार्धे ॥ १०

अपरेणाग्निं—'धर्माय स्वाहा, अधर्माय स्वाहा' इति ॥११

अग्रेणाग्निं—'कद्रुवै नाकमात्रे स्वाहा, सर्वेभ्यस्स्वाहा' इति॥

अभिभ्रण्यावकाशे*—'अचलायै देव्यै स्वाहा, वास्तुपाल्यै सगणायै स्वाहा' इति ॥ १३

अभिभ्रणदेशे—'अद्भ्यस्स्वाहा, वरुणाय स्वाहा' इति ॥१४

स्थाल्यां—'प्रजापतये स्वाहा, परमेष्ठिने स्वाहा' इति ॥ १५

---

*क. अश्लिन्यावकाशे.

अथोपनिष्क्रम्य ज्येष्ठावकाशे—'ज्येष्ठाभ्यां स्वाहा, कारस्क-
राभ्यां स्वाहा' इति ॥ ३०

अनसि वा रथे वा—'श्रियै स्वाहा, विष्णवे स्वाहा'
इति ॥ ३१

गोष्ठे—'रुद्राय स्वाहा, पशुभ्यस्स्वाहा, पशुपतये स्वाहा'
इति ॥ ३२

वास्तुमध्ये—'वास्तोष्पतये स्वाहा, पृथिव्यै स्वाहा, अन्त-
रिक्षाय स्वाहा, दिवे स्वाहा, सूर्याय स्वाहा, च-
न्द्रमसे स्वाहा, नक्षत्रेभ्यस्स्वाहा, अद्भ्यस्स्वाहा, ओ-
षधीभ्यस्स्वाहा, वनस्पतिभ्यस्स्वाहा, चराचरेभ्यस्स्वा-
हा, परिप्लवेभ्यस्स्वाहा, सरीसृपेभ्यस्स्वाहा, देशेभ्य-
स्स्वाहा, कालेभ्यस्स्वाहा, लोकेभ्यस्स्वाहा, देवेभ्य-
स्स्वाहा, ऋषिभ्यस्स्वाहा, वसुभ्यस्स्वाहा, रुद्रेभ्य-
स्स्वाहा, आदित्येभ्यस्स्वाहा, इन्द्राय स्वाहा, बृह-
स्पतये स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा, ब्रह्मणे स्वाहा'
इति ॥ ३३

अथ दक्षिणतः प्राचीनावीती—'पितृभ्यस्स्वधानमस्स्वाहा,
पितामहेभ्यस्स्वधानमस्स्वाहा, प्रपितामहेभ्यस्स्वधानम-
स्स्वाहा' इति ॥ ३४

अथाप उपस्पृश्योत्तरतो यज्ञोपवीती—'नमो रुद्राय भगवते
स्वाहा' इति ॥ ३५

अथ दिक्षु—'प्राच्यै दिशे स्वाहा, दक्षिणायै दिशे स्वाहा, प्र-

देवताऽवकाशे—'ऋषभाय स्वाहा, रुद्राय स्वाहा, रुद्राण्यै स्वाहा' इति॥ १६

मध्येऽगारस्य—'ओषधिवनस्पतिभ्यस्स्वाहा, रक्षोदेवजनेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ १७

उच्छिरसि—'कामाय स्वाहा, भगाय स्वाहा, श्रियै स्वाहा, विष्णवे स्वाहा' इति ॥ १८

स्थूणादेशे—'गृहाय स्वाहा, गृहराजाय स्वाहा' इति॥१९

धनधान्यावकाशे—'धनधान्याभ्यां स्वाहा, वैश्रवणाय स्वाहा' इति ॥ २०

गोष्ठे वा पल्वले वा—'श्रियै स्वाहा, पुष्ट्यै स्वाहा' इति ॥२१

उलूखलमुसलावकाशे—'उलूखलमुसलाभ्यां स्वाहा' इति॥२२

दृषदुपलावकाशे—'दृषदुपलाभ्यां स्वाहा' इति ॥ २३

समूहन्यवकाशे—'समूहन्यै देव्यै स्वाहा' इति ॥ २४

उत्तरपूर्वदेशेऽगारस्य—'गृह्याभ्यस्स्वाहा, अवसानेभ्यस्स्वाहा, अवसानपतिभ्यस्स्वाहा, सर्पदेवजनेभ्यस्स्वाहा, सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ २५

द्वारमध्ये—'अन्तरिक्षाय स्वाहा, अवान्तरिक्षाय स्वाहा' इति॥

पार्श्वयोः—'धात्रे स्वाहा, विधात्रे स्वाहा' इति ॥ २७

उपपार्श्वयोः—'भूत्यै स्वाहा, प्रभूत्यै स्वाहा' इति ॥ २८

संवरणदेशे*—'यदेजति जगति यच्च चेष्टति नाम्नो भगोऽयं नाम्ने स्वाहा' इति ॥ २९

---

* ख. संवननदेशे.

तीच्यै दिशे स्वाहा, उदीच्यै दिशे स्वाहा, ऊर्ध्वायै दिशे स्वाहा, अधरायै दिशे स्वाहा ' इति ॥ ३६

अथावान्तरादिक्षु—' यमाय स्वाहा, निरृत्यै स्वाहा, रक्षोभ्यस्स्वाहा, ईशानाय स्वाहा ' इति ॥ ३७

अथाकाश उत्क्षिपति—' ये भूताः प्रचरन्ति दिवा बलिमिच्छन्तो वितुदस्य प्रेष्याः । तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु स्वाहा ' इति दिवा ॥ ३८

' ये भूताः प्रचरन्ति नक्तं बलिमिच्छन्तो वि तुदस्य प्रेष्याः । तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु स्वाहा ' इति नक्तम् ॥ ३९

संक्षालनं प्रागुदीच्यां दिशि निनयति—' नमो रुद्राय भौमाय स्वाहा ' इति ॥ ४०

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
अष्टमोऽध्यायः.

अथ वैश्वदेवं हुत्वाऽतिथिमाकांक्षेदागोदोहकालम् ॥ १

अग्रं वोद्धृत्य दद्यात् ॥ २

विज्ञायते—' यज्ञो वा एष पञ्चमो यदतिथिः ' ॥ ३

जघनेन गार्हपत्यमुपविश्यौपासनस्य वा ' अधीहि भो ' इति गार्हपत्यमुक्त्वा प्राणायामैस्त्रिरायम्य सावित्रीं सहस्रकृत्व आवर्तयेच्छतकृत्वोऽपरिमितकृत्वो वा दशवारम् ॥ ४

वेदादयश्छन्दांसि कूश्माण्डानि चाधीयीत—'अग्निमीळे पुरोहितम्' इति ऋग्वेदस्य 'इषे त्वोर्जे त्वा' इति यजुर्वेदस्य 'अग्न आयाहि वीतये' इति सामवेदस्य 'शं न्नो देवीरभिष्टये' इत्यथर्ववेदस्य 'अग्निर्मूर्धा भुवः' इति छन्दांसि* 'यद्देवा देवहेळनम्' इति कूश्माण्ड्यः॥

यदधीते स ब्रह्मयज्ञो यज्जुहोति स देवयज्ञो यत्पितृभ्यस्स्वधा करोति स पितृयज्ञो यद्भूतेभ्यो बलिं हरति स भूतयज्ञो यद्ब्राह्मणेभ्योऽन्नं ददाति स मनुष्ययज्ञ इति ॥ ६

एते पञ्च महायज्ञास्सततं सुप्रयुक्ता नयन्ति परमां गतिम्॥ ७

एतेभ्यो यस्य पञ्चभ्यो यज्ञ एकोऽपि हीयते।
मनस्वत्याहुतिस्तत्र प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ८

द्व्यहं त्र्यहं वाऽपि प्रमादादकृतेषु तु ।
तिस्रस्तन्तुमतीर्हुत्वा चतस्रो वारुणीर्जपेत् ॥ ९

दशाहं द्वादशाहं वा विच्छिन्नेषु तु सर्वशः ।
चतस्रोऽभ्यावर्तिनीर्हुत्वा कार्यस्तान्तुमतश्चरुः ॥ १०

यस्य स्त्री वाऽनुपेतो वा गृहेष्वेतान् बलीन् हरेत् ।
कूश्माण्ड्यस्तत्र होतव्यो हुत्वा यज्ञसमृद्धये ॥ ११

प्रवासं गच्छतो यस्य गृहे कर्ता न विद्यते ।
पञ्चानां महतामेषां स यज्ञैस्सह गच्छति ॥ १२

प्रवासे कुरुते चैनान्यदन्नमुपपद्यते ।
न चेदुत्पद्यते चान्नमद्भिरेनान् समापयेत् ॥ १३

---

*ख. 'अग्न आयाहि वीतये' इति छन्दांसि.

अद्भिरेव व्रतं कुर्याद्यथालाभमनुव्रतम् ।
देवानां देवयज्ञेन द्विजा गच्छन्ति साम्यताम् *॥ १४
पितॄणां पितृयज्ञेन भूतयज्ञेन भूतिनः ।
मनोर्मनुष्ययज्ञेन ब्रह्मयज्ञेन ब्रह्मणः ॥ १५
एतासां साम्यतां* गत्वा देवतानां शतं समाः ।
आनन्दं ब्रह्म गच्छन्ति ध्रुवं शाश्वतमव्ययम् ॥ इति॥
अथास्मा अतिथिर्भवति गुरोस्समानवृत्तिर्वैखानसो वा गृहस्थ-
वानप्रस्थः परिव्राजको गतश्रीस्स्नातको राजा वा धर्मयुक्तः॥ १७
तेषामभ्युत्थायासनं पाद्यमर्हणमर्घ्यं वा प्रयुञ्जीत ॥ १८
यास्तत्रोषधयस्सन्ति ता देयाः ॥ १९
अन्यां वा प्रक्रियां प्रकुर्वीत ॥ २०
सर्वेभ्योऽभ्यागतेभ्य आ श्वचण्डालेभ्यस्स्वागतं कार्यम् ॥ २१
ओषधिविभागस्तु विभववता कार्योऽभावे भूमिरुदकं तृणा-
नि कल्याणी वागिति ॥ २२
'एतानि वै सतोऽगारे न क्षीयन्ते कदा चन' इति तानेतान् परं
ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ २३
तेषां ग्रहणे तु द्वादशरात्रमक्षारलवणभोजनमधश्शयनं ब्रह्मचर्यम्॥
त्रिरात्रोपोषित उत्क्षेपणौ परौ गृह्णीयात् ॥ २५
बलिहरणं व्याख्यातम् ॥ २६

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
नवमोऽध्यायः

---

*ख. सात्मताम्.

अथ प्रत्यवरोहणम् ॥ १

वसन्तादौ–'मधुश्च माधवश्च' इति हुत्वा वासन्तिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य वासन्तिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ २

अथ ग्रीष्मादौ—'शुक्रश्च शुचिश्च' इति हुत्वा ग्रैष्मिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य ग्रैष्मिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ ३

अथ वर्षादौ—'नभश्च नभस्यश्च' इति हुत्वा वार्षिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य वार्षिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ ४

अथ शरदादौ—'इषश्चोर्जश्च' इति हुत्वा शारदिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य शारदिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ ५

अथ हेमन्तादौ—'सहश्च सहस्यश्च' इति हुत्वा हैमन्तिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य हैमन्तिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ ६

अथ शिशिरादौ—'तपश्च तपस्यश्च' इति हुत्वा शैशिरिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य शैशिरिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ ७

अथाधिमासे—'संसर्पोऽस्यंहस्पत्याय त्वा' इति हुत्वा चैत्रिकैरलङ्कारैरलङ्कृत्य चैत्रिकान्यन्नानि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽन्नशेषान् सगणः प्राश्नाति ॥ ८

स एष आघारवान् वा स्यादाग्निहोत्रिको वाऽप्यापूर्विको वा॥ ९

प्रत्यवरोहणं व्याख्यातम् ॥ १०

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
दशमोऽध्यायः.

अथाष्टकाहोमः ॥ १

तैषे मास्यपरपक्षस्याष्टम्यां क्रियेत ॥ २

एवं माघ एवं फाल्गुने यदि विहृतः ॥ ३

यद्युवै समस्त उपरिष्टान्माघ्याः पौर्णमास्या अपरपक्षस्य सप्तम्यामष्टम्यां नवम्यामिति क्रियेतापि वाऽष्टम्यामेव ॥ ४

श्वः करिष्यामीति ब्राह्मणान्निमन्त्रयते योनिगोत्रश्रुतवृत्तसम्पन्नानसम्बन्धानिसेके ॥ ५

कामं सम्बन्धानपि श्रुतवृत्तसम्पन्नान् श्रुतवृत्तयोर्हि स्वधा निधीयत इत्युपदिशन्ति ॥ ६

तान् श्वोभूते श्मश्रुकर्माभ्यञ्जनस्नानैर्यथोपपादं सम्पूज्य स्वयमाप्लुत्य शुचौ समे देशे देवयजनोल्लेखनप्रभृत्या प्रणीताभ्यः कृत्वा बर्हिरादाय गामुपाकरोति—'पितृभ्यस्त्वा पितामहेभ्यस्त्वा प्रपितामहेभ्यस्त्वा जुष्टामुपाकरोमि' इति । तूष्णीमिसेके ॥ ७

अथैनामद्भिः प्रोक्षति—'पितृभ्यस्त्वा पितामहेभ्यस्त्वा प्रपितामहेभ्यस्त्वा जुष्टां प्रोक्षामि' इति । तूष्णीमिसेके ॥ ८

तामत्रैव प्रतीचीनशिरसीं दक्षिणापदीं संज्ञपन्ति ॥ ९

तस्यै संज्ञप्ताया अद्भिरभिषेकम् ॥ १०

प्राणानाप्याययति तूष्णीम् ॥ ११

तूष्णीं वपामुत्खिद्य हृदयमुद्धरति ॥ १२

प्रज्ञातानि चावदानानि ॥ १३

तान्येतेष्वेव शूलेषूपनीक्ष्यै* तस्मिन्नेवाग्नौ श्रपयन्ति ॥ १४

पृथङ्मांसं चोदनं चापूपांश्च श्रपयन्त्यन्यांश्च विशेषांत्सर्वं सिद्धं समानीयायुग्मान् ब्राह्मणान् सुप्रक्षाळितपाणिपादानप आचमय्य सदर्भोपक्लृप्तेष्वासनेषु द्वौ दैवे त्रीन्पित्र्ये एकैकमुभयत्र वा प्राङ्मुखानुपवेशयत्युदङ्मुखान्वा ॥ १५

स यदि प्राङ्मुखान् दक्षिणापवर्गः । यद्युदङ्मुखान् प्रागपवर्गः ॥

तेषामेवोदकं निनीय सप्रणवेन क्षणं ग्राहयति ॥ १७

अष्टकाश्राद्धे क्षणः क्रियतामित्यों तथेति प्रतिवचनम् ॥ १८

'प्राप्नोतु भवान् प्राप्नोतु भवान्' इति ॥ १९

'प्राप्नवानि प्राप्नवानि' इतीतरे प्रत्याहुः ॥ २०

अथैनान् तिलमिश्रा अपः प्रतिग्राहयति—'अमुष्मै स्वधा नमोऽमुष्मै स्वधा नमः' इति ॥ २१

त्रिस्तिलोदकमेके समामनन्ति पुरोऽन्नं द्विस्तिलोदकं दद्यात् भुक्तवत्सु च तृतीयमिति ॥ २२

अथैनान् वस्त्रगन्धपुष्पधूपदीपमाल्यैर्यथोपपादं सम्पूज्य पृच्छ-

*उपनिक्षिप्यै.

ति—'उद्ध्रियतामग्नौ च क्रियताम्' 'काममुद्ध्रियतां काममग्नौ च क्रियतां' इतीतरे प्रत्याहुः ॥ २३

अपि वा 'अग्नौ करिष्यामीति, कुरुष्व' इतीतरे प्रत्याहुः ॥ २४

अथाभ्यनुज्ञातः परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा शृतायां वपायां पञ्च स्रुवाहुतीर्जुहोति—'याः प्राचीस्सम्भवन्त्याप उत्तरतश्च याः । अद्भिर्विश्वस्य भुवनस्य धर्त्रीभिरन्तरन्यं पितुर्दधे स्वधा नमस्स्वाहा' ॥ २५

'अन्तर्दधे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या दिवा । दिग्भिरनन्ताभिरूतिभिरन्तरन्यं पितामहाद्दधे स्वधा नमस्स्वाहा' ॥ २६

'अन्तर्दध ऋतुभिस्सर्वैरहोरात्रैस्ससन्धिकैः । अर्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यं प्रपितामहाद्दधे स्वधा नमस्स्वाहा' ॥ २७

'यन्मे माता प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता । तन्मे रेतः पिता वृङ्क्तां माऽऽभुरन्योऽवपद्यतां स्वधा नमस्स्वाहा' ॥ २८

'यद्वः क्रव्यादङ्गमदहं लोकाननयन् प्रणयन् जातवेदाः । तद्वो अहं पुनरावेशयाम्यरिष्टास्सर्वैरङ्गैस्सम्भवथ पितरस्स्वधा नमस्स्वाहा' इति ॥ २९

त्रेधा वपां विच्छिद्यौदुम्बर्या दर्व्या जुहोति—'सोमाय पितृमते शुष्मिणे जुहुमो हविः । वाजन्निदं जुषस्व नः स्वजाहव्यं देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा' ॥ ३०

'आङ्गिरस्वन्तमूतये यमं पितृमन्तमाहुवे । वैवस्वतेदमद्धि नस्स्वजा हव्यं देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा' ३१

'अग्ने कव्यवाहन पितॄन्यक्षि ऋतावृधः । प्रदेवेभ्यो वह हव्यं पितृभ्यश्च स्वजा कव्यं देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा' इति ॥ ३२

अथाष्टकाहोमं जुहोति—'इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत्' इति पञ्चदश । 'ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन्' इत्येकाम् । 'संवत्सरस्य प्रथमानम्' इत्येकां तास्सप्तदश ॥ ३३

अथापूपमष्टधा विच्छिद्य त्रीण्यवदानानि वपायाः कल्पेन हुत्वाऽथेतराणि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽत्रैतान्यवदानानीडासूने प्रतिच्छाद्योदनं मांसं यूषमित्याज्येन समुदायुत्यौदुम्बर्या दर्व्योपघातं दक्षिणार्धे जुहोति—'पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । पितामहेभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । प्रपितामहेभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । मातृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । पितामहीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । प्रपितामहीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । मातामहेभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । मातुः पितामहेभ्यस्स्वधानमस्स्वाहा । मातुः प्रपितामहेभ्यस्स्वाधा नमस्स्वाहा । मातामहीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । मातुः पितामहीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । मातुः प्रपितामहीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । आचार्याय स्वधा नमस्स्वाहा । आचार्यपत्नीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । गुरुभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । गुरुपत्नीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । सखिभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । सखिपत्नीभ्यस्स्वधा नमस्स्वहा । ज्ञातिभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । ज्ञातिपत्नीभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । अमात्येभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । अमात्यपत्नीभ्यस्स्वधा

नमस्स्वाहा । सर्वेभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा । सर्वाभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा' इति ॥ ३४

'अग्नये कव्यवाहनाय स्विष्टकृते स्वधा नमस्स्वाहा' इति दक्षिणार्धपूर्वार्धे ॥ ३५

मांसोदनं पात्रेषूद्धृत्य विशेषानुपनिक्षिप्य हुतशेषेण संसृज्य दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु सादयित्वा दक्षिणाग्रैः दर्भैः प्रतिच्छाद्याभिमृशति—'पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्त्वा मुखे जुहोमि ब्राह्मणानां त्वा विद्यावतां प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मा पितॄणां पितामहानां प्रपितामहानां क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् लोके' इति ॥ ३६

अथैतानि ब्राह्मणेभ्य उपनिक्षिप्य ब्राह्मणानामङ्गुष्ठेनानखेनानुदिशति—'अमुष्मै स्वधा नमोऽमुष्मै स्वधा नमः' इति ॥ ३७

भुञ्जानान् समीक्षते—'प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि' इति पञ्चभिः । 'ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय' इत्यात्मानम् ॥ ३८

न चात ऊर्ध्वं निरीक्षते 'ह्रीका हि पितरः' इति विज्ञायते ॥ ३९

सर्वैः कामैस्तर्पयन् स्वधायुक्तानि ब्रह्माण्यभिश्रावयन् राक्षोघ्नानि च नैर्ऋतानि च ॥ ४०

तृप्यन्ते तृप्ताः स्थेत्युक्त्वा तृप्ताः स्म इति प्रतिवचनम् ॥ ४१

तृप्तानप आचमय्याशयेष्वन्नशेषान् सम्प्रकिरति—'येऽग्निदग्धा जाता जीवा ये ये त्वदग्धाः कुले मम । भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तृप्ता यान्तु परां गतिम्' इति ॥ ४२

अथैनान् सक्षाळनेन विषिञ्चन्नवकीर्य 'स्वदितम्' इति वाचयित्वा दक्षिणाभिराराधयति ॥ ४३

सुवर्णहिरण्यप्राणिवस्त्रलोहभूमिभाण्डैर्गवाश्वाजाविकहस्तिदासपुरुषव्रीहियवमाषतिलदण्डोपानच्छत्रकमण्डलुयानासनशयनोपधानैस्सर्वोपकरणैर्यथोपपादं सम्पूज्याक्षय्यं वाचयित्वोपसङ्गृह्य स्वधां वाचयित्वोत्थाप्य प्रसाद्य संसाद्य प्रदक्षिणीकृत्य शेषमनुज्ञाप्यैतेनैव यथेतमेत्यान्नशेषान्निवेदयते। यथा ब्रूयुस्तथा कुर्यात्तैस्त्वभ्यनुज्ञेयम् ॥ ४४

अथाऽभ्यनुज्ञातो दक्षिणेनाग्निं दक्षिणाग्रान् दर्भान् संस्तीर्य तेष्वन्नशेषैः पिण्डं ददाति—'पितृभ्यस्स्वधानमः' इति चतुर्विंशतिः ॥ ४५

अथैनान् सक्षाळनेन त्रिरपसलैः परिषिञ्चति—'ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं मधु पयः कीलालं परिस्रुतं स्वधा स्थ* तर्पयत मे पितॄन् तृप्यत तृप्यत तृप्यत' इति ॥ ४६

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ४७

आचमने चाग्निमुखे चाभिश्रावणे चोपसङ्ग्रहणे च पश्चाद्धोमेषु च यज्ञोपवीतम् ॥ ४८

अथेतरत्र प्राचीनावीतम् ॥ ४९

एवमेव श्वोभूते मांसशेषेणैवमेव श्वोभूते यदि त्र्यहम् ॥ ५०

अथ यदि गां न लभते मेषमजं वा लभते ॥ ५१

---

*ख. स्वधा स्त.

ारण्येन वा मांसेन यथोपपन्नेन ॥ ५२

ड्गमृगमहिषमेषवराहपृषतशशरोहितशार्ङ्गतित्तिरिकपोतकपिञ्जल-
वार्ध्राणसानामक्षय्यं तिलमधुसंसृष्टम् ॥ ५३

था मत्स्यस्य शतवलैः क्षीरोदनेन वा सूपोदनेन वा ॥ ५४

द्वा भवत्यामैर्वा मूलफलैः प्रदानमात्रम् ॥ ५५

हिरण्येन वा प्रदानमात्रम् ॥ ५६

ापि वा गोग्रासमाहरेत् ॥ ५७

ापि वाऽनूचानेभ्य उदकुम्भानाहरेत् ॥ ५८

ापि वा श्राद्धमन्त्रानधीयीत ॥ ५९

ापि वाऽरण्येऽग्निना कक्षमुपोषेदेषामेकाष्टकेति ॥ ६०

। त्वेवानष्टकस्स्यात् ॥ ६१

सिकता श्राद्धे पवित्रं यद्यध्यवसनाय* यद्यन्ववकिरणाय ॥ ६२

ुशाः कुतपो दूर्वा इति श्राद्धे पवित्रं यद्यासनाय यदि
परिस्तरणाय यद्युत्पवनाय ॥ ६३

तिलाश्श्राद्धे पवित्रं यदि दानाय यदि भोजनाय यद्यपां संस-
र्जनाय ॥ ६४

ग्रदः श्राद्धे पवित्रं यदि मांसं यद्यस्थिमयं पात्रम् ॥ ६५

ौहित्रः श्राद्धे पवित्रं यदि भोक्ता यदि परिवेष्टा यद्य-
भिश्रावयिता ॥ ६६

त्यष्टकाहोमो व्याख्यातः ॥ ६७

---

*ख. यद्यध्यवसानाय.

एवमेव मासिश्राद्धमपरपक्षस्यान्यतमेऽहनि क्रियेत ॥ ६८

एतावदेव नाना नात्राष्टकाहोमो भवति ॥ ६९

इत्यष्टका व्याख्याता ॥ ७०

इतीमास्सप्त पाकयज्ञसंस्था व्याख्याताः ॥ ७१

इति बोधायनगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
एकादशोऽध्यायः.

अथाष्टकाहोमः । अथ प्रत्यवरोहणम् । अथ वैश्वदेवम् । अथ बलिहरणम् । अथ शूलगवः । वेदमधीत्य स्नास्यन्नित्युक्तम् । अथाहुतो गर्भाष्टमेषु । संवत्सरे चूडाकर्म । षष्ठे मास्यन्नप्राशनम् । चतुर्थे मास्युपनिष्क्रमणम् । अथ प्रहुतः ॥

अथ प्रहुतः । चतुर्थे मास्युपनिष्क्रमणम् । षष्ठे मास्यन्नप्राशनम् । संवत्सरे चूडाकर्म । अथाहुतो गर्भाष्टमेषु । वेदमधीत्य स्नास्यन्नित्युक्तम् । अथ शूलगवः । अथ बलिहरणम् । अथ वैश्वदेवम् । अथ प्रत्यवरोहणम् । अथाष्टकाहोमः ॥

इति बोधायनगृह्यसूत्रे द्वितीयप्रश्नः.

अथ तृतीयः प्रश्नः.

हुतानुकृतिरुपाकर्म ॥ १

श्रावण्यां पौर्णमास्यां क्रियेतापि वा आषाढ्याम् ॥ २

समन्वारब्धेष्वन्तेवासिषु ॥ ३

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा चतस्रः प्रधा-

नाहुतीर्जुहोति—'याज्ञिकीभ्यो देवताभ्यस्स्वाहा । सांहितीभ्यो देवताभ्यस्स्वाहा । वारुणीभ्यो देवताभ्यस्स्वाहा । सर्वाभ्यो देवताभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ४

अथ काण्डऋषीन् जुहोति—'प्रजापतये काण्डऋषये स्वाहा । सोमाय काण्डऋषये स्वाहा । अग्नये काण्डऋषये स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्यः काण्डऋषिभ्यस्स्वाहा । स्वयम्भुवे काण्डऋषये स्वाहा' इति ॥ ५

अथ सदसस्पतिं जुहोति—'सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् । सनिं मेधामयासिषं स्वाहा' इति ॥ ६

अथ सावित्रीं जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येताम् ॥ ७

अथ वेदाहुतीर्जुहोति—'ऋग्वेदाय स्वाहा । यजुर्वेदाय स्वाहा । सामवेदाय स्वाहा । अथर्ववेदाय स्वाहा । अथर्वाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा । इतिहासपुराणेभ्यस्स्वाहा । सर्पदेवजनेभ्यस्स्वाहा । सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ८

त्रीनादितोऽनुवाकानधीयीरन् काण्डादीन् वा सर्वान् ॥ ९

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १०

अथ ब्राह्मणान् तर्पयत्यपूपैर्धानाभिस्सक्तुभिरोदनेनेति यद्यु वैतेभ्यो भवति ॥ ११

ऋषयश्छन्दांस्याचार्या वेदा यज्ञाश्च प्रियन्तामिति वाचयित्वा ॥

त्र्यहमेकाहं वा नाधीयीरन् ॥ १३

मासं प्रदोषे नाधीयीरन् ॥ १४

नित्यं चैव भुक्त्वोर्ध्वम् ॥ १५

मध्यरात्रात् स्तनिते सप्रदोषमहरनध्यायः । अस्तमिते चोद-
याद्विद्युति च स्वप्नान्तम् ॥ १६

एवमेव काण्डोपाकरणकाण्डसमापनाभ्याम् ॥ १७

स एकः काण्डऋषिः ॥ १८

तस्य चैवैकस्य काण्डस्याद्योऽनुवाकः ॥ १९

तस्य चैवैकस्य काण्डस्यैतदहरनध्यायः ॥ २०

एवं काण्डविसर्गे । एतावदेव नाना नात्रानुवाकः । पौरो-
डाशिकं याजमानं होतारो हौत्रं पैतृमेध इति स-
ब्राह्मणानि सानुब्राह्मणानि प्राजापत्यानि ॥ २१

आध्वर्यवं गृहा दाक्षिणानि समिष्टयजूंष्यवभृथयजूंषि वाज-
पेयश्शुक्रियाणि सवा इति सब्राह्मणानि सानुब्राह्म-
णानि सौम्यानि ॥ २२

अग्न्याधेयमग्निहोत्रमग्न्युपस्थानमग्निचयनं सावित्रं नाचिकेतं
चातुर्होत्रीयं वैश्वसृजारुणा इति सब्राह्मणानि सानु-
ब्राह्मणान्याग्नेयानि ॥ २३

राजसूयः पशुबन्धः इष्टयो नक्षत्रेष्टयो दिवश्येनयोऽपाघा-
स्सात्रायणमुपहोमाः कौकिलीसूक्तान्यौपानुवाक्यं याज्याऽ-
श्वमेधः पुरुषमेधस्सौत्रामण्यच्छिद्राणि पशुहौत्रमुपनिष-
द् इतिं सब्राह्मणानि सानुब्राह्मणानि वैश्वदेवानि ॥

स्वायम्भुवं काण्ड काठके पठितो विधिः स्वयम्भूश्चात्र दैवतं
सर्वभूतपतिश्शुचिरिति ॥ २५

अथ कारीरीव्रतं चतूरात्रमक्षारलवणं भूमौ भुञ्जीत पशुवत् ॥ एवमेव काराव्रतम् ॥ २७

सावित्रीभ्यः प्रभृत्यूर्ध्वमोषध्यनुवाकानधीयीरन्नात्र भूमौ भुञ्जीत न पशुवदिति* ॥ २८

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः.

आचार्यप्रसूतः कर्माणि करोतीति विज्ञायते ॥ १

आचार्यो वै ब्रह्मेति ॥ २

काण्डेकाण्डे च व्रतचर्या ॥ ३

अथेमानि ब्राह्मणानि सांवत्सरिकैर्व्रतैरध्येयानि भवन्ति होतारश्शुक्रियाण्युपनिषदो गोदानं सम्मितं इति ॥ ४

होतृषु प्रधानकालेष्वथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा यथोपदेशं प्रधानाहुतीर्जुहोति—'याज्ञिकीभ्यो देवताभ्यो होतृभ्यस्स्वाहा, सांहितीभ्यो देवताभ्यो होतृभ्यस्स्वाहा, वारुणीभ्यो देवताभ्यो होतृभ्यस्स्वाहा, सर्वाभ्यो देवताभ्यो होतृभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ५

अथ काण्डऋषिं जुहोति—'प्रजापतये काण्डऋषये स्वाहा ।' इति ॥ ६

---

*ख. मौञ्जी दण्डोपवीतं च वासः कृष्णाजिनं तथा ।
पूर्वोपयुक्तान्युत्सृज्य धार्याणि स्युर्व्रते व्रते ॥ इत्यधिकम् ॥

अथ सदसस्पतिं जुहोति—'सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् । सनिं मेधामयासिषं स्वाहा' इति ॥ ७

अथ सावित्रीं जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येताम् ॥ ८

अथ वेदाहुतीर्जुहोति—'ऋग्वेदाय स्वाहा, यजुर्वेदाय स्वाहा, सामवेदाय स्वाहा, अथर्ववेदाय स्वाहा, अथर्वाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा, इतिहासपुराणेभ्यस्स्वाहा, सर्पदेवजनेभ्यस्स्वाहा, सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ९

अथ पालाशीश्चतस्रस्समिध आर्द्रास्सपलाशास्सप्ररोहाः प्रादेशमात्रा अप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्याधापयन्वाचयति ॥ १०

याज्ञिकानां वा वृक्षाणामन्यतमस्य ॥ ११

'अग्ने व्रतपते होतारं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, वायो व्रतपते होतारं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, आदित्य व्रतपते होतारं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, व्रतानां व्रतपते होतारं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा' इति ॥ १२

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १३

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत् संवत्सरं हि व्रतं नातीत्येतस्मिंस्त्वेवैतत्संवत्सरेऽधीयीत ॥ १४

यद्यु वैतस्मिन् संवत्सरे नाधीयीत यावदध्ययनमेतद्व्रतं चरेत् ॥ १५

अथ संवत्सरे पर्यवेतेऽध्यापयते श्रावयते वा ॥ १६

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वाऽथाव्रत्यप्रायश्चित्तं जुहोति—'यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्, पुनरग्निश्चक्षुरदात्' इति द्वाभ्याम् ॥ १७

यथोपदेशं प्रधानाहुतीर्जुहोति—'याज्ञिकीभ्यो देवताभ्यो होतृभ्यस्स्वाहा' इति चतसृभिः ॥ १८

अथ काण्डऋषिं जुहोति—'प्रजापतये काण्डऋषये स्वाहा' इति ॥ १९

अथ सदसस्पतिं जुहोति—'सदसस्पतिम्' इति ॥ २०

अथ सावित्रीं जुहोति—'तत्सवितुः' इत्येताम् ॥ २१

अथ वेदाहुतीर्जुहोति—'ऋग्वेदाय स्वाहा, यजुर्वेदाय स्वाहा, सामवेदाय स्वाहा, अथर्ववेदाय स्वाहा, अथर्वाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा, इतिहासपुराणेभ्यस्स्वाहा, सर्पदेवजनेभ्यस्स्वाहा, सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ २२

अथ पालाशीश्चतस्रस्समिधः आर्द्रास्सपलाशास्सप्ररोहाः प्रादेशमात्रा अप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्याधापयन् वाचयति ॥ २३

याज्ञिकानां वा वृक्षाणामन्यतमस्य ॥ २४

'अग्ने व्रतपते होतारं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा, वायो व्रतपते होतारं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा, आदित्य व्रतपते होतारं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा, व्रतानां व्रतपते होतारं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा' इति ॥ २५

जयप्रभृति सिद्धमा धेनुवरप्रदानात् ॥ २६

अथ शुक्रियाणि ॥ २७

तेषामुक्ता व्रतचर्या ॥ २८

अथोपनिषत्सु ॥ २९

अथ देवयजनोल्लिखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा यथोपदेशं प्रधानाहुतीर्जुहोति—'याज्ञिकीभ्यो देवताभ्य उपनिषद्भ्यस्स्वाहा' इति चतस्रः ॥ ३०

अथ काण्डऋषिं जुहोति—'विश्वेभ्यो देवेभ्यः काण्डऋषिभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ३१

अथ सदसस्पतिं जुहोति—'सदसस्पतिम्' इति ॥ ३२

अथ सावित्रीं जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येताम् ॥ ३३

अथ वेदाहुतीर्जुहोति—'ऋग्वेदाय स्वाहा, यजुर्वेदाय स्वाहा, सामवेदाय स्वाहा, अथर्ववेदाय स्वाहा, अथर्वाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा, इतिहासपुराणेभ्यस्स्वाहा, सर्पदेवजनेभ्यस्स्वाहा, सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ३४

अथ पालाशीश्चतस्रस्समिध आर्द्रास्सपलाशास्सप्ररोहाः प्रादेशमात्रा अप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्याधापयन् वाचयति ॥ ३५

याज्ञिकानां वा वृक्षाणामन्यतमस्य ॥ ३६

अग्ने व्रतपत उपनिषदं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, वायो व्रतपत उपनिषदं व्रतं चरिष्या-

मि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, आदित्य व्रतपत उपनिषदं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, व्रतानां व्रतपत उपनिषदं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा' इति ॥ ३७

जयप्रभृति सिद्धमा धेनुवरप्रदानात् ॥ ३८

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत् संवत्सरं हि व्रतं नातीत्येतस्मिंस्त्वेवैतत् संवत्सरेऽधीयीत ॥ ३९

यद्यु वैतस्मिन् संवत्सरे नाधीयीत यावदध्ययनमेतद्व्रतं चरेत् ॥

अथ संवत्सरे पर्यवेतेऽध्यापयते श्रावयते वा ॥ ४१

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वाऽथाव्रत्यप्रायश्चित्तं जुहोति—'यन्म आत्मनः, पुनरग्निश्चक्षुरदात्' इति द्वाभ्याम् ॥ ४२

अथ यथोपदेशं प्रधानाहुतीर्जुहोति—'याज्ञिकीभ्यो देवताभ्य उपनिषद्भ्यस्स्वाहा' इति चतस्रः ॥ ४३

अथ काण्डऋषिं जुहोति—'विश्वेभ्यो देवेभ्यः काण्डऋषिभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ४४

अथ सदसस्पतिं जुहोति 'सदसस्पतिम्' इति ॥ ४५

अथ सावित्रीं जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येताम् ॥ ४६

अथ वेदाहुतीर्जुहोति—'ऋग्वेदाय स्वाहा, यजुर्वेदाय स्वाहा, सामवेदाय स्वाहा, अथर्ववेदाय स्वाहा, अथर्वाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा, इतिहासपुराणेभ्यस्स्वाहा, सर्पदेवजनेभ्यस्स्वाहा, सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ४७

अथ पालाशीश्वतस्रस्समिध आर्द्रास्सपलाशास्सप्ररोहाः प्रादेशमात्रा अप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्याधापयन् वाचयति ॥ ४८

याज्ञिकानां वा वृक्षाणामन्यतमस्य ॥ ४९

'अग्ने व्रतपत उपनिषदं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा, वायो व्रतपत उपनिषदं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा, आदित्य व्रतपत उपनिषदं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा, व्रतानां व्रतपत उपनिषदं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि स्वाहा' इति ॥ ५०

अथप्रभृति सिद्धमा धेनुदरप्रदानात् ॥ ५१

षोडशे वर्षे गोदानम् ॥ ५२

तस्य चौलवत्तूष्णीं प्रतिपत्तिरवसानं च ॥ ५३

एतावदेव नाना ॥ ५४

प्रतिपत्तौ सर्वान् केशान् वापयति ॥ ५५

गामत्र गुरवे वरं ददाति ॥ ५६

अग्निगोदानो वा भवति ॥ ५७

तस्य काण्डोपाकरणकाण्डसमापनाभ्यां प्रतिपत्तिरवसानं च ॥

सर्ववेदसम्मितमित्याचक्षते ॥ ५९

तस्य द्वादश संवत्सरानेकादश नव सप्त पञ्च त्रीन् संवत्सरान् षण्मासान् चतुरो मासान् द्वौ मासौ मासं वा व्रतं चरेत् ॥ ६०

तस्योपदेशात् प्रतिपत्तिरवसानं च ॥ ६१

तस्य नित्येऽधिब्रह्मचर्यं त्रिषवणमभिषेक उत्सन्नशय्या आसनं च ॥ ६२

यन्मातुर्दुश्चरितं तस्मादेनं त्रायत इत्युपदिशति मन्त्रब्राह्मणं वेद इत्याचक्षते ॥ ६३

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः

अष्टाचत्वारिंशत्सम्मितं सम्मितामित्याचक्षते ॥ १

तस्य संक्षेपस्संवत्सरः ॥ २

तत्संवत्सरमनुव्याख्यास्यामः ॥ ३

स यदि ब्रह्मचारी स्यान्नियममेव प्रतिपद्येत ॥ ४

अथ यद्यब्रह्मचारी स्यात् केशश्मश्रुलोमनखानि वापयित्वा तीर्थं गत्वा स्नात्वाऽप आचम्य सुरभिमत्याऽब्लिङ्गाभिर्वारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिर्व्याहृतिभिरिति मार्जयित्वाऽन्तर्जलगतोऽघमर्षणेन षोडश प्राणायामान् धारयित्वोत्तीर्य वासः पीडयित्वाऽन्यत्प्रयतं वासः परिधायाप आचम्य देवयजनमुदानयति ॥ ५

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वाऽथात्रत्यप्रायश्चित्तं जुहोति—'नाहं करोमि कामः करोति कामः कर्ता कामः कारयितैतत्ते काम कामाय स्वाहा, नाहं करोमि मन्युः करोति मन्युः कर्ता मन्युः कारयितैतत्ते मन्यो मन्यवे स्वाहा' इति ॥ ६

अथ यथोपदेशं प्रधानाहुतीर्जुहोति—'याज्ञिकीभ्यो देवताभ्यस्स-
म्मितीभ्यस्स्वाहा' इति चतस्रः ॥ ७

अथ काण्डऋषिं जुहोति—'स्वयम्भुवे काण्डऋषये स्वाहा'
इति ॥ ८

अथ सदसस्पतिं जुहोति—'सदसस्पतिम्' इति ॥ ९

अथ सावित्रीं जुहोति—'तत्सवितुः' इत्येताम् ॥ १०

अथ वेदाहुतीर्जुहोति—'ऋग्वेदाय स्वाहा, यजुर्वेदाय स्वा-
हा, सामवेदाय स्वाहा, अथर्ववेदाय स्वाहा, अथ-
र्वाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा, इतिहासपुराणेभ्यस्स्वाहा, सर्पदेव-
जनेभ्यस्स्वाहा, सर्वभूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ११

चतस्र औदुम्बरीस्समिधोऽप्रतिशुष्काग्रा घृतान्वक्ता अभ्या-
धापयन् वाचयति ॥ १२

याज्ञिकानां वा वृक्षाणामन्यतमस्य ॥ १३

'अग्ने व्रतपतेऽष्टाचत्वारिंशत्सम्मितं सम्मितं व्रतं चरिष्यामि
तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वाहा, वायो व्रतपतेऽष्टाचत्वारिं-
शत्सम्मितं सम्मितं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे
राध्यतां स्वाहा, आदित्य व्रतपतेऽष्टाचत्वारिंशत्स-
म्मितं सम्मितं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे रा-
ध्यतां स्वाहा, व्रतानां व्रतपतेऽष्टाचत्वारिंशत्सम्मितं
सम्मितं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां स्वा-
हा' इति ॥ १४

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुप्रदानात् ॥ १५

एवमेव व्रतान्ते । अधोनाभ्युपरिजान्वाच्छाद्य त्रिषवणमुदकमुपस्पृशन् अनग्निपक्ववृत्तिरच्छायोपयोगो नागारं प्रविशेदन्यत्र गुरुनियोगात् ॥ १६

भैक्षं वा तत्कालं भुञ्जीत ॥ १७

कामं कन्दमूलफलम् ॥ १८

अपराह्ने प्रसिद्धमुपस्पृश्य तदपि नोपयुञ्जीत ॥ १९

स्त्रीशूद्रपतितरभसरजस्वलाभिश्च न सम्भाषेत ॥ २०

कामं मातरमुपाध्यायिनीं भगिनीं च ॥ २१

याश्चान्या एवंयुक्तास्त्रियोऽशक्ताः पराक्रमे ॥ २२

सप्रणवा व्याहृतयः प्राणायामाग्नीन्धनभैक्षाचरणस्थानासनशयनोपस्पर्शनसुमनसो निवेदनानि च ॥ २३

सर्वास्सम्मितदेवतास्तर्पयति—'ब्रह्माणं तर्पयामि, प्रजापतिं तर्पयामि, परमेष्ठिनं तर्पयामि, स्थाणुं तर्पयामि, शिवं तर्पयामि, शर्वं तर्पयामि, बहुरूपं तर्पयामि, स्कन्दं तर्पयामि, इन्द्रं तर्पयामि, यमं तर्पयामि, ऋषींस्तर्पयामि, पितॄंस्तर्पयामि, सर्वास्सम्मितदेवतास्तर्पयामि' इति प्रसंख्याय समाप्नुयात् ॥ २४

गुरोस्समानवृत्तिषु गुरुवृत्तिस्स्यात् ॥ २५

प्रेषितस्तदेव प्रतिपद्येतान्यत्र पातकात् ॥ २६

एवं द्वादश संवत्सरानेकादश नव सप्त पञ्च त्रीन् संवत्सरान् षण्मासान् चतुरो मासान् द्वौ मासौ मासं वा व्रतं चरेत् ॥ २७

अपि वा योऽनूचानश्श्रोत्रियस्स द्वादशरात्रं पराकं वा व्रतं चरेन्न त्वेवासम्मिती स्यात् ॥ २८

स एष चरति दशपूर्वान् दशापरानात्मानं चैकविंशतिं पङ्क्तिं च पुनाति ॥ २९

यस्मा उपदिशति यस्यामुपविशति यस्मै ददाति यस्माच्च प्रतिगृह्णाति तत्सर्वं पुनाति ॥ ३०

व्रतसमाप्तौ वेदसमाप्तौ वा गुरुदक्षिणामाहरेद्धार्मिको यथाशक्ति ॥ ३१

विषमगते त्वाचार्य उग्रतश्शूद्रतो वाऽऽहरेत् ॥ ३२

सर्वतो वोग्रतश्शूद्रतोऽप्याचार्यार्थं स्यादाहरणं धार्म्यमित्येके॥

एतेन धात्रन्तरशैवबहुरूपपार्षदस्कन्देन्द्राणां व्रतानां समापनं ब्रह्माभ्यसेदृक्साम यजुर्वा छन्दसामनुसवनं लभेत काममिति ह स्माह बोधायनः ॥ ३३

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
तृतीयोऽध्यायः.

---

*अथातोऽवान्तरदीक्षां व्याख्यास्यामः ॥ १

उदगयन आपूर्यमाणपक्षे पुण्ये नक्षत्रे केशश्मश्रु वापयित्वा पूर्ववदुपाकृत्य ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्याखलेऽछादिर्दर्शेऽग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य मदन्तीरधिश्रित्य प्रथमेनानुवाकेन शान्तिं कृत्वा दर्भैः प्रवर्ग्यदेवताभ्यः आसनानि कल्पयति ॥ २

---

*ख. अवान्तरदीक्षाध्यायः न दृश्यते.

अग्रेणाग्निं प्रवर्ग्याय कल्पयामि । घर्माय कल्पयामि । महावीराय कल्पयामि । संराज्ञे कल्पयामीति ॥ ३

दक्षिणेनाग्निं ब्रह्मणे कल्पयामि प्रजापतये कल्पयामीति ॥ ४

उत्तरेणाग्निं ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यः कल्पयामि । देवेभ्यो घर्मपेभ्यः कल्पयामीति ॥ ५

अथ दक्षिणतः प्राचीनावीती पितृभ्यो घर्मपेभ्यः कल्पयामि । यमायाङ्गिरस्वते पितृमते कल्पयामीति ॥ ६

अथाप उपस्पृश्योत्तरतो यज्ञोपवीती रुद्राय रुद्रहोत्रे कल्पयामीति ॥ ७

प्रदक्षिणमग्निं परिषिच्य व्याहृतिभिर्वैकङ्कतीस्समिधोऽभ्याधाय मदन्तीभिः प्रवर्ग्यदेवताभ्यस्तर्पयति ॥ ८

अग्रेणाग्निं प्रवर्ग्यं तर्पयामि । महावीरं तर्पयामि । संराजं तर्पयामीति ॥ ९

दक्षिणेनाग्निं ब्रह्माणं तर्पयामि । प्रजापतिं तर्पयामीति ॥ १०

उत्तरेणाग्निमृषीन् मन्त्रकृतो मन्त्रपतीन् तर्पयामि । देवान् घर्मपांस्तर्पयामीति ॥ ११

अथ दक्षिणतः प्राचीनावीती पितॄन् घर्मपान् तर्पयामि । यममङ्गिरस्वन्तं पितृमन्तं तर्पयामीति ॥ १२

अथाप उपस्पृश्योत्तरतो यज्ञोपवीती रुद्रं रुद्रहोतारं तर्पयामीति ॥ १३

अथाप उपस्पृश्य सर्वाः प्रवर्ग्यदेवतास्तर्पयामीति ॥ १४

चतस्र औदुम्बरीस्समिधोऽप्रतिशुष्काग्रा घृताभ्यक्ता अभ्याधापयन् वाचयति—' पृथिवी समित् ' इत्येतैः प्रतिमन्त्रम् ॥ १५

अथ देवता उपतिष्ठते—' अग्ने व्रतपते शुक्रियं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम् । वायो व्रतपते शुक्रियं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम् । आदित्य व्रतपते शुक्रियं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम् । व्रतानां व्रतपते शुक्रियं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम् ' इति ॥ १६

अथैतेषामनुवाकानामप्रभृति वाचयति प्रथमोत्तमयोर्वा ॥ १७

अथैनं संशास्ति—संमील्य वाचं यच्छेति ॥ १८

अथास्याहतेन वाससा त्रिः प्रदक्षिणं समुखं शिरो वेष्टयति—' चितस्स्थ परिचितः । स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्व ' इति ॥ १९

प्रदक्षिणमग्निं परिषिच्य व्याहृतिभिर्वैकङ्कतीस्समिधोऽभ्याधाय मदन्तीभिः प्रवर्ग्यदेवताभ्यस्तर्पयित्वोत्तमेनानुवाकेन शान्तिं कृत्वाऽथास्तमित आदित्ये ग्राममायान्ति ॥ २०

वाग्यतस्तिष्ठेदेतां रात्रिमुपविशेत् संवेशयेद्वा ॥ २१

अथ प्रातरुदित आदित्ये ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्याखलेऽच्छदिर्दर्शेऽग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य मदन्तीरधिश्रित्य प्रथमेनानुवाकेन शान्तिं कृत्वा दर्भैः प्रवर्ग्यदेवताभ्य आसनानि कल्पयित्वा—' वयस्सुपर्णाः '

इति वासो विमुच्याथास्य षड्वयमभिनिदर्शयति—अग्नि-
मप आदित्यं गां ब्राह्मणं हिरण्यमिति ॥ २२

श्रीनादितो दर्शयित्वा यथोपपादमितराणि दर्शयित्वा प्रदक्षि-
णमग्निं परिषिच्य व्याहृतिभिर्वैकङ्कतीस्समिधोऽभ्याधाय
मदन्तीभिः प्रवर्ग्यदेवताभ्यस्तर्पयित्वोत्तमेनानुवाकेन शान्तिं
कृत्वाऽथास्य व्रतचर्यामुपदिशेत् ॥ २३

न यानमारोहेन्न वृक्षमधिरोहेन्न कूपमवरोहेन्न छत्रं धारयीत
नोपानहौ धारयीत नासन्द्यां शयीत न स्त्रिया न शूद्रेण
सह सम्भाषेत यदि सम्भाषेत ब्राह्मणेन सह स-
म्भाषेत न सायं भुञ्जीत यदि सायं भुञ्जीतापज्वलितं
भुञ्जीत न स्नायादष्टम्यां पर्वणि चोपवसेत्तदहश्च स्नाया-
द्वाग्यतस्तिष्ठेदेतां रात्रिमुपवसेत् संवेशयेद्वा ॥ २४

अमेध्यलोहितशवपात्रदर्शने ज्योतिषां संदर्शनम् ॥ २५

अमेध्यं दृष्ट्वा जपति—'अबद्धं मनो दरिद्रं चक्षुस्सूर्यो ज्योति-
षां श्रेष्ठो दीक्षे मा मा हासीः' इति ॥ २६

अथ यद्येनमभिवर्षति—'उन्दतीर्बलं धत्तौजोधत्त बलं धत्त
मा मे दीक्षां मा तपो निर्वधिष्ट' इत्येव तत्र जपति॥ २७

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत् संवत्सरं हि व्रतं नातीत्येतस्मिंस्त्वेवैतत्
संवत्सरेऽधीयीत ॥ २८

यद्यु वैतास्मिन् संवत्सरे नाधीयीत यावदध्ययनमेतद्व्रतं चरेत्सं-
वत्सरे पर्यवेतेऽध्यापयते श्रावयते वा ॥ २९

पूर्ववदुपाकृत्य ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्याख-लेऽछदिर्दर्शेऽग्निमुपसमाधाय संपरिस्तीर्य मदन्तीराधिश्रित्य प्रथमेनानुवाकेन शान्तिं कृत्वा दर्भैः प्रवर्ग्यदेवताभ्यः आसनानि कल्पयित्वाऽथाव्रत्यप्रायश्चित्ते जुहोति—'यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्, पुनरग्निश्चक्षुरदात्' इति द्वाभ्याम् ॥

प्रदक्षिणमग्निं परिषिच्य व्याहृतिभिर्वैकङ्कतीस्समिधोऽभ्याधाय मदन्तीभिः प्रवर्ग्यदेवताभ्यः तर्पयित्वा चतस्र औदुम्बरीस्समिधोऽप्रतिशुष्काग्रा घृताभ्यक्ता अभ्याधापयन् वाचयति—'द्यौस्समित्' इत्येतैः प्रतिमन्त्रम् ॥ ३१

अथ देवता उपतिष्ठते—'आदित्य व्रतपते शुक्रियं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि । वायो व्रतपते शुक्रियं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि । अग्ने व्रतपते शुक्रियं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि । व्रतानां व्रतपते शुक्रियं व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे राधि ' इति ॥ ३२

प्रदक्षिणमग्निं परिषिच्य व्याहृतिभिर्वैकङ्कतीस्समिधोऽथाभ्याधाय मदन्तीभिः प्रवर्ग्यदेवताभ्यः तर्पयित्वोत्तमेनानुवाकेन शान्तिं कृत्वाऽथास्याध्यायेऽनध्यायानुपदिशेत् ॥ ३३

नाधीयीतास्तमित आदित्ये नानुदिते नानुविप्रोषिते न पर्यावृत्ते नाभ्रच्छायायां न ग्राम्यस्य पशोरन्ते नारण्यस्य नापामन्ते न हरितयवान् प्रेक्षमाणो न हर्म्याणि न शरीराणि न लोहितमुत्पादितं दृष्ट्वा न मांसमशित्वा न श्राद्धं भुक्त्वा न केशश्मश्रु वापयित्वा न केशान् प्रसार्य न दतो धावते नाङ्क्ते नाभ्यङ्क्ते नार्द्रो नार्द्रेण वाससा नार्द्रायामिति ॥ ३४

अथ स्वाध्यायमधीयीतापरेणाग्निं दर्भेष्वासीनो दर्भान् धारयमाणः पराचीनं स्वाध्यायमधीयीत पुनरेव शान्तिं कृत्वाऽधीयीत ॥ ३५

अथ यदि लौकिकमनुव्याहरेद्यत्र क्वचिच्छान्तिकृतं पश्येत्पुनरेव शान्तिं कृत्वाऽधीयीत चोत्तमेन प्रवर्ग्यायोपनिष्क्रम्य नाप्रविश्य काममन्यदधीयीतान्यदधीयीत ॥ ३६

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
चतुर्थोऽध्यायः

अहुतानुकृतिर्वास्तुशमनम् ॥ १

स यत्र दशोषित्वा प्रयास्यन् भवति दशभ्यो वोर्ध्वं सदारस्साग्निहोत्रिक*स्तद्वास्तोष्पतीयं हुत्वा प्रयातीति ॥ २

सर्व एवाहिताग्निरित्येके ॥ ३

यायावर इत्येके ॥ ४

यच्चागारं कारयित्वा प्रथममध्यवस्येत्तद्वास्तोष्पतीयेन शमयित्वाऽध्यवस्येत् ॥ ५

तदु हैके यजुषा स्थूणा उच्छ्रयन्ति यजुषा वंशान् यजुषा छदींषि यजुषाऽभ्भ्रिणं† यजुषा तल्पदेशं यजुषा वास्तुमध्यं यजुषाऽग्निनिधानम् ॥ ६

स यद्युहैवं कुर्याद्यथा यजुषोच्छ्रियन्ते सदस्यक्सामयजूंष्यथर्वणान्याङ्गिरसानि मिथुनीसंभवन्तीति तद्यदध्यवस्येद्यथा

---

*ख. साग्निहोत्र. †ख. म्भ्रूणं.

मिथुनीसम्भवन्तावध्यवस्येत्तादृक्तद्यद्यजुष्कृतं स्यात् ॥ ७

आधयो व्याधयो ग्रहा उपसर्गाश्चापहन्युः ॥ ८

तस्मात्तूष्णीमगारं कारयित्वा द्वारदेशमलङ्कृत्य वास्तुमध्यं विमायामभ्भ्रिणं * पूरयित्वा तत्प्रदेशं कल्पयित्वोत्तरपूर्वदेशेऽगारस्य गृह्याग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—' वास्तोष्पते प्रतिजानीह्यस्मान् ' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य " वास्तोष्पते शग्मया संसदा ते " इति याज्यया जुहोति ॥ ९

अथाज्याहुतीरुपजुहोति— १०

' वास्तोष्पते ध्रुवा स्थूणां सत्रं सोम्यानां द्रप्सः ।
भेत्ता पुरां शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनां सखा स्वाहा ॥ ११

गृह्यं भयं यच्चेद्विपात्सु यद्दु चेच्चतुष्पात्सु भयं यदस्ति ।
अग्निर्यविष्ठयः प्रणुदतु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यस्स्वाहा ॥ १२

अक्षिस्पन्देऽङ्गचले च यद्भयं यद्वाशिते यद्दु चेद्रुक्ते ।
अग्निर्यविष्ठयः प्रणुदतु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यस्स्वाहा ॥ १३

दुस्स्वप्ने पापस्वप्ने च यद्भयं स्वप्नाशने यदमेध्यदर्शने ।
अग्निर्यविष्ठयः प्रणुदतु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यस्स्वाहा ॥ १४

---

*ख. म्भूर्णं.

वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गयस्फानो गोभिरश्वेभिरिन्दो ।
अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व
स्वाहा ॥ १५

अमीवहा वास्तोष्पते विश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेव एधि न-
स्स्वाहा । इति ॥ १६

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १७

अथाग्रेणाग्निं दर्भस्तम्बेषु हुतशेषं निदधाति—' नमो रुद्राय वा-
स्तोष्पतये । आयने विद्रवणे । उद्याने यत्परायणे । आवर्तने
निवर्तने । यो गोपायति तं हुवे ' इति ॥ १८

स्थालीसंक्षाळनमाज्यशेषमुदकशेषं च पात्र्यां समानीयौदुम्बर-
शाखया पलाशशाखया शमीशाखया दर्भमुष्टिना वा सर्व-
तः पर्युक्ष्यन् त्रिः प्रदक्षिणमगारं पर्येति—' त्वं विप्रः त्वं
कविः त्वं विश्वारूपाणि धारयन् अप जन्यं भयं नुद '
इति ॥ १९

अन्नं संस्कृत्य ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा शिवं वास्तु
शिवं वास्त्विति ॥ २०

वास्तुशमनं व्याख्यातम् ॥ २१

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
पञ्चमोऽध्यायः.

अथ यद्यगारे स्थूणा विरोहेत्, कपोतो वाऽगारमध्येऽधिपतेत्,
वायसो वा गृहं प्रविशेत्, गौर्वा गां धयेत्, गौरात्मानं प्र-
तिधयेत्, अनड्वान्वा दिवमुल्लिखेत्, अनग्नौ वा धूमो जाये-

त, अनग्नौ वा दीप्येत, मधु वा जायेत, वल्मीकं वोपजायेत, निर्यासं वोपजायेत, छत्राकं वोपजायेत, मण्डूको वाऽभिभ्रणे* वाशयेत्, श्वानप्रसूतो वा† सर्पो वा गृहपार्तिं जायां वोपतपद्विन्देतान्येषु वाऽद्भुतोत्पातेषु ॥ १

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'यत इन्द्र भयामहे, स्वस्तिदा विशस्पतिः' इति द्वाभ्याम् ॥ २

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'वास्तोष्पते, वास्तोष्पते, शं नो देवीः, इन्द्राग्नी रोचना, कया नश्चित्र आ भुवत्, को अद्य युङ्क्ते, भवतं नस्समनसौ' इति ॥ ३

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ४

अथाग्रेणाग्निं शमीपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'शं नो देवीरभिष्टये' इति ॥ ५

स्थालीसंक्षालनमाज्यशेषमुदकशेषं च पात्र्यां समानीय तेषूत्पातेषु निनयेत् प्रोक्षेद्वा—'तच्छं योरा वृणीमहे' इति ॥ ६

अन्नं संस्कृत्य ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा शिवं शिवमिति प्रोक्षति ॥ ७

अद्भुतो व्याख्यातः ॥ ८

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने षष्ठोऽध्यायः.

---

*ख. म्भृणे. †ख. 'श्वानो गृहमारोहेत्' इत्यधिकःपाठः.

आहुतानुकृतिरायुष्यचरुः ॥ १

संवत्सरेसंवत्सरे षट्सुषट्सु मासेषु चतुर्षुचतुर्षु ऋतावृतौ मासिमासि वा कुमारस्य जन्मनक्षत्रे क्रियेत ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्या प्रणीताभ्यः कृत्वा व्रीहीन्निर्वपति—'अग्नय आयुष्मते वो जुष्टं निर्वपामि' इति। तूष्णीं वा ॥

धान्यान्निर्वपति—'प्राणाय वो जुष्टं निर्वपामि' इति। तूष्णीं वा॥४

तानभ्युक्ष्यावहत्य त्रिष्फलीकृत्य त्रिःप्रक्षाल्य निदधाति ॥ ५

तण्डुलान् वा निर्वपति ॥ ६

तानभ्युक्ष्य त्रिः प्रक्षाल्यैव निदधातीति ॥ ७

अथ तिरःपवित्रं स्थाल्यामपः पयो वाऽऽनीयाधिश्रित्य तिरःपवित्रं तण्डुलानावपति ॥ ८

अथाज्यं निर्वपत्यथाज्यमधिश्रयत्युभयं पर्यग्नि कृत्वा मेक्षणं स्रुवं च संमार्ष्टि ॥ ९

अथैतं चरुं श्रपयित्वाऽभिघार्योदञ्चमुद्रास्य प्रतिष्ठितमभिघारयति ॥ १०

एवमेव सर्वेषां स्थालीपाकानां चरुकल्पः ॥ ११

परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'आयुष्टे विश्वतो दधत्' इति पुरोऽनुवाक्यामनूच्य—'आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणः' इति याज्यया जुहोति ॥ १२

अथाज्याहुतीरुपजुहोत्यथान्तरेणाग्निं चाज्यस्थालीं च स्थालीपाकं निधाय तत्सहस्रं सम्पाताभिहुतं करोति ॥ १३

यो ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः पिनाकी ।
ईशानो देवस्स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन स्वाहा ॥ १४

विभ्राजमानस्सरिरस्य मध्याद्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात् ।
स मृत्युपाशादपनुद्य घोरादिहायुषेणो घृतमत्तु देवस्स्वाहा ॥ १५

ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मपत्नीषु गर्भं यमादधात्पुरुरूपं जयन्तम् ।
सुवर्णरं भग्रहमर्कमर्च्यं तमायुषे वर्धयामो घृतेन स्वाहा ॥ १६

श्रियं लक्ष्मीमौपलामम्बिकां गां षष्ठीं जयामिन्द्रसेनेत्युदाहुः ।
तां विद्यां ब्रह्मयोनिं सरूपामिहायुषे तर्पयामो घृतेन स्वाहा ॥ १७

दाक्षायण्यस्सर्वयोन्यस्सयोन्यस्सहस्रशो विश्वरूपा विरूपाः ।
ससूनवस्सपतयस्सयूथ्या इहायुषेणो घृतमिदं जुषन्तां स्वाहा ॥ १८

दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथन्तु वीरान् ।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान् स्वाहा ॥ १९

एकः पुरस्ताद्य इदं बभूव यतो बभूवुर्भुवनस्य गोपाः ।
यमप्येति भुवनं साम्पराये स नो हविर्घृतमिहायुषेऽत्तु देवस्स्वाहा ॥ २०

वसून् रुद्रानादित्यान् मरुतोऽथ साध्यान् ऋभून् यक्षान् गन्धर्वांश्च पितॄंश्च विश्वान् । भृगून् सर्पांश्चाङ्गिरसोथ सर्वान् घृतं हुत्वा स्वायुष्यामहयाम शश्वत्स्वाहा ॥ २१

षड्विंशतिशतकृत्वस्तदाहुतीनां अष्टसहस्रं संपद्यते ॥ २२

इतरस्मात्पक्वात्स्विष्टकृतं जुहोति ॥ २३

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ २४

अथाग्रेणाग्निं दूर्वास्तम्बेषु हुतशेषं निदधाति—'मा नो महान्तं, मानस्तोके' इति द्वाभ्याम् ॥ २५

अपरेणाग्निं प्राङ्मुख उपविश्य वाग्यतः स्थालीपाकं सगणः प्राश्नाति । तस्य प्राशनमन्त्रः—आयुरसि विश्वायुरसि । सर्वायुरसि सर्वमायुरसि । सर्वं म आयुर्भूयात् । सर्वमायुर्गेषम्' इति प्राश्याप आचम्य जठरमभिमृशति—'यत इन्द्र भयामहे, स्वस्तिदा विशस्पतिः' इति द्वाभ्याम् ॥ २६

कुमाराणां ग्रहगृहीतानां ज्वरगृहीतानां भूतोपसृष्टानां आयुष्येण घृतसूक्तेनाहरहस्स्वस्त्ययनार्थं स्वाध्यायमधीयीतैतैरेव मन्त्रैराहुतीर्जुहुयादेतैरेव मन्त्रैर्बलीन् हरेदगदो हैव भवति ॥ २७

तदेतद्ध्रुमयनं भूतोपसृष्टानां राष्ट्रभृतः पञ्चचोडास्सर्पाहुतिर्गन्धर्वाहुतिरहरहस्स्वस्त्ययनार्थं स्वाध्यायमधीयीतैतैरेव मन्त्रैराहुतीर्जुहुयात् एतैरेव मन्त्रैर्बलीन् हरेदगदो हैव भवति ॥ २८

तदेतद्ध्रुमयनं हुतप्रहुतानुकृतयोऽन्ये होमाः बलिहरणानुकृतीन्यभ्यर्चनान्याश्रमानुकृतयस्संश्रया इति ॥ २९

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
सप्तमोऽध्यायः.

अथातोऽर्धमासेऽर्धमासेऽष्टम्यां ब्राह्मणा ब्रह्मचारिणस्त्रियश्चाहरु-
पवसन्ति ॥ १

अथ प्रदोषे 'रुद्रं विरूपाक्षं सपत्नीकं ससुतं सगणं सपार्षत्क-
मावाहयामि' इत्यावाह्य गन्धपुष्पधूपदीपैरभ्यर्च्य प्रति-
पुरुषं पैष्टिकान् दीपानेकातिरिक्तांश्चतस्रोऽष्टौ वा देव-
स्यायतने प्रतिदिशं प्रद्योतयति—'उद्दीप्यस्व जातवेदः,
मा नो हिंसीः' इति द्वाभ्याम् 'हव्यवाहमभिमातिषाहं,
स्विष्टमग्ने अभि' इति द्वाभ्यां च ॥ २

अथोपसमिद्धमग्निं कृत्वा यदशनीयस्य जुहोति—'इमा रुद्रा-
य स्थिरधन्वने गिरः' इति षड्भिरनुच्छन्दसं 'मा नो
महान्तं, मा नस्तोके' इति द्वाभ्यां 'वास्तोष्पते, वास्तो-
ष्पते' इति द्वाभ्यां 'आर्द्रया रुद्रः, हेती रुद्रस्य' इति
द्वाभ्यां "द्वादश संपद्यन्ते द्वादश मासास्संवत्सरः संव-
त्सर एव प्रतितिष्ठति" इति ब्राह्मणम् ॥ ३

समिधो वाऽभ्यादधातीति विज्ञायते—'वैष्णवा वै वनस्पतयः
विष्णोस्सायुज्यं सलोकतामाप्नोति' ॥ ४

स्तुतिभिस्स्तुन्वन्ति ब्रह्म वै ब्रह्मा ब्रह्मणस्सायुज्यं सलोकतामा-
प्नोति ॥ ५

सर्वं पाप्मानं तरति तरति ब्रह्महत्यामपपुनर्मृत्युं जयतीत्या-
ह भगवान् बोधायनः ॥ ६

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
अष्टमोऽध्यायः.

बलिहरणानुकृतिरुत्सर्गः ॥ १

तैष्यां पौर्णमास्यां क्रियेतापि वा माघ्याम् ॥ २

सहान्तेवासिभिर्ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य यत्रापस्सुतीर्थास्सूपावगाहास्स्रवन्त्यस्स्ववकिन्यश्शङ्खिन्यस्तासामन्तं गत्वा स्नात्वाऽप आचम्य सुरभिमत्याऽब्लिङ्गाभिर्वारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिरिति मार्जयित्वाऽन्तर्जलगतोऽघमर्षणेन त्रीन् प्राणायामान् धारयित्वोत्तीर्य वासः पीडयित्वाऽन्यत्प्रयतं वासः परिधायाप आचम्यापां समीपे स्थण्डिलानि कृत्वा दर्भानन्योन्यस्मै संप्रदाय दर्भैरासनानि कल्पयन्ति—ब्रह्मणे कल्पयामि प्रजापतये बृहस्पतये अग्नये वायवे सूर्याय चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः ऋतुभ्यः संवत्सराय इन्द्राय राज्ञे यमाय राज्ञे वरुणाय राज्ञे सोमाय राज्ञे वैश्रवणाय राज्ञे वसुभ्यः रुद्रेभ्यः आदित्येभ्यः विश्वेभ्यो देवेभ्यः साध्येभ्यो देवेभ्यः मरुद्भ्यः ऋभुभ्यः भृगुभ्यः अथर्वभ्योऽङ्गिरोभ्यः विश्वामित्राय जमदग्नये जामदग्न्याय भरद्वाजाय गौतमाय आत्रेयाय वसिष्ठाय काश्यपाय अरुन्धत्यै कल्पयामीति ॥ ३

अथ दक्षिणतः अगस्त्याय कल्पयामीति ॥ ४

अथोत्तरतः निवीतिनः कृष्णद्वैपायनाय जातुकर्ण्याय तरुक्षाय तृणबिन्दवे सोमशुष्मिणे सोमशुष्मायणाय वाजिने वाजश्रवसे बृहदुक्थाय वर्मिणे वज्रिणे वरूथाय सनत्कुमाराय वामदेवाय वाजिरत्नाय वीराजिताय हर्य-

श्वाय उदमेघाय ऋणंजयाय तृणंजयाय कृतंजयाय धनञ्जयाय सत्यञ्जयाय बभ्रवे त्र्यरुणाय त्रिवर्षाय त्रिधातवे अश्वज्ञाय पराशराय मृत्यवे कर्त्रे विकर्त्रे सुकर्त्रे त्वष्ट्रे धात्रे विधात्रे सुश्रवसे सुतश्रवसे सत्यश्रवसे सवित्रे सावित्र्यै छन्दोभ्यः ऋग्वेदाय यजुर्वेदाय सामवेदाय अथर्ववेदाय अथर्वाङ्गिरोभ्यः इतिहासपुराणेभ्यः सर्वदेवजनेभ्यः सर्वभूतेभ्यः ॥ ५

अथ दक्षिणतः प्राचीनावीतिनो वैशम्पायनाय फलिङ्गवे तित्तिरये उखायोख्याय आत्रेयाय पदकाराय कौण्डिन्याय वृत्तिकाराय काण्वाय बोधायनाय प्रवचनकारायापस्तम्बाय सूत्रकाराय सत्याषाढाय हिरण्यकेशाय वाजसनेयाय याज्ञवल्क्याय भरद्वाजायाग्निवेश्यायाचार्येभ्य ऊर्ध्वरेतोभ्यो वानप्रस्थेभ्यः वंशस्थेभ्यः एकपत्नीभ्यः कल्पयामीति ॥ ६

अथ यथास्वयं पितृभ्यः कल्पयन्ति मातामहेभ्यश्च ॥ ७

पृथक्पृथगेतैरेव नामधेयैर्गन्धपुष्पधूपदीपैरमुष्मै नमोऽमुष्मै नम इति ॥ ८

अन्नेनामुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति । फलोदकेनामुं तर्पयाम्यमुं तर्पयामीति ॥ ९

त्रीनादितोऽनुवाकानधीयीरन् काण्डादीन् वा सर्वान् ॥ १०

‘ काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती, या शतेन प्रतनोषि ’ इति द्वाभ्यामुपोदके दूर्वामारोपयन्तेऽथाधीप्सन्तेऽन्योन्यममुष्मा अमुष्मा इति ॥ ११

अथावगाह्य सम्परिगृह्योर्मिमन्तमुदधिं कृत्वा त्रिरुद्युसा*तमितो-
राजिं धावन्ति ॥ १२

प्रत्येत्य गृहानथ ब्राह्मणान् तर्पयन्त्यपूपैर्धानाभिस्सक्तुभिरोद-
नेनेति यद्यु वैतेभ्यो भवति ॥ १३

त्र्यहमेकाहं वा नाधीयीरन् मासं प्रदोषे नाधीयीरन् नित्यं
चैव विद्युत्स्तनितवर्षाणामेकस्मिन् द्वयोर्वा काले त्रिष-
न्निपाते त्र्यहम् ॥ १४

यथोपाकृतौ छन्दसामेवमेवमुत्सृष्टौ कल्पानाम् ॥ १५

एवमेव पारायणसमाप्तौ काण्डादिदूर्वारोपणोदधिधावनवर्जम् ॥

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
नवमोऽध्यायः.

बलिहरणानुकृतिरेव सर्पबलिः ॥ १

संवत्सरेसंवत्सरे षट्सुषट्सु मासेषु चतुर्षुचतुर्षु ऋतावृतौ मासि-
मासि वा वर्षास्वाश्रेषासु क्रियेत ॥ २

अपां समीपे वल्मीकाग्रेण वा पचनम् ॥ ३

गन्धोदकैर्दूर्वोदकैश्चाभ्युक्ष्य चित्रास्सुमनसस्सम्प्रकीर्य यवपिष्टा-
नि व्रीहिपिष्टानि श्यामाकपिष्टानि वाऽऽज्येनेक्षुरसेन वा
पक्त्वा पायसं घृतपक्वांश्च अपूपानोदनं धानास्सक्तून्
करम्भान् लाजानित्युपाकिरन्ति—' नमो अस्तु सर्पेभ्यः '
इति तिसृभिरनुच्छन्दसम् ॥ ४

---

*ग. त्रिरुद्धिध्या.

'सर्पेभ्यस्स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यस्स्वाहा दन्दशूकेभ्यस्स्वाहा' इति त्रयस्स्वाहाकाराः ॥ ५

जीर्वरो ग्रहपतिरध्वर्युर्धृतराष्ट्र ऐरावतो ब्रह्मदत्तस्तापसो होता पृथुश्रवा दूरेश्रवा उद्गाता ग्लावश्चाजगरश्च*प्रस्तोता प्रतिहर्ता शितिपृष्ठो मैत्रावरुणः तक्षको वैशालकिर्ब्राह्मणाच्छंस्युपनीतिस्तार्क्ष्यस्सदस्यश्शिखातिशिखौ नेष्टापोतारौ वारुणो होताऽच्छावाकश्चक्रः पिशङ्ग आग्नीध्रश्चहिरो महेयस्सुब्रह्मण्योऽर्बुदो ग्रावस्तुत्साण्ड उन्नेता पशगो ध्रुवगोपः कौस्तुको धुरिमेजयश्च† जनमेजयश्चेत्येतैरेव नामधेयैः, 'समीची नामासि प्राची दिक्' इति षड्भिः पर्यायैः, 'हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहाः' इति षड्भिः, 'इदं सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्' इति चोपस्थानम् ॥ ६

त्रिवृताऽन्नेन ब्राह्मणान् सम्पूज्य आशिषो वाचयित्वा ॥ ७

व्याख्यातस्सर्पबलिर्व्याख्यातस्सर्पबलिः ॥ ८

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
दशमोऽध्यायः.

अथेमे देवते प्रबाधिन्यावुद्वाहकाले यक्ष्यतम्यौ भवतस्तयोस्तदुपक्लृप्तं भवति यत्सर्पबलौ ॥ १

अपां समीपे द्वे स्त्रीप्रतिकृती कृत्य गन्धैर्माल्येन चालङ्कृत्यैवमेवाभ्यर्चयति ॥ २

---

*ख. ग्लावस्तुश्चागवश्च. †ख. कौतुस्तावध्वर्युररिमेजयश्च.

तयोरर्चनमन्त्रः—'ते सूनवस्स्वपसस्सुदंससो मही जज्ञुर्मातरा पूर्वचित्तये। स्थातुश्च सत्यं जगतश्च धर्मणि पुत्रस्य पाथः पदमद्वयाविनः ॥ ३

ते मायिनो ममिरे सुप्रचेतसो जामी सयोनी मिथुना समोकसा। नव्यं नव्यं तन्तुमातन्वते दिवि समुद्रे अन्तः कवयस्सुदीतयः' इति ॥ ४

अथैते उपसङ्गृह्य पार्श्वे दत्वा प्रवाह्य त्रिवृताऽन्नेन ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा व्याख्यातो यक्षीबलिः ॥ ५

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने एकादशोऽध्यायः.

अष्टकानुकृतिर्मासिकं तत्पुरस्ताद्व्याख्यातम् ॥ १

अथाभ्युदयिकेषु प्रदक्षिणमुपचारो यज्ञोपवीतं प्रागग्रान् दर्भान् युग्मान् ब्राह्मणान् यवैस्तिलार्थः पृषदाज्यं हविः ॥ २

सोपयामेन पात्रेण नान्दीमुखाः पितरः प्रीयन्तामित्यपां प्रतिग्रहणं विसर्जनं च ॥ ३

नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्यस्स्वाहेत्यग्नौकरणमनुदेशनम् ॥ ४

आशयेषु परिसमूढेषु प्रागग्रेषु दर्भेषु पृषदाज्येनानुप्रदानं सर्वं द्विर्द्विरिति ॥ ५

अथैकोद्दिष्टेषु नाग्नौकरणं नाभिश्रावणं न पूर्वं निमन्त्रणं न दैवं न धूपं न दीपं न स्वधा न नमस्कारो नात्रापूपम्॥ ६

सर्वं सिद्धं समानीयायुग्मान् ब्राह्मणान् सुप्रक्षालितपाणिपादानप आचमय्य सदर्भोपक्लृप्तेष्वासनेषूपवेश्य सर्वस्मात्सकृत्सकृत् समवदायाभिघार्य दक्षिणतो भस्ममिश्रानङ्गारान्निरूह्य तेषु जुहुयात्—'प्रेतायामुष्मै यमाय च स्वाहा' इति। तद्धुतमहुतं च भवति ॥ ७

अमुष्मै तृप्तिरस्त्वित्यपां प्रतिग्रहणं विसर्जनं च। अमुष्मा उपतिष्ठत्वित्यनुदेशनमाशयेष्वेव* पिण्डदानं तृप्यस्वेति संक्षाळनं तृप्तिरस्त्विति विसर्जनमस्तु तृप्तिरितीतरेषां प्रतिवचनम् ॥ ८

प्रेतस्य द्वितीयाप्रभृति ब्राह्मणभोजनै† रेकोत्तरवृद्धिरादशाहात्॥ ९

अत्र नवं विच्छिद्येत ॥ १०

एकादश्यां श्राद्धं तृतीये पक्षे‡ द्वितीयं सन्ततमेकैकेनैकादश मासान्नयन्ति न द्वादशमासमभ्यारोहन्ति ॥ ११

संवत्सरे सपिण्डीकरणं साग्नौकरणं साभिश्रावणं सपूर्वं सदैवं सधूपं सदीपं सस्वधा सनमस्कारं सापूपम् ॥ १२

अथाप्युदाहरन्ति—

एकोद्दिष्टे नवश्राद्धे नाग्नौ करणमिष्यते ।
न चाभिश्रावणं कुर्यान्न च पूर्वं तु कारयेत् ॥
प्रणामं च न कुर्वीत स्वधाकारं तथैव च ।

---

*ख. अनाशयेष्वेव. †ब्राह्मणै. ‡ख. तृतीयापरपक्षे.

ऊर्ध्वं संवत्सरात्प्रेतः पितृत्वमुपपद्यते ॥ १४

इतीन्वा इमा अनुकृतयो व्याख्याताः ॥ १५

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने
द्वादशोऽध्यायः.

अथर्तुसंवेशनादि जन्मप्रभृति वा कुमारः क्रियाभिलुप्तस्स्यादुपनयनं चैकं स्यात् तासां पृथक्पृथक्क्रियाणां करणं न चैकहोमे सर्वाणि कर्माण्युपपादयेत् ॥ १

यद्येकहोमे सर्वाणि कर्माण्युपपादयेत् प्रधानादौ प्रधानादौ द्वेद्वे मिन्दाहुती जुहुयात् ॥ २

मिन्दाहुती हुत्वा जयानभ्यातानान् ॥ ३

रुद्राहुसन्ते च विज्ञायते—'रुद्रो वै क्रूरो देवानां सोऽस्य तुष्टः प्रीतो भवति' इति सर्वत्र छेदनभेदनखननानिरसनापितृराक्षसनैरृतरौद्राभिचरणीयेष्वप उपस्पृशेदिति विज्ञायते—'आपो वै शान्ताश्शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति' इति ब्राह्मणम् ॥ ४

आ षोडशात् ब्राह्मणस्यानात्यय इत्या द्वाविंशात् क्षत्रियस्या चतुर्विंशाद्वैश्यस्यात ऊर्ध्वं पतितसावित्रीका भवन्ति ॥ ५

नैनानुपनयेयुर्नाध्यापयेयुर्न विवहेयुर्न याजयेयुः ॥ ६

तांस्त्रिवृता व्रात्यस्तोमेन याजयित्वा विवाहयेयुः ॥ ७

यच्च किञ्चित्सगोत्राणां सर्वेषां च सशान्तिकम् ।
कन्यानां चैव जन्मादिकर्तव्याः कर्ममङ्गलाः ॥ ८

क्रियामयं हि ब्राह्मण्यं नाक्रियं ब्रह्मोच्यते नाक्रियं ब्रह्मोच्यत इति ॥ ९

इति बोधायनगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्ने त्रयोदशोऽध्यायः.

अथर्तुसंवेशनादि । अष्टकानुकृतिः । अथेमे देवते । बलिहरणानुकृतिरेव सर्पबलिः । बलिहरणानुकृतिरुत्सर्गः । अथातोऽर्धमासेऽर्धमासे । आहुतानुकृतिरायुष्यचरुः । अथ यद्यगारे स्थूणा विरोहेत् । प्रहुतानुकृतिर्वास्तुशमनम् । अथातोऽवान्तरदीक्षां व्याख्यास्यामः । अष्टाचत्वारिंशत्सम्मितम् । आचार्यप्रसूतः कर्माणि करोतीति विज्ञायते । हुतानुकृतिरुपाकर्म ॥ १३ ॥

हुतानुकृतिरुपाकर्म । आचार्यप्रसूतः कर्माणि करोति । अष्टाचत्वारिंश त्संमितम् । अथातोऽवान्तरदीक्षां व्याख्यास्यामः । प्रहुतानुकृतिर्वास्तुशमनम् । अथ यद्यगारे स्थूणा विरोहेत् । आहुतानुकृतिरायुष्यचरुः । अथातोऽर्धमासेऽर्धमासे । बलिहरणानुकृतिरुत्सर्गः । बलिहरणानुकृतिरेव सर्पबलिः । अथेमे देवते । अष्टकानुकृतिः । अथर्तुसंवेशनादि ॥ १३ ॥

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे तृतीयप्रश्नः

अथातस्सप्तपाकयज्ञानां प्रायश्चित्तानि व्याख्यास्यामः ॥ १

तत्रादित एवोपलिप्ते श्वा वेटको वा* यदि गच्छेत्कीटो वा

---

*ख. श्वा वेटो वा.

पिण्डकारी स्यात् तत्पुनरुपलिप्य प्रोक्षति—'देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्तेजसा प्रोक्षामि' इति प्रोक्ष्य स्थण्डिलमुपलिप्य स्थण्डिलमुद्धरेत् ॥ २

स्थण्डिलमुद्धृतं गौरश्वो वा यदि विकिरेदन्यद्वा श्वापदमधितिष्ठेत्तस्य पदमभ्युक्ष्य जपति—'पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिंसिषम्' इति ॥ ३

अथ कृतान्तेन* प्रतिपद्यते ॥ ४

अथ यदि प्रणीतापात्रं भिद्येत तदभिमन्त्रयते—'अभिन्नो घर्मो जीरदानुर्यत आत्तस्तदगन् पुनः' इति ॥ ५

अथान्यदाहरति—'घर्मो देवानप्येतु' इति पूरयित्वा व्याहृतिभिरुपतिष्ठते ॥ ६

अथ यदि प्रणीताः प्रणीयमानाः प्रणीता वा परासिच्येरंस्ता अभिमन्त्रयते—'अक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् लोके' इति ॥ ७

पूरयित्वोपतिष्ठते—'भूरायुर्मे धारयत प्राणं मे धारयत प्रजां मे धारयत पशून् मे धारयत मा म आयुः प्राणाः प्रजाः पशवः परासिच्येरन्' इति ॥ ८

अथ यदि कन्योपसाद्यमाना वोह्यमाना वा पतेत्तामुत्थापयेयुः—'उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूप्यायुर्यज्ञपतावधात्। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय च' इति ॥ ९

*ग. कर्मान्तमेव.

अथ यदि कन्योपसाद्यमाना वोह्यमाना वा रजस्वला स्यात्तामनुम-
न्त्रयते—'पुमांसौ मित्रावरुणौ पुमांसावश्विनावुभौ ।
पुमानिन्द्रश्च सूर्यश्च पुमांसं वर्धयताम्' इति ॥ १०

अथ यदि कन्योपसाद्यमाना वोह्यमाना वाऽश्रु कुर्यात्तामनुम-
न्त्रयते—'जीवां रुदन्ति विमयन्ते अध्वरे दीर्घामनु प्रसितिं
दीधियुर्नरः । वामं पितृभ्यो य इदं समेरिरे मयः पति-
भ्यो जनयः परिष्वजे' इति ॥ ११

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
प्रथमोऽध्यायः.

सर्वत्र दर्वीस्रुचप्रस्तरपरिधिबर्हिःपवित्रेध्मद्रव्यसम्भाराणां चेदाहो-
पयोगेषु नाशे विनाशे वाऽन्यं यथालिङ्गं कृत्वा यथा-
लिङ्गमुपसाद्य—'त्वं नो अग्ने, स त्वं नो अग्ने, त्वमग्ने
अयासि, प्रजापते' इत्येताभिः स्रुवाहुतीर्जुहुयात् ॥ १

अथ यदि परिस्तरणदाहे—'अग्नये आमवते स्वाहा' इति हुत्वा
[illegible] ॥ २

[illegible] इति दर्भ्यां परिस्तीर्य जुहो-
ति—'इन्द्राय स्वाहा' इति ॥ ३

अथ यदि [illegible] अन्यं यथालिङ्गमुपसाद्य जुहोति—'परि-
[illegible]' इति ॥ ४

अथ [illegible] नां चेदाहोपयोगे नाशे विनाशे अन्यत्
यथालिङ्गं कृत्वा यथालिङ्गमुपसाद्य जुहोति—'सोमा-
य स्वाहा' इति ॥ ५

अथ सिचाऽभिघातस्स्यात्तदभिमन्त्रयते—'सिगसि नसि वज्रोसि नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः' इति दशासूत्रमादाय मुखवातेन प्रध्वंसयेत् ॥ ६

अथ यदि गौर्वाऽश्वो वा श्वमृगमहिषमेषवराहदंष्ट्रावन्तो*वाऽन्यद्वा श्वापदमपसव्यं गच्छेत्तस्य पदमभ्युक्ष्य जपति—'तद्विष्णोः परमं पदम्' इति ॥ ७

एतेनैव रौद्रमभिव्याहरेद्वा । रौद्र्यावृचौ जुहुयात् जपेद्वा—'त्वमग्ने रुद्रः, आवो राजानम्' इति ॥ ८

अथ यदि शकुनमभिव्याहरेत्तां वाचमनुमन्त्रयते—'द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम्'। 'उद्गातेव शकुने साम गायसि ब्रह्मपुत्र इव सवनेषु शंससि । स्वस्ति नश्शकुने अस्तु प्रति नस्सुमना भव' इति ॥ ९

अथ यदि सालावृकी वाश्येत तामनुमन्त्रयते—'दीर्घमुखि दुर्हणु मा स्म दक्षिणतो वदः । यदि दक्षिणतो वदाद्विषन्तं मेऽव बाधासै' इति ॥ १०

अथ यद्यर्थी स्यात् परिक्षवे परिकासने चाप उपस्पृश्य जपेत्—'अनुहवं परिहवं परीवादं परिक्षपं दुस्वप्नं दुरुदितं तद्विषद्भ्यो दिशाम्यहम् । अनुहूतं परिहूतं शकुनेर्यदशाकुनं मृगस्य सृतमक्ष्णया तद्विषद्भ्यो दिशाम्यहम्' इति ॥ ११

अथ नदीनां धन्वनां च व्यतिक्रमे पुरस्तादुपस्थानं जपति—'या

---

*ख. वज्रवन्तो वा.

ओषधयो या वनस्पतयो या नद्यो यानि धन्वानि ये वना ।
ते त्वा वधु प्रजावतीं प्र त्वे मुञ्चन्त्वꣳहसः ' इति ॥ १२

अथ शकृद्व्यतिक्रमे पुरस्तादुपस्थानं जपति—' नमश्शकृत्सदे रुद्राय नमश्शकृत्सदे । गामर्हसि नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः ' इति ॥ १३

अथ तीर्थस्थाणुचतुष्पथव्यतिक्रमे पुरस्तादुपस्थानं जपति— ' कृतं तीर्थं सुप्रपाणं शुभस्पती स्थाणुं पथेष्ठामप दुर्मतिं हतम् ' इति ॥ १४

अथ चित्रियाणां लक्षणानां व्यतिक्रमे पुरस्तादुपस्थानं जपति— ' ये देवा याश्च देवीर्येषु वृक्षेष्वासते । श्रिया मे श्रियं वृद्धिं वहन्तु मा मा हिंसिषुर्वहन्तु मोह्यमानाम् ' इति ॥ १५

अथ कर्मान्तमेव प्रतिपद्यते ॥ १६

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः

सर्वत्र स्वयं प्रज्वलितेऽग्नौ समिधावादधाति—' उद्दीप्यस्व जातवेदः ' इति द्वाभ्याम् ॥ १

अथ श्मशानादिव्यतिक्रमे तमेवाग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—' अग्निर्भूतानामधिपतिस्स माऽवतु स्वाहा, इन्द्रो ज्येष्ठानामधिपतिस्स माऽवतु स्वाहा ' इति ॥ २

स्विष्टकृत्प्रभृति* सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ३

*ख. जयप्रभृति.

थनन्मिथुनमभिमन्त्रयते—'इदं मिथुनमायुष्मदस्त्विदं मिथुनं प्रजावदस्त्विदं मिथुनं पशुमदस्त्विदं मिथुनं वीर्यवदस्तु' इति ॥ ४

थ 'उदु त्यं जातवेदसम्' इति दक्षिणमनड्वाहं युनक्ति । 'चित्रं देवानामुदगादनीकम्' इति सव्यं युक्त्वा प्रयातीति ॥ ५

थ तीर्थव्यतिक्रमे नावा सन्तारः स्यात्तामनुमन्त्रयते—'अयं नो मह्याः पारमेतं स्वस्ति नेषद्वनस्पतिः । सीरा न स्सुतरा भव दीर्घायुत्वाय वर्चसे' इति नावा तरन्तीं वधूं पश्यति॥

ऽमुत्तीर्य जपति—'समुद्राय वयुनाय सिन्धूनां पतये नमः' इति ॥ ७

मध्वानं वा प्रपाद्य—'जातवेदसे' इति सहस्रेणादित्यमुपतिष्ठते ॥ ८

सन्नभये छल*द्यूतव्यवहारे राजकुले व्यसने बद्धो वा निरन्तरमुपांशु जपेदेतदेव । दुस्स्वप्नेषु शतं जपेदेतदेव ॥ ९

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
तृतीयोऽध्यायः.

ाभ्याघातस्स्यादग्निश्चोद्वातस्स्यात् सर्वं तत् 'अपहताः' इति प्रोक्ष्य स्थण्डिलमुद्धृत्य तमेवाग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'ये देवा यज्ञहनो यज्ञमुषः' इति तिसृभिरनुच्छन्दसम् ॥ १

ष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ २

---

*ख. जल.

अथ यद्यक्षभेदस्स्यात्तमेवाग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याऽग्निमुखा-
त्कृत्वा प्रधानाहुतीर्जुहोति—'इह धृतिस्स्वाहेह विधृति-
स्स्वाहेह रन्तिस्स्वाहेह रमतिस्स्वाहा' इति ॥ ३

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ४

अथान्यमक्षमाहरति—'अक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्ठा अमु-
त्रामुष्मिन् लोके' इति ॥ ५

अथैनं रथे योजयति—'आतिष्ठ वृत्रहन् रथम्' इति ॥ ६

अथ रथे मिथुनं प्रतिष्ठापयति—'प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे ।
प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु । प्रत्यङ्गेषु प्रति तिष्ठाम्यात्मन् ।
प्रति प्रजायां प्रति तिष्ठामि भव्ये' इति ॥ ७

पूर्ववदनड्वाहौ युनक्ति । अथ मिथुनं प्रतिष्ठाप्य प्रयातीति ॥ ८

अथ यदि बलवता समरथस्स्यात् पथाद्रथं प्रसर्पयति—'अ-
नृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिंस्तृतीये लोके अनृणास्स्याम ।
ये देवयाना उत पितृयाणास्सर्वान् पथो अनृणा आक्षी-
येम' इति ॥ ९

अथ पथमवस्थाय यानाय जपति—'मिथुनस्य स्वस्त्ययन्य-
स्यापि पन्थामगस्महि स्वस्तिगामनेहसम् । येन विश्वाः
परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु' इति ॥ १०

अथ रथमभिप्रैति—'पथस्पथः परिपतिम्' इति ॥ ११

अथ विद्युत्स्तनिते संत्रासस्स्यात्तमस्यैन्द्र्यावृचौ जपति—
'यत इन्द्र भयामहे, स्वस्तिदा विशस्पतिः' इति ॥ १२

अथ कर्मान्तमेव प्रतिपद्यते ॥ १३

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
चतुर्थोऽध्यायः.

अथ पाकयज्ञानां प्रायश्चित्तिः ॥ १

तद्यथा—द्रव्यहविर्मन्त्रकर्मादीनामतिपन्नस्कन्नभिन्नभग्ननष्टदुष्टविपरीतदग्धाशूद्रनिकृतानामनाम्नातेषु जुहुयात्—'मनो ज्योतिः, अयाश्चाग्ने, यदस्मिन् कर्मणि, स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः' इति । व्याहृतिभिश्च ॥ २

व्यहृतीनां प्रयोगे यथाकृतं यथावद्भवतीत्याचार्या ब्रुवते ॥ ३

तत्रोदाहरन्ति—भूरित्यृचो भुव इति यजूंषि सुवरिति सामानि ॥

प्रवृत्ते कर्मणि प्रधानादौ जुहुयादिति बोधायनः ॥ ५

प्रधानान्त इति शालिकिः* ॥ ६

पुरस्तात्स्विष्टकृत इत्यौपमन्यवः ॥ ७

इति बोधायनगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
पञ्चमोऽध्यायः.

अथ गर्भाधानपुंसवनसीमन्तोन्नयनविष्णुबलिजातकर्मनामकरणोपनिष्क्रामणान्नप्राशनचौळोपनयनादि कार्यं न कारयेदिति समानं कर्म । 'ततं म आपः, यत्पाकत्रा, मनस्वती, मिन्दाहुती, महाव्याहृतीः, व्याहृतयश्च प्रायश्चित्तं जुहुयादिति ॥ १

कालातिक्रमे प्रधानादौ प्रधानादौ द्वे द्वे मिन्दाहुती जुहुयादिति॥ २

व्याहृतिपूर्वकं चेति सर्वेषां समानमाचार्या ब्रुवते ॥ ३

---

*ख. शालीकिः,

तत्रोदाहरन्ति—पक्वं सौविष्टकृतमाज्यं प्रणीताप्रणयनं ब्रह्माणमिध्माबर्हिरेकमिति विज्ञायत इति हि ब्राह्मणमिति हि ब्राह्मणम् ॥ ४

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
षष्ठोऽध्यायः.

अथ विपरीतदर्भास्तरणपवित्रकरणपात्रसादनप्रोक्षणीसंस्कारब्रह्मप्रणीताहविर्निर्वापणाज्यसंस्कारस्रुक्सम्मार्जनपरिधिपरिषेचनेध्माभ्याधानविपरीतेषु प्रायश्चित्तं—'ततं म आपः, यत्पाकत्रा, मनस्वती, मिन्दाहुती, महाव्याहृतीः, व्याहृतयश्च प्रायश्चित्तं जुहुयादिति बोधायनः ॥ १

इति बोधायनगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
सप्तमोऽध्यायः.

अथ प्रायश्चित्तानि व्याख्यास्यामः—भग्ननष्टदुष्टविपरीतस्फुटितद्विजश्वबिडालकाकखरमृगपशुपक्षिसरीसृपाणामन्यत्कीटो वा ऋत्विजोऽग्नीनन्तरा गच्छेत्—दुर्गा, मनस्वती, महाव्याहृतीस्तिस्रस्तन्तुमतीर्जुहुयात् । सैव ततः प्रायश्चित्तिः ॥

इति बोधायनगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
अष्टमोऽध्यायः.

अथातस्सप्तपाकयज्ञानां प्रायश्चित्तसमुच्चयं व्याख्यास्यामः ॥ १

हुतः प्रहुत आहुतश्शूलगवो बलिहरणं प्रत्यवरोहणमष्टकाहोम इति सप्तपाकयज्ञानां न प्रयाजा इज्यन्ते नानूयाजाः न सामिधेनीः ॥ २

अन्वाहृतेषु कर्मस्वग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य यत्रयत्र द-
र्वीहोमं कुर्यात्तत्रतत्र चरुं समवदाय जुहोति ॥ ३

सर्वत्र स्कन्ने भिन्ने छिन्ने क्षामे विपर्यासे उद्दाहे ऊनातिरिक्ते
पवित्रनाशे पात्रभेदे द्वे मिन्दाहुती जुहोति ॥ ४

मक्षिकैर्मशकैर्वा रोमभिः पिपीलिकैर्वा व्यापद्येत प्रजापतये
होमं कुर्यात् ॥ ५

व्यापन्नमाज्यमव्यापन्नमन्तर्हितमनाज्ञातप्रायश्चित्तं यज्ञसमृद्धीर्जु-
होति ॥ ६

अन्तरागमने प्रायश्चित्तं—दशहोतारं चानुख्यां च जुहोति ॥ ७

अन्तर्हिते प्रायश्चित्तं—चतुर्होतारं चानुख्यां च जुहोति ॥ ८

मण्डूकसर्पमूषिकमार्जारान्तरागमने प्रायश्चित्तं—पञ्चहोतारं चानु-
ख्यां च जुहोति ॥ ९

विकृतरूपे विकृतशब्दे विस्फुटे प्रायश्चित्तं—शंयुवाकं चानुख्यां
च जुहोति ॥ १०

अनादिष्टं सर्वप्रायश्चित्तं व्याख्यातं वारुणीमिति निर्दिशेत् ॥

संस्कारान्तेऽग्नावुत्सन्ने तद्भस्मसमारोपणं समिधं वा यदि नोप-
विन्देद्याज्ञिकं वा प्रायश्चित्तं महाव्याहृतीः प्रणवं म-
नस्वतीं च जुहोति ॥ १२

स्वराक्षरपदवृत्तभ्रेषेषु 'आभिर्गीर्भिः' इति ॥ १३

सर्वत्र पाकयज्ञानां सदस्येभ्यो धेनुमृषभमनड्वाहं दद्यात् ॥ १४

सदस्यास्सर्वप्रायश्चित्तानि प्रतिनिधींश्च बोधयिष्यन्तीति ॥ १५

इति बोधायनगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
नवमोऽध्यायः.

अथ यदि होमकालेष्वग्निरुद्वातस्स्यात् सर्वं तत् 'अपहताः' इति प्रोक्ष्य स्थण्डिलमुद्धृत्याग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य प्रायश्चित्तं जुहोति—'अयाश्चाग्ने, पञ्चहोता, ब्राह्मण एकहोता, दश मनस्वतीः, मिन्दाहुती, महाव्याहृतीः, व्याहृतयश्च प्रायश्चित्तं जुहुयादिति ॥ १

अथ यद्युपनयनाग्निर्विवाहाग्निर्जातकाग्निश्श्मशानाग्निराचतुर्थादादशाहादासञ्चयनादुद्वातस्स्यात्—'अपहता असुराः' इति प्रोक्ष्य क्षिप्रं भस्मसमारोहणम् । 'अयं ते योनिर् ऋत्वियः' इति समिधि समारोप्य लौकिकमग्निमाहृत्य समिधमादधाति—'आजुह्वानः, उद्बुध्यस्वाग्ने' इति द्वाभ्याम्॥

सम्परिस्तीर्य प्रायश्चित्तं जुहोति—'अयाश्चाग्ने, पञ्चहोता, ब्राह्मण एकहोता, दश मनस्वतीः, मिन्दाहुती, महाव्याहृतीः, व्याहृतयश्च प्रायश्चित्तं जुहुयादिति बोधायनः ॥ ३

इति बोधायनगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
दशमोऽध्यायः.

अथ गृहमेधिनो ब्रह्मचारिणश्चानुगतेऽग्नौ कालातिक्रमे होमयोर्दर्शपूर्णमासयोश्चाग्रयणेनानिष्ट्वानवान्नप्राशनाज्यस्कन्नावधूतहीनमन्त्राधिककर्मणश्चाकृतसीमन्तायां प्रसूतायां भार्यायां स्त्रीषु गोषु यमळजनने रजस्वलाऽभिगमने पतितसम्भाषणे दिवामैथुने शूद्राऽभिगमने* स्वप्नान्ते रेतस्कन्दने उदके मूत्रपुरीषकरणे कुमारस्य जातस्यासंस्कारेऽकृताग्निसंसर्गे देवताविपर्यासे मन्त्रविपर्यासे कर्मविपर्यासे ब्रह्मचा-

---

* ख. शूद्रीगमने.

रिणश्च व्रतविपर्यासे मेखलायज्ञोपवीतस्योच्छेदने* कृष्णाजिनस्याधारणे कमण्डलवधारणे दण्डभङ्गे सन्ध्यालोपेऽग्निकार्यलोपे उदकुम्भलोपे भिक्षाचरणस्वाध्यायलोपे शुश्रूषालोपे एतैश्चान्यैश्चानाम्नातेषु प्रायश्चित्तम् ॥ १

अग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य प्रायश्चित्तं जुहोति—'पाहि नो अग्न एनसे स्वाहा । पाहि नो विश्ववेदसे स्वाहा । यज्ञं पाहि विभावसो स्वाहा । सर्वं पाहि शतक्रतो स्वाहा । पाहि नो अग्न एकया । पाह्युत द्वितीयया । पाहि गीर्भिस्तिसृभिरूर्जां पते । पाहि चतसृभिर्वसो स्वाहा' इति ॥ २

पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च सानुक्रमणं यथाऽनुपूर्वकरणमविच्छिन्नं सन्ततं भवतीति ॥ ३

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने एकादशोऽध्यायः

अथ गृहस्थस्य विद्यार्थिनस्त्रियाऽभ्यनुज्ञातस्य ऋतुसंवेशनविच्छेदप्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः ॥ १

वसन्तो ग्रीष्मो वर्षाश्शरद्धेमन्तश्शिशिरेणर्तुकालमुक्त्वा ब्राह्मणेभ्यो निवेदयित्वा चीर्णव्रतान्तेनाथ प्रदोषे देवयजनमुदानयति ॥ २

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानः' इति पुरोऽनुवाक्यामनूच्य, 'यस्मै त्वं सुकृते जातवेदः' इति याज्यया जुहोति ॥ ३

---

* ख. पवीतानाच्छादने.

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'मधुश्च स्वाहा । माधवश्च स्वाहा' इत्याऽन्तादनुवाकस्य ॥ ४

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ५

अपरेणाग्निं आज्यशेषमुदकशेषं चोभौ जायापती प्राश्नीयाताम् ॥ ७

ऋतुसंवेशनविच्छेदप्रायश्चित्तं व्याख्यातम् ॥ ८

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्ने
द्वादशोऽध्यायः

अथ गृहस्थस्य । अथ गृहमेधिनः । अथ यदि होमकालेषु । अथातस्सप्तपाकयज्ञानाम् । अथ प्रायश्चित्तानि । अथ विपरीत । अथ गर्भाधान । अथ पाकयज्ञानाम् । अथाभ्याघातः । सर्वत्र स्वयम् । सर्वत्र दर्वी । अथातस्सप्तपाकयज्ञानाम् ॥ १२ ॥

अथातस्सप्तपाकयज्ञानाम् । सर्वत्र दर्वी । सर्वत्र स्वयम् । अथाभ्याघातः । अथ पाकयज्ञानाम् । अथ गर्भाधान । अथ विपरीत । अथ प्रायश्चित्तानि । अथातस्सप्तपाकयज्ञानाम् । अथ यदि होमकालेषु । अथ गृहमेधिनः । अथ गृहस्थस्य ॥ १२ ॥

इति बोधायनीयगृह्यसूत्रे चतुर्थप्रश्नः

॥ इति बोधायनगृह्यसूत्रं समाप्तम् ॥
हरिः ओम्.

श्री

अथ बोधायनगृह्यसूत्रे परिभाषाप्रारम्भः.

अथ वै भवति—'जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः' इति ॥ १

ब्रह्मचर्यं व्याख्यास्यामः ॥ २

आ समावर्तनादेवैतद्भवति 'नाचीर्णव्रतो ब्रह्मचारी भवति' इति तदाश्रमो व्याख्यातः ॥ ३

अत ऊर्ध्वं ब्रह्मचर्यं येनानृणो भवति ॥ ४

स्वदार इत्येकम् ॥ ५

मन्त्रवत्प्रयोग इत्येकम् ॥ ६

ऋताविस्यपरम् ॥ ७

अथाधिब्रह्मचर्यम्—विवाहे त्रिरात्रम् ॥ ८

ऋतौ त्रिरात्रम् ॥ ९

अमावास्यायां पौर्णमास्यां श्राद्धं दत्वा भुक्त्वा चैकरात्रम् ॥ १०

परस्त्रीषु दिवा च यावज्जीवम् ॥ ११

अग्न्याधेये द्वादशरात्रम् ॥ १२

आग्रयणेष्टिपशुबन्धानामुपवसथेष्वेकरात्रम् ॥ १३

एवमेव सर्वेषु वेदकर्मसु ॥ १४

चातुर्मास्येषु संवत्सरम् ॥ १५

यथाप्रयोगमन्येषु यज्ञक्रतुष्वन्यत्रर्तौ दीर्घसत्रेषु घर्मव्रतेषु च ॥ १६

तदेतद्धर्म्यं पुण्यं पुत्र्यमायुष्यं स्वर्ग्यं यशस्यमानृण्यमिति व्याख्यातं ब्रह्मचर्यम् ॥ १७

'यज्ञेन देवेभ्यः' इति यज्ञं व्याख्यास्यामः ॥ १८

एकविंशतिसंस्थो यज्ञ ऋग्यजुस्सामात्मकच्छन्दोभिश्चितो ग्राम्यारण्यपश्वोषधीभिर्हविष्मान् दक्षिणाभिरायुष्मान् ॥ १९

स चतुर्धा ज्ञेय उपास्यश्च—स्वाध्याययज्ञो जपयज्ञः कर्मयज्ञो मानसश्चेति ॥ २०

तेषां परस्पराद्दशगुणोत्तरो वीर्येण ॥ २१

ब्रह्मचारिगृहस्थवनस्थयतीनामविशेषेण प्रत्येकशः ॥ २२

सर्व एवैते गृहस्थस्याप्रतिषिद्धाः क्रियात्मकत्वात् ॥ २२

नाक्रियो ब्राह्मणो नासंस्कारो द्विजो नाविद्वान् विप्रो नैतैः हीनश्श्रोत्रियो नाश्रोत्रियस्य यज्ञ इति ॥ २३

तस्मादाचारः प्रमाणं संस्था आचारः क्रिया सन्तातीरिति नित्या* भावात् ॥ २४

तस्माद्यः कश्चन क्रियावान् सतामनुमताचारस्स श्रोत्रिय एव विज्ञेयः ॥ २५

अथाप्युदाहरन्ति—

निषेके गर्भसंस्कारे जातकर्मक्रियासु च ।
विधिवत्संस्कृता मन्त्रैश्चीर्णव्रतसमापनाः ॥

---

* ग. नित्यं.

श्रोत्रिया इति ते ज्ञेयाश्शाखापाराश्च ये द्विजाः ।
विधिवद्गृह्य ये पाणिमृतौ चीर्णव्रतावुभौ ॥

मन्त्रवत्सम्प्रयोगे तौ ब्राह्मण्यं गर्भभादधुः ॥ इति २९

तस्मादाचारः प्रमाणम् ॥ ३०

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषायां
प्रथमप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः.

अथ वै भवति—'सर्वेण वै यज्ञेन देवास्सुवर्गं लोकमायन्' इति स एष हुतादिरासहस्रसंवत्सरान्तस्सर्वो यज्ञो यो हि यद्वेद स्वाध्यायजपकर्ममानसेषु तेनैवास्य तद्गुणेनेष्टं भवतीति तदेतन्मन्त्रब्राह्मणं व्याख्यातम् ॥ १

अथ वै भवति—'देवा वै पुष्टिं नाविन्दन्तां मिथुनेऽपश्यन्' इत्येतद्विज्ञाय दारानाहृत्य सर्वयज्ञभाजो भवन्तीति व्याख्यातो यज्ञः ॥ २

'प्रजया पितृभ्यः' इति अथास्य प्रजा भवन्ति—'यानुत्पादयते यानुपनयते यानध्यापयते यान् याजयते' इति सर्वाऽस्यैषा प्रजा भवतीति प्रजा व्याख्याता ॥ ३

'एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारिवासी' इत्याहिताग्निरित्येवैष उक्तो भवति ॥ ४

अथाप्युदाहरन्ति—

पुदिति नरकस्याख्या दुःखं च नरकं विदुः ।
पुदि त्राणात्ततः पुत्रमिहेच्छन्ति परत्र च ॥

नमांसपेशलः पुत्रो नाविद्वान् नाप्यकर्मकृत् ।
स्वयं न याति यस्स्वर्गं किं पुनः पितरं तरेत् ॥ इति ॥ ५

विज्ञायते—'अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतन्ममासि योनिस्तव योनिरस्मि । ममैव सन्वह हव्यान्यग्ने पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः' इति ॥ ६

एतस्माद्गार्हपत्य उक्तो भवति गार्हपत्यादाहवनीयस्तस्मादग्न्याधेयेनानृण आहवनीयादिति प्रणीतः तस्मात् पशुबन्धयाज्यनृणश्शालामुखीयादाग्नीध्रीय आग्नीध्रीयादपरे धिष्ण्याः ॥ ७

'विभूरसि प्रवाहणः' इत्येते विहरणोपस्थानीयाः 'एषाऽस्य दैवी प्रजा भवति' इति तस्मात्सोमयाज्यनृणः ॥ ८

तस्मात् गृहस्थस्य सर्व एवैते यज्ञास्तस्माद्गृहाश्श्रेय इति ॥ ९

अथास्य श्रेयोऽवाप्तिरापूर्यमाणपक्ष इति पूर्वपक्षे एवैष उक्तो भवति सोमेना पूर्यमाणेन व्याख्यातः ॥ १०

अहोरात्राणि वा वृद्धिमन्ति ह्रासवन्ति च भवन्ति । यत्राह्नां वृद्धिर्भवति स एवैष उक्तो भवतीति ॥ ११

अथ हैकेषां विज्ञायतेऽह्नः पञ्चसु कालेषु कुर्वीतेत्युदगयन इत्येवदमुक्तं भवति ॥ १२

संवत्सरो वै देवानामहोरात्रं तस्यैतदुदगयनमहः दक्षिणायनं रात्रिस्तस्याह्नः पञ्चसु कालेषु कुर्वीतेति तस्य प्रातस्स-

ङ्गवौ शिशिरवसन्तौ मध्यंदिनं ग्रीष्मोऽपराह्णसायाह्ने वर्षाशरदौ प्रातस्सङ्गवे सायमिति विवाहं न कुर्वन्ति। काममितराणि ॥ १३

अथान्यत्रापि कुर्वन् भवति पुण्ये नक्षत्र इति। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि यमनक्षत्राण्यन्यानि। यानि देवनक्षत्राणि तेषु कुर्वीत यत्कारीत्येवेदमुक्तं भवति ॥ १४

इति बोधायनयिगृह्यपरिभाषायां प्रथमप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः.

विष्णुश्च हवै सोमश्च ब्रह्मवाद्यमवदेतामहं ब्राह्मणानां प्रतिष्ठेति विष्णुरब्रवीदहं प्रतिष्ठेति सोमस्तौ प्रजापतिं प्रश्नमैतां सोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दांसि विष्णुमधिगच्छन्ति नक्षत्राणि सोमं तावुभौ ब्रह्मण्याविति सोऽब्रवीत्पूजितौ पूजयन्तौ स्तुतौ स्तुन्वन्तौ प्रियौ प्रियन्तौ ब्रह्मण्यौ ब्रह्मवित्तौ* वरप्रतिष्ठातारौ भवत इति ॥ १

यन्मां ब्राह्मणा वक्ष्यन्ति यज्ञेषु सोऽहमिति विष्णुरब्रवीत्तस्माद्विष्णुर्यज्ञो यज्ञो वै ब्राह्मणानां प्रतिष्ठेति। विज्ञायते च—'ब्राह्मणा वै छन्दांसि' इत्येतस्मात् ॥ २

यन्मां ब्राह्मणा वक्ष्यन्ति नक्षत्रेषु सोऽहमिति सोमोऽब्रवीत्तस्माद्ब्राह्मणानां सोमो राजा तस्माद्विज्ञायते च—'ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो नक्षत्राणां तत्तस्य वचः पुण्यम्' इति॥

---

*ग. ब्रह्मवित्तमौ

तावुभौ ब्रह्मण्यौ ब्रह्मवित्तौ* ब्राह्मणानां प्रतिष्ठातारौ ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठितौ ॥ ४

य एवं विद्वान् ब्राह्मणपुरस्कृतानि कर्माणि करोति यज्ञस्य समृद्ध्या इति ॥ ५

युग्ममयुग्ममिति समं विषमं चैतेन दैवं पित्र्यं च व्याख्यातम् ॥ ६

वेदकर्माणि प्रयोक्ष्यन्नादित एव तीर्थे स्नात्वोदेत्याहतं वासः परिधायाप आचम्यैकविंशत्या दर्भपुञ्जीलैरात्मानं पवयित्वा यस्य कुर्वन् भवति तं पवयति—'पवित्रं वै दर्भाः पवित्रं विष्णुस्स प्रतिष्ठा सोमस्य प्रतिष्ठित्यै' इति विज्ञायते ॥ ७

'एकविंशत्या पवयत्येकविंशो वै यज्ञ एकविंशः पुरुष एकविंशतिश्छन्दांस्येकविंशतिर्वै देवलोकाः छन्दोभिरेवैनं यज्ञेन यजमानमेकविंशे प्रतिष्ठाप्य पूतं मेध्यं यज्ञियं पवयति । सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनं पवयति । सप्तभिः पवयति सप्तैवास्यैते पुरुषास्सन्ततिमनुसन्तन्वन्ति त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यञ्च आत्मा सप्तम एतावन्त एवैनान् पवयति । त्रेधा विभक्तैः पवयति त्रय इमे लोकाः एभिरेवैनं लोकैः पवयति' इति ब्राह्मणम् ॥

अथाप आचम्य बाह्याभ्यन्तरतः पूतो मेध्यो यज्ञियो भूत्वा वेदकर्माणि प्रयोक्ष्यन् पूर्वेद्युरेव युग्मान् ब्राह्मणान् भोजयेदिति नान्दीमुखा एवैता उक्ता भवन्ति ॥ ९

*ग. ब्रह्मवित्तमौ.

ार्ये स्थाने 'मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये'
त्वा 'नान्दीमुखाः पितरः प्रीयन्ताम्'
यन्ति स्वैर्मन्त्रैरुक्ता भवन्ति ॥ १०

' कुर्वन्ति 'यस्यैकादशा पित्र्यं दैवं च कुर्वन्ति
प्रमागुक्ता भवन्ति तस्मात्पितृभ्यः पूर्वेद्युः
ितृभ्यः पूर्वेद्युः करोति पितृभ्य एव तद्यज्ञं
ापानः प्रतनुते' इति ब्राह्मणम् ॥ ११

ायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
तृतीयोऽध्यायः.

—

॥ १

त पवित्रपर्यादिति दैवतं भवति ॥ २

पुण्याहं वाचयिष्यामः गृहाणमां प्री-
३

ब्राह्मणान् संपूजयन्ति ॥ ४

वा युग्मान्निमन्त्रयन्ति ॥ ५

योऽपिहितमुदकुम्भं धारयन् वाचयिता
६

स्वनयन्ति ॥ ७

—'मनस्समाधीयताम्' इति ॥ ८

इतीतरेषां प्रतिवचनम् ॥ ९

मनो वै चन्द्रमा ब्राह्मणा नक्षत्राणि तस्माद्ब्राह्मणेषु मनस्स-
मादधाति ॥ १०

'प्रसीदन्तु भवन्तः' इति। 'प्रसन्नास्स्मः' इतीतरेषां प्रतिवचनम् ॥

तथैवास्य प्रसन्ना भवन्ति ॥ १२

'शान्तिरस्तु। पुष्टिरस्तु। तुष्टिरस्तु। ऋद्धिरस्तु। अवि-
घ्नमस्तु। आयुष्यमस्तु। आरोग्यमस्तु। शिवं क-
र्मास्तु' इत्याशिषमेवैतामाशास्ते ॥ १३

तथैवेतरेषां प्रतिवचनम् ॥ १४

'ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्' तस्मादोमिति स-
न्धाय 'पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु' इत्येतेनाहश्च नक्षत्रं
च पूते भवतस्ते एवैनं पूते पुनीतः ॥ १५

'ओं स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु' इत्येतेन गोब्राह्मणस्याशीरु-
क्ता भवति। त एवैनमाशिषा समर्धयन्ति ॥ १६

'ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु' इत्येतेन ऋग्यजुस्साम्नामृद्धिरुक्ता।
तैरेव ऋद्धिमान् भवति ॥ १७

य एवं विद्वान् पुण्याहं वाचयति नास्य कर्मोपहतं भवति॥१८

यत्कर्म करोत्यपरेणाग्निं प्रदक्षिणमुपचारो यज्ञोपवीती दैवा-
नि कर्माणि क्रियते विपरीतं पित्र्येषु ॥ १९

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
चतुर्थोऽध्यायः.

अथ शुचौ समे देशे इति कथं विज्ञायते ॥ १

गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थण्डिलमुपलिप्तं भवति तच्छुचिर्भवति ॥ २

तस्य मध्यत उद्धृत्यावोक्ष्यारत्निमात्रं समचतुरश्रं सैकतं स्थण्डिलं करोति । तत्रोल्लेखनादि कर्म प्रतिपद्यते ॥ ३

दर्भेषु दक्षिणतो ब्राह्मण उपविशति । स यद्युपविशन्ना-दिशो व्युन्नयन्नाशास्ते ॥ ४

यद्यु वै नोपविशति दर्भेषु दक्षिणतः प्रागग्रं कूर्चं निधाय—'ओं भूर्भुवस्सुवरों ब्रह्मन् ब्रह्मासि नमस्ते ब्रह्मणे' इत्युपतिष्ठते ब्रह्मैवात्रासीनो भवति तस्मै वरं ददाति ब्राह्मणं वा भोजयेदिति ॥ ५

एतेन सशिरस्को यज्ञः—'यो वै यज्ञस्य शिरो वेद शीर्षण्वान् मेध्यो भवति' इति ॥ ६

उत्तरत उदपात्रं ब्राह्मणमिध्माबर्हिरिति—'एतद्वै यज्ञस्य शिरो य एवं वेद शीर्षण्वान् मेध्यो भवति' इति ब्राह्मणम् ॥ ७

अथ शम्याः परिदधाति—'शम्या वा परिधयो वा' इति विज्ञायते । नापरिधाय जुहुयात्—'क्षसामपहत्यै' इति ॥ ८

सर्वत्र परिसमूहनपर्युक्षणपरिस्तरणपरिधानोपसमाधानालङ्करणमित्यादरादाचार्याः ॥ ९

सर्वत्रालङ्कृत्य ये तत्र ब्राह्मणास्सन्तिताननुज्ञाप्य कुर्वीतयत्कारी स्यात् समृद्धमेवास्य तत् ॥ १०

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने पञ्चमोऽध्यायः.

'सर्वत्र दर्वीहोमेष्वाघारवत्सु पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय' इति ब्राह्मणम् ॥ १

यद्येकाऽऽम्नाता स्यात्तां द्विरभ्यावर्तयेत् ॥ २

'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्यनुद्रुत्याम्नातायां जुहोत्यथ वा भूर्भुवस्सुवरोमित्यनुद्रुत्य 'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इति जुहोति॥ ३

अनाम्नातेषु तदेतत्सर्वप्रायश्चित्तम् ॥ ४

त्रिष्वेव आहुतीषु नामकरणोपनिष्क्रामणान्नप्राशनोपाकर्मव्रतेषु च पक्वहोमस्स्यान्नापक्वाः पाकयज्ञास्सर्वत्र पक्वहोमं कुर्यादिति ॥ ५

एतेन होमदानप्राशनानि व्याख्यातानि भवन्ति—पक्वाज्जुहोति पक्वाद्ददाति पक्वात्प्राश्नातीति पाकयज्ञास्तस्माद्धुतप्रहुताहुतेषु पक्वः कार्य इति ॥ ६

एकविंशतिदारुमिध्मं करोति यज्ञस्य सरूपत्वाय ॥ ७

अभिघारयति 'तेजसैवैनं समर्धयति' इति ब्राह्मणम् ॥ ८

अरत्निमात्री दर्वी बाहुमात्रीमित्यपरम् ॥ ९

अथ वै भवति 'निरृतिगृहीता वै दर्वी यद्दर्व्या जुहुयान्निरृत्याऽस्य यज्ञं ग्राहयेत्' इति दर्व्याऽन्नस्य जुहोति स्रुवेणाज्यस्य 'वैकङ्कती स्रुगाकृतिर्भवति' इति विज्ञायते॥

अथाप्युदाहरन्ति—

यथा सुभूमिजो वृक्षस्सुमूलस्सुप्रतिष्ठितः ।
बहुशाखस्सुपुष्पश्च फलवानुपयुज्यते ॥ ११

देवदानवगन्धर्वै ऋषिभिः पितृभिस्तथा ।
पक्षिभिष्षट्पदैश्चापि मशकैश्च पिपीलिकैः ॥ १२

एवं हि पाकयज्ञेषु सर्वमेतत्प्रतिष्ठितम् ।
हुतस्सुभूमिर्विज्ञेया मूलं प्रहुत उच्यते ॥ १३

आहुतोऽत्र प्रतिष्ठानं यज्ञवृक्षो महोच्छ्रयः ।
बह्वयस्तस्य स्मृताश्शाखास्सुपुष्पास्सुफलोपगाः ॥ १४

मन्त्रब्राह्मणतत्त्वज्ञैस्सुदृष्टास्ता उपासकैः ।
एवं हि यज्ञवृक्षस्य योऽभिज्ञः श्रोत्रियस्स्मृतः ॥ १५

दारस्याहरणं कुर्यात्कर्मेत्येवं विपश्चितः ।
सुभूमिं च सुमूलं च सुप्रतिष्ठानमेव च ॥ १६

वृक्षं पुष्पफलोपेतं बहुशाखं स पश्यति ।
ज्ञानं सुभूमिराचारो मूलं श्रद्धा प्रतिष्ठितिः ॥ १७

क्षमाऽहिंसा दमश्शाखाः सत्यं पुष्पफलोपगम् ।
ज्ञानोपभोग्यं * बुद्धानां गृहिणां यज्ञपादपम् ॥ १८

अकामहतया बुद्ध्या सक्ताहङ्कारलोभया ।
निश्चयाध्यवसायाभ्यां चक्षुर्भ्यां स तु पश्यति ॥ १९

तस्यैको वज्रसङ्काशः क्रोधः परशुरुच्यते ।
तेनैव माच्छिनन् मोहात् त्याज्यः क्रोधो गृहेष्वतः ॥ २०

गृहा मूलं हि यज्ञानां गृहा ह्यानृण्यकारणम् ।

---

* ख. दानोपयोग्यं.

गृहा ह्याश्रमपूजार्थं स्थित्यर्थं च गृहास्स्मृताः ॥ २१

पाकयज्ञा हविर्यज्ञास्सोमयज्ञाश्च ते त्रयः ।
स्थिता मूलेषु वृक्षेषु* प्रमादी तेषु सीदति ॥ इति ॥२२

इति बौधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
षष्ठोऽध्यायः.

अथ विवाहस्या रुन्धत्युपस्थानात्कृत्वा व्रतमुपैति—'अग्ने व्रतपत उपयमनव्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतां, वायो व्रतपते, आदित्य व्रतपते, व्रतानां व्रतपते उपयमनं व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम्' इति ॥ १

उभौ जायापती व्रतचारिणौ भवतोऽधश्शयाते तयोश्शय्यामन्तरेणौदुम्बरदण्डो गन्धानुलिप्तो वाससा सूत्रेण वा परिवीतास्तिष्ठत्यापक्वहोमान्निशायाम् ॥ २

हुते पक्वहोमे व्रतं विसृज्य दण्डमुत्थापयति—'ऊर्जः पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि वनस्पते शतवल्शो विरोह त्वया वय मिषमूर्जं वदन्तो रायस्पोषेण समिषा मदेम' इति ॥ ३

अथैनं वध्वै प्रयच्छति—'प्रजया त्वा संसृजामि मासरेण सुरामिव' इति ॥ ४

तं वधूः प्रतिगृह्णाति—'प्रजावती भूयासम्' इति ॥ ५

अथैनं वराय प्रयच्छति—'प्रजया त्वा पशुभिस्संसृजामि मासरेण सुरामिव' इति ॥ ६

---

*ख. यज्ञेषु.

तं वरः प्रतिगृह्णाति—'प्रजावान् पशुमान् भूयासम्' इति॥ ७

अथैनं स्थूणादेशे निधायान्तिकेन प्रतिपद्यते ॥ ८

प्रसिद्धमुपसंवेशनम् ॥ ९

श्वोभूते दण्डमादाय पुण्याहं वाचयित्वाऽप्सु विसर्जयति ॥ १०

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'अग्निर्मूर्धा, भुवः' इति द्वाभ्याम् ॥ ११

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १२

स एष पार्वणो भवति ॥ १३

अथास्तमित आदित्येऽन्योन्यमलङ्कृत्योपरि शय्यायां शयाते ॥ १४

अथ वधूमभिमन्त्रयते—'सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत पश्यत। सौभग्यमस्यै दत्वा याथास्तं विपरेतन' इति ॥ १५

अथैनां सर्वसुरभिगन्धया मालया युनक्ति—'सं नौ मनस्सं हृदयानि नौ सं नाभिस्सं तनुत्वचः सं त्वा कामस्य योक्त्रेण युज्याम्यविमोचनाय' इति ॥ १६

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
सप्तमोऽध्यायः.

अथ दशमेऽहन्ययुग्मा ब्राह्मणाः श्राविता भवन्ति ॥ १

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'विश्वे देवाः, विश्वे देवाः' इति द्वाभ्याम् ॥ २

अथ वैश्वदेवं करोति ॥ ३

तूष्णीं सर्वाण्यायतनानि गन्धपुष्पधूपदीपैः प्रत्यलङ्करोति ॥ ४

प्रसिद्धं बलिहरणम् ॥ ५

वैश्वदेवं कृत्वाऽपरेणाग्निं दर्भेष्वासीनो दर्भान् धारयमाणः प्राङ्मुखस्सावित्रीं सहस्रकृत्व आवर्तयेच्छतकृत्वोऽपरिमितकृत्वो वा दशवारं वा ॥ ६

वेदादीन् छन्दांसि कूश्माण्ड्यानि चाधीयीत ॥ ७

अथ यज्ञसमृद्धीर्जुहोति—'इष्टेभ्यस्स्वाहा वषडनिष्टेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ८

अष्टौ स्रुवाहुतीर्हुत्वा स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ९

अथापरः आपरिधानात्कृत्वा विश्वेभ्यो देवेभ्यः ब्राह्मणावुपवेश्य गन्धपुष्पधूपदीपैरभ्यर्च्य वैश्वदेवेन चरुणाऽनुदिश्य 'विश्वेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ १०

अथ प्राचीनावीतं कृत्वा सौवर्णं राजतं ताम्रायसकांस्यं मृन्मयं वा पात्रं याचति* ॥ ११

तद्दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु सादयित्वा तूष्णीं संस्कृताभिरद्भिरुत्तानं पात्रं कृत्वा प्रोक्ष्य तस्मिन् तिरः पवित्रमप आनयन्नाह—'आम आगन्तु पितरो देवयानान् समुद्रान् सलिलान् सवर्णानस्मिन् यज्ञे सर्वकामान् लभन्तेऽक्षीयमाणमुपदुह्यन्तामिमां पितृभ्यो वो गृह्णामि पितामहेभ्यो वो गृह्णामि प्रपितामहेभ्यो वो गृह्णामि' इति ॥ १२

---

*पात्रमपरानयति.

अपोद्धृत्य पवित्रं तिलानावपति—'तिलोऽसि सोमदेवत्यो गोसवे देवनिर्मितः । प्रत्नवद्भिः प्रत्नस्स्वधयेहि पितॄनिमान् लोकान् प्रीणयाहि नस्स्वधा नमः' इति ॥ १३

अथ तिरः पवित्रं मध्वानयति—'मधु वाता ऋतायते' इति तिसृभिरनुच्छन्दसम् ॥ १४

अथैनत्सर्वाभिरङ्गुलीभिस्समुदायुत्याभिमृशति—'सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा पाहि दिद्योन्मा पाहि' इति ॥ १५

तस्मिंश्चित्किञ्चिदापतितं स्यात्तदङ्गुष्ठेन च महानाम्न्या चोपसङ्गृह्येमां दिशं निरस्यति—'अवेष्टा दन्दशूका निरस्तं नमुचेश्शिरः' इति ॥ १६

अथाप उपस्पृश्य पुनरेवाभिमृशति—'शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं योरभिस्रवन्तु नः' इति ॥ १७

अथैनद्गन्धपुष्पधूपदीपैरभ्यर्च्य दक्षिणाग्रेषु दर्भैः प्रतिच्छाद्य भोजनस्थानेष्वासनेषुच तिलान् सिकताश्च सम्प्रकिरति—'अपहता असुरा रक्षांसि पिशाचा ये क्षयन्ति पृथिवीमनु । अन्यत्रेतो गच्छन्तु यत्रैषां गतं मनः' इति॥ १८

अथैनदद्भिरवोक्षति—'उदीरतामवर उत्परास उन्मध्यमाः पितरस्सोम्यासः । असुं य ईयुरवृका ऋतज्ञास्तेनोऽवन्तु पितरो हवेषु' इति ॥ १९

अथ पितॄनावाहयति—'आयात पितरस्सोम्या गम्भीरैः पथि-

भिः पूर्व्यैः । प्रजामस्मभ्यं ददतो रयिं च दीर्घायुत्वं च शतशारदं च ' इति ॥ २०

अथ ब्राह्मणानाहूय सदर्भोपक्लृप्तेष्वासनेषूपवेश्य प्रसिद्धमग्नौ कृत्वा श्राद्धं पञ्च स्रुवाहुतीर्जुहोति—' याः प्राचीस्संभवन्त्याप उत्तरतश्च याः । अद्भिर्विश्वस्य भुवनस्य धर्त्रीभिरन्तरन्यं पितुर्दधे स्वधा नमस्स्वाहा ॥ अन्तर्दधे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या । दिवा दिग्भिरनन्ताभिरूतिभिरन्तरन्यं पितामहाद्दधे स्वधा नमस्स्वाहा ॥ अन्तर्दध ऋतुभिस्सर्वैरहोरात्रैस्ससन्धिकैः । अर्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यं प्रपितामहाद्दधे स्वधा नमस्स्वाहा ॥ यन्मे माता प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता । तन्मे रेतः पिता वृङ्क्तां माऽऽभुरन्योऽव पद्यतां स्वधा नमस्स्वाहा ॥ यद्वः क्रव्यादङ्गमदहल्लोकाननयन् जातवेदाः । तद्वो अहं पुनरावेशयाम्यरिष्टास्सर्वैरङ्गैस्संभवथ पितरस्स्वधा नमस्स्वाहा ' इति ॥ २१

त्रेधा वपां विभज्यौदुम्बर्या दर्व्या जुहोति—' सोमाय पितृमते शुष्मिणे जुहुमो हविः । वाजन्निदं जुषस्व नस्स्वजा हव्यं देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा ॥ अङ्गिरस्स्वन्तमूतये यमं पितृमन्तमाहुवे । वैवस्वतेदमद्धि नस्स्वजा हव्यं देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा ॥ यदग्ने कव्यवाहन पितॄन्याक्षि ऋतावृधः । प्रदेवेभ्यो वह हव्यं पितृभ्यश्च स्वजा हव्यं देवेभ्यः पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा ' इति ॥ २२

अथापूपमष्टधा विभज्य त्रीण्यवदानानि वपायाः कल्पेन हुत्वाऽथेतराणि ब्राह्मणेभ्यो दत्वाऽत्रैतान्यवदानानीडासूने प्रतिच्छाद्यौदनं* मांसं यूषमित्याज्येन समुदायुत्यौदुम्बर्या दर्व्योपघातं दक्षिणार्धे जुहोति—'पितृभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा' इत्यादिः 'सर्वाभ्यस्स्वधा नमस्स्वाहा' इत्यन्तो मन्त्र ऊह्यः ॥ २३

अग्नये कव्यवाहनाय स्विष्टकृते स्वधा नमस्स्वाहा' इति ॥ २४

परिवेष्य भुक्तवतोऽनुव्रज्य प्रदक्षिणीकृत्य शेषमनुज्ञाप्यैतेनैव यथेतमेत्यान्नशेषेण तिस्र आहुतीर्जुहोति—'यन्मे माता प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता। तन्मे रेतः पिता वृङ्क्तां माऽऽभुरन्योऽवपद्यतां स्वधा नमस्स्वाहा ॥ २५

यन्मे पितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता । तन्मे रेतः पितामहो वृङ्क्तां माऽऽभुरन्योऽवपद्यतां स्वधा नमस्स्वाहा ॥ २६

यन्मे प्रपितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता। तन्मे रेतः प्रपितामहो वृङ्क्तां माऽऽभुरन्योऽवपद्यतां स्वधा नमस्स्वाहा ' इति ॥

दक्षिणेनाग्निं दक्षिणाग्रान् दर्भान् संस्तीर्य तेष्वन्नशेषैः त्रीन् पिण्डान् ददाति—'एतत्ते ततासौ ये ते मातामहा ये त आचार्या ये ते गुरवो ये ते सखायो ये ते ज्ञातयो ये तेऽमात्या ये तेऽन्तेवासिनस्तेभ्यश्च पत्न्यस्तेभ्यस्ताभ्यश्च स्वधा नमः' इति ॥ २८

द्वितीयं ददाति—'एतत्ते पितामहासौ ये ते मातामहा ये त आचार्या ये ते गुरवो ये ते सखायो ये तेऽमात्या ये तेऽन्तेवा-

*ख. प्रच्छिद्यौदनं.

सिनस्तेभ्यश्च पत्न्यः तेभ्यस्ताभ्यश्च स्वधा नमः ' इति॥२९

तृतीयं ददाति—'एतत्ते प्रपितामहासौ ये ते मातामहा ये त आचार्या ये ते गुरवो ये ते सखायो ये ते ज्ञातयो ये तेऽमात्या ये तेऽन्तेवासिनस्तेभ्यश्च पत्न्यस्तेभ्यस्ताभ्यश्च स्वधा नमः' इति ॥ ३०

अत्र भूमौ लेपं निमार्ष्टि—

'ये नः पतिता गर्भा असृग्भाज उपासते ।
तेभ्यस्स्वजा स्वधा नमस्तृप्णुवन्तु मदन्तु च ॥ ३१

य आमा ये पक्का ये च दुष्टाः पतन्ति नः ।
तेभ्यस्स्वजा स्वधा नमस्तृप्णुवन्तु मदन्तु च ॥ ३२

ये कुमारा यास्स्त्रियो येऽविज्ञाताः पतन्ति नः ।
तेभ्य स्स्वजा स्वधा नमस्तृप्णुवन्तु मदन्तु च ' ॥ इति ॥

अथैनान् सङ्क्षाळनेनाभिषिञ्चति—'ये समानाः, ये सजाताः' इति द्वाभ्याम् ॥ ३४

अथ ये बर्हिषि पिण्डास्तेषां तथैव सङ्क्षाळनेन त्रिरपसलैः परिषिञ्चति—'ऊर्जं वहन्तीः' इति ॥ ३५

जयप्रभृति सिद्धमत ऊर्ध्वम् ॥ ३६

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
अष्टमोऽध्यायः.

अथ वै भवति किञ्चिद्यज्ञस्य वाऽतिवेलं वा श्रद्धायुक्तस्य तत्त्वविदः ॥ १

पात्रमासाद्य नक्षत्रे वा ब्राह्मणानाहूय सदर्भोपक्लृप्तेष्वासनेषूपवेश्यामन्त्रयते—'भवत्स्वेवाग्नौ करणं पिण्डाश्च' इत्येव ब्रूयात् ॥ २

तथेत्युक्तस्तेषां सपवित्रेषु पाणिषु तिलोदकं ददाति । तथाऽलङ्कृत्य ददाति । तथैव भुक्तवत्सु च ददाति ॥ ३

नोच्छिष्टं परिसमूहति ॥ ४

अत्र त्रीन् पिण्डान् ददाति ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणतः ॥ ५

विज्ञायते च—'ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः, एष वा अग्निर्वैश्वानरो यद्ब्राह्मणः' इति ॥ ६

हुतमेवास्य भवति ॥ ७

अथ यद्यग्नौ कुर्यादौपासने पचने वाऽन्नस्य तिस्र आहुतीर्जुहोति—'सोमाय पितृपीताय स्वधा नमस्स्वाहा । यमायाङ्गिरस्वते पितृमते स्वधा नमः स्वाहा । अग्नये कव्यवाहनाय स्विष्टकृते स्वधा नमः स्वाहा' इति ॥ ८

हुतमेवास्य भवति ॥ ९

अपि वा सङ्कल्पेन ब्राह्मणान् भोजयेत्—'सङ्कल्पसिद्धिरस्तु' इति वाचयित्वा ॥ १

एवमापत्सु कुर्वीत न च नित्यं तु कारयेत् ।
ये नित्या उपासते श्राद्धानि च हवींषि च ॥ ११

गामत्र कुर्यादिति बोधायनः ॥ १२

तस्या औपवसथ्यया कल्पो व्याख्यातः ॥ १३

आमिक्षया वैतत्क्रियत इति शालीकिः ॥ १४

अपूपेनेत्यौपमन्यवः ॥ १५

चरुणा वेत्यौपमन्यवीपुत्रः ॥ १६

'पितॄणामनृणो भवति' इति विज्ञायते ॥ १७

अथोपनिष्क्रम्य बाह्यानि चित्रियाण्यभ्यर्च्य त्रिवृताऽन्नेन ब्राह्मणान् सम्पूज्याशिषो वाचयित्वा प्रतोदमिषुं च ब्राह्मणेभ्यो दत्वा प्रदक्षिणीकृत्य गृहानेत्य अध्वर्युं वृणीते कुनखिनमाङ्गिरसम् ॥ १८

इति विवाहो व्याख्यातः ॥ १९

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
नवमोऽध्यायः.

अत्राग्न्याधेयस्य कालः ॥ १

यथाश्रद्धमतऊर्ध्वं जीवति पितर्यग्नीनादधीतेति बोधयनः ॥ २

जीवति मृते वा जायामवाप्य दशमेऽहनीति शालीकिः ॥ ३

मा दुर्ब्राह्मणो भवति ॥ ४

अथाप्युदाहरन्ति—'यस्य वेदश्च वेदी च विच्छिद्येते त्रिपूरुषम् । स वै दुर्ब्राह्मणो नाम यश्चैव वृषलीपतिः' इति ॥ ५

औपासनो वा नित्यो धार्य इति न दुर्ब्राह्मणो भवति ॥ ६

औपासनं वा धारयमाणो ब्रह्मौदनं कृत्वोत्सृज्य कर्मणिकर्मण्येवैनं पुनस्संस्कृत्याहरंति ॥ ७

यद्यु वै नाधास्यमानो भवति नैनमुत्सृजति ॥ ८

अथ वै भवति—'अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्तस्या उच्छेषणमददुस्तत्प्राश्नात्' इति ॥ ९

यस्य पत्नी गृहे ऋतुमती भवति तस्यैतद्व्रतं यथा विवाहे त्रिरात्रम् ॥ १०

एतावदेव नाना नात्र पत्नी दण्डेन सह शेते। न स्नाति। चतुर्थ्यां स्नाति*। ब्रह्मौदनस्य च प्राश्नाति ॥ ११

यः कामयेत देवेभ्य ऋषिभ्यः पितृभ्योऽनृणो भूयासमिति तस्यैतद्व्रतमृतावृतौ भवति ॥ १२

पुंसवनं विष्णव आहुतीश्च नित्याः ॥ १३

पुंसवनप्रभृत्याज्याभिघारितं पत्न्यश्नात्या प्रसवात् ॥ १४

अष्टममासमुष्णोदकेन स्नात्वा विष्णवे बलिमुपहृत्य व्रतयाति ॥

अथ पुत्रप्रसूर्भवतीति विज्ञायते ॥ १६

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने दशमोऽध्यायः.

सा यदि पुत्रप्रसूर्भवति प्रसिद्धमौपासने जातकर्म कृत्वाऽन्यत्र फलीकरणहोमं जुहोति स सूतकाग्निर्भवति ॥ १

तं दशाहं धारयति ॥ २

अथ नवम्यां व्युष्टायां सूतकाग्नावाज्यं विलाप्योत्पूय युगमुत्थापयति—'ब्रह्मजज्ञानम्' इति ॥ ३

अथोदकुम्भमुत्थापयति—'भूर्भुवस्सुवरोम्' इति ॥ ४

---

*ख. स्नात्वा.

अथैनमप्सु विसर्जयति—'समुद्रं वः प्रहिणोम्यक्षितास्स्वां योनिमपि गच्छत । अच्छिद्रः प्रजया भूयासं मा परासेचि मत्पयः' इति ॥ ५

अथैतेनैव यथेतमेत्य सूतकाग्निमुपतिष्ठते—'बोधा नो अस्य वचसो यविष्ठ मंहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः । पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति वन्दारुस्ते तनुवं वन्दे अग्ने' इति ॥ ६

अथ पुत्रप्रसूमुपतिष्ठते—'सबोधि सूरिर्मघवा वसुदा वा वसुपातिः । युयोध्यस्मद्द्वेषांसि' इति ॥ ७

अथ कुमारमुत्थापयति—'उत्तिष्ठ ब्रह्मण स्पते । देवयन्तस्त्वेमहे । उपप्रयन्तु मरुतस्सुदानवः । इन्द्र प्राशूर्भवा सचा' इति ॥ ८

अथैनमादायोपनिष्क्रम्य आदित्यमुदीक्षयति—'उद्वयं तमसस्परि, उदु त्यं, चित्रं, तद्विष्णोः परमं पदम्' इति चतसृभिः ॥ ९

अथैतेनैव यथेतमेत्य कुमारं मातृहस्ते दत्वा सूतकाग्नावाज्यस्य जुहोति—'हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे' इत्यान्तादनुवाकस्य प्रत्यृचम् ॥ १०

उत्सृजति सूतकाग्निम् ॥ ११

'आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणः' इत्यरण्योर्वा समारोपयते ॥

तमुपनयने मन्थति ॥ १३

अथौपासनमुपतिष्ठते—'अग्न आयूंषि पवसे, अग्ने पवस्व स्वपाः' इति द्वाभ्याम् ॥ १४

ज्योतिष्मत्या पुत्रस्य नाम गृह्णाति—'अन्नादमेवैनं करोति' इति ब्राह्मणम् ॥ १५

अथैनं मूर्धन्यवघ्रायाभिमन्त्रयते—'अग्निरायुष्मान्' इति पञ्चभिः पर्यायैः ॥ १६

प्रवासादेत्यागतं वा पुत्रमेतैरेवाभिमन्त्रयते ॥ १७

प्रसिद्धं दशम्यामुत्थानम् ॥ १८

दशम्यां द्वादश्यां वा नामकरणम् ॥ १९

नामकरणोपनिष्क्रामणान्नप्राशनानि ब्राह्मणभोजनादेवैकेषाम् ॥

पुण्याहवाचनादेवैकेषाम् ॥ २१

प्रसिद्धे चौळोपनयने ॥ २२

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने एकादशोऽध्यायः

अथोपनीतस्याव्रत्यानि भवन्ति ॥ १

नान्यस्योच्छिष्टं भुञ्जीतान्यत्र पितृज्येष्ठाभ्याम् ॥ २

न स्त्रिया सह भुञ्जीत ॥ ३

मधुमांसश्राद्धसूतकान्नमनिर्दशाहं सन्धिनीक्षीरं छत्राकनिर्यासौ विलयनं गणान्नं गणिकान्नमित्येतेषु पुनस्संस्कारः ॥ ४

प्रतिषिद्धदेशगमनमित्येकेषाम् ॥ ५

अथाप्युदाहरन्ति—'सौराष्ट्रं सिन्धुसौवीरमवन्तीं दक्षिणापथम् । एतानि ब्राह्मणो गत्वा पुनस्संस्कारमर्हति' इति ॥ ६

अथ पुनस्संस्कारान् व्याख्यास्यामः ॥ ७

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पालाशीं समिधमाज्येनाक्ताऽभ्याधापयन् वाचयति—'पुनस्त्वाऽऽदित्या रुद्रा वसवस्समिन्धतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैः । घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व सत्यास्सन्तु यजमानस्य कामास्स्वाहा' इति ॥ ८

अथाव्रत्यप्रायश्चित्ते जुहोति—'यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्, पुनरग्निश्चक्षुरदात्' इति द्वाभ्याम् ॥ ९

अथ पक्वाज्जुहोति—'सप्त ते अग्ने समिधस्सप्त जिह्वाः' इति॥१०

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'येन देवाः पवित्रेण' इति तिसृभिरनुच्छन्दसम् ॥ ११

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १२

अथापरः—आपरिधानात्कृत्वा पालाशीं समिधमादायाव्रत्यप्रायश्चित्ते जुहोति ॥ १३

अथ व्याहृतिभिर्जुहोति ॥ १४

अथापरः—ब्राह्मणवचनादेव सावित्र्या शतकृत्वो घृतमभिमन्त्र्य प्राश्य कृतप्रायश्चित्तो भवति ॥ १५

गुरोर्वोच्छिष्टं भुञ्जीत ॥ १६

अथाप्युदाहरन्ति—वपनं दक्षिणादानं मेखलादण्डमाजिनं भैक्षाचर्या व्रतानि चैतानि निवर्तन्ते पुनस्संस्कारकर्मणीति॥

एते पुनस्संस्कारा व्याख्याताः ॥ १८

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने द्वादशोऽध्यायः.

वेदमधीत्य स्नास्यन्नुपकल्पयते—एरकां चोपबर्हणं च नापितं च क्षुरं च दारूणि चोपस्तरणं च वृकलांश्च दन्तधावनमुष्णाश्चापश्शीताश्च सर्वसुरभिपिष्टं चाञ्जनं च स्रजं चादर्शं चाहतं च वासः प्रावारं च वसनान्तरं बादरमणिं सुवर्णोपधानं सूत्रं च प्रवर्तौ च दण्डं चोपानहौ च छत्रमानडुहं चर्म सर्वलोहितमित्येतेऽस्य सम्भारा उपक्लृप्ता भवन्ति ॥ १

अथ स्नानस्य मीमांसा ॥ २

रोहिण्यां स्नायादित्येकम्—'प्राजापत्यं वा एतन्नक्षत्रं तदस्य प्राजापत्य एव नक्षत्रे स्नातं भवत्यथो सर्वान् रोहान् रोहति' इति ॥ ३

तिष्ये स्नायादित्येकम्—'बार्हस्पत्यं वा एतन्नक्षत्रं तदस्य बार्हस्पत्य एव नक्षत्रे स्नातं भवत्यथो बृहस्पतिप्रसूतोऽसानि' इति ॥ ४

उत्तरयोः फल्गुन्योस्स्नायादित्येकम्—'भाग्यं वा एतन्नक्षत्रं तदस्य भग्य एव नक्षत्रे स्नातं भवत्यथो भग्योऽसानि' इति ॥ ५

हस्ते स्नायादित्येकम्—'सावित्रं वा एतन्नक्षत्रं तदस्य सावित्र एव नक्षत्रे स्नातं भवत्यथो सवितृप्रसूतोऽसानि' इति ॥

चित्रायां स्नायादित्येकम्—'ऐन्द्रं वा एतन्नक्षत्रं तदस्यैन्द्र एव नक्षत्रे स्नातं भवत्यथो चित्रोऽसानि' इति ॥ ७

विशाखयोस्स्नायादित्येकम्—'ऐन्द्राग्नं वा एतन्नक्षत्रं तदस्यैन्द्राग्न एव नक्षत्रे स्नातं भवत्यथो विशाखोऽसानि प्रजया पशुभिः' इति ॥ ८

एतेषामेकस्मिन्नापूर्यमाणपक्षे पुराऽऽदित्यस्योदयाद्व्रजमभिप्रपद्यते नैनमेतदहरादित्योभि तपेत्तदहस्नातानां मुखं वा* एष एतत्तेजसा यशसा तपति ॥ ९

अन्तर्लोम्ना चर्मणा व्रजमभिनिघ्नन्ति ॥ १०

पूर्वार्धमध्ये व्रजस्याग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य आहरन्त्येतान् सम्भारान् सकृदेव सर्वान् 'यत्सह सर्वाणि मानुषाणि' इत्येतस्मात् ब्राह्मणात् ॥ ११

दक्षिणतो ब्राह्मण उपविशति ॥ १२

उत्तरत उदपात्रं पालाशीं च समिधं निदधाति ॥ १३

अपरेणाग्निमुदीचीनप्रतिषेवणामेरकां साधिवासामास्तीर्य तस्यां प्राङ्मुख उपविशति ॥ १४

उत्तरतो नापितः ॥ १५

उत्तरत उपबर्हणम् ॥ १६

आमध्यन्दिनं भिक्षां दद्यात् ॥ १७

अपीह गां पचेद्वशा चेत्स्यादत्रैताम् ॥ १८

पालाशीं समिधमाज्येनाक्त्वा मध्यंदिनेऽभ्यादधाति—'इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महे मा मनीषया ।

---

* ख, स्नातानामुह वा.

भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव स्वाहा' इति ॥ १९

अथैरकायामुदीचीनशिरा निपद्यते—'त्र्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्र्यायुषं अगस्त्यस्य त्र्यायुषमृषीणां त्र्यायुषं यद्देवानां त्र्यायुषं तन्मे अस्तु त्र्यायुषम्' इति ॥ २०

क्लिद्यमानमनुमन्त्रयते—'शिवा मे भवथ संस्पर्शाः' इति ॥२१

क्षुरमभिमन्त्रयते—'क्षुरो नामासि स्वधितिस्ते पिता नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः' इति ॥ २२

उप्यमानमनुमन्त्रयते—'यत्क्षुरेण वर्चयसि वप्ता वपसि केशश्मश्रु वर्चया मे मुखं मा म आयुः प्रमोषीः' इति ॥

श्मश्रूण्येवाग्रे वपतेऽथोपपक्षावथ केशान् यथोपपादमितराण्यङ्गानि ॥ २३

एतस्माद्ध्येषा जरसा पूर्वं आयुषि प्रयान्ति पूर्वं आयुष्यन्नादा भवन्ति य एवं विद्वांसो लोमानि वापयन्ते स यदि लोमानि वापयिष्यमाणस्स्यात् केशश्मश्रु वापयित्वा लोमानि संहृत्य नखानि निकृन्तयीत ॥२५

अथैनानि समुच्चित्य ब्रह्मचारिणे प्रयच्छन्नाह—'इमानि हृत्वा दर्भस्तम्बे वोदुम्बरमूले वा निधत्तात्' इति । तानि स तत्र निदधाति ॥ २६

अपरेणाग्निं प्राङ्मुख उपविश्य मेखलां विस्रंसयति—'इमं विष्यामि वरुणस्य पाशम्' इति ॥ २७

योऽस्य तत्र राते: पुत्रो वाऽन्तेवासी भवति तस्मै प्रयच्छन्नाह—'इमां हृत्वा न्यग्रोधे वोदुम्बरमूले वा निधत्तात्' इति ॥ २८

तामु स तत्र निदधाति—'इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा पाप्मानमपगूहाम्युत्तरस्य द्विषद्भ्यः' इति ॥ २९

वृकलैः प्रधाव्य दन्तान्विधावते—'अन्नाद्याय व्यपोहध्वं भगो राजा यमागमत् । स मे मुखं प्रसर्पतु वर्चसे च भगाय च' इति ॥ ३०

उभयीरपस्संनिषिञ्चति—'उष्णासु शीता आनयति देवमानुषस्य व्यावृत्त्यै' इति ॥ ३१

तासामञ्जलिनोपहत्याभिषिञ्चति—'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति तिसृभिः 'षोढा विहितो वै पुरुषः' इत्येतस्मात् ब्राह्मणात् ॥ ३२

अथैतस्य सर्वसुरभिपिष्टं समुदायुत्य त्रिः प्रसिञ्चति—'नमश्शाकजञ्जभाभ्यां नमस्ताभ्यो देवताभ्यो या अभिग्राहिणीः' इति ॥ ३३

अनुलिम्पेत्—'अप्सरासु यो गन्धो गन्धर्वेषु च यद्यशः । दिव्यो यो मानुषो गन्धस्स मामाविशत्विह' इति ॥

अहतं वासः परिधत्ते—'स्वा मा तनूराविश शिवो मा तनूराविश' इत्येवमेव सायमेवमेवात ऊर्ध्वम् ॥ ३५

अथैतं बादरमणिं स्वर्णोपधानं सूत्रे प्रोत्य दर्व्यामाधाय दर्वीदण्डे सूत्रेण पर्यस्य जुहोति—'इयमोषधे त्रायमाणा सहमाना सहस्वती । सा मा करोतु सोमवर्चसं सूर्यवर्चसं ब्रह्मवर्चसिनं माऽन्नादं करोतु स्वाहा' इति ॥

अथैनमुदपात्रेण परिप्लावयति—'विश्वा उत त्वया वयं धारा उदन्या इव । अतिगाहेमहि द्विषः' इति ॥ ३७

'अपाशोसि' इत्युक्त्वाऽक्ष्णया परिहरति । 'वध्यं हि प्रत्यञ्चं प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै' इत्येतस्माद्ब्राह्मणात् ॥ ३८

अथैतौ प्रवर्तौ सूत्रे प्रोत्य दर्व्यामाधाय दर्वीदण्डे सूत्रेण पर्यस्य जुहोति—'आयुष्यं वर्चस्यं रायस्पोषमौद्भिद्यम् । इदं हिरण्यं वर्चसे जैऽयायाविशतादिमं रयिं स्वाहा' इति ॥ ३९

द्वितीयां जुहोति—'शुनीमिवाहं हिरण्यस्य पितुरिव नामग्राहम् । तं मा करोतु सोमवर्चसं सूर्यवर्चसं ब्रह्मवर्चसिनं माऽन्नादं करोतु स्वाहा' इति ॥ ४०

तृतीयां जुहोति—'उच्चैर्वाजि पृतनासाहं सभासाहं धनञ्जयम् । सर्वास्समृद्धीर् ऋद्धयो हिरण्ये यास्समाहितास्स्वाहा' इति ॥ ४१

चतुर्थीं जुहोति—'विराजं च स्वराजं चाभिष्टीर्या च नो गृहे । लक्ष्मी राष्ट्रस्य या मुखे तया मा सं सृजामसि स्वाहा' इति ॥ ४२

पञ्चमीं जुहोति—'यशो मा कुरु ब्राह्मणेषु यशो राजसु

मा कुरु । यशो विश्येषु शूद्रेष्वहमस्मै यशस्तव स्वाहा ' इति ॥ ४३

अथैतावुदपात्रेऽनुप्लावयति—'विश्वा उत त्वया वयम्' इत्येतया॥

तयोरन्यतरमादाय दक्षिणे कर्ण आबध्नाति—'आयुष्यं वर्चस्यम्' इत्येताभिः पञ्चभिः ॥ ४४

अथैनमनुपरिवर्तते—'ऋतुभिस्त्वाऽऽर्तवैस्संवत्सरस्य धायसा तेस्त्वा सहानुकरोमि' इति ॥ ४५

एवमेवोत्तरे कर्णे प्रवर्तमाबध्नीत ॥ ४६

अथ स्रजं प्रतिमुञ्चति—'शुभिके शिर आरोह शोभयन्ती मुखं मम । मुखं हि मम शोभय भूयांसं च भगं कुरु । यां त्वा जहार जमदग्निरश्रद्धायै कामायान्यै। तां त्वेमां प्रतिमुञ्चामि वर्चसे च भगाय च' इति॥

त्रैककुदेनाञ्जनेनाङ्क्ते—'यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं हिमवत उपरि । तेन वामाञ्जे मयि पर्वतवर्चसमस्तु' इति ॥ ४८

आदर्शे परिपश्यते—'यन्मे मनः परागतमादर्शे परिपश्यतः । इदं तं मयि पश्याम्यायुष्यं वर्चस्यं मे अस्तु' इति ॥

अथोपानहावुपमुञ्चते—'द्यौरसि' इति दक्षिणे पादे । 'पृथिव्यसि' इत्युत्तरे ॥ ५०

अथ दण्डमादत्ते—'सखा मा गोपाय' इति ॥ ५१

छत्रमादत्ते—'दिव्योसि सुपर्णोऽन्तरिक्षान्मा पाहि' इति ॥५२

अथोपानिष्क्रम्य दिशमुपतिष्ठते—'देवीष्षड्वीरुरुणः कृणोत विश्वेदेवास इह वीरयध्वम् । मा हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विषते सोम राजन्' इति ॥ ५३

चन्द्रमसं—'सूपस्थाः' इति ॥ ५४

यत्रयत्र कामयते तदेतीत्येतत्समावर्तनम् ॥ ५५

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने
त्रयोदशोऽध्यायः

अथ व्रतस्नातकस्य वेदमनधीयानस्य तूष्णीं समावर्तनम् ॥ १

तीर्थे स्नात्वाऽग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्य मध्याह्ने पालाशीं समिधमाज्येनाक्त्वाऽभ्यादधाति—'इमं स्तोमम्' इत्येतया ॥ २

तूष्णीं वपनं तूष्णीं सम्भारग्रहणं च कृत्वा रथस्य दक्षिणं चक्रमभिमृशति—'रथन्तरमसि' इति । सव्यं—'बृहदसि' इति ॥ ३

रथस्य मध्यममभिमृशति—'वामदेव्यमसि' इति ॥ ४

रथं प्रवर्तमानमभिमन्त्रयते—'रथं वामश्विना रथो मा दुःखे मा सुखे रिषत्' इति ॥ ५

रथाभावेऽप उपस्पृश्य भूमिमभिमृशति—'इह धृतिरिह विधृतिरिह रन्तिरिह रमतिः' इति ॥ ६

अथाप उपस्पृश्य हृदयमभिमृशति—'मयीन्द्रियं वीर्यम्' इति ॥ ७

अपो व्रीहिभिर्यवैर्वा समुदायुत्य शिष्याय प्रयच्छति ॥ ८

तत्प्रतिगृह्णाति—'आ म आगाद्वर्चसा यशसा' इति ॥ ९

ब्राह्मणः—'आ म आगाद्वर्चसा यशसा संसृज प्रियः पशूनामधिपतिः प्रजानाम्' इति तदुपस्पृश्य वदेत् ॥ १०

प्राक्सिक्तं तज्जलं पुरस्तात्सिञ्चति ॥ ११

अथ दधिमध्वाज्योदकमिश्रं वा दधिमध्वाज्योदकक्षीरमिश्रं वाऽर्घ्यमिति निवेदयेत् ॥ १२

शिष्योऽर्घ्यमभिमन्त्रयते—'स माऽवतु समाऽवन्तु स माजुषताम्' इति ॥ १३

अथ द्वाभ्यां हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णाति—'आ म आगाद्वर्चसा' इति ॥ १४

तस्मिंश्चित् किञ्चिदापतितं स्यात्तदङ्गुष्ठेन च महानाम्न्या च सङ्गृह्येमां दिशं निरस्यति—'नेष्टा विदिम्' इति ॥ १५

अथाप उपस्पृश्य सर्वाभिरङ्गुलीभिस्समुदायुत्य प्राश्नाति—'इदं ते बलं हरामि' इति प्रथमम्। 'श्रेष्ठं माऽधिपतिं कुरु' इति द्वितीयम्। 'सोमोऽसि सोमपं मा कुरु' इति तृतीयम् 'अन्नमस्यन्नं मा कुरु' इति चतुर्थम् ॥ १६

एवं चतुष्कृत्वः प्राश्य त्रिरनुपिबेन्न सर्वं न तृप्तिं गच्छेत् ॥ १७

यमात्मनश्श्रेयांसमिच्छेत्तस्मै शेषं दद्यादिति ॥ १८

अथ कर्णे दाम्ना बद्धां गामनुमन्त्रयते—'जहि मे पाप्मानमुपवेत्तुः' इति ॥ १९

अथ गामुत्सृजेत्—'गौ र्धेनुभव्या' इति ॥ २०

अथौदनमाहृतं प्राश्नाति—'ब्रह्मन् त्वाऽश्नामि' इति॥ २१

अथोदकमिश्रं सक्तुमाहृतमश्नाति—'ब्रह्मन् त्वाऽश्नामि' इति॥

एवमेव जडबधिरमूकान्धकुब्जादीनामशक्तस्तूष्णीं समिधमाधाय शेषं तूष्णीमाचरेत् ॥ २३

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे प्रथमप्रश्ने चतुर्दशोऽध्यायः.

त्रयः स्नातका भवन्ति—वेदस्नातको व्रतस्नातको वेदव्रतस्नातकश्चेति ॥ १

तेषामत ऊर्ध्वं नित्यानि भवन्ति—'औपासनो दण्डः कमण्डलुरुपानहौ छत्रं द्वे वाससी द्वे यज्ञोपवीते उष्णीषमजिनमन्तर्वासः' इति ॥ २

दक्षिण ग्रामान्निष्क्रमणप्रवेशनानि च वाग्यत उत्तरेण वा ॥ ३

बहिर्वाचं विसृजेत् ॥ ४

ऋचमनुवाकं वाऽधीयीत ॥ ५

तत्परो ब्रह्मनित्यो देवेभ्य ऋषिभ्यः पितृभ्यस्तर्पणानि कृत्वाऽश्नीयात् ॥ ६

दिवा नोष्णीषी नक्तमुष्णीषी मूत्रपुरीषोत्सर्गेषु च निवीती नित्ययज्ञोपवीती ॥ ७

तिष्ठन्नाचामेत् प्रह्वो वा ॥ ८

सन्ध्ययोश्च बहिर्ग्रामादासनं वाग्यतश्च ॥ ९

आ जायासङ्गमात् स्नातका भवन्त्यत ऊर्ध्वं गृहस्थाः ॥ १०

अविच्छेदाय वेदव्रतैर्व्यवहरेत् कौमारेण माहेश्वरेण धान्वन्तरेणेति ॥ ११

इति बोधायनगृह्यपरिभाषायां प्रथमप्रश्ने पञ्चदशोऽध्यायः.

स यद्यौपासनं न धारयत्या दशाहादेवैनमाज्येन व्याहृतीभिर्हुत्वाऽग्नीनाधास्यमानो ब्रह्मौदनं कृत्वोत्सृजति ॥ १

कर्मणिकर्मण्येवैनं पुनस्संस्कृत्याहरति ॥ २

यद्यु वै नाधास्यमानो भवति नैनमुत्सृजति ॥ ३

यस्मिन्नग्नावुपनयति तस्मिन् ब्रह्मचर्यं तस्मिन् व्रतचर्यं तस्मिन् समावर्तनं तस्मिन् पाणिग्रहणं तस्मिन् गृह्याणि कर्माणि क्रियन्ते तस्मिन् काम्यानि कर्माणि । तस्मिन् प्रजासंस्कारा इत्येके ॥ ४

स एष उपनयनप्रभृति व्याहृतिभिस्समिद्भिर्हूयत आ समावर्तनात् ॥ ५

समावर्तनप्रभृति आज्येन व्याहृतिभिरेव हूयत आ पाणिग्रहणात् ॥ ६

पाणिग्रहणप्रभृति व्रीहिभिर्यवैर्वा ॥ ७

हस्तेनैते आहुती जुहोति—'अग्नये स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा' इति सायम् ॥ ८

'सूर्याय स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा' इति प्रातरपि ॥ ९

अग्निहोत्रहविषामन्यतमेन हूयते ॥ १०

अथास्य पार्वणः प्रसिद्ध आग्नेयस्थालीपाकः—तस्यायुधानि भवन्त्युलूखलमुसले कृष्णाजिनं शूर्पं स्फ्यः चरुस्थाल्याज्यस्थाली स्रुक्स्रुवं दर्वी मेक्षणमिति ॥ ११

अथामावास्यायां प्रसिद्धः पिण्डपितृयज्ञः ॥ १२

वेद्यते ॥ १३

याजित्वम् ॥ १४

सन इत्याचक्षते ॥ १५

॥ १६

मन्थ्यः श्रोत्रियागाराद्वाऽऽहार्यः ॥ १७

स्य भर्याया: पत्युर्वा ॥ १८

—'अयाश्चाग्ने' इति ॥ १९

—'मनो ज्योतिर्जुषताम्' इति ॥ २०

श्चितम्—'अग्ने नया देवानाम्' इति ॥

—'त्वमग्ने व्रतपा असि, यद्वो वयम्'

२२

श्वत्तम्—'अनाज्ञातं, पुरुषसम्मितः' इति ॥

ामभिमन्त्रयते—'अभिन्नो घर्मो जीरदानु-
दगन् पुनः' इति ॥ २४

य स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा सन्ततां जुहो-
वेदिः परिवयश्चँ सर्वे यज्ञस्यायुरनुसञ्चरन्ति ।
ा ये वितत्निरे य इमं यज्ञं स्वधया मदन्ते
त्येतद्दधामि स्वाहा' इति ॥ २५

'घर्मो देवानप्येतु' इति ॥ २६

---

*अतिपात.

एकाहं मनस्वतीं द्व्यहं वारुणीं त्र्यहं तन्तुमतीं चतस्रोऽभ्यावर्तिनीराद्वादशाहात् ॥ २७

द्वादशाहं विच्छिन्नः पुनराधेयः ॥ २८

अथ यदि द्वादशाहं विच्छिन्नः पुनराधेयस्स्याद्या प्रकृतिस्तत आहरणं प्रणवेनाहरति ब्रह्मा प्रणवेन प्रसौति ॥ २९

व्याहृतिभिस्सिकतोपोप्ते यथोपपादमग्न्याधेयिकान् सम्भारानाहृत्य व्याहृतिभिर्नियुप्योपसमाधायोपतिष्ठते—'जुष्टो दमूनाः' इति ॥ ३०

अथैनं प्रदक्षिणमग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्याज्यं विलाप्योत्पूय स्रुक्स्रुवं निष्टप्य संमृज्य स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा समिद्वत्यग्नौ परिश्रृते पूर्णाहुतिं जुहोत्यपरिश्रृते वा—'सप्त ते अग्ने' इति ॥ ३१

पूर्णाहुतौ वरं ददाति—धेनुमृषभमनड्वाहं कंसं हिरण्यं वासो वेति ॥ ३२

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा तिस्रस्तन्तुमतीर्विग्राहं जुहोति—'तन्तुं तन्वन्, उद्बुध्यस्वाग्ने, त्रयस्त्रिंशत्तन्तवः' इति ॥

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा चतस्रोऽभ्यावर्तिनीर्विग्राहं जुहोति—'अग्नेऽभ्यावर्तिन्, अग्ने अङ्गिरः, पुनरूर्जा, सह रय्या' इति ॥ ३४

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा मनस्वतीं जुहोति—'मनो ज्योतिः' इति ॥ ३५

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा प्राजापत्यां जुहोति—'प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः' इति ॥ ३६

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वाऽनुख्यां जुहोति—'अन्वाग्निरुषसामग्रमुख्यत्' इति ॥ ३७

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा प्रायश्चित्तं जुहोति—'अयाश्चाग्ने' इति ॥ ३८

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा ज्योतिष्मतीं जुहोति—'उद्वयं तमसस्परि' इति ॥ ३९

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वाऽऽयुर्दां जुहोति—'आयुर्दा अग्ने' इति ॥ ४०

अपरं चतुर्गृहीतं गृहित्वा द्वे मिन्दाहुती जुहोति—'यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्, पुनराग्निश्चक्षुरदात्' इति ॥ ४१

अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा व्याहृतीर्व्यस्तास्समस्ताश्च जुहोति ॥

एकाहुत्या वा प्रतिसन्धानं—'पुनस्त्वाऽऽदित्या रुद्रा वसवः' इति ॥ ४३

अथास्याध्वनि समारोपणम्—'अयं ते योनिर् ऋत्वियः' इति ॥

अरण्योर्वा समारोप्य मथित्वा जुहुयात् ॥ ४५

अपि वाऽऽत्मनि समारोपणं भवति—'या ते अग्ने यज्ञिया तनूः' इत्यात्मनि समारोप्य 'उपावरोह जातवेदः' इति लौकिकेऽग्नावुपावरोह्य जुहुयात् ॥ ४६

अपि वा—'अयं ते योनिर् ऋत्वियः' इति समिधि समारोप्य 'आजुह्वानः, उद्बुध्यस्वाग्ने' इति द्वाभ्यां लौकिकेऽग्नौ समिधमभ्याधाय जुहुयात् ॥ ४७

आत्मनि समारूढेष्वग्निषु न खादेन्न पिबेन्नोपरिशय्यायां श-
यीत नाप्सु निमज्यान्न मैथुनं व्रजेत् ॥ ४८

कामं खादेत्कामं पिबेत्कामं त्वेवोपरि शय्यायां शयीत
पालाशीमाश्वत्थीं खादिरीमौदुम्बरीं वा ॥ ४९

तेषामेतेन प्रसिद्धं समारोपणम् ॥ ५०

इति बोधायनगृह्यपरिभाषायां प्रथमप्रश्ने
षोडशोऽध्यायः.

स यद्यौपासनं न धारयति । त्रयः स्नातका भवन्ति । अथ व्रत-
स्नातकस्य । वेदमधीत्य स्नास्यन् । अथोपनीतस्य । सा यदि
पुत्रप्रसूः । अत्राग्न्याधेयस्य कालः । अथ वै भवति कि-
ञ्चित् । अथ दशमेऽहनि । अथ विवाहस्य । सर्वत्र दर्वी-
होमेषु । अथ शुचौ समे देशे । अथापरेद्युर्देवानाम् । वि-
ष्णुश्च ह वै । अथ वै भवति सर्वेण वै । अथ वै भवति
जायमानः ॥

अथ वै भवति जायमानः । अथ वै भवति सर्वेण वै । विष्णुश्च ह
वै । अथापरेद्युर्देवानाम् । अथ शुचौ समे देशे । सर्वत्र
दर्वीहोमेषु । अथ विवाहस्य । अथ दशमेऽहनि । अथ वै
भवति किंचित् । अत्राग्न्याधेयस्य कालः । सा यदि पुत्र-
प्रसूः । अथोपनीतस्य । वेदमधीत्य स्नास्यन् । अथ व्रत-
स्नातकस्य । त्रयस्स्नातका भवन्ति । स यद्यौपासनं न
धारयति ॥

॥ इति बोधायनगृह्यपरिभाषायां प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥

अथ द्वितीयः प्रश्नः.

अथ व्रीहीभ्यो यवेभ्यश्च नवानामंनिरुप्तं स्थालीपाकं श्रपयित्वाऽग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याघारावाघार्याज्यभागाविष्ट्वाऽऽग्रयणदेवताभ्य इन्द्राग्निभ्यां विश्वेभ्यो देवेभ्यो द्यावापृथिवीभ्यां सोमाय स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो जुहुयात् ॥ १

कामं पुरस्तात्स्विष्टकृतोऽज्यानीरुपजुहोति ॥ २

प्रसिद्धौ प्राशनमन्त्रौ ॥ ३

वैश्वदेवं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यो दत्वा प्राशनम् ॥ ४

एतेन सर्वासामोषधीनामाग्रयणं व्याख्यातमन्यत्र श्यामाकवेणुयवेभ्यश्च ॥ ५

सौम्यश्श्यामाकश्चरुराग्नीन्द्रो वेणुयवानां वैश्वदेवो वा ॥ ६

समानौ प्राशनमन्त्रौ ॥ ७

अथ फलानां मूलानां भक्षणानां ब्राह्मणेभ्यो दत्वा प्राशनमेव ॥ ८

पुष्पाणामन्येषां च नवानां ब्राह्मणेभ्यो दत्वोपयोगः ॥ ९

अथ षट्सु षट्सु मासेष्वयनप्रतिपत्तौ वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याप्रणीताभ्यः कृत्वा स्रुक्स्रुवं निष्टप्य सम्मृज्य स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा सग्रहं* षड्ढोतारं हुत्वाऽऽभिक्षां श्रपयित्वा पक्वमोदनं पायसं वा याचति ॥ १०

तमभ्युक्ष्याग्नावधिश्रयति ॥ ११

---

*ख. सङ्गहं.

आज्यं निर्वपति ॥ १२

अथाज्यमधिश्रयति ॥ १३

उभयं पर्यग्नि कृत्वा मेक्षणं स्रुवं च सम्मार्ष्टि ॥ १४

अथैतं चरुं श्रपयित्वाऽभिघार्योदञ्चमुद्वास्य प्रतिष्ठितमभिघारयति ॥ १५

परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पुरस्तात्स्वाहाकृतिं स्रुवाहुतिं जुहोति—'स्वाहा देवेभ्यः' इति ॥ १६

अथ स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा वपां जुहोति—'जातवेदो वपया गच्छ देवान् त्वं हि होता प्रथमो बभूथ। घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः स्वाहा' इति ॥ १७

अथोपरिष्टात्स्वाहाकृतिं स्रुवाहुतिं जुहोति—'देवेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ १८

अथ पक्वाज्जुहोति—'इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा, अग्नये स्वाहा' इति ॥ १९

अथ वाजिनस्य जुहोति—'घृतं घृतपावानः पिबत वसां वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हविरसि स्वाहा त्वाऽन्तरिक्षाय स्वाहा' इति ॥ २०

अथामिक्षायै जुहोति—'इन्द्राग्नी रोचना दिवः, श्नथद्वृत्रम्' इति॥

अथ वाजिनस्यैव दिशो जुहोति—'दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उद्दिशस्स्वाहा, दिग्भ्यो नमो दिग्भ्यस्स्वाहा' इति ॥ २२

अथ पृषदाज्यात् स्रुवाहुतिं जुहोति—'वनस्पतये स्वाहा' इति ॥

अथामिक्षाया एव स्विष्टवतीभ्यां सौविष्टकृतं जुहोति ॥ २४

अथ स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा—'समुद्रं गच्छ स्वाहा' इत्येकादश विग्राहं जुहोति ॥ २५

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ २६

एतेनास्य पशुबन्धयाजित्वं भवति ॥ २७

पार्वणेनातोऽन्यानि कर्माणि व्याख्यातान्येकदेवत्यान्याग्रयणेन बहुदेवत्यान्यामिक्षया पशुबन्ध आचाराद्यानि गृह्यन्ते ॥ २८

यथोपदेशं देवताः ॥ २९

अग्निं स्विष्टकृतं चान्तरेणोपहोमाः ॥ ३०

वैश्वदेवे विश्वेदेवाः पौर्णमास्यां पौर्णमासी यस्यां क्रियेत ॥

उपाकरणे समापने च ऋषिर्यः प्रज्ञायते ॥ ३२

सदसस्पतिर्द्वितीयः ॥ ३३

क्रियाऽनुपेतेन क्षारलवणावरान्नसंसृष्टस्य तु होमं परिचक्षते ॥ ३४

यथोपदेशं काम्यानि बलयश्च ॥ ३५

अथापि काम्यानि भवन्ति— अथ वै भवति—'प्रजापतिः प्रजा असृजत तास्सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहताम्' इत्येतस्माद्ब्राह्मणात् ॥ ३६

येऽमुत्र पुरोडाशास्त इह चरवो यथादेवतं याज्यापुरोनुवाक्याः योऽमुत्र वषट्कारस्स इह स्वाहाकार इति ॥ ३७

अग्न्याधेयमग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासावाग्रयणं चातुर्मास्यानि पशुबन्धस्सोम इत्येष आघारवान् दर्वीहोमः ॥ ३८

अथात आग्निहोत्रिकं व्याख्यास्यामः ॥ ३९

सर्वमेवैतत् स्वाहाकारप्रदानं कुर्यादिति सिद्धम् ॥ ४०

आ परिधानात्कृत्वा 'अमुष्मै स्वाहा' इति दैवतं जुहोति ॥ ४१

अग्निस्स्विष्टकृद्द्वितीयः ॥ ४२

'द्विर्जुहोति द्विर्निमार्ष्टि द्विः प्राश्नात्युत्सृप्याचामति निर्लेढि' इति ॥ ४३

एष आग्निहोत्रिकः ॥ ४४

अथातोऽपूर्वं व्याख्यास्यामः ॥ ४५

'सायंप्रातर्दशहोतारं जुहुयात्पर्वसु चतुर्होतारमाग्रयणेष्वज्यानीः चातुर्मास्येषु पञ्चहोतारं पशुबन्धे षड्ढोतारमृतुमुख ऋतुमुखीयं सोमे सप्तहोतारम्' इति 'पयसा दशहोतारं जुहुयादन्नेन चतुर्होतारं पायसेनाज्यानीः पृषदाज्येन पञ्चहोतारमामिक्षया षड्ढोतारमाज्येन ऋतुमुखीयं सोमेन सप्तहोतारम्' इति ॥ ४६

स एष औपासननिष्ठानां यथातथ्यदर्शिनां निरीप्सितानां श्रद्दधानानामपूर्वो होमः प्रजासंस्कारार्थो वा किञ्चिज्ज्ञानानां प्राकृतेन हविषा यत्कामयते तज्जुहोति हुतमेवास्य तद्भवति ॥ ४७

इत्यपूर्वो व्याख्यातः ॥ ४८

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषायां
द्वितीयप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः.

अथवै भवति—'निवीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितृणामुप-
वीतं देवानाम्' इति ॥ १

कथमु खल्वेतानि विजानीयादिति ॥ २

उपरिष्टादंसाभ्यां ग्रीवां हृदयं च संपरिगृह्य हृदयस्याधस्ता-
दूर्ध्वं नाभेरङ्गुष्ठाभ्यां परिगृह्णाति तन्निवीतं मनुष्या-
णामिति ऋषीणामित्येवेदमुक्तं भवति ॥ ३

एतेन कृष्णद्वैपायनादयो व्याख्याताः ॥ ४

तेषां सप्त ऋषयो राजानो भवन्ति येह सन्ततिस्ते मनुष्या इति ॥

अथ निवीतकार्याणि—ऋषीणां तर्पणं व्यवायः प्रजासंस्का-
रोऽन्यत्रहोमान्मूत्रपुरीषोत्सर्गः प्रेतोद्वहनं यानि चान्यानि
मनुष्यकार्याणि कण्ठेऽवसक्तं निवीतमिति ॥ ६

दक्षिणस्यांसस्योपरिष्टाद्ग्रीवां हृदयं पृष्ठं च परिगृह्य सव्यस्य
हस्तस्याधस्तात् प्राचीनावीतं पितृणामिति मृतानामि-
त्येवेदमुक्तं भवति ॥ ७

एतेन वैशम्पायनादयो व्याख्याताः ॥ ८

तेषां सोमः पितृमान् यमोऽङ्गिरस्वान् अग्निकव्यवाहन इति
राजानो भवन्ति या प्रेत्य सन्ततिस्ते पितर इति ॥ ९

सव्यस्यांसस्योपरिष्टाद्ग्रीवां हृदयं पृष्ठं च संपरिगृह्य दक्षिणस्य
हस्तस्याधस्तादुपवीतं देवानामित्यमृतानामेवेदमुक्तं भवति ॥

एतेन ब्रह्मादयो व्याख्याताः ॥ ११

तेषामिन्द्रस्सोमो यमो वरुणः कुबेर इति राजानो भवन्ति
याऽमुत्र सन्ततिस्ते देवा इति ॥ १२

कथन्नु खलु यज्ञोपवीतमिति विजानीयात् ॥ १३

तदेतद्दक्षिणस्य हस्तस्याधस्ताद्भवति योऽयं दक्षिणो हस्तस्स यज्ञ इति यज इत्ययं शब्दो देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु यस्मादेतानि कुर्वते तस्माद्यज्ञः ॥ १४

वाग्यज्ञस्तस्याग्निरधिदैवतं स चात्र यतस्तस्माद्यज्ञोपवीतम् ॥ १५

यश्चायमङ्गुष्ठस्स विष्णुस्स यज्ञस्याधिदैवतं तस्माच्च भवतीति, तीर्थत्वाच्च ॥ १६

वागेव यज्ञो यद्वाचा वदति तदनेन निर्वर्तयतीति ॥ १७

यज्ञोपवीतं व्याख्यातम् ॥ १८

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषायां द्वितीयप्रश्ने द्वितीयोऽध्यायः.

अथ वै भवति—'ब्राह्मण एकहोता । स यज्ञः' इति स एष कुसिन्धोऽधिकृतस्तस्य दशहोता निदानं तस्य यश्च कश्चन भवति सोऽन्तरात्मा कुसिन्ध आत्मा यज्ञः परमात्मा स पुरुषः पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं यद्भविष्यदिति तदग्निहोत्रं तदेव तत् कुसिन्धोऽधिकृतस्तदस्य दशहोता निदानं स यज्ञस्स आत्मनि वर्तते तस्योपवीतं यज्ञोपवीतमिति ॥ १

अथ वै भवति—'यज्ञवित्सर्वविद्भवति यज्ञस्सर्वम्' इति श्रुतिः 'तस्माद्याशीषु चिन्तासु रमन्ते तत्त्वदर्शिनः' इत्यग्निहोत्रं

कुसिन्धमेकहोतृत्वं स्थूरिः केवलमित्येकार्थवाचकाश्शब्दाः श्रद्धालक्षणा भवन्ति 'अप्सु प्रतिष्ठिताः श्रद्धा वा आपः' इति विज्ञायते । ताश्च* यज्ञ आप्यमग्निहोत्रमाप्यं कुसिन्धमेकहोतृत्वं स्थौर्यं कैवल्यं तद्ब्रह्मैकाक्षरं परंब्रह्मेत्योमिति ब्रह्मेति ॥ २

अथ वै भवति—

अक्ति ब्रह्म प्रणक्त्यापः पापं नुदति कर्मणा ।

नोदनाच्चैव सञ्ज्ञानां ब्राह्मणस्तुतिरुच्यते ॥ इति ब्राह्मणत्वमेकहोतृत्वं च ॥ ३

जिह्वाया आप्यत्वादध्यात्मभावेन रसवाचकस्थानत्वादधिभूतभावेन बुद्धिकर्मणोरेकत्वादधिदैवतभावेनाग्नीषोमयोरेकत्वादधिदैवतभावेन 'एष सोमो वै चन्द्रमाः' इति मानसत्वाद्यज्ञत्वात् 'प्राजापत्यो यज्ञो यज्ञो मनः' इति यज्ञोपवीत्यप आचामेदिति नित्यमित्याचार्यास्सम्प्रतिपन्नाः कथमेतदुच्यत इति ॥ ४

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे द्वितीयप्रश्ने तृतीयोऽध्यायः.

अजिनं वासस्सूत्रं वा द्वितीयम्—'यस्य यद्भवति तेन स उपव्ययते देवलक्ष्ममेव तत्कुरुते' इति ब्राह्मणम् ॥ १

अथाप आचम्येति[†] तदपि द्वितीयमब्लिङ्गाभिस्त्रिः पिबेद्व्याहृतिभिस्त्रिः परिमृजेदपि वा व्याहृतिभिस्त्रिः पिबेद-

---

*ख. तासु. †ख. आचामेदिति.

त्रिलिङ्गाभिः त्रिः परिमृजेद्यज्ञस्य देवा देवानां यज्ञ इति यज्ञस्य देवानां च संयोगं करोति ॥ २

अथ दर्शपूर्णमासयोश्चत्वार ऋत्विज आदित्योऽध्वर्युश्चन्द्रमा ब्रह्माऽग्निर्होता वायुराग्नीध्रश्चातुर्मास्यप्रभृत्यश्विनावध्वर्यू पर्जन्य उद्गाताऽपो होत्रका रश्मयश्चमसाध्वर्यव इति यज्ञस्य देवा देवानां यज्ञ इति यज्ञस्य देवानां च संयोगं करोति ॥ ३

अथ गृहस्थस्य वैश्वदेवं कृत्वाऽग्रं दत्वा कालयोर्भोजनं मानुषम् ॥ ४

मासिमास्यपरपक्षे मासिकं पितृणामिति ॥ ५

उभौ कालावग्निपरिचर्या च होमाश्चार्धमासेऽर्धमासे पार्वणो विधिर्देवानामिति ॥ ६

त्रयाणां त्रयो नियमाष्षड्सम्पद्यन्ते ‘ षोढाविहितो वै पुरुषः ’ इति तस्मादात्मनिष्क्रयणम् ॥ ७

पञ्च महायज्ञाः—देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति ॥ ८

देवयज्ञस्स्वाहाकारः आ काष्ठात् ॥ ९

पितृयज्ञस्स्वधाकार औदनपात्रात् ॥ १०

भूतयज्ञो नमस्कार आ पुष्पेभ्यः ॥ ११

मनुष्ययज्ञो दानमा मूलफलशाकेभ्यः ॥ १२

ब्रह्मयज्ञ ओंकार आव्याहृतिभ्यः ॥ १३

अथास्यातिथयोऽभ्यागता वर्णाश्रमा आनृशंसा अभ्युत्थेया* अर्घ्या अर्चनीया आभ्यन्तरा रहस्या विश्वास्याश्च भवन्ति ॥ १४

श्रान्तोऽदृष्टपूर्वोऽश्रुतः केवलमन्नार्थी नान्यत्प्रयोजनो य एति सोऽतिथिर्भवति ॥ १५

अपि वा सर्ववर्णानामन्यतमः काले यथोपपन्नस्सर्वेषामतिथीनां श्रेष्ठतमोऽतिथिर्भवति ॥ १६

श्वश्रूश्वशुरयोनिसम्बन्धाः स्नेहबन्ध†मभिभाषमाणा भूयो-भूयोऽभ्यागच्छेरन् तथा प्रेषणिकाश्चाभ्यागता भवन्ति ॥

सखा सहाधीतिस्सहाध्वनीनः ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यरथकाराः सगृहास्साग्निहोत्रिका अनास्विनो‡ रथिनश्चातिथयो भवन्ति ॥

तेषा मन्तराळे विपङ्क्तीः कृत्वा सर्वान् कामानुपहरेत् सानड्वाहपशूनाम् ॥ १९

विज्ञायते च—'तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपचिततमावपचिततमो भवति य एवं वेद' इति ब्राह्मणम् ॥ २०

इति बोधायनीयगृह्यपारिभाषासूत्रे द्वितीयप्रश्ने चतुर्थोऽध्यायः.

अथ यदि ब्राह्मणः क्षत्रियश्च समेत्यायातां ब्राह्मणोऽतिथिः क्षत्रिये सान्त्वम् ॥ १

---

*ख. आनृशंस्यादभ्युत्थेयाः †ख. गुरुश्च गुरवेऽग्निसंबंध. ‡ख. अन्नार्थिनो.

अथ यदि क्षत्रियो वैश्यश्च समेत्यायातां क्षत्रियोऽतिथिर्वैश्ये सा-
न्त्वम् ॥ २

अथ यदि वैश्यश्शूद्रश्च समेत्यायातां वैश्योऽतिथिश्शूद्रे सान्त्वम् ॥

अथ यदि शूद्रमभ्यागतं कर्मणि नियुञ्ज्यात् ॥ ४

अथ यदि ब्रह्मचारी मातापित्रोराचार्यार्थं वाऽध्वनि वर्तमानो गृ-
हमागच्छेन्नैनं प्रत्युत्तिष्ठेत् स्वागतमित्युक्त्वाऽऽसनं पाद-
शौचं च दत्वा कुशलमभिभाष्योपासीत ॥ ५

कपाल*मस्मै दद्यात् — 'नियममेवोपतिष्ठस्व' इति ॥ ६

उपावृत्ताय भैक्षमिति ब्रुवते गृहादेवान्नं भैक्षमित्युपहरेत्स त-
स्योपचारः ॥ ७

अथ यदि वानप्रस्थमभ्यागतं स्वागतमित्युक्त्वाऽभ्युत्थायासनं
पादशौचं च दत्वा कुशलमभिभाष्योपासीत ॥ ८

विदित्वा चरणं कन्दमूलफलशाकान्यारण्याश्चौषधय इत्युपहरे-
त्स तस्योपचारः ॥ ९

अथ यदि यतिमगातं स्वागतमित्युक्त्वाऽभ्युत्थायासनं पादशौ-
चं च दत्वा कुशलमभिभाष्योपासीत ॥ १०

नैनं पूर्वमुपामन्त्रयेन्न चास्मै प्रक्रियां प्रकुर्वीत ॥ ११

काले त्वन्नं भैक्षमित्युपहरेत्स तस्योपचारः ॥ १२

अथ यद्यर्थी वसता† शय्यादेशमुपकल्प्य काले ज्योतिष्क-
रणं नोपस्तरणमेके ब्रुवते दद्याद्वा ॥ १३

---

*ख. कतर. †ख. अथ यदि सभ्यागमने. ग. अथ यद्यर्थी वसथ्यः.

बालानां वृद्धानां स्त्रीणां तु विभ्रष्टानां गूढचरितविकृतवेषाणामपि वा श्वचण्डालादीनामानृशंस्यवत् संविभागो विहितः ॥ १४

मूढो मत्त उन्मत्त आर्तो* भीतो राजा चोरश्चेति सम्भ्रमेणाभ्युत्थेयाः ॥ १५

आचार्य ऋत्विक्पिता मातुलः श्वशुरो वेदविद्ब्राह्मणः क्षत्रियोऽभिषिक्तस्सहस्रप्रदो वैश्यो राजपुरोहितश्चेत्यर्घ्यार्हा भवन्ति ॥ १६

पितृज्येष्ठकनीयसामुपाध्यायपुत्रास्त्रिमधुस्त्रिणाचिकेतस्त्रिसुपर्णः पञ्चाग्निष्षडङ्गवित् शीर्षको ज्येष्ठसामिकोऽथर्वाङ्गिरसोऽध्येतारस्स्नातका इत्येते संवाहनस्नापनशय्यालङ्कारविभूषणाच्छादनैरर्चनीया भवन्ति ॥ १७

अथ यदि बहवोऽतिथयोऽभ्यागच्छेरन् तत्रापि विद्वद्वृद्धकृशबालाश्चार्चनीया भवन्ति ॥ १८

अथ यद्यतिथिरार्तो व्याधितो वा यद्ब्रूयादिदं मे क्रियतामित्यविद्यमानोऽन्यां प्रक्रियां प्रकुर्वीत ॥ १९

अथ यद्याग्रयणेष्टिपशुचातुर्मास्याध्वराणामुद्यतां दक्षिणां नोत्सृजेत्तां तस्मै दद्यात् 'अतिथिस्सर्वयज्ञक्रतुसम्मितः' इति विज्ञायते ॥ २०

---

*ख. धूर्तो राज्ञी.

अथ यद्यतिथिरभ्यागतो वा यस्य गृहे नाश्नीयात् तस्मै सर्वा देवता अवरुद्धा भवन्ति तस्मात्सदारस्सापत्योऽभ्युत्थायासनं पाद्यमर्हणमर्घ्यं वा प्रयच्छेत यास्तत्रौषधयस्ता उपहरेत् ॥ २१

य एतेन विधिनाऽतिथींश्नियच्छति यश्चैतेन विधिनाऽतिथीन् पूजयति नैनं मृत्युरभिभवति नार्तिर्नावृत्ति*र्न जरा न शोको यश्चैवं वेद यश्चैवं वेद ॥ २२

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे द्वितीयप्रश्ने पञ्चमोऽध्यायः.

यथो एतद्यत्किञ्चिदन्यत्र विहाराद्धूयते सर्वास्ताः पाकयज्ञसंस्था इति ॥ १

या एवैता अभिचाराय पावनाय शान्तये समृद्धये स्वस्तये वा हूयन्ते ता एवैता उक्ता भवन्ति ॥ २

नाश्वद्राजन्यो वैश्यश्च ब्राह्मणं पुरोदधीत ॥ ३

तदभिगम्याभिवाद्य ब्रूयात्—' आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे त्वा पुरोदधे अमृतत्वाय जीवसे ' इति ॥ ४

पुरोहितो जपति—' आकूतिमस्यावसे काममस्य समृद्ध्यै । इन्द्रस्य युञ्जते धियः ' इति ॥ ५

स्वयं जपति—' आकूतिं देवीं मनसः पुरोदधे यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु । यदिच्छामि मनसा स कामो विदे-

---

*ख. न रिष्टि.

यमेनहृदये निविष्टम्' इति ॥ ६

सर्वत्र दैवेषु पुरस्तादुदग्वोपक्रमोऽपवर्गः प्रदक्षिणमुपचारो यज्ञोपवीतं प्रागग्रैर्दर्भैरग्नीनां परिस्तरणं प्रागुदगग्रैर्वा पवित्राभ्यामुत्पवनम् ॥ ७

एवमेव विपरीतोपक्रमोपवर्गः पित्र्येषु दक्षिणाग्रैर्दर्भैरग्नीनां सम्परिस्तरणं दक्षिणाप्रतीच्यग्रैर्वा पवित्रेणोत्पवनम् ॥

तेषामियमेव प्रतिपत्तिर्व्याहृतिपर्यन्तो होमः ॥ ९

अतोऽन्ये कर्मव्यञ्जका उपहोमाः पृथग्विनिविष्टा अन्योन्यमुपजीवन्तः ॥ १०

तदानींतनेष्वाचार्या ऊहसन्नमनैश्च मन्त्रैर्यज्ञं प्रतिसन्दधुरविच्छेदाय ॥ ११

य एवं विद्वान् यज्ञं यजेत यश्चैवं विद्वान् यज्ञेन यजते सर्वेण वै यज्ञेन यजते सर्वं चैव यज्ञं यजति ॥ १२

तदेषाऽभिवदति—'आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्नवाम तदनु प्रवोढुम्। अग्निर्विद्वान् स यजात्सेदु होता सो अध्वरांत्सऋतून् कल्पयाति' इति ॥ १३

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे द्वितीयप्रश्ने षष्ठोऽध्यायः.

षष्ठेऽहनि शुची स्नातौ शुक्लवस्त्रौ स्वलङ्कृतौ ।
हविष्यमन्नमादाय ब्राह्मणान् सुसमाहितान् ॥ १

भोजयित्वोपसङ्गृह्य सुसंतृप्तेषु तेष्वथ ।
पुण्याहं वाचयित्वा तानभिवाद्य प्रणम्य च ॥ २

श्वेतायाश्श्वेतवत्सायास्स्थालीपाकं तु पाचयेत् ।
गायत्र्याऽष्टसहस्रं तु सम्पाताभिहुतो भवेत् ॥ ३

उभौ तु तद्धुतं प्राश्य कुर्वीत प्रतिमन्त्रणम् ।
जघन्ये रात्रिपर्याये सर्वत्रोपगमस्स्मृतः ॥ ४

प्रागग्रेषु तु दर्भेषु प्राक्शिरां तु निपातयेत् ।
चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्य प्रणवेनाहुतिर्भवेत् ॥ ५

एवमुत्पादिताः पुत्रा न लुप्यन्ते कदाचन ।
न लुप्यन्ते कदाचनेति ॥ ६

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे द्वितीयप्रश्ने
सप्तमोऽध्यायः.

षष्ठेऽहनि शुची स्नातौ । यथो एतद्यत्किञ्चित् । अथ यदि ब्राह्मणः क्षत्रियश्च समेयायाताम् । अजिनं वासस्सूत्रं वा द्वितीयम् । अथ वै भवति ब्राह्मण एकहोता । अथ वै भवति निवीतं मनुष्याणाम् । अथ व्रीहिभ्यो यवेभ्यश्च ॥ ७ ॥

अथ व्रीहिभ्यो यवेभ्यश्च । अथ वै भवति निर्वीतं मनुष्याणाम् । अथ वै भवति ब्राह्मण एकहोता । अजिनं वासस्सूत्रं वा द्वितीयम् । अथ यदि ब्राह्मणः क्षत्रियश्च समेत्यायाताम् । यथो एतद्यत्किञ्चित् । षष्ठेऽहनि शुची स्नातौ ॥७॥

इति बोधायनीयगृह्यपरिभाषासूत्रे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः.

इति बोधायनगृह्यपरिभाषा समाप्ता.

अथ बोधायनगृह्यशेषसूत्रप्रारम्भः

अथातस्सप्तपाकयज्ञानामुक्तं तच्छेषं व्याख्यास्यामः ॥ १

पवित्रकरणं प्रोक्षणीसंस्कारं प्रणीताप्रणयनं स्रुक्स्रुवसम्मार्जनमिति दर्शपूर्णमासवत्तूष्णीम् ॥ २

अथाग्निं परिस्तीर्य दक्षिणेनाग्निं ब्रह्मायतने दर्भान् संस्तीर्योत्तरेणाग्निं प्रागग्रान् दर्भान् संस्तीर्य तेषु पात्राणि सादयित्वा तूष्णीं संस्कृताभिरद्भिरुत्तानानि पात्राणि कृत्वा विस्रस्येध्मं त्रिस्सर्वाभिः प्रोक्ष्य दर्भेषु दक्षिणतो ब्राह्मणमुपवेशयति* दर्शपूर्णमासवत्तूष्णीम् ॥ ३

अरत्निमात्राः परिधयः आर्द्रा वा सत्वक्काः ॥ ४

---

*ख. ब्राह्मण उपविशति.

‘प्रादेशमात्राण्येकविंशतिरिध्मदारूणि भवन्ति’ इति ब्राह्मणेन व्याख्यातम् ॥ ५

अथ यदि शम्याः परिदधाति शमीमय्यश्शम्याकृतयोवाऽरत्निमात्राः ॥ ६

अथेध्ममभ्यज्य परिसमिधं शिनष्टि ॥ ७

स्वाहाकारेणाभ्याधायाघारावाघार्याज्यभागौ प्रतिमुखं प्रबाहुग्जुहोति ॥ ८

प्रसिद्धमग्निमुखात्कृत्वा स्रुवेण दर्व्यामुपस्तीर्य पूर्वार्धादवदायापरार्धादवद्यत्यभिघारयति प्रत्यनक्ति ॥ ९

यदि पञ्चावत्ती स्याद्दर्व्यामुपस्तीर्य मध्यात्पूर्वार्धादवदायापरार्धादवद्यत्यभिघारयति प्रत्यनक्ति ॥ १०

स्रुवं निमृज्य यथादैवतं पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति ॥ ११

अथोपस्तीर्य सकृदुत्तरार्धात् स्विष्टकृतमवद्यति द्विरभिघारयति न प्रत्यनक्ति ॥ १२

तमन्तःपरिधि सादयित्वा यथाऽऽम्नातमाज्याहुतीर्जुहोति ॥ १३

व्याहृतिभिरनाम्नातेषु ॥ १३

अथ स्विष्टकृतमादायोत्तरार्धपूर्वार्धे जुहोति पूर्वेण वा त्रैतं मेक्षणमनुप्रहरति ॥ १४

अथैनत् संस्रावेणाभिजुहोति ॥ १५

दर्व्यामप आनीय संक्षाळनमन्तःपरिधि निनयति ॥ १६

निर्णिज्य स्रुचं निष्ट्प्याद्भिः पूरयित्वा बहिःपरिधि निनयति॥१७

अथ समिधमाधाय जयान् जुहोति—'चित्तं च स्वाहा' इति ॥

त्रयोदश स्रुवाहुतीर्हुत्वाऽभ्यातानान् जुहोति—'अग्निर्भूताना-मधिपतिस्स माऽवत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रे स्यामा-शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूत्यां स्वा-हा' इति ॥ १८

सप्तदश स्रुवाहुतीर्हुत्वा वाचयति—'पितरः पितामहाः परेऽवरे ततास्ततामहा इह माऽवत' इति ॥ १९

अथ राष्ट्रभृतो जुहोति—'ऋताषाडृतधामाऽग्निर्गन्धर्वस्स इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा तस्यौषधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु ताभ्यस्स्वाहा' इति ॥

एवमेवान्तादनुवाकस्यान्यत्र 'भुवनस्य पते, स नो भुवनस्य पते' इति ॥ २१

अथामासहोमान् जुहोति—'यद्देवा देवहेडनम्' इत्यान्ता-दनुवाकस्य प्रत्यृचम् ॥ २२

अथ प्राजापत्यां जुहोति—'प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः' इति॥२३

अथ सौविष्टकृतं * जुहोति—'यदस्य कर्मणः' इति ॥ २४

स्रुवेण परिधीननक्ति ॥ २५

अथ परिस्तरात्समुल्लिप्याज्यस्थाल्यां प्रस्तरवद्बर्हिरक्त्वा तृणं प्रच्छिद्याग्नावनुप्रहृत्य तूष्णीं तृणं चाथ शम्या अपोह्य

---

*ख. कृतीं, घ. कृतिं.

परिधीननु प्रहरति ॥ २६

मध्यमं परिधिमनुप्रहृत्याथेतरावुपसमस्यति ॥ २७

अथैनान् संस्रावेणाभिजुहोति ॥ २८

अथाग्रेणाग्निं यथाम्नातं हुतशेषं दत्वा* शेषं कुर्यादन्यत्र विवाहशेषात् ॥ २९

तथैव परिषिञ्चति—'अन्वमंस्थाः प्रासावीः' इति मन्त्रा-न्तान् सन्नमयति ॥ ३०

अथ प्रणीताभ्यो दिशो व्युन्नयति दर्शपूर्णमासवत्तूष्णीम् ॥ ३१

ब्रह्माणं विसृज्य शेषं प्राश्नाति—'आयुरसि विश्वायुरसि' इति ॥ ३२

प्राश्याप आचम्य जठरमभिमृशति—'यत इन्द्रभयामहे, स्व-स्तिदा विशस्पतिः' इति द्वाभ्याम् ॥ ३३

शेषमभिघारितं ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ ३४

न पत्न्या हविषां भक्षणमन्यत्रोच्छिष्टमभिसम्पाताभिहुतानां पिण्डदानस्य शेषं च नैव देवता† हुतशेषमन्यत्र ब्रह्मौदनात् ॥ ३५

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
प्रथमोऽध्यायः.

---

* ख. 'अन्यत्र' इत्यधिकम्.

† ग. दाता.

उपनयनादिरग्निस्तमौपासन इत्याचक्षते ॥ १

दारकाले दायाद्यकाले वा नित्यो धार्यः ॥ २

अनुगते प्रायश्चित्तं प्रसिद्धम् ॥ ३

तस्मिन् पाकयज्ञसंस्थानि दैवानि* कर्माणि क्रियन्ते ॥ ४

उपस्थानादि समानमन्यत्र प्रजासंस्कारात् ॥ ५

प्रजासंस्कारार्थमन्यत्र शुचौ देशे स्थण्डिलं कृत्वोल्लिखेन्मध्ये प्राचीनमेवं दक्षिणत एवमुत्तरतो मध्यादुदीचीनमेवं पश्चादेवं पुरस्तात् ॥ ६

औपासनादेकदेशं प्रणवेनाहृत्य व्याहृतिभिर्नियुप्यापि वा श्रोत्रियागारात् ॥ ७

एवमौपासनमुपसमाधाय 'मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं, यो नो अग्निः पितरः' इति द्वाभ्यामात्मन्यग्निं गृहीत्वोपस्थानादि समानमा पात्रसादनात् ॥ ८

कथमु खलु पात्रसादनानामानुपूर्व्यं भवति—आज्यस्थालीं स्रुवं च जुहूं च दर्वीं च प्रणीताप्रणयनं प्रोक्षणीपात्रं चरुस्थालीं मेक्षणं चेध्माबर्हिरिध्मप्रवृश्चनान्येवमेवान्यानि द्वन्द्वं न्यञ्चि न हीने नातिरिक्ते सादयति ॥ ९

समानं कर्म स्रुक्स्रुवसम्मार्जनात् ॥ १०

स्रुक्स्रुवं सम्मृज्य स्रुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा पूर्णाहुतिं जुहोति—'सप्त ते अग्ने समिधस्सप्त जिह्वाः' इति ॥ ११

*ख. सर्वाणि.

औपासनादग्निप्रणयनं विद्यते ॥ १२

अथ परिधानप्रभृति समानम् ॥ १३

अथाप्युदाहरन्ति—'असंस्कृताभिरद्भिः प्रोक्षणीभिरप्रोक्षितपात्रैर्होमश्चासम्मार्जनैः स्रुक्स्रुवैर्नाधिश्रितपक्वैराज्येन न प्रचरितव्यं यदि प्रचरेद्यातुधाना असुरा रक्षांसि पिशाचा यज्ञं ग्राहयेयुः' इति ॥ १४

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः.

अथातोऽपूर्वं व्याख्यास्यामः ॥ १

परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य परिषिच्योपसमाधायालङ्कृत्य यावदाम्नातमाहुतीर्जुहोत्याद्यन्तयोर्व्याहृतिभिराज्याहुतिः परिधानं प्रणीताप्रणयनं ब्रह्मोपवेशनं च न विद्यते विद्यते वा पूर्वैर्मन्त्रैरुपांशूक्त्वा 'उत्सृजत' इत्युच्चैरेवमेवोपकल्पयतीति विज्ञायते ॥ २

पाकयज्ञसंस्थानां च तिष्ठद्धोमो विद्यते विज्ञायते च 'अन्यत्र विहाराद्धूयते सर्वास्ताः पाकयज्ञसंस्थाः' इति ॥ ३

अथ संस्थायामाद्यन्तयोः परिषेचनं यथा पुरस्तात् ॥ ४

विज्ञायते—'नासमित्के जुहुयाद्यदसमित्के जुहुयाद्यथाऽजिह्वेऽन्नं* दद्यात्तादृक्तस्मात्सामिद्वत्येव होतव्यम्' इति ॥ ५

---

*ख. ग. जिह्वेनान्नं.

अनादिष्ट उपसमाधाय होतव्यमनादिष्ट उपहृत्यैव होतव्य-
मिति ॥ ६

मेक्षणेन 'अमुष्मै स्वाहा अमुष्मै स्वाहा' इति दैवतं जु-
होति ॥ ७

अथाप्युदाहरन्ति—

ओषध्यस्सक्तवः पुष्पं काष्ठं मूलं फलं तृणम् ।
एतद्धस्तेन होतव्यं नान्यत्किञ्चिदचोदनात् ॥ इति ॥ ८

ओषध्यादिवद्बलिहरणं प्राक्परिषेचनाद्धुतशेषप्रदानं प्राशनं चै-
वमेव मूर्ध्नि संस्रावहोमः प्रदक्षिणं चान्यत्रोपनयनात् ॥

उपनयने सावित्रीमुक्त्वा प्राश्नाति न पक्कात् ॥ १०

सावित्रीमधीयाधीयाग्निं प्रणयति ॥ ११

अपवृत्ते कर्मणि लौकिकस्सम्पद्यते ॥ १२

अथ यद्युत्करेऽग्न्युपस्थानादि समानं निवर्तते पूर्णाहुतिस्समा-
नमत ऊर्ध्वम् ॥ १३

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
तृतीयोऽध्यायः.

अथातस्स्थण्डिलविधिं व्याख्यास्यामः— ॥ १

सिकताश्चतुरङ्गुलं प्राचीनमुद्धृत्य पञ्चाङ्गुलिप्रमाणं पश्चिमत
उर्ध्वमङ्गुलिविशेषं दक्षिणत ऊर्ध्वमङ्गुलिविहीनमुत्तरतः प-

अप्रस्थं सिकताश्शुचयश्शुक्का अनार्द्रा अरत्निमात्रं समचतुरश्रं प्राक्प्रवणं स्थण्डिलं करोति ॥ २

न लोष्टेन न काष्ठेन न शर्करैर्न नखैः । काष्ठेन व्याधितस्स्याल्लोष्टेन कुलनाशनम् । शर्करैः पुत्रनाशस्स्यान्नखैर्बन्धुविनाशनम् ॥ ३

तस्मात्सुवर्णरजतताम्रशकलेन व्रीहिभिर्यवैर्वा दर्भैस्तदङ्गुष्ठेन च महानाम्न्या चोपसङ्गृह्य तस्य मध्यतः प्राचीनं सन्ततमृजुमुल्लिखेत् । किंदेवत्यं किंमन्त्रमिति ? । ब्रह्मदेवत्यं 'ब्रह्म जज्ञानम्' इति ॥ ४

तस्य दक्षिणतः प्राचीनं सन्ततमृजुमुल्लिखेत् । किंदेवत्यं किंमन्त्रमिति ? । यमदेवत्यं 'नाके सुपर्णम्' इति ॥ ५

तस्योत्तरतः प्राचीनं सन्ततमृजुमुल्लिखेत् । किंदेवत्यं किंमन्त्रमिति ? । सोमदेवत्यं 'आप्यायस्व समेतु ते' इति ॥ ६

तस्य मध्यत उदीचीनं सन्ततमृजुमुल्लिखेत् । किंदेवत्यं किंमन्त्रमिति ? । रुद्रदेवत्यं 'यो रुद्रो अग्नौ' इति ॥ ७

तस्याः पश्चादुदीचीनं सन्ततमृजुमुल्लिखेत् । किंदेवत्यं किंमन्त्रमिति ? । विष्णुदेवत्यम् 'इदं विष्णुर्विचक्रमे' इति ॥ ८

तस्य पुरस्तादुदीचीनं सन्ततमृजुमुल्लिखेत् । किंदेवत्यं किंमन्त्रमिति ? । इन्द्रदेवत्यम् 'इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्' इत्येतस्मात् स्थण्डिलविधिर्भवति ॥ ९

नकपालो नधूमो नज्वालो नविस्फुटो ननम्रमुखोद्रप्सःपतितं मुखज्वलितं च वर्जयित्वा—'देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां भूर्भुवस्सुवरोम्' इत्याह भगवान् बोधायनः ॥ १०

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
चतुर्थोऽध्यायः.

अथातस्सिकतादोषं व्याख्यास्यामः— १

भस्मकेशतुषकपालशर्करतृणास्थिपिपीलिकैरार्द्रसिकतानि वर्जयेत् ॥ २

भस्मना यजमानक्षयः केशेन स्त्रीमरणं तुषेण पुत्रघ्नं कपालैरर्थनाशनं शर्करैर्बन्धुवियोगः तृणेन कर्मक्षयः अस्थिना ग्रामविनाशः पिपीलिकैराष्ट्रविनाशः आर्द्रसिकतैर्व्याधिभयं भवतीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ ३

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
पञ्चमोऽध्यायः

अथातः परिस्तरणविधिं व्याख्यास्यामः— १

दर्भैरविच्छिन्नाग्रैरनखच्छिन्नैरविवर्णकैरव्याधिकैरदग्धमूलैश्चतुरङ्गुळाधिकैर्मूलं छिन्द्याद्धस्तसम्माज्येनाभ्यज्य वा स्पृष्ट्वाऽऽज्येन वा स्पृष्टैरद्भिरनुमृज्य—'देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां परिस्तृणामि' इति पु-

रस्तात्परिस्तीर्य दक्षिणेन व्याहृतिभिः पश्चिमेन 'उद्वयं तमसस्परि' इत्युत्तरेण 'अग्न आयाहि वीतये' इति दक्षिणेनाग्निं ब्रह्मायतन उपवेश्य 'ओं भूर्भुवस्सुवरों ब्रह्मन् ब्रह्मासि नमस्ते ब्रह्मन् ब्रह्मणे' इत्यासनं कल्पयित्वोत्तरेणाग्निं प्रणीताभ्यः कल्पयित्वा 'वरुणोऽसि धृतव्रतो वारुणमसि' इति ॥ २

एतस्मात्परिस्तरणविधिर्व्याख्यातः ॥ ३

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने षष्ठोऽध्यायः.

सर्वत्र दर्वीहोमानामष्टोत्तरशतं दर्भाः—द्वे हस्तपवित्रे द्वे आसनं प्रागुदीचीनाग्रैष्षोडश परिस्तरणं दक्षिणतः प्रागग्रैस्सप्तदश पश्चादुदीचीनाग्रैरष्टादशोत्तरतः प्रागग्रैस्सप्तदश पात्राणां पञ्च सप्तदश ब्रह्मासनं प्रणीतासनं द्वे द्वे आज्यपवित्रे द्वे अभिद्योतने द्वे दर्भाग्रे द्वे पर्यग्निकरणे स्रुक्सम्मार्जनं चतुर्थ्यं इति ॥ १

अरत्निमात्रं षडङ्गुलं तिस्रश्शम्याः परिधीन् कृत्वा मध्यमाङ्गुलिरनामिकाकनिष्ठिकेति स्थविष्ठो मध्यमोऽणीयान् द्राघीयान् दक्षिणतोऽणिष्ठो ह्रसिष्ठ उत्तरतोऽङ्गुष्ठपर्वमात्रमष्टादश याज्ञिकाः काष्ठाः प्रादेशमात्रं पवित्रं दर्भतरुणकाभ्यामङ्गुष्ठपर्वमात्रं प्रोक्षणीमाज्यस्थालीं प्रस्थचतुर्भागं पूर्ण*प्रस्थद्विभागं प्रणीताप्रणयनं चरुस्थालीं प्र-

---

*ग. चतुर्भागपूर्णी.

स्थमाहुतिप्रमाणं चतुरङ्गुलमवदानप्रमाणमङ्गुष्ठपर्वमात्रं द-
र्वीप्रमाणमेकाविंशत्यङ्गुष्ठं तस्या द्व्यङ्गुष्ठमुन्नतं पञ्चाङ्गुष्ठं
बिलमेवमेव स्रुक्प्रादेशमात्रमुच्छ्रितं चतुरङ्गुलं वा किञ्चि-
द्दक्षिणत उन्नतो भवति मेक्षणमिति होमदर्वीप्रमाणमि-
ति ह स्माह बोधायनः ॥ २

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
सप्तमोऽध्यायः.

अथ शुचौ समे देशे गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थण्डिलं कृत्वा प्रादेशमात्रमुच्छ्रितं चतुरङ्गुलं वा किञ्चिद्दक्षिणत उन्नतो भवति ॥ १

प्राचीनप्रवणं किंकामस्योदीचीनप्रवणं किंकामस्य? । प्राचीनप्रवणं ब्रह्मवर्चसकामस्योदीचीनप्रवणमन्नाद्यकामस्य प्रागुदक्प्रवणं प्रजाकामस्य समं प्रतिष्ठाकामस्य ॥ २

उपलिप्तं वैश्वदेवसमुद्धत्यं नाकदेवत्यमवोक्षणं पितृदेवत्यं सैकतं सिन्धुदेवत्यमुल्लेखनं यमदेवत्यं निरसनं रुद्रदेवत्यं स्पर्शनं वरुणदेवत्यमग्निविधानं विष्णुदेवत्यं विहरणं वामदेवत्यं कर्म गायत्र्याः परिस्तरणदर्भाज्यस्थालीस्रुवजुहूनां पृथिवीदेवत्यं स्रुक्सोमदेवत्यमाज्यं वसुदेवत्यं पवित्रं विष्णुदेवत्यं चरुः प्रजापतिदेवत्यं मेक्षणमग्निदेवत्यं सम्मार्जनं रुद्रदेवत्यं कूर्चं प्रजापतिदेवत्यमुदकुम्भमब्देवत्यं प्रणीता वरुणदेवत्यमश्मा महेन्द्रदेवत्यं वा-

सस्सोमदेवत्यं कर्ता बृहस्पतिदेवत्यं धूम*मतिथिदेवत्यमि-ध्ममग्निदेवत्यं मध्यमपरिधिर्यजमानदेवत्यं दक्षिणपरिधिरि-न्द्रदेवत्यमुत्तरपरिधिर्वरुणदेवत्यमूर्ध्वसमिधौ सूर्यदेवत्यामि-न्द्राग्नियमनिऋऋतिवरुणवायुसोमेशाना अष्टदिग्देवत्यं व्यजनं वायुदेवत्यं गन्धमश्विनिदेवत्यं पुष्पं गान्धर्वदेवत्यं धूपमिन्द्र†देवत्यं दीपं भानु‡देवत्यं प्रयाजानूयाजमृतु-देवत्यं पक्वं प्रधानदेवत्यमुपहोमाः यथालिङ्गदेवत्यं यत्रयत्र होमे मन्त्रविधानं तत्र तल्लिङ्गदेवत्यं परिषत् ब्रह्मदेवत्यं सदस्यास्सर्वदेवत्यमन्येषामनुक्तानां प्रजापति-देवत्यं योऽस्य दैवतं मन्त्रतः कर्मतो वाऽभिज्ञाय जु-होति सोऽश्नुते श्रियमायुष्यमारोग्यं स्वर्ग्यं च भवति ॥

अग्निहीनमनावृष्टिः मन्त्रहीनं तु ऋत्विजः ।
आज्यहीनं कुलं हन्ति स्वर§हीनं तु पत्नयः ॥ ४

यजमानं¶दक्षिणा हीनमन्नहीनं तु राष्ट्रकम् ।
सर्वहीनं सदस्यानि नास्ति यज्ञसमो रिपुः ॥ ५

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन किञ्चिद्व्यस्समाचरेत् ।
श्रियः कामो चरेत्सर्वं समृद्धं सहदक्षिणम् ॥ ६

एवं ऋषिविधानोक्तं मुनीनां तत्त्ववेदिनाम् ।
सर्ववेदाह्निकं होमं** सर्वलोकेषु पूजितम् ॥ ७

सर्वलोकेषु पूजितमितीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ ८

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
अष्टमोऽध्यायः.

---

*ख. धुव. †ख. धूपं वायु. ‡ख. अग्नि.
§ख. स्वाहा. ¶ख. यज्वानं. **ख. सर्वं वेदाहूतं ह्येवं

अथातः पुण्याहदेवता व्याख्यास्यामः—

विवाहस्याग्निः प्रीयतामौपासनस्याग्निसूर्यप्रजापतयः प्रीयन्तां पञ्चमेऽहन्युदुम्बरो दशमेऽहन्यन्ते चिञ्याणि स्थालीपाकस्याग्निर्गर्भाधानस्य ब्रह्मा पुंसवनस्य प्रजापतिस्सीमन्तस्य धाता विष्णुबलेस्सविता जातकर्मणो मृत्युर्नामकरणस्य सविता तस्यान्ते प्रजापतिरुपनिष्क्रामणस्य सविता तस्यान्ते चिञ्याण्यन्नप्राशनस्य सविता चौळस्य केशिनः तस्यान्ते प्रजापतिरुपनयनस्येन्द्रश्श्रद्धामेधे इत्यन्ते विसर्गे सुश्रवाः पुनरुपनयनस्याग्निरथ यदि ब्रह्मचार्यव्रत्यमिव चरेत्तस्मिन्नध्यायहोमे सविता समावर्तनस्य श्रीरिन्द्रो वा शूलगवस्येशानः प्रत्यवरोहणस्य सवितोपाकर्मव्रतेषु च सविता वास्तुहोमस्य वास्तोष्पतिरन्ते प्रजापतिरद्भुतहोमस्येन्द्रोऽन्ते प्रजापतिरायुष्यहोमस्याग्निरायुष्मान् नक्षत्रहोमस्य नक्षत्रेष्टिषूक्तमष्टमीप्रदोषस्येशान आग्रयणहोमस्याग्रयणदेवताः सर्पबलेस्सर्पाः* आदित्यपुरोगा ग्रहाः प्रीयन्तामथैकोद्दिष्टस्यान्ते प्रजापतिस्तटाकादीनां वरुणः देवता यक्षिबलेर्यक्षी गृहशान्तिहोमस्यादित्यादिनवग्रहाः गर्भाधानादितन्त्रहोमस्य ब्रह्मादयः प्रीयन्तामित्येवमन्येषां होमानां याज्यापुरोनुवाक्ययोर्देवता तस्यासौ प्रीयतामिति । सूतकान्ते

*ख —'द्यावापृथिव्यबलेर्द्यावापृथिवी' इत्यधिकम्.

प्रेतकान्ते प्रथमोदक्यान्ते च प्रजापतिः कूश्माण्डहोमस्याग्न्यादयश्चान्द्रायणहोमस्याग्न्यादयोऽग्न्यार्येयेऽग्नीषोमेन्द्रा एवमनादिष्टकर्मसु प्रजापतिः ॥ १

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
नवमोऽध्यायः.

अथातः पुण्याहं व्याख्यास्यामः— ॥ १

शुचौ समे देशे दर्भान्दूर्वां धारयमाणाः चत्वारो ब्राह्मणा अरिक्तहस्ताः प्राङ्मुखा युग्मास्तिष्ठन्ति ॥ २

तेषां दक्षिणत उदङ्मुखो वाऽपिहितमुदकुम्भं धारयन्वाचयिता तस्य दक्षिणं बाहुमाश्रित्य पत्न्यास्तिष्ठन्ति ॥ ३

पूर्णकुम्भमभ्यर्च्य दर्भेष्वासीनो दर्भान्धारयामाणोऽनुज्ञां कुर्यात्—'भवद्भिरनुज्ञातः पुण्याहं वाचयिष्ये' इति । ते प्रणवपूर्वं 'वाच्यताम्' इति प्रतिब्रूयुः ॥ ४

ओं स्थित्वा तेषां सपवित्रेषु पाणिषु जलं ददाति 'ओमापः' इति । 'शिवा आपस्सन्तु' इति प्रत्यूचुः ॥ ५

ततो 'गन्धाः' इति गन्धं ददाति । 'सुगन्धाः पान्तु' इति प्रतिगृह्णन्ति ॥ ६

तेभ्यः 'सुमनसः' इति पुष्पं ददाति । ते 'सौमनस्यमस्तु' इति प्रतिगृह्णन्ति ॥ ७

तेषां पाणिषु 'अक्षतम्' इति अक्षतान्ददाति। अक्षतशब्देन व्रीहिमिश्रास्तण्डुला उच्यन्ते। 'अक्षतं चारिष्टं चास्तु' इति प्रतिगृह्णन्ति ॥ ८

ब्राह्मणा अभुक्ताश्चेत् 'ओमन्वाहार्यः' इत्योदनं ददाति। ते 'स्वन्वाहार्योऽस्तु' इति प्रतिगृह्णन्ति ॥ ९

तेभ्यो 'दक्षिणाः' इति दक्षिणां ददाति। 'स्वस्ति दक्षिणाः पान्तु बहुदेयं* चास्तु' इति प्रत्यूचुः ॥ १०

ततो वाचयिता दक्षिणं जानुं भूमौ निधाय सव्यमुत्थाप्योदुङ्मुखः 'इडा देवहूः' इति जपति। 'उदकुम्भमादायोपतिष्ठ' इति प्रत्यूचुः ॥ ११

ततो वाचयिता 'मनस्समाधीयताम्' इति। 'समाहित मनसस्स्मः' इतीतरे प्रत्याहुः ॥ १२

कर्ता 'प्रसीदन्तु भवन्तः' इति। 'प्रसन्नास्स्मः' इति वाचयित्वा यद्वा—सर्वैर्मन्त्रैरनवानं वदेत् ॥ १३

'शान्तिरस्तु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु वृद्धिरस्तु अविघ्नमस्तु आरोग्यमस्तु शिवं कर्मास्तु' इति। एवमेवेतरे प्रत्याहुः॥ १४

यद्देवत्यं भवति तस्य नाम गृह्णाति 'असौ प्रीयताम्' इति। एवमेवेतरे ॥ १५

वाचयिता 'पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु' 'ओं पुण्याहम्' इतीतरे प्रत्याहुः। एवमेव त्रिः ॥ १६

---

*ख. बहुलेयं

ततः 'स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु' इति । 'ओं स्वस्ति' इतीतरे प्रत्यूचुः ॥ १७

ततो वाचयिता 'ओं ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु' इति । 'ओं-ऋध्यताम्' इतरे प्रत्याहुः ॥ १८

एवमेव त्रिर्वाचयित्वा 'ओं पुण्याहसमृद्धिरस्तु, अस्तु' इति 'ओं शिवं कर्मास्तु, अस्तु' इतीतरे प्रत्याहुः ॥ १९

यदेवत्यं भवति तस्य नाम गृह्णाति 'असौ प्रीयताम्' इति॥

'प्रीयतामसौ' इति प्रतिब्रूयुः ॥ २१

अथ व्याहृतिभिर्भूमौ जलं विसृज्योपविश्य सुरभिमत्याऽब्लि-ङ्गाभिर्वारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिर्व्याहृतीभि-रिति मार्जयित्वा पर्वीं च प्रोक्षतीत्याह भगवान्बो-धायनः ॥ २२

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
दशमोऽध्यायः.

अथ प्रहुते प्रसिद्धं जातकर्म कृत्वा दशम्यां द्वादश्यां वा मातापितरौ स्नात्वा शुच्यगारं कृत्वा पुत्रस्य नामधे-यस्य निदधीयातामिति ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इति वाच-यित्वा देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा प्राजाप-त्येन सूक्तेन जुहोति—'प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः' इति षड्भिरनुच्छन्दसम् ॥ २

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ३

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इति वाचयन्नामास्मै दधाति नक्षत्रनामधेयेन ॥ ४

द्वितीयमस्य नामधेयं गुह्यमस्यान्यदभिवादनीयमौपनयनकालान्मातापितरौ संविदितौ भवतः ॥ ५

विज्ञायते च—'तस्माद्द्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकः' इति ॥ ६

'सोमयाजी तृतीयं* नामधेयं कुर्वीत' इति विज्ञायते ॥ ७

अयुगक्षरं कुमार्यै स्वस्तिश्रीसोम्येति दीर्घवर्णान्तम् ॥ ८

अथाप्युदाहरन्ति—'शर्मान्तं ब्राह्मणस्य वर्मान्तं क्षत्रियस्य गुप्तान्तं वैश्यस्य भृत्यदासान्तं शूद्रस्य दासान्तमेव वा' ॥ ९

अथ यदि ब्राह्मणं न विन्देतोपासने ज्योतिष्मत्या पुत्रस्य नाम गृह्णन्त्युपतिष्ठते वा ॥ १०

अथ नक्षत्राणि—रोहिणीमृगशीर्षमघाचित्राज्येष्ठाश्रवणशतभिषग्रेवत्याश्वयुक्षु प्रथमाक्षरवृद्धिः स्याद्रोहिण्यां रौहिणायेति। तथेतराणि ॥ ११

तिष्याश्रेषाहस्तविशाखानुराधाषाढाश्रविष्ठासु प्रकृतिवत्तिष्यायेति । तथेतराणि ॥ १२

फल्गुन्यां फाल्गुनायेति ॥ १३

स्वातीपुनर्वस्वोः स्वातेय पुनर्वसव इति ॥ १४

*ग. [illegible]

मूलार्द्रयोः मूलकायार्द्रकायेति ॥ १५

प्रोष्ठपदासु प्रोष्ठपदाय प्रौष्ठपदायेति वा ॥ १६

अपभरण्यामपभरणायापभरणायेति वा ॥ १७

अग्नये कृत्तिकाय कार्तिकायेति वा व्याख्यातान्यग्नेर्होतुः॥ १८

स्त्रीविषये कुमार्यै रोहिण्यै सुश्रियै*गौर्यै स्वस्तीति ॥ १९

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
एकादशोऽध्यायः.

सप्तमेऽष्टमे वा मासि कर्णवेधः ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इति वाचयित्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'श्रोत्रेण भद्रम्' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'येन प्राच्यै' इति याज्यया जुहोति ॥ २

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'प्राणो रक्षति विश्वमेजत्' इत्येतेनानुवाकेन प्रत्यृचम् ॥ ३

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ४

अथाग्रेणाग्निं वेणुपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'समुद्राय वयुनाय सिन्धूनां पतये नमः' इति ॥ ५

अथाशिषो वाचयित्वा लोहितसूच्या वा कण्ठकेन वा दक्षि-

---

*ख. "जयन्त्या इति । प्रकृत्यैव तिष्यायै चेति । फाल्गुन्यै स्वात्यै पुनर्वस्वै इति । मूलार्द्रयोरार्द्रकायै मूलकायै चेति । प्रोष्ठपदासु निरृत्यै रुद्राण्यै चेति । आपभरण्यै कार्तिकायै गौरिण्यै" इत्यधिकः पाठः.

णं कर्णमातृणत्ति—'गायत्री त्रिष्टुप्' इति । 'द्विपदा' इत्युत्तरम् ॥ ६

अथ लोहितसूत्रेण वा वेणुसूत्रेण*वा कर्णौ बध्नाति—'वरुणस्य स्कम्भनमसि' इति ॥ ७

श्वोभूते विस्रंसयति—'वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि' इति ॥ ८

सूत्रेण वा वेणुकाण्डेन वा वर्धयति ॥ ९

अथाप्युदाहरन्ति—

†पुत्राय च दुहित्रे च समानी ब्राह्मणक्रिया ।
मन्त्रवद्गर्भे आजन्म जन्माद्या आव्रतं* स्त्रियै ॥ १०

सर्वेषु व्याहृतीर्विद्यादनाम्नातेषु कर्मसु ।
होतव्या ब्रह्मभूताया‡ नाक्रियो ब्राह्मणो भवेत् ॥ ११

अनग्निरक्रियश्शूद्रः तस्माज्जातोऽग्निना द्विजः ।
नामधेयादि कर्तव्यमाकार्यादर्णाकृतम्‡ ॥ १२

मथित्वा वाऽथ शकलान् समिद्धे मन्त्रवत्तथा ।
उपनयनादिवा§ जस्रं स्वयं चार्पणमग्निना ॥ १३

सायंप्रातर्विधानेन समिद्भिस्तत्र हूयते ।
गुरुशुश्रूषणपरस्समारोप्यात्मनि स्वयम् ॥ १४

याते अग्नेतिमन्त्रेणापावरोहति लौकिके ।
हुत्वा व्रतानुचरितं समाप्य**गुरोर्मतात् ॥ १५

*ख. शाणसूत्रेण. • ख. आव्रतं.
†ख. पुत्राय. ‡ख. दर्णागतम्. §ख. उपनीयाथवा. **ख. हुत्वा.

विवाहं विधिवत्कृत्वा गृहस्थाश्रममाविशेत् ।
वैवाहिको विधिः स्त्रीणामौपनायनिकस्स्मृतः ॥ १६

तावुभौ चारिणौ तस्मादौपासनमिति श्रुतिः ।

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
द्वादशोऽध्यायः.

अथ संवत्सरेसंवत्सरे षट्सुषट्सु मासेषु चतुर्षुचतुर्षु ऋतावृतौ मासिमासि वा कुमारस्य जन्मनक्षत्रे क्रियेत ॥ १

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इति वाचयित्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'अग्निर्मूर्धा, भुवः' इति द्वाभ्याम् ॥ २

अथ नक्षत्रदेवताभ्यो जुहोति यथानक्षत्रम् ॥ ३

'अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते' इति तृतीयम् ॥ ४

अथाज्याहुतीरुपजुहोति नक्षत्रदेवताभ्यो यथानक्षत्रम् ॥ ५

'चन्द्रमसे स्वाहा । प्रतीदृश्यायै स्वाहा । अहोरात्रेभ्यस्स्वाहा । अर्धमासेभ्यस्स्वाहा । मासेभ्यस्स्वाहा' इति मासिमासि॥ ६

'ऋतुभ्यस्स्वाहा' इत्यृतावृतौ ॥ ७

'संवत्सराय स्वाहा' इति संवत्सरे ॥ ८

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ९

अन्नशेषं सगणः प्राश्नाति ॥ १०

अथ संवत्सरे पर्यवेते प्रसिद्धमग्निमुखात्कृत्वा पकाज्जुहोत्याग्नेयं प्रधानदेवसम् ॥ ११

यथानक्षत्रं द्वितीयम् ॥ १२

'अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्' इति तृतीयम् ॥ १३

'नवोनवो भवति जायमानो, यमादित्या अंशुमाप्याययन्ति' इत्यान्तादनुवाकस्य ॥ १४

अथ पूर्ववदाज्याहुतीरुपजुहोति नक्षत्रदेवताभ्यो यथानक्षत्रम् ॥ १५

'चन्द्रमसे स्वाहा । प्रतीदृश्यायै स्वाहा' इत्येतैः स्वाहाकारैरान्तादनुवाकस्य ॥ १६

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १७

नक्षत्रहोमो व्याख्यातः ॥ १८

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
त्रयोदशोऽध्यायः

अथ वै भवति—'श्रद्धा वा आपश्श्रद्धामेवारभ्येति । यज्ञो वा आपो यज्ञमेवारभ्येति । वज्रो वा आपो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य' इति 'आपो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै' इति । 'आपो वै देवानां प्रियं धाम' इति 'अमृतं वा आपस्तस्मादद्भिरवतां तमभिषिञ्चन्ति' इति 'आपो वै सर्वा देवता देवता

एवारभ्येत्यापो वै शान्ताश्शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति' इति ब्राह्मणम् ॥ १

तस्मात्पवित्रेण शान्त्युदकं करोति जन्मनक्षत्रे पुण्ये नक्षत्रे विवाहचौळोपनयनसमावर्तनसीमन्ताग्न्याधेयान्यन्यानि मङ्गलकार्याणि ग्रहोपरागे ग्रहोत्पाते वा द्विपात्सु चतुष्पात्सु भयं विन्देताथ शान्तिमारभेत ॥ २

युग्मान् ब्राह्मणान् सुप्रक्षाळितपाणिपादानप आचमय्य प्रतिदिशमासनेषूपवेश्य गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थण्डिलमुपलिप्य दर्भेषु प्राङ्मुख उपविश्य दर्भान् दूर्वाश्च धारयमाणः पवित्रपाणिस्स्थण्डिलं कृत्वा प्रोक्ष्य लक्षणमुल्लिख्याद्भिरभ्युक्ष्य दूर्वाभिर्दर्भैरवकीर्य गन्धोदकेनाभ्युक्ष्य पुष्पैरवकीर्य ब्रह्मपात्रं सूत्रेण परिवेष्ट्य तेषु ब्रह्मपात्रं निदधाति—'ब्रह्म जज्ञानम्' इति ॥ ३

अथ तिरःपवित्रमप आनयन् जपति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इति ॥ ४

यवाक्षततण्डुलानावपति—'भूर्भुवस्सुवरोम्' इति ॥ ५

अथ पुष्पैर्दूर्वाभिः फलैरवकीर्य दूर्वाभिः दर्भैः प्रतिच्छाद्याभिमृशति—'शं नो देवीरभिष्टये' इति ॥ ६

अन्वारब्धेषु जपति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येतां पच्छोऽर्धर्चशोऽनवानमुक्त्वा वेदादीन् जपति ॥ ७

राक्षोघ्नं 'कृणुष्व पाजः प्रसितिम्' इत्येतमनुवाकं 'मदे चिदस्य' इत्यर्धर्चमवोद्धृत्य 'इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे

जनेभ्यः' इत्येतमनुवाकं 'यत इन्द्रभयामहे, स्वस्तिदा विशस्पतिः' इति द्वाभ्यां 'महां इन्द्रः, सजोषा इन्द्र' इति द्वाभ्यां 'ये देवाः पुरस्सदः' इति पञ्चभिः पर्यायैः 'अग्नये रक्षोघ्ने' इति पञ्च 'अग्निरायुष्मान्' इति पञ्च 'या वामिन्द्रावरुणा' इति चतस्रो 'यो वामिन्द्रावरुणौ' इत्यष्टौ 'अग्ने यशास्विन्' इति चतस्रः राष्ट्रभृतं 'ऋताषाडृतधामा' इत्येतमनुवाकं 'नमो अस्तु सर्पेभ्यः' इति तिसृभिरनुच्छन्दसं पञ्च चोडा 'अयं पुरो हरिकेशः' इति पञ्चभिः पर्यायैरप्रतिरथं 'आशुश्शिशानः' इत्येतमनुवाकं 'शं च मे मयश्च मे' इत्येतमनुवाकं विहव्यं 'ममाग्ने वर्चो विहवेष्वस्तु' इत्येतमनुवाकं मृगारं 'अग्नेर्मन्वे' इत्येतमनुवाकं सर्पाहुतीः 'समीची नामासि प्राची दिक्' इति षड्भिः पर्यायैः गन्धर्वाहुतीः 'हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरोगृहाः' इति पङ्क्तिरयानीः 'शतायुधाय' इति पञ्च 'भूतं भव्यं भविष्यत्' इत्येतमनुवाकमथर्वशिरसं 'इन्द्रो दधीचो अस्थभिः' इत्येतमनुवाकं प्रत्याङ्गिरसं 'चक्षुषो हेते मनसो हेते' इति प्रतिपद्य 'भ्रातृव्यं पारयामसि' इत्यन्तं 'प्राणो रक्षति विश्वमेजत्' इत्येतमनुवाकं 'सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ' इत्येतमनुवाकं 'अहमस्मि' इत्येतमनुवाकं 'ता सूर्याचन्द्रमसा' इत्येतमनुवाकं 'अग्निर्नः पातु, ऋध्या स्म, नवोनवः' इत्येतैस्त्रिभिरनुवाकैरुत्तमैरुपहोमैश्च सुरभिमत्याऽब्लिङ्गाभिर्वारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिर्व्याहृतीभिः 'तच्छंयोरावृणीमहे' इत्येतम-

नुवाकं 'नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाह' इति ब्राह्मणम् ॥ ८

प्रणवेनोत्थाप्य व्याहृतीभिः प्रोक्षति ॥ ९

अथ दक्षिणां ददाति—पुरस्तादुपविष्टाय हिरण्यं ददाति दक्षिणतो रजतं पश्चात्कांस्यमुत्तरतो वासो ददाति ॥ १०

अथ ग्रहगृहीतानां ज्वरगृहीतानां भूतोपसृष्टानां मित्रबन्धुसुहृज्ज्ञातिसखिसम्बन्धिबान्धवानां राज्ञां च राजपुरोहितानां च बालवृद्धान्तर्वत्निपापरोगिदीर्घरोगिकृशातुरान् प्रोक्षति॥

हस्त्यश्वोष्ट्रगोमाहिष्यजाविकभृत्यांश्च धनधान्यानि च प्रोक्षति॥ १२

एवमेकरात्रं त्रिरात्रं पञ्चरात्रं सप्तरात्रं नवरात्रमित्यपपुनर्मृत्युं जयतीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ १३

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
चतुर्दशोऽध्यायः.

अथातः प्रतिसरबन्धं व्याख्यास्यामः— १

यस्मिन् दिने नान्दीमुखं कुर्यात्तस्यां रात्र्यां प्रदोषान्ते प्रतिसरमारभेत ॥ २

शुचौ समे देशे गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थण्डिलमुपलिप्य युग्मान् ब्राह्मणान् सुप्रक्षालितपाणिपादानप आचमय्य प्रतिदिशमासनेषूपवेश्य पश्चात्प्राङ्मुख आचार्य उपविशति ॥ ३

तस्य दक्षिणं बाहुमन्वितरः ॥ ४

अथ हस्तमात्रं सैकतं*स्थण्डिलं कृत्वोल्लिख्याद्भिरभ्युक्ष्य स्थण्डिलस्य मध्ये प्रागग्रान् दर्भान् संस्तीर्य तेषूपरि कुम्भं निधाय व्याहृतीभिश्शुद्धोदकैः पूरयित्वा दूर्वाक्षतफलैरवकीर्य गन्धपुष्पधूपदीपैरुदकुम्भमभ्यर्च्य दूर्वाभिर्दर्भैः प्रतिच्छाद्योत्तरतः शालितण्डुलस्योपरि प्रतिसरसूत्रं गन्धानुलिप्तं निधाय आचार्यमुखांस्त्रीन्†प्राणायामान् धारयित्वा उदकुम्भमन्वारभ्य सावित्रीं जपति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्येतां पच्छोऽर्धर्चशोऽनवानमुक्त्वा वेदादीन् जपति ॥ ५

राक्षोघ्नं 'कृणुष्व पाजः' इत्येतमनुवाकं 'अग्ने यशस्विन' इति चतस्र आग्नेयं 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इत्येतमनुवाकं 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतमनुवाकं वरुणसूक्तम् 'उदुत्तमं वरुण पाशम्' इति षडृचं रुद्रसूक्तं 'परि णो रुद्रस्य हेतिः' इति षडृचं ब्रह्मसूक्तं 'ब्रह्म जज्ञानम्' इति षडृचं विष्णुसूक्तं 'विष्णोर्नुकम्' इति षडृचं पञ्च दुर्गाः 'जातवेदसे' इति श्रीसूक्तं 'हिरण्यवर्णां हरिणीम्' इति पञ्चदशर्चं 'नमो ब्रह्मणे' इति परिधानीयां त्रिरन्वाह' इति ब्राह्मणम् ॥ ६

प्रणवेनोत्थाप्य व्याहृतीभिस्सुरभिमत्याऽब्लिङ्गाभिः प्रोक्ष्य प्रतिसरसूत्रमादाय वासुकिं ध्यात्वा त्र्यम्बकेन शिरसि भस्मना सम्मृज्य 'अग्निरायुष्मान्' इति पञ्चभिः नम्य

*ग. स्थण्डिलमर्थवर्वा. †ग. आचार्यमुखा.

दक्षिणहस्तं गृहीत्वा 'बृहत्साम' इति बध्वा स्त्रीणां वामहस्तं, भस्मना घृतसूक्तेन 'यो ब्रह्म ब्रह्मणः' इत्यष्टर्चेन रक्षां कुर्यादित्याह भगवान् बोधायनः ॥ ७

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
पञ्चदशोऽध्यायः.

अथातो ग्रहातिथ्यबलिकर्मोपहारान व्याख्यास्यामः—

अश्रद्दधानमशुचिमजपं त्यक्तमङ्गळम् ।
ग्रहा नयन्ति सुव्यक्तं पुरुषं यमसादनम् ॥ १

ग्रहाणामुग्रचेष्टानां नक्षत्रपथचारिणाम् ।
उपचारान् प्रवक्ष्यामि शान्त्यर्थं तु यथाविधि ॥ २

मासिमास्यृतावृतावयने चन्द्रग्रहे सूर्यग्रहे विषुवे शुभाशुभे जन्मनक्षत्रे वा तद्ग्रहाणामातिथ्यं संवत्सरादपि प्रयुञ्जानस्सर्वान् कामानवाप्नोतीति ॥ ३

उक्तमेकाग्निविधानम् ॥ ४

एको वा विषमस्थस्स्यात्सर्व एवार्चनीया भवन्ति ॥ ५

भास्कराङ्गारकौ रक्तौ श्वेतौ शुक्रनिशाकरौ ।
सोमपुत्रो गुरुश्चैव तावुभौ पीतकौ स्मृतौ ॥ ६

कृष्णं शनैश्चरं विद्याद्राहुं केतुं तथैव च ।
ग्रहवर्णानि पुष्पाणि प्राज्ञस्तत्रोपकल्पयेत् ॥ ७

बलींश्चैवोपहारांश्च गन्धमाल्ये तथैव च ।
यथाक्रमेणोपहरेत्सर्वेषामानुपूर्वशः ॥ इति ॥ ८

मादित्याय खादिरमङ्गारकायौदुम्बरं शुक्राय पा-
शं सोमायापामार्गं बुधायाश्वत्थं बृहस्पतये शमी-
ं शनैश्चराय राहवे दूर्वाः केतवे कुशा इति ॥ ९

भे पालाशीर्वा । ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं
स्ति ऋद्धिम्' इति वाचयित्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृ-
प्रणीताभ्यः कृत्वा हवींषि निर्वपति ॥ १०

याग्रेणाग्निं तण्डुलैः स्थण्डिलं कृत्वा ग्रहदेवता आ-
ह्वयति ॥ ११

भास्करं विद्याल्लोहितं दक्षिणेन तु ।
ं तु भार्गवं विद्यात्पूर्वदक्षिणतश्शशी ॥ १२
बुधं विद्यादुत्तरे तु गुरुं तथा ।
श्चिमे तु शनिं विद्याद्राहुं दक्षिणपश्चिमे ॥ १३
रतः केतुः ग्रहस्थानं विधीयते ।
क्षिणोत्तरभागे तु साधिप्रत्यधिदेवताः ॥ १४

ाय त्रिकोणमङ्गारकाय पञ्चकोणं शुक्राय चतुरश्रं
माय बाणं बुधाय दीर्घचतुरश्रं बृहस्पतये धनु-
शनैश्चराय राहवे शूर्पं केतवे ध्वजमिति ॥ १५

ो बुधः पूर्वो गुरुरुत्तरतोमुखः ।
श्चिमे तु शनिश्चन्द्रः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥ १६

ाढक्यस्तण्डुलाश्श्यामाका मुद्गमेव च ।
तलमाषाश्च कुलुत्थाश्च क्रमात् क्षिपेत् ॥ १७

अग्नीश्वरौ भास्करस्य भूक्षेत्रेशौ कुजस्य हि ।
इन्द्राणीन्द्रौ सितस्याथ ह्यापो गौरी निशापतेः ॥ १७

विष्णुर्विष्णुर्बुधस्येन्द्रमरुत्वान् ब्रह्म वै गुरोः ।
शनेः प्रजापतियमौ राहोस्सर्पस्तु निर्ऋतिः ॥ १८

केतोः ब्रह्मा च चित्रश्च स्वस्वमन्त्रैस्स्वनामभिः ।
लोकपालान् दुर्गाविघ्नक्षेत्रवास्तुत्रियम्बकान् ॥ १९

अभयंकरमृत्यू च ह्यग्निं वैश्वानरं क्रमात् ।
आवाहयेद्व्याहृतिभिर्यजेद्वयष्टोपचारकैः ॥ २०

परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा 'आ सत्येन' इत्यादित्याय 'अग्निर्मूर्धा' इत्यङ्गारकाय 'प्रवश्शुक्राय' इति शुक्राय 'आप्यायस्व' इति सोमाय 'उद्बुध्यस्व' इति बुधाय 'बृहस्पते अतियदर्यो अर्हात्' इति बृहस्पतये 'शं नो देवीरभिष्टये' इति शनैश्चराय 'कया नश्चित्र आ भुवत्' इति राहवे 'केतुं कृण्वन्' इति केतवे ॥२१

'पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय' इति ब्राह्मणम् ॥ २२

यत्रैकाऽऽम्नाता स्यात्तां द्विरभ्यावर्तयेत् 'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इत्यनुद्रुत्याम्नातया जुहोति वा ॥ २३

नवानां ग्रहाणां पक्वं हुत्वा घृतान्वक्तानां समिधामष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिं वा जुहुयात्प्रत्यृचं हविषो जुहुयात् प्रत्यृचमाज्यस्य जुहुयात्प्रत्यृचम् ॥ २४

ादित्याय हविष्यमन्नमङ्गारकाय घृतोदनं शुक्राय घृ-
पायसं सोमाय क्षीरोदनं बुधाय दध्योदनं बृहस्प-
ये तिलपिष्टमिश्रमाषोदनं शनैश्चराय राहोः मांसो-
नं केतोः चित्रोदनमिति ॥ २५

ाभे हविष्यं वा ॥ २६

हस्रं तदाऽधिप्रत्यधिदेवतानामष्टाविंशतिं यदाऽष्टशतं त-
ाऽष्टावष्टौ यदा विंशतिं तदा तिस्रस्तिस्र आहुतीर्जुहु-
िवमेव लोकपालादीनाम् ॥ २७

ृतं, येषामीशे' इत्यादित्याय । 'स्योना पृथिवि'
ेत्रस्य पते' इत्यङ्गारकाय । 'इन्द्राणी, इन्द्रं वो
श्वतः' इति शुक्राय । 'अप्सु मे सोमो अब्रवीत्' 'गौ-
मिमाय' इति सोमाय । 'विष्णोर्नुकं, विष्णो ररा-
' इति बुधाय । 'इन्द्र मरुत्वः, ब्रह्म जज्ञानम्'
ति बृहस्पतये । 'प्रजापते, इमं यम प्रस्तरम्' इति
नेश्चराय । 'आयङ्गौः, यत्ते देवी' इति राहवे ।
ह्मा देवानां, सचित्र चित्रम्' इति केतवे ॥ २८

न्द्रम्, अग्निर्दा द्रविणम्, यमो दाधार पृथिवीम्,
मुन्वन्तम्, मधमादो द्युम्निनीः, आनो नियुद्भिः,
ामो धेनुम्, सहस्राणि सहस्रधा' इति लोकपा-
ानाम् ॥ २९

ते, गणानां त्वा, क्षेत्रस्य पतिना वयम्, वास्तो-
ते, त्र्यम्बकं यजामहे, यत इन्द्र भयामहे, स्वस्ति-

दा विशस्पतिः, ये ते सहस्रमयुतं पाशाः, मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्याः' इति दुर्गादीनाम् ॥ ३०

एवमेव हुत्वाऽऽज्यमिश्रतिलव्रीहिभिर्व्याहृतिभिर्हुत्वा सर्वस्मात्सकृत्सकृदवदाय द्विरभिघार्य 'स्विष्टकृतमर्यमणम्' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'सोमं राजानम्' इति याज्यया जुहोति ॥ ३१

मेक्षणमभ्याधाय जयप्रभृति सिद्धम् ॥ ३२

'मूर्धानं दिवो अरतिम्' इति पूर्णां हुत्वाऽग्रेणाग्निं ग्रहानभ्यर्चयति 'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा स्वस्वनामभिस्तर्पयित्वा स्वेन स्वेन मन्त्रेण गन्धपुष्पधूपदीपैरभ्यर्च्य बलिमुपहृत्य लाजापूपपृथुकाद्युपहारांश्च दत्वा नमस्कृत्य प्रवाह्य जघनेनाग्निमुपविश्याद्भिर्मार्जयति— 'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'देवस्य त्वा' इति तिसृभिः शंयुवाकेन च ॥ ३३

अथ दक्षिणां ददाति—कपिलां धेनुमादित्याय रक्तमनड्वाहमङ्गारकाय रजतं शुक्राय शङ्खं सोमाय काञ्चनं बुधाय वासो बृहस्पतये कृष्णां गां शनैश्चराय राहवे छागं केतवे कुञ्जरमिति ॥ ३४

सर्वेषामलाभे हिरण्यं वा ॥ ३५

येन वा तुष्येदाचार्यः* ॥ ३६

अथाप्युदाहरन्ति—

यथा समुत्थितं घोरं यन्त्रेण प्रतिहन्यते ।
एवं समुत्थितं घोरं शीघ्रं शान्तिं नयेत्सदा ॥ ३७

यथा शस्त्रप्रहरणात् कवचं भवति† निवारणम् ।
एवं दैवोपघातानां शान्तिर्भवति वारणम् ॥ ३८

अहिंसकस्य दान्तस्य धर्मार्जितधनस्य च ।
नित्यं च नियमस्थस्य सदा सानुग्रहा ग्रहाः ॥ ३९

ग्रहा गावो नरेन्द्राश्च ब्राह्मणाश्च विशेषतः ।
पूजिताः पूजयन्त्येते निर्दहन्त्यवमानिताः ॥ ४०

ईश्वरं भास्करं विद्यात् स्कन्दमङ्गारकं तथा ।
शुक्रं शचीपतिं विद्यादुमां चैव निशाकरम् ॥ ४१

बुधं नारायणं विद्याद्ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ।
यमं शनैश्चरं विद्याद्राहुं कालं तथैव च ॥ ४२

केतुमग्निमयं विद्याद्देवं देवा यथा ग्रहाः ।
देवता ग्रहरूपेण दर्शयन्ति शुभाशुभम् ॥
दर्शयन्ति शुभाशुभमित्याह भगवान् बोधायनः ॥ ४३

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे प्रथमप्रश्ने
षोडशोऽध्यायः.

---

*ग. आचार्याय धेनुं ददाति. †ग. स्यात्.

*अथ नवग्रहपूजाविधिः—

त्रैलोक्यदीपकं देवं गुणरूपं त्रयीमयम् ।
स्थापयामि महाभक्त्या भास्करं ग्रहनायकम् ॥

मध्ये वर्तुलाकारमण्डले प्रत्यङ्मुखं कलिङ्गदेशजं काश्यपगोत्रजं विश्वामित्रार्षं विशाखानक्षत्रजं त्रिष्टुप्छन्दसं कापिलाग्निकं पद्मासनं पद्मवर्णं द्विभुजं रक्तवस्त्रं रक्तगन्धं माणिक्यरत्नाभरणभूषितं किरीटिनं रक्तच्छत्रध्वजपताकिनं छन्दोमयहरितसप्ताश्वं सप्तरज्जुकमेकचक्रं रक्तं रथमारुह्य दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टमधिदेवताऽग्निं प्रत्यधिदेवतारुद्रम् ॥ २

वन्दे रविं द्युमणिमम्बुरुहे निषण्णं
दोर्भ्यां दधानमरुणाम्बुरुहे ग्रहेन्द्रम् ।
माणिक्यभूषमरुणांशुकगन्धमाल्यै-
र्भ्राजन्तमर्कममितद्युतिमब्जमित्रम् ॥ ३

कपिले सर्वदेवानां पूजनीया सुरोहिणी ।
सर्वदेवमयी यस्मादतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ४

जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाद्युतिम् ।
तमोहरं कल्मषघ्नं भास्करं प्रणमाम्यहम् ॥ ५

दिवाकरं दीप्तसहस्ररश्मिं तेजोमयं जगतः कर्मसाक्षिम् ।
मित्रं भानुं सूर्यमादिं ग्रहाणां रविं सदा शरणमहं प्रपद्ये ।

---

*ख. पुस्तकमात्रे दृश्यतेऽयमध्यायः.

रक्तस्रगम्बरालेपं गदाशक्त्यासिशूलिनम् ।
चतुर्भुजं मेषगमं भारद्वाजं धरासुतम् ॥ ७

रक्तकाञ्चनसङ्काशं रक्तकिञ्जल्कसन्निभम् ।
स्थापयामि महारौद्रं रुद्रमूर्तिं महाबलम् ॥ ८

सूर्यस्य दक्षिणदिग्भागे त्रिकोणाकारमण्डले दक्षिणाभिमुखम-
वन्तीदेशजं भारद्वाजगोत्रजं जामदग्न्यार्षं गायत्रीछ-
न्दसं धूमकेत्वधिकं खड्गशक्तिशूलगदाधरं चतुर्भुजं रक्ता-
म्बरधरं रक्तविद्रुमरत्नाभरणभूषितं किरीटिनं रक्तच्छ-
त्रध्वजपताकिनं रक्तमेषवाहनमग्निजरक्ताष्टाश्वं काञ्चनं
रथमारुह्य दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले
प्रविष्टमधिदेवताभूमिं प्रत्यधिदेवताक्षेत्रपालम् ॥ ९

रक्तस्रग्गन्धवासाः करविधृतगदाशक्तिखड्गत्रिशूलो भारद्वाज-
स्त्रिनेत्रो वसुमतितनयो लोहिताङ्गश्शुभाङ्गः ।
मेषव्याघ्रध्वजोऽर्कद्युतिसदृशमहाकुण्डलाश्लिष्टकर्णः पायाद्भास्व-
त्किरीटाङ्गदवलयलसद्विद्रुमालङ्कृतो नः ॥ १०

धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारक ।
अष्टमूर्तेरधिष्ठान अतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ११

धरणीगर्भसम्भूतं विद्युत्काञ्चनसन्निभम् ।
कुमारं शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ १२

महेश्वरस्याननस्वेदबिन्दोर्भूमौ जातं रक्तमाल्याम्बराढ्यम् ।

सुदीधितिं लोहिताङ्गं कुमारमङ्गारकं सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥ १३

शुक्रं शुक्लतनुं श्वेतवस्त्राढ्यं दैत्यमन्त्रिणम् ।
भार्गवं दण्डवरदकमण्डल्वक्षसूत्रिणम् ॥ १४

कुन्दपुष्पसमानाभं मुक्ताफलसमप्रभम् ।
स्थापयामि महाशान्तं भृगुं दैत्यगुरुं प्रभुम् ॥ १५

सूर्यस्य पूर्वदिग्भागे पञ्चकोणाकारमण्डले प्राङ्मुखं भोजकटकदेशजं भार्गवगोत्रजं शौनकार्षं तिष्यनक्षत्रजं त्रिष्टुप्छन्दसं हाटकाग्निकं श्वेतमक्षसूत्रदण्डकमण्डलुवरदचतुर्भुजं श्वेताम्बरगन्धमाल्यवज्ररत्नाभरणभूषितं किरीटिनं श्वेतच्छत्रध्वजपताकिनं श्वेताश्ववाहनं भूसम्भवश्वेतदशाश्वं श्वेतं रथमारुह्य दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टं अधिदेवतेन्द्राणीप्रत्यधिदेवतेन्द्रम् ॥ १६

वन्दे विराजितासितांशुकगन्धमाल्य-
मच्छाश्वगं तनुविराजितवज्ररत्नम् ।
दोर्भिस्सदण्डगुणकुण्डितमक्षसूत्रं
बिभ्राणमासुरगुरुं भृगुपुत्रमीड्यम् ॥ १७

विष्णुस्त्वमश्वरूपेण यस्मादमृतसम्भवः ।
विष्णोरर्कस्य वाहः स्यादतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ १८

हिमकुन्दतुषाराभं दैत्यानां परमं गुरुम् ।
सर्वशास्त्रप्रदातारं भार्गवं प्रणमाम्यहम् ॥ १९

चन्तितार्थानुकूलं नयप्रधानं विनयोपपन्नम् ।
भार्गवं योगविशुद्धसत्त्वं शुक्रं सदा शरणमहं प्रपद्ये॥

श्वेतदशाश्वं रथवाहनम् ।
ुजं साभयगदमात्रेयं सामृतं विधुम् ॥ २१

त्रनाथं च रोहिणीवल्लभं प्रभुम् ।
दपुष्पोज्ज्वलाकारं स्थापयामि निशाकरम् ॥ २२

दिग्भागे चतुरस्राकारमण्डले प्रत्यङ्मुखं यमुनादेशज-
ायगोत्रजमात्रेयार्षं कृत्तिकानक्षत्रजं गायत्रीछन्दसं
लाधिकं अभयगदाधरं द्विभुजं श्वेताम्बरगन्धमा-
ुक्ताभरणभूषितं किरीटिनं श्वेतच्छत्रध्वजपताकिनं
ंसंभूतदशाश्वं त्रिचक्रं श्वेतरथमारुह्य दिव्यं मेरुं
क्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टमधिदेवतापं प्रत्याधि-
ागौरीम् ॥ २३

ानुलेपनमत्रिनेत्र-
दशाश्वरथवाहनमोषधीशम् ।
ाभयगदं भवतिं सुधांशुं
त्सुमौक्तिकधरं प्रणमामि चन्द्रम् ॥ २४

ङ्कं पुण्यानां मङ्गळानां च मङ्गळम् ।
ुना विधृतो नित्यमतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ २५

ाभं क्षीरोदार्णवसम्भवम् ।
म शशिनं भक्त्या शम्भोर्मकुटभूषणम् ॥ २६

यः कालहेतोः क्षयवृद्धिमेति यं देवताः पितरो वा पिबन्ति ।
तं वै वरेण्यं ब्रह्मेन्द्रवन्द्यं सोमं सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥ २७

पीतस्रग्गन्धवस्त्राढ्यं स्वर्णाभं च चतुर्भुजम् ।
शक्तिचर्मासिगदिनमात्रेयं सिंहगं बुधम् ॥ २८

चाम्पेयपुष्पसङ्काशं विशुद्धकनकप्रभम् ।
स्थापयामि महासौम्यं बुधं सोमात्मजं प्रभुम् ॥ २९

सूर्यस्येशानदिग्भागे बाणाकारमण्डले प्राङ्मुखं मगधदेशजमात्रेयगोत्रजं भारद्वाजार्षं श्रविष्ठानक्षत्रजं त्रिष्टुप्छन्दसं जाठराग्निकं शक्तिखड्गचर्मगदाधरं चतुर्भुजं पीताम्बरगन्धमाल्यमरकतरत्नाभरणभूषितं किरीटिनं पीतच्छत्रध्वजपताकिनं पीतसिंहवाहनं वाय्वग्निजपीताष्टाश्वं पीतं रथमारुह्य दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टं अधिदेवताविष्णुं प्रत्यधिदेवताविष्णुम् ॥ ३०

वन्दे बुधं मरकतोज्ज्वलदेहकान्तिं
पीताम्बरस्रगनुलेपनभूषिताङ्गम् ।
शक्तिं च दोर्भिरसिचर्मगदा दधानं
सिंहध्वजं शशिसुतं बुधमत्रिवंशम् ॥ ३१

हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेम बीजं विभावसोः ।
अनन्तपुण्यफलदमतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ३२

प्रियङ्गुलिकाभासं रूपेणाप्रतिमं बुधम् ।
सौम्यं सौम्यगुणोपेतं नमामि शशिनस्सुतम् ॥ ३३

वेशुद्धबुद्धिं श्रुतिकालबोधं
सद्ग्याहरं सोमवंशप्रदीपम् ।
ुदीधितिं छान्दसं विश्वरूपं
बुधं सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥ ३४

ाङ्गीरसं देवगुरुं पीतस्रग्गन्धवाससम् ।
दण्डिनं वरदं पीतं साक्षसूत्रकमण्डलुम् ॥ ३५

ुन्दपुष्पसमानाभं तप्तकाञ्चनसन्निभम् ।
स्थापयामि महाभक्त्या प्रसन्नवदनं गुरुम् ॥ ३६

ूर्यस्योत्तरदिग्भागे दीर्घचतुरश्रमण्डले उदङ्मुखं सिन्धुदेशजमाङ्गिरसगोत्रजं वसिष्ठार्षमुत्तराफल्गुनीनक्षत्रजं त्रिष्टुप्छन्दसं शिख्यधिकं पीतमक्षसूत्रदण्डकमण्डलुवरदचतुर्भुजं पीताम्बरगन्धमाल्यपुष्यरागरत्नाभरणभूपितं किरीटिनं पीतच्छत्रध्वजपताकिनं विश्वरूपाख्यपाण्डुराष्टाश्वं कांचनं रथमारुह्य दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टं अधिदेवतेन्द्रं प्रत्यधिदेवताब्रह्माणम् ॥

ताम्बरं तनुलसत्कृतपुष्यरागं
केयूरहारमणिकुण्डलमण्डिताङ्गम् ॥ ३७

ण्डं वराक्षगुणकुण्डिवतां दधानं
आङ्गीरसं सुरगुरुं हयगं नमामि ॥ ३८

तवस्त्रयुगं यस्माद्वासुदेवस्य वल्लभम् ।
प्रदानादस्य मे विष्णुः प्रीतो भवतु सर्वदा ॥ ३९

वतानामृषीणां च गुरुं काञ्चनसन्निभम् ।
सुवन्द्यं त्रिषु लोकेषु प्रणमामि बृहस्पतिम् ॥ ४०

बुद्ध्यात्मनो यस्य न कश्चिदन्यो
मतिं देवा उपजीवन्ति यस्य ।
प्रजापतेरात्मजं धर्मनित्यं
बृहस्पतिं सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥ ४१

इन्द्रनीलनिभं मन्दं काश्यपिं चित्रभूषणम् ।
चापबाणधरं चर्मशूलिनं गृध्रवाहनम् ॥ ४२

इन्द्रनीलसमानाभं नीलोत्पलसमप्रभम् ।
स्थापयामि महारौद्रं सूर्यपुत्रं शनैश्चरम् ॥ ४३

सूर्यस्य पश्चिमदिग्भागे धनुराकारमण्डले उदङ्मुखं काश्यपगोत्रजं भृग्वार्षेयं रेवतीनक्षत्रजं सौराष्ट्रदेशजं गायत्रीछन्दसं महातेजोग्निकं नीलं चर्मबाणधनुःशूलचतुर्भुजं नीलाम्बरगन्धमाल्यनीलरत्नाभरणभूषितं किरीटिनं नीलच्छत्रध्वजपताकिनं नीलगृध्रवाहनमाकाशजजम्बालाष्टाश्वं नीलं रथमारुह्य दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टं अधिदेवताप्रजापतिं प्रत्यधिदेवतायमम् ॥

दोर्भिर्धनुर्विशिखचर्मधरं त्रिशूलं
भास्वत्किरीटमकुटोज्ज्वलितेन्द्रनीलम् ।
नीलातपत्रकुसुमांशुकगन्धभूषं
गृध्रस्थितं रविसुतं प्रणतोऽस्मि मन्दम् ॥ ४६

गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश ।
यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ४७

नीलाञ्जनचयाकारं रविसूनुं नपुंसकम् ।
छायागर्भसमुद्भूतं वन्दे भक्त्या शनैश्चरम् ॥ ४८

शनैश्चरं प्रजापतिं यो हि यस्य शनैर्भोगो गमनं चेष्टितं च ।
सूर्यात्मजं क्रोधनसुप्रसन्नं शनैश्चरं सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥

सैंहिकेयं करालास्यं कौण्डिनेयं तमोमयम् ।
खड्गचर्मधरं भीमं नीलसिंहासने स्थितम् ॥ ९०

नीलाञ्जनसमानाभं नीलमेघसमद्युतिम् ।
स्थापयामि महावक्त्रं राहुं चन्द्रार्कवैरिणम् ॥ ९२

सूर्यस्य नैऋत्यादिग्भागे शूर्पाकारमण्डले दक्षिणाभिमुखं बर्बर-देशजं पैठीनसिगोत्रजमाङ्गिरसार्षमश्विनीनक्षत्रजं गायत्रीछन्दसं हुताशनाग्निकं कृष्णं खड्गचर्मधरं द्विभुजं कृष्णाम्बरगन्धमाल्यगोमेदरत्नाभरणभूषितं किरीटिनं कृष्णच्छत्रध्वजपताकिनं करालवदनमुरगालङ्कारं कृष्णासिंहासने स्थितमष्टाश्वं रथमारुह्य दिव्यं मेरुमप्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टं अधिदेवतासर्पं प्रत्यधिदेवतानिर्ऋतिम् ॥ ९३

राहुं कराग्रपरिमण्डितचर्मखड्गं
भीमं तमोमयतनुस्तमिन्द्विनारिम् ।
कौण्डिन्यसूनुमसितांशुकगन्धभूषं
गोमेदभूषिततनुं हरिगं नमामि ॥ ९४

यस्मात्त्वं छाग यज्ञानामङ्गत्वेन व्यवस्थितः ।
यानं विभावसोः नित्यमतश्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ९५

अर्धकायं महावीर्यं चन्द्रादित्यविमर्दनम् ।
सिंहिकागर्भसंभूतं तं राहुं प्रणमाम्यहम् ॥ ९६

यो विष्णुनैवामृतं पीयमानं छित्वा शिरो ग्रहभावे नियुक्तः ।
योऽभ्यर्कचन्द्रौ ग्रसति पर्वकाले राहुं सदा शरणमहं प्रपद्ये॥

धूम्रान् द्विबाहुगदिनो विकृतास्यांच्छतात्मकान् ।
गृध्रासनगतान् केतून् वरदान् ब्रह्मणस्सुतान् ॥ ५८

नीलमेघसमानाभं चित्रवर्णं महाबलम् ।
स्थापयामि महारौद्रं केतुं सर्वफलप्रदम् ॥ ५९

सूर्यस्य वायव्यदिग्भागे ध्वजाकारमण्डले दक्षिणाभिमुखमन्तर्वेदिदेशजं जैमिनिसूत्रजं रौद्राग्निकं धूम्रं वरदगदाधरं द्विभुजं चित्राम्बरगन्धमाल्यवैडूर्यरत्नाभरणभूषितं किरीटिनं धूम्रच्छत्रध्वजपताकिनं चित्रगृध्रवाहनं धूम्रारुणाष्टाश्वं धूम्रं रथमारुह्य दिव्यं मेरुमप्रदक्षिणीकुर्वाणं ग्रहमण्डले प्रविष्टं अधिदेताब्रह्माणं प्रत्यधिदेवताचित्रगुप्तम् ॥ ६०

गृध्रस्थितान् जलजयोनिसमानवक्त्रान्
धूम्रान्वराभयकरान् सुभुजान् कुमारान् ।
वैडूर्यभूषिततनून् वरजैमिनेयान्
केतून् भयानकमुखान् द्विभुजान्नमामि ॥ ६१

महासत्त्व महाकाय क्षीरोदार्णवसम्भव ।
सर्वसङ्ग्रामविजय जयं गज कुरुष्व मे ॥ ६२

पलालधूम्रसङ्काशान् तारकाग्रहमस्तकान् ।
रुद्रान् रौद्रात्मकान् घोरान् तान् केतून् प्रणमाम्यहम् ॥६३

ये ब्रह्मपुत्रा ब्रह्मसमानवक्त्राः
ब्रह्मोद्भवाः ब्रह्मसमाः कुमाराः ।
ब्रह्मोत्तमा वरदा जामदग्न्याः
केतून् सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥ ६४

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे प्रथमप्रश्ने
सप्तदशोऽध्यायः.

अथातो गृहकर्मणां गृहवृद्धिमिच्छन् मासिमासि ऋतावृतौ संवत्सरेसंवत्सरे वाऽऽपूर्यमाणपक्षे पुण्ये नक्षत्रे गृहशान्तिमारभेत ॥ १

अपामार्गपलाशसर्षपोदुम्बर*सदाभद्रामृततृणमिन्द्रवल्ल्या बध्वा गृहं संमार्ष्टि—'मा नो महान्तं, मा नस्तोके' इति द्वाभ्याम् ॥ २

पञ्चगव्यैर्दर्भमुष्टिना च संप्रोक्षति—'यत इन्द्र भयामहे, स्वस्तिदा' इति द्वाभ्याम् ॥ ३

'कृणुष्व पाजः' इत्येतेनानुवाकेन सिद्धार्थान् सम्प्रकीर्य वास्तुमध्येऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'वास्तोष्पते, वास्तोष्पते' इति द्वाभ्याम् ॥

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'वास्तोष्पते ध्रुवा स्थूणां' इति षड्भिरनुष्टुप्छन्दसम् ॥ ५

सावित्र्या सहस्रं जुहुयात् ॥ ६

---

* ख. अपामार्गशिरीषोदुम्बर.

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ७

ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं सस्त्यृद्धिम्' इति वाचयित्वैवं प्रयुञ्जानो महान्तं पोषं पुष्यति बहवः पुत्रा भवन्ति न च बाला प्रमीयन्ते न गृहव्याधयो गृह्णन्ति न दंष्ट्रिणो घातयेयुर्न तस्करसर्पराक्षसपिशाचा बाधन्ते ॥ ८

यदि गावः प्रतप्येरन् गवां मध्ये आहुतिसहस्रं जुहुयात् गवां शान्तिरित्याचक्षते ॥ ९

द्विपदां चतुष्पदां चैतदेव व्याख्यातं वासो दक्षिणेति ह स्माह भगवान् बोधायनः ॥ १०

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
अष्टादशोऽध्यायः.

अथातोऽश्वशान्तिं व्याख्यास्यामः—

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति— 'तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'यौ देवानां भिषजौ' इति याज्यया जुहोति ॥ १

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'अश्विभ्यां स्वाहाऽश्वयुग्भ्यां स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहा' इति ॥ २

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ३

अथाग्रेणाग्निं अश्वत्थपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'यो अश्वत्थश्शमीगर्भ आरुरोह त्वे सचा । तं ते हरामि ब्रह्मणा यज्ञियैः केतुभिस्सह'. इति ॥ ४

स्थालीसङ्क्षालनमाज्यशेषमुदकशेषं च पात्र्यां समानीयाश्वत्थशाखया प्रोक्षन् त्रिः प्रदक्षिणमश्वान् पर्येति—'यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद*' इत्येतेनानुवाकेनेति ह स्माह भगवान् बोधायनः ॥ ९

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
एकोनविंशोऽध्यायः.

अथातो गजशान्तिं व्याख्यास्यामः—

शुक्लपक्षेऽष्टम्यामेकादश्यां चतुर्दश्यां श्रोणायां वा ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्त्यृद्धिम्' इति वाचयित्वा पुरस्तात्तिलतण्डुलान्निरूप्य सावित्र्या अप आनीय सावित्र्या पूर्णकुम्भौ नवेन वाससा वेष्टयित्वा फलेनापिधाय पश्चादुक्तं चरुं निधाय पञ्चदूर्वास्तम्भे प्रतिष्ठापयति ॥ १

अथ दर्भमालाभिर्गजशालामलङ्कृत्य हस्ती हुतस्य गन्धमाजिघ्रति ॥ २

आश्वत्थं मेक्षणमिध्माबर्हिः करोति ॥ ३

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा घृतेना†थ पक्वं गजसूक्तेन जुहुयात्—'आ तू न इन्द्र क्षुमन्तम्' इति॥ ४

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'नमस्ते रुद्र मन्यवे' इत्येतैः पञ्चभिरष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ ५

---

*ग. शिरो वेद. †घ. घृतसूक्तेन.

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ६

अग्रेणाग्निं दूर्वास्तम्बेषु हुतशेषं निदधाति—'भूतेभ्यस्स्वाहा' इति ॥ ७

अथस्थालीपाकशेषं पञ्चदूर्वास्तम्बं चायुष्यसूक्तेन प्राशयित्वा प्रणीताजलेन प्रोक्षति—'आपो हिष्ठा' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा स्वस्थानं नागजातिं नयति हस्ती दीर्घायुर्भवतीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ ८

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
विंशोऽध्यायः.

यमयज्ञः स्वयं प्रोक्तः प्रवक्ष्ये विधिमुत्तमम् ।
मासिमासि तु कर्तव्यो ह्यन्तकाय बलिस्तथा ॥ १

मेधाकामोऽर्थकामो वा पुत्रकामस्तु वै द्विजः ।
याम्येऽहनि सनक्षत्रे सर्वान् कामान् समश्नुते ॥ २

संवत्सरस्य कार्तिक्यां बलिं कुर्वीत यत्नतः ।
अकुर्वन्नहि कार्तिक्यां नरके तु निमज्जति ॥ ३

तस्मात्कुर्वीत कार्तिक्यां सर्वकामस्तु वै द्विजः ।
तिलप्रस्थस्य कर्तव्यं गुडमिश्रं तथा हविः ।
एकेन न तु कर्तव्यः कर्तव्यो बहुभिस्सह ॥ ४

हविरुद्वास्याभिमृश्य हविरादाय ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्यानिर्णक्तदेशे* नदीतीरे समे वाऽन्यस्मिन् शुचौ देशे दिक्षु स्रक्तिं वेदिं करोति मृण्मयीं सिकताभिर्वा ॥ ५

तिस्र उत्तरवेद्या दिशास्रक्तयो भवन्ति ॥ ६

दक्षिणेन करकूपं खात्वोत्तरेणाग्निं प्रतिष्ठाप्य दर्भैरुत्तरवेदिं च प्रच्छादयति । प्रागग्रैस्तथैव विष्टरं निधाय प्रस्तरं निधाय प्रस्तरे च—'आयातु देवस्सुमनाभिरूतिभिर्यमो ह वेह प्रयताभिरक्ता । आसीदतां सुप्रयते ह बर्हिष्यूर्जाय जात्यै मम शत्रुहत्यै' इति यममावाह्य 'यमे इव यतमाने यदैतं प्रवां भरन्' इति च 'इमं यम प्रस्तरमा हि सीद' इति तिसृभिः प्रस्तरमभिमन्त्र्य पवित्रपाणिरर्घ्यपाद्याचमनीयस्नानीयं च प्रदाय वारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिरिति मार्जयित्वा सर्वसुरभिगन्धमाल्यं च प्रदाय यथोपलब्धं ददाति ॥ ७

कृष्णाः प्रतिसराः कृष्णसूत्रं वा ॥ ८

मध्यमेन पलाशपर्णेनाज्येनाग्निमन्वारब्धे जुहुयात्—'यमाय स्वाहा । अन्तकाय स्वाहा । धर्माय स्वाहा । अनन्ताय स्वाहा । वैवस्वताय स्वाहा । मृत्यवे स्वाहा । त्रिष्णवे स्वाहा' इति ॥ ९

व्याहृतीभिर्हुत्वा प्रागग्राण्यर्कपर्णान्यौदुम्बरपर्णानि वा निधाय

*ख, निर्णयदेशे. घ, म्याणिवदेशे.

तेषु मध्यमस्यामुत्तरवेद्यां हविर्निवेदयते—'यमाय सोमं सुनुत' इति तिसृभिः ॥ १०

दक्षिणस्यामुत्तरवेद्यां श्वभ्यां हविर्निवेदयते—'यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसा । ताभ्यामेनं परिदेहि राजन् स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेह्योम्' इति ॥ ११

उत्तरस्यामुत्तरवेद्यां यमदूताभ्यां हविर्निवेदयते—'उरुणसावसुतृपावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो जनां अनु । तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्तामसुमद्येह भद्रमोम्' इति ॥ १२

'योऽस्य कौष्ठ्य' इति तिसृभिर्यमगाथाभिः प्रदक्षिणं परिगायते ॥ १३

दक्षिणेन करकूपं गत्वा प्राचीनावीतं कृत्वा सव्यं जान्वाच्य 'इषमिषं स्वधा पितृभ्यः' इति त्रीनुदकाञ्जलीन् निनयति ॥ १४

आयम्य प्राणान् सप्तभिर्व्याहृतीभिस्सप्त पदानि प्राञ्चो गच्छन्ति 'त्रयोऽभि स्वर्गं लोकाः' इति सप्त लोकाः अवरुद्धा भवन्तीति विज्ञायते ॥ १५

'दधिक्राव्ण्णो अकारिषम्' इति पुनः प्राणानाप्याय्याथैनं प्रत्येत्य 'नमोनमस्करकूपेभ्यो नमोनमस्करकूपेभ्यः' इति करकूपमुपस्थाय 'यस्मै कामाय, यम-

भिवादयन्ते, यमो दाधार' इति तिसृभिः 'सर्वा ता यम आहिता' इति 'नाके सुपर्णम्' इति प्रवाहयन्ते ॥ १६

हविरुत्तरतः पञ्चभिर्व्याहृतिभिस्स्वयमवभृथं गच्छति—'उरुं हि राजा' इत्येतेनानुवाकेन ॥ १७

'प्रवक्ताऽवभृथे कलिकल्मुषमुक्ताऽरोगशरीरा भवन्ति' इति विज्ञायते ॥ १८

'यमेन दत्तं त्रित एनम्' इति चतसृभिरादित्यमुपतिष्ठते ॥ १९

'उद्वयं तमसस्परि' इति प्रतिसरमाबध्नन्ति ॥ २०

सर्वसुरभिगन्धमाल्यं च गृहीत्वा हविषा सर्वप्रायश्चित्तं च हुत्वाऽप्सु निमज्जन्तस्तत्र हविश्शेषान् भक्षयन्ते—'भक्षोऽस्यमृतभक्षः । तस्य ते मृत्युपीतस्यामृतवतः स्वगाकृतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि' इति ॥

शेषं निनयति पुत्राय प्रियाय प्रियवादिने पुत्रभार्यायै पुत्रस्य भवति ॥ २२

यमो यष्टारमितः प्रयातमङ्के समाधाय पितेव पुत्रम् । सुहृच्च गच्छेत न चास्य भिन्नं पन्थानमस्यैव सहैव गच्छेत् ॥ २३

इति ह स्माह बोधायनः २४

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने एकविंशोऽध्यायः.

सर्वपापहरं चैव सर्वव्याधिविनाशनम् ।
तृणगर्भं प्रवक्ष्यामि विद्धि धर्म्यं सनातनम् ॥* १

सङ्क्रमेषु च सर्वेषु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।
पर्वणोरुभयोश्चैव जन्मनि श्रवणे तथा ॥ २

सरोगाभिभवे चैव व्यतीपाते तथैव च ।
गोमयेनोपलिप्ते तु शुचौ देशे समारभेत् ॥ ३

चतुर्णामपि वर्णानां संस्कारश्च तथा भवेत् ।
गृहीत्वा ब्राह्मणान् शुद्धान् चतुरो वेदपारगान् ॥ ४

आचार्यं च द्विजश्रेष्ठं सर्वशास्त्रविशारदम् ।
प्रागादिषु प्रतिष्ठाप्य तान् विप्रान् दिक्षु मध्यतः ॥ ५

व्रीहिभिस्स्थण्डिले†शुद्धैश्चतुरश्रं तु कारयेत् ।
तन्मध्ये लेखयेत्पद्मं स्वर्णपद्मं ततः क्षिपेत् ॥ ६

तस्योपरि समासीनं वस्त्रे वस्त्रेण संवृतम् ।
आशिषो वाचयित्वा तु गुरुविप्रैस्समन्वितः ॥ ७

प्रच्छाद्य तु तृणैश्शुद्धैर्दूर्वाभिश्च विशेषतः ।
विष्णोर्नामसहस्रं वा शैवं वाऽपि तथा जपेत् ॥ ८

गायत्रीमथ वा शैवं वैष्णवं वा जपेद्गुरुः ।
जपेयुः परितो विप्रास्तथा मन्त्रांश्च वैष्णवान् ॥ ९

ततस्तृणं समुत्थाप्य मधुपर्कं क्रमेण तु ।
प्रोक्षयेत्पावमानीभिर्घृतपात्रं निरीक्षयेत् ॥ १०

---

*ग. विधिधर्मं वरानने. †घ. तण्डुलैः.

गुरोश्च दक्षिणां दद्यात् ब्राह्मणेभ्यश्च शक्तितः ।
वस्त्रे च गुरवे दद्याद्धिरण्यं च विशेषतः ।
घृतपात्रं च तस्यैव नमस्कुर्याच्च तं गुरुम् ॥ ११

दत्त्वैव विधिना तेभ्यो दक्षिणां च विशेषतः ।
विष्णुर्लोकमवाप्नोति शिवलोकमथापि वा ॥ १२

सर्वरोगविनिर्मुक्तः सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
गोमूत्रेण तृणं दद्यात् गवामेव विशेषतः ॥ १३

यज्ञार्णानि [illegible] [illegible] [illegible] गतिम् ।
यो देवस्य [illegible] विद्वान् देवस्य पदमाप्नुयात् ॥ १४

देवस्य पदमाप्नुयादित्याह भगवान्बोधायनः ॥ १५

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
त्रयोविंशोऽध्यायः

अथातो राजाभिषेकं व्याख्यास्यामः ॥ १

पूर्वपक्षस्य पञ्चम्यां दशम्यां तिष्ये श्रोणायां वा यानि चान्यानि शुभानि नक्षत्राणि तेषु पूर्वेद्युरेव पुण्यान् ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ २

आशिषो वाचयित्वा [illegible] ब्राह्मणं पुरोहितं वृणीते— 'आकूत्यै त्वा कामाय त्वा [illegible]' इति ॥ ३

पुरोहितो जपति—'आकूतिमस्यावसे काव्यस्य समृध्ये ।

इन्द्रस्य युञ्जते धियः' इति ॥ ४

स्वयं जपति—'आकूतिं देवीं मनसः पुरोदधे यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु । यदिच्छामि मनसा सकामो विदेयमेनद्धृदये निविष्टम्' इति ॥ ५

अथास्तमित आदित्ये पद्माकृतिं मण्डलं कृत्वोपकल्पयते—व्रीहिभिर्यवैस्तिलमाषैः पञ्चगव्यैस्सामुद्राश्चापो नद्याश्चौदुम्बरं भद्रासनं व्याघ्रचर्म हेमकलशैर्गोशृङ्गैश्च सम्भृत्य सह सादयति—'यत्सह सर्वाणि मानुषाणि' इत्येतस्मात् ब्राह्मणात् ॥ ६

उत्तरपूर्वे देशेऽगारस्य पाकयज्ञविधानेन व्रीहिभिर्यवैस्तिलमाषैर्व्याहृतिभिर्महाव्याहृतिभिस्साविज्या च त्रियम्बकेनाष्टसहस्रं जुहोति ॥ ७

अथ दक्षिणार्धे श्रीसूक्तविधानेन* श्रीदेवीमाराध्य मकुटं प्रक्षाळयति ॥ ८

गायत्र्या गृह्य गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् ।
आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि ।
शुक्रमसीत्याज्यं देवस्यत्वेति कुशोदकम् ॥ इति ॥ ९

मकुटं प्रक्षाळ्य प्रतिसरं बध्नाति—'प्रतत्ते अद्य शिपिविष्ट' इति ॥ १०

राजानं राजवाहनं चाग्रेऽभिषिञ्चेत् ॥ ११

---

*घ. श्रीसूक्तेन.

अथैतां रात्रिमुपविशेत् संविशेद्वा ॥ १२

अथोदित आदित्ये भद्रासनं निधाय तस्मिन् व्याघ्रचर्मास्तीर्य तस्मिन् प्राङ्मुख उपविश्य हेमकलशानादाय 'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिर्गृह्णाति ॥ १३

'अव ते हेडः, उदुत्तमम्' इति द्वाभ्याम् 'आपो भद्राः, आदित्पश्यामि' इति चाभिषिच्य अब्लिङ्गाभिर्वारुणीभिर्हिरण्यवर्णाभिः पावमानीभिरन्यैश्च पवित्रमन्त्रैरथ शृङ्गोदकैश्चा*भिषिञ्चति ॥ १४

'अपां यो द्रवणे रसस्तमहमस्मा आमुष्यायणाय तेजसे श्रियै यशसे ब्रह्मवर्चसायान्नाद्यायाभिषिञ्चामि' इति सम्सृष्टे समुत्क्रोशन्तीति समानमामुखस्य विमार्जनात् ॥ १५

एतस्मिन् काले राजवाहनं चाभिषिञ्चेत् ॥ १६

स्नापयित्वा ब्राह्मणेभ्यो निष्कसहस्रं दासीशतं ददाति ॥ १७

स्वस्त्ययनं वाचयित्वा मकुटं वा पट्टं वा करोति—'अग्ने यशस्विन् यशसेममर्पय' इति ॥ १८

अथ दुन्दुभिशब्दं करोति—'दुन्दुभीन् समाघ्नन्ति' इति ब्राह्मणम् ॥ १९

---

* घ. शृङ्गकोशैश्चा.

प्रदक्षिणीकृत्य स्वराष्ट्रमनुपालयतीत्याह भगवान् बोधायनः ॥२०

इति बोधायनगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
त्रयोविंशोऽध्यायः

अथातश्शताभिषेकं व्याख्यास्यामः— १

शतसंवत्सरं जीवतस्सहस्रचन्द्रदर्शिनो वोदगयन आपूर्यमाणपक्षे पुण्ये नक्षत्रेऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्या प्रणीताभ्यः कृत्वाऽग्रेणाग्निं व्रीहिभिर्यवैर्वा मिश्रितं सुवर्णं संव्रतानुगुणं चतुरश्रं स्थण्डिलं करोति ॥ २

तत्र सुवर्णरजतताम्रमृण्मयैर्वा कलशैस्तन्तुना परिवृतैः प्रक्षाल्य मध्ये प्रधानकलशं निधाय गन्धपुष्पधूपदीपैः फलै रत्नैरवकीर्यैन्द्रादिक्रमेण दक्षिणापरोत्तरान् कलशान् स्थापयित्वा तिरः पवित्रं निधाय शुद्धोदकेन पूरयित्वा मध्ये प्रधानकलशे नवरत्नैरवकीर्याहतेन वाससा प्रतिच्छाद्य गन्धपुष्पधूपदीपैरलङ्कृत्य मध्ये प्रधानकलशे ब्रह्माणमावाहयत्यैन्द्रादिक्रमेण 'प्रजापतिं परमेष्ठिनं चतुर्मुखं हिरण्यगर्भमावाहयामि' इत्यावाह्य परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा दैवतमर्चयति—'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वाऽथैनान् गन्धपुष्पधूपदीपैः 'अमुष्मै नमोऽमुष्मै नमः' इति । अन्नेन 'अमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहा' इति ॥ ३

अथ पक्वाज्जुहोति—'आयुष्टे विश्वतो दधत्' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'आयुर्दा अग्ने' इति याज्यया जुहोति ॥ ४

अथाज्याहुतीरुपजुहोति ब्रह्मसूक्तेन—'ब्रह्म जज्ञानम्' इति षड्भिः 'अग्निरायुष्मान्' इति पञ्चभिः पर्यायैस्स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ५

अथाग्रेणाग्निं दूर्वास्तम्बेषु हुतशेषं निदधाति—'आयुष्टे, आयुर्दा अग्ने' इति द्वाभ्याम् ॥ ६

अथैनमद्भिरभिषेकं करोति—'यास्सुगन्धा रसा वर्णाः' इति चतसृभिः प्रत्यृचं प्रधानकलशेनाभिषिञ्चति ऐन्द्रादिक्रमेण—'या प्राची' इति चतसृभिरनुच्छन्दसमभिषेकं करोति। 'या ऊर्ध्वाः' इति प्रधानकलशशेषेणाभिषिञ्चति ॥ ७

अहतानि वासांसि परिधायाप आचम्यालङ्कृत्य तत आदित्यमुदीक्षयति—'उद्वयं तमसस्परि, उदु त्यं, चित्रं, तच्चक्षुर्देवहितम्, य उदगात्' इति ॥ ८

अथैनमेव पश्चादस्यैरकां शाधिवासमास्तीर्य तस्यां प्राङ्मुख उपविश्य सुवर्णरजतताम्रकांस्ये वा पात्रे हविराज्यं हिरण्यं निधाय निमील्योन्मील्यावेक्ष्य ब्राह्मणाय प्रयच्छति ॥ ९

अथ रथमारुह्य ग्रामं प्रदक्षिणीकृत्य दुन्दुभिशब्देन स्वस्तिसूक्तेन गृहं प्रविश्य गुरवे वरं दत्वा ब्राह्मणान् स-

न्पूज्याशिषो वाचयित्वा दश पूर्वान् दशापरानात्मानं च एकविंशतिं पङ्क्तिं च पुनाति पुत्रपौत्रैश्च षष्टिर्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोकमतीत्य ब्रह्मणस्सायुज्यं सलोकतामाप्नोतीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ १०

इति बोधायनीयगृह्यशेषे प्रथमप्रश्ने
चतुर्विंशोऽध्यायः.

अथातश्शताभिषेकम् । अथातो राजाभिषेकम् । सर्वपापहरं चैव । यमयज्ञः स्वयं प्रोक्तः । अथातो गजशान्तिम् । अथातोऽश्वशान्तिम् । अथातो गृहकर्मणाम् । अथ नवग्रहपूजाविधिः । अथातो ग्रहातिथ्यवलि । अथातः प्रतिसरबन्धम् । अथ वै भवति । अथ संवत्सरेसंवत्सरे । सप्तमेऽष्टमे वा मासि । अथ प्रहुते प्रसिद्धम् । अथातः पुण्याहम् । अथातः पुण्याहदेवताः । अथ शुचौ समे देशे । सर्वत्र दर्वीहोमानाम् । अथातः परिस्तरणविधिम् । अथातस्सिकतादोषम् । अथातस्स्थण्डिलविधिम् । अथातोऽपूर्वम् । उपनयनादिरग्निः । अथातस्सप्तपाकयज्ञानाम् ॥ २४

अथातस्सप्तपाकयज्ञानाम् । उपनयनादिरग्निः । अथातोऽपूर्वम् । अथातस्स्थण्डिलविधिम् । अथातस्सिकतादोषम् । अथातः परिस्तरणविधिम् । सर्वत्र दर्वीहोमानाम् । अथ शुचौ समे देशे । अथातः पुण्याहदेवताः । अथातः पुण्याहम् । अथ प्रहुते प्रसिद्धम् । सप्तमेऽष्टमे वा मा-

सि । अथ संवत्सरेसंवत्सरे । अथ वै भवति । अथातः प्रतिसरबन्धम् । अथातो ग्रहातिथ्यबलि । अथ नवग्रहपूजाविधिः । अथातो गृहकर्मणाम् । अथातोऽश्वशान्तिम् । अथातो गजशान्तिम् । यमयज्ञः स्वयं प्रोक्तः । सर्वपापहरं चैव । अथातो राजाभिषेकम् । अथातः शताभिषेकम् ॥ २४

इति बोधायनीयगृह्यशेषे
प्रथमः प्रश्नः समाप्तः.

अथ द्वितीयप्रश्नप्रारम्भः.

अथातः पञ्चमीश्राद्धं व्याख्यास्यामः—

शैशिरे मास्यारभ्य शुक्लपक्षस्य पञ्चम्यां कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां च पुत्रकामी संवत्सरं दीक्षां कृत्वा तस्मात्पूर्वेद्युस्सायमौपासनहोमे हुते प्राचीनावीती सङ्कल्पयेत् 'प्रथमसंवत्सरं कर्ताऽस्मि' इति ॥ १

मनसा सङ्कल्पे कृते सायमनशनः त्र्यवरान् ब्राह्मणान् निमन्त्रयते ॥ २

पादप्रक्षाळनं कृत्वा गन्धादिभिरलङ्कृत्य 'पुत्रानिच्छे वः* पञ्चमीश्राद्धं भविता तत्र भवद्भिः प्रसादः करणीयः' इति ॥ ३

*ग. निच्छे श्वः.

अपरेद्युरामन्त्र्य पादप्रक्षाळनं कृत्वा 'अद्य श्राद्धं भवति' इति ॥ ४

मध्याह्ने तृतीयमामन्त्रणम् ॥ ५

अवटखननादि मासिश्राद्धवत् ॥ ६

पितॄणां श्राद्धं मातामहानां च श्राद्धं कुर्यादिति ॥ ७

अथाऽग्निमुखात्कृत्वा मासिश्राद्धवद्धोमं कृत्वा पृथक्पृथग्घोमं पिण्डं च कुर्यात् ॥ ८

वस्त्राभरणकुण्डलाद्यैरलङ्कृत्य 'सिद्धं भवतु' इति वाचयित्वा तान् भोजयेत् ॥ ९

भोजनवेळायां दिवाकीर्त्यपठनं पुण्यकथनं स्मृतिपठनं च ॥ १०

स्वाचान्तान् प्रणम्य भुक्तदक्षिणां यथाशक्ति दत्वा पुनः सिद्धं वाचयित्वा तान् विसृज्य द्वारान्तमनुव्रज्य पिण्डदानानि मासिश्राद्धवत्कृत्वा ततश्शेषं दम्पती अश्नीयाताम् ॥ ११

मध्यमपिण्डं पत्नीं प्राशयति ॥ १२

पूर्वेद्यू रात्रावपरेद्यू रात्रौ च भोजनं मैथुनादि न कुर्याद्वै श्राद्धभोजिनश्च ॥ १३

एवं कुर्वन् पुत्रस्सगणोपेतो भवति पुत्रो न शीर्यते* तस्मात्पञ्चमीश्राद्धं कुर्यात् ॥ १४

---

*घ. न ह्रीयते.

पुत् इति निर्वचनम्—पुदिति नरकस्तस्मात्त्रायते इति पुत्त्रोऽपुत्त्रस्य गतिर्नास्तीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ १९

इति बोधायनगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने
प्रथमोऽध्यायः.

अथ गर्भाधानं व्याख्यास्यामः—

पूर्वपक्षे पुण्ये नक्षत्रे ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्त्यृद्धिम्' इति वाचयित्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'प्रचेतसे कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णे । यतोऽभयमभयं तन्नो अस्त्वव देवान् यज हेड्यान् स्वाहा' इति ॥

स्विष्टकृतमवदाय नमन्तःपरिधि सादयित्वाऽथाज्याहुतीरुपजुहोति—'ज्येष्ठाय स्वाहा, श्रेष्ठाय स्वाहा, कनिष्ठाय स्वाहा, कनिष्ठित्यै स्वाहा, गनिष्ठाय स्वाहा, गनिष्ठित्यै स्वाहा, दम्पत्यै स्वाहा, दम्पतये स्वाहा, अयनं स्वाहा, अयनपतये स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा, ब्रह्मणे स्वाहा' इति ॥ २

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ३

हविष्यमन्नमभिमन्त्रयते—'तत्सवितुर्वृणीमहे वयं देवस्य भोजनम् । श्रेष्ठं सर्वधातमं तुरं भगस्य धीमहि' इति ॥ ४

अपरेणाग्निमुखौ जायापती प्राश्नीयाताम्—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इति ॥ ५

प्राश्याप आचम्य जठरमभिमृशति—'यत इन्द्र भयामहे, स्वस्तिदा विशस्पतिः' इति द्वाभ्याम् ॥ ६

यं कामं कामयते तं मनसा ध्यायेदिति गर्भाधानं व्याख्यातम् ॥ ७

इति बोधायनीयगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने
द्वितीयोऽध्यायः

अथ मङ्गलानि—

आवृतः स्त्रीभ्यः प्रतीयेरन्निन्वकाभिः प्रसृता वरैः* प्रतिनन्दिताः 'यां कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति । तां निष्ट्यायां दद्यात् । प्रियैव भवति । नेव तु पुनरागच्छति' इति ब्राह्मणापेक्षो विधिः ॥ १

इन्वकाशब्दो मृगशीर्षे निष्ट्याशब्दः स्वाताविति ॥ २

सुप्तां रुदतीं निष्क्रान्तां वरणे परिवर्जयेत् ॥ ३

दत्तां गुप्तां द्योतामृषभां विनतां शरभां विकटां मुण्डां मण्डूषिकां साङ्कारिकां रातां पालीं मित्रां स्वानुजां वर्षकारीं च वर्जयेत् ॥ ४

नक्षत्रनामा नदीनामाः वृक्षनामाः पर्वतनामाः प्रेष्यनामाः पक्षिनामाः पिशाचनामाश्च गर्हिताः सर्वाश्च रेफलकारोपान्ता वरणे परिवर्जयेत् ॥ ५

---

*ग. ख प्रसज्यन्ते ते वराः.

शक्तिविषये द्रव्याणि प्रतिच्छन्नान्युपनिधाय ब्रूयुरुपस्पृशेति नानाबीजानि संसृष्टानि वेद्याः पांसून् क्षेत्राल्लोष्टं शकृच्छ्मशानलोष्टमिति पूर्वेषामुपस्पर्शने यथालिङ्गमृद्धिरुत्तमं परिचक्षते ॥ ६

बन्धुशीललक्षणसम्पन्नामरोगामुपयच्छेत ॥ ७

बन्धुशीललक्षणसम्पन्नः श्रुतवानरोग इति वरसम्पत् ॥ ८

यस्यां मनश्चक्षुषोः निबन्धस्तस्यामृद्धिर्नेतरदाद्रियेतेत्येके ॥ ९

अथ यद्यसम्भवे प्सुः स्यात्तां परेषां स्थूलाढारिकाजीवचूर्णानि कारयित्वा सुप्तायां सम्बाध उपवपेत्—' अवज्यामिव धन्वनो हृदो मन्युं तनोमि ते । इन्द्रापास्य पलिगमन्येभ्यः पुरुषेभ्योऽन्यत्र मत् ' इति ॥ १०

सिद्ध्यर्थे वस्तमूत्रेण प्रक्षाळयीत ॥ ११

अथ विजननकाले क्षिप्रंसुवनं शिरस्त उदकुम्भं निधाय पत्तस्तूर्यन्तीमथास्या उदरमभिमृशति—' यथैव वायुः पवते यथा समुद्र एजति । एवं ते गर्भ एजतु सह जरायुणाऽपसर्पतु' इति ॥ १२

अथ यदि जरायुर्न पतेद्दर्भैरेव जठरं संमार्ष्टि—' तिलदेऽवपद्यस्व न मांसमसि नोदलम् । स्थविम्यवपद्यस्व स्वप्स्ये ' इति ॥ १३

प्रसिद्धं जातकर्म ॥ १४

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे द्वितीयप्रश्ने तृतीयोऽध्यायः.

अथ प्रजार्थिहोमः—

पूर्वपक्षे पुण्ये नक्षत्रेऽमावास्यायां विषुवेऽयने वा नदीतीरेऽश्वत्थच्छायायां वा गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थण्डिलं कृत्वा ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्त्यृद्धिम्' इति वाचयित्वा प्राच्यां दिशि ब्रह्माणं प्रतिष्ठाप्य पार्श्वयोर्धातारं विधातारं दक्षिणतो धातारमुत्तरतो विधातारम् ॥ २

ततस्तानर्चयेत्पूर्वं 'ब्रह्माणं प्रजापतिं परमेष्ठिनं हिरण्यगर्भमावाहयामि' इत्यावाह्य सावित्र्या पाद्यं ददाति सावित्र्या निवेदयेदेतैरेव नामधेयैश्शुक्लान्नं ब्रह्मणे मुद्गान्नं धातुः पीतान्नं विधातुः ॥ ३

ततस्सावित्र्या अप आचम्य प्रणवेनाष्टशतं हुत्वा ब्रह्माणमुपतिष्ठते—'नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो ब्रह्मणे बृहते करोमि' इत्येवं 'नमो धात्रे नमो विधात्रे' इति॥

अग्निमुपतिष्ठेत—'नमोऽग्नये सप्तार्चिः सप्त जिह्वाः सप्तधाऽग्निः प्रतिष्ठितः । सप्तैव विश्वा भूतानि को ह्यग्निः प्रतिनिष्ठाति । तत्त्वमसि विश्वमसि योनिरसि' इति॥ ५

अथ स्त्रियमाहूय सावित्र्या पलाशपर्णैरष्टोत्तरसहस्रैः स्नापयित्वा पुरुषसूक्तेन जुहुयात्तत्सम्पातेन मूर्ध्नि जुहुयात् प्रणवेन नमस्कुर्यात् ॥ ६

अध्वर्युं वस्त्रकुण्डलाभ्यामलङ्करोति ॥ ७

ततस्सा गर्भिणी भवतीत्याह भगवान् बोधायनः ॥ ८

इति बोधायनगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने

चतुर्थोऽध्यायः.

अथ माघमासे शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इति वाचयित्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्या प्रणीताभ्यः कृत्वाऽग्रेणाग्निमादित्यमालिख्य सम्परिस्तीर्य षोडशभिरर्कपर्णैरभ्यन्तराग्रैः प्रदक्षिणं मण्डलमास्तीर्य गन्धोदकेनाभ्युक्ष्य पुष्पैरवकीर्य धूपेनाभिवास्य तस्मिन् प्रणीतानीतोदपूर्णां कृत्वोन्मुखमादित्यमावाहयेत्— १

'आदित्यं नावमारोक्ष्ये पूर्णामपरिवादिनीम्। अच्छिद्रां पारयिष्णुं शतारित्रां स्वस्तये ओं नम आदित्याय' इति ॥ २

परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'आयातु देवस्सवितोपयातु हिरण्ययेन सुवृता रथेन । वहन्हस्तं सुभगं विद्मनापसं प्रयच्छन्तं पपुरिं पुण्यमच्छ' इत्येकामाहुतिं* हुत्वोत्तरार्धात् †स्विष्टकृतमवदायान्तःपरिधि सादयित्वा बहुप्रकारैरन्नैरादित्यं तर्पयति—'ओं नमो भगवते आदित्याय नमः । ओं नदीर्गिरीन्समुद्रांस्तीर्त्वा नावमर्णान्सिमुद्रिगोरोगासिविशिकिनाकुनानाकामध्यन्तु मे मन्त्रवदानी स्वाहा' इति ॥ ३

*घ. 'आयातु देवस्सविता' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'हंसः शुचिषत्.' इति याज्यया जुहोत्येकामाहुतिं. †ख. सौविष्टकृत.

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'स्थविरे स्वाहा तेजसे स्वाहा यमिन्द्रमाहुके*स्वाहा, उद्वयम्, उदु त्यं, चित्रं, तच्चक्षुः, य उदगात्, हंसश्शुचिषत्, वयस्सुपर्णाः, आविश्वदेवं, सूर्यो देवीम्' इति चत्वारि सूक्तानि। द्वादश संपद्यन्ते द्वादश मासास्संवत्सरस्संवत्सरेण सर्वान् कामानवाप्नोति ॥ ४

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ५

तर्पयित्वा मनसा तान् ध्यात्वा प्रवाहयति—'उदस्तांप्सीत्सविता मित्रो अर्यमा सर्वानमित्रादवधीद्युगेन। बृहन्तं मामकरद्वीरवन्तं रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा पृथिव्यां वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे बृहति श्रयस्व स्वाहा दिवि बृहता त्वोपस्तभ्नोमि' इति ॥ ६

अथैना आदाय सहार्कपर्णैरुत्तिष्ठति—'उदायुषा' इति ॥ ७

यत्रापस्तद्गत्वाऽपो निनयति—'समुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपि गच्छत। अच्छिद्रः प्रजया भूयासं मा परासेचिमत्पयः' इति ॥ ८

सपवित्रेण पाणिनाऽद्भिर्मार्जयति—'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा 'याः सुगन्धा रसा वर्णाः' इत्येताभिरिति ॥ ९

---

*ख. यदिन्द्रमाहुते. घ. यम इन्द्रमाहुके.

एतद्धन्यं पुण्यं पुत्र्यं पौत्र्यमायुष्यं स्वर्ग्यं सूर्याचन्द्रमसोस्सायुज्यं सलोकतामाप्नोतीति दीपयेदमुनेति* ॥ १०

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
पञ्चमोऽध्यायः.

अथातः पुत्रप्रतिग्रहकल्पं व्याख्यास्यामः— १

शोणितशुक्लसम्भवो मातृपितृनिमित्तकस्तस्य प्रदानपरित्यागविक्रयेषु मातापितरौ कर्तारौ भवतो न त्वेकं पुत्रं दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वा स हि सन्तानाय पूर्वेषाम् ॥ २

न तु स्त्री पुत्रं दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वाऽन्यत्रानुज्ञानाद्भर्तुः ॥ ३

पुत्रं प्रतिग्रहीष्यन्नुपकल्पयते—द्वे वाससी द्वे कुण्डले अङ्गुलीयकं चाचार्यं च वेदपारगं कुशमयं बर्हिः पर्णमयमिध्ममिति ॥

अथ बन्धूनां मध्ये राजनि चावेद्य परिषदि वाऽगारमध्ये ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्त्यृद्धिम्' इति वाचयित्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्या प्रणीताभ्यः कृत्वा दातुस्समीपं गत्वा 'पुत्रं मे देहि' इति भिक्षेत 'ददामि' इतीतर आह ॥ ५

तं पुत्रं प्रतिगृह्णाति—'धर्माय त्वा गृह्णामि सन्तत्यै त्वा गृह्णामि' इति ॥ ६

---

*ख. दीपयेदिदममुनेति. †ख. पार

अथैनं वस्त्रकुण्डलाभ्यामङ्गुलीयकेन चालङ्कृत्य परिधानप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानः' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य 'यस्मै त्वं सुकृते जातवेदः' इति याज्यया जुहोति ॥ ७

अथ व्याहृतीभिर्हुत्वा स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥

अथ दक्षिणां ददात्येते एव वाससी एते एव कुण्डले एतच्चाङ्गुलीयकम् ॥ ९

यद्येवं कृते औरसः पुत्र उत्पद्यते तुरीयभागेष भवतीति ह स्माह भगवान् बोधायनः ॥ १०

इति बोधायनगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने षष्ठोऽध्यायः.

अथातो यज्ञोपवीतविधिं व्याख्यास्यामः—

जीर्णे छेदे विनाशे वा हस्तपादान् प्रक्षाल्याप आचम्य ब्राह्मणकन्यकया वा ब्राह्मणविधवया वा शुचिस्नातया कृताचमनीयया निर्मितं सूत्रं गृहीत्वा ग्रामात्प्राचीं वोदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य चतुरङ्गुलमात्रं षण्णवतिसूत्रं परिमण्डलं वा द्वितीयमेवं तृतीयमद्भिः प्रक्षाल्य 'आपो हिष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन मार्जयित्वा देवागारे गवां

गोष्ठे नदीतीरे शुचौ देशे वा यत्रयत्र शुचिर्देशस्स्यात् बिल्वखादिरपलाशोदुम्बराश्वत्थवेण्वादियाज्ञिकवृक्षशाखायामवलम्ब्य सजीवं बध्नाति—'पितृभ्यो नमः' इति प्रथममपसव्यम् ॥ २

सम्पन्ने हस्ते गृहीत्वा प्रतिष्ठापयति—'ओं भूः प्रतिष्ठापयामि ओं भुवः प्रतिष्ठापयामि ओं सुवः प्रतिष्ठापयामि ओं भूर्भुवस्सुवः प्रतिष्ठापयामि' इति प्रतिष्ठाप्यापसव्यकृतं जपति—'भूर्भुवस्सुवः । ओजो बलम्' इत्येतमनुवाकम् ॥

अथ सावित्र्या त्रिगुणीकृत्य 'भूरग्निं च' इति दक्षिणावृत्तिमभिमन्त्रयेत् 'भुवो वायुम्' इति मध्यमावृत्तिं 'सुवरादित्यं च' इत्युत्तरां 'भूर्भुवस्सुवश्चन्द्रमसि' इति त्रिधाऽऽवृत्तिं च ॥ ४

अथ सूत्रान्तेन बध्नाति—'यथा नश्श्रेयसः करत्' इति चतुर्भिर्मध्ये द्विगुणं भवति ॥ ५

तां 'भूः प्रतिष्ठापयामि' इति पुनः प्रतिष्ठाप्य 'उशन्तस्त्वा हवामहे' इत्यृचं जपित्वा प्रदक्षिणतो दृढं करोति ॥ ६

त्रयाणां ब्रह्मेश्वरविष्णूनां प्रमाणं कृत्वा— ७

तन्तुद्विगुणितं सूत्रं विष्णुना त्रिगुणीकृतम् ।
चतुर्वेदस्य चत्वारि त्रिवेदस्य त्रिकं भवेत् ।
द्वे स्यातां वै द्विवेदस्य एकमेवैकवेदिनः ॥ ८

इति यज्ञोपवीतविधिर्व्याख्यातः ॥ ९

इति बोधायनगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने
सप्तमोऽध्यायः.

अथ राजन्यवैश्ययोरुपनयनं प्रसिद्धम् ॥ १

एतावदेव नाना ॥ २

आचार्य एव पक्काज्जुहोति ॥ ३

ब्रह्मसूत्रमवोद्धृत्य त्रिष्टुब्भी राजन्यस्य 'जिघर्म्यग्निम्, आ त्वा जिघर्मि, आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणः' इति। जगतीभिर्वैश्यस्य 'जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविः, त्वामग्ने मानुषीरीडते विशः, सप्त ते अग्ने समिधस्सप्त जिह्वाः' इति ॥ ४

वैश्यस्य रथकारस्यैतावदेव नानाऽऽचार्य एव पक्काज्जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इति ॥ ५

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'क्षत्रियै त्वा निरृत्यै त्वा' इति षड्भिरनुच्छन्दसम्। नात्र जगतीभिर्वैश्यस्य जुहोति ॥ ६

अथाग्रेणाग्निं हुतशेषं दत्वा विरमेत् ॥ ७

ब्राह्मणेन क्षत्रियायामुत्पन्नो ब्राह्मणवदेवैतावदेव नाना तस्य 'क्षत्रियै त्वा' इति व्याहृतीभिश्चेत्युपहोमः ॥ ८

क्षत्रियवदम्बष्ठस्य 'क्षत्रियै त्वा' इत्येवोपहोमः ॥ ९

क्षत्रियाद्वैश्यायामुत्पन्नः क्षत्रियवदेव 'क्षेत्रियै त्वा, साविञ्या' चोपहोमः ॥ १०

वैश्याच्छूद्रायामुत्पन्नस्तूष्णीं वैश्यवत् ॥ ११

गायत्रीत्रिष्टुब्जगत्यः 'तत्सवितुर्वरेण्यम्, आसत्येन, युञ्जते मनः' इति साविञ्यो यथाक्रमं ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानाम् ॥ १२

उक्तं समावर्तनम् । समावर्तनप्रभृति स्नातकः पूर्वेण ग्रामान्निष्क्रमणप्रवेशनान्युत्तरेण वा बहिर्वाचं विसृजेदन्यत्र हस्तं दत्वा प्रसिद्धं स्नात्वा देवर्षिपितॄंस्तर्पयित्वा दर्भेषु प्राङ्मुख उपविश्य दर्भान् दूर्वांश्च धारयमाणस्त्रीन् प्राणायामान् धारयित्वा सावित्रीं सहस्रकृत्व आवर्तयेच्छतकृत्वोऽपरिमितकृत्वो वा दशवारं वेदानधीत्य प्रश्नमनुवाकं वाऽधीयीत 'यावत्तरसम्' इति विज्ञायते ततो गृहानेति 'यत्किञ्चिद्ददाति सा दक्षिणा' इति ब्राह्मणम् ॥ १३

अथ दैवतान्यर्चयति वैश्वदेवं करोति प्रसिद्धं बलिहरणम् ॥ १४

अथ वै भवति—'पञ्च वा एते महायज्ञास्सतति प्रतायन्ते सतति संतिष्ठन्ते देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञः' इत्येतदानुपूर्व्यं भवति ॥ १५

अथ देवयज्ञः—'देवेभ्यस्स्वाहा, व्याहृतीभिश्च' इति । 'अपि समिधं तद्देवयज्ञस्संतिष्ठते' ॥ १६

अथ पितृयज्ञः—ब्राह्मणान् भोजयेत् पिण्ड्यानपि वा दक्षिणेनाग्निं दक्षिणाग्रान् दर्भान् संस्तीर्य गन्धपुष्पधूपदीपैरभ्यर्च्यालङ्कृत्य तेषु पिण्डं ददाति—'पितृभ्यस्स्वधानमः' इति 'अप्यपस्तत्पितृयज्ञस्संतिष्ठते'॥ १७

अथ भूतयज्ञः—उत्तरेणाग्निं प्रागग्रान् दर्भान् संस्तीर्य गन्धपुष्पधूपदीपैरलङ्कृत्य तेषु बलिमुपहरति—'भूतेभ्यो नमः' इत्यापुष्पेभ्यस्तद्भूतयज्ञस्संतिष्ठते ॥ १८

अथ मनुष्ययज्ञः—ब्राह्मणेभ्योऽन्नं दद्यादौदनपात्रात् तन्मनुष्ययज्ञस्संतिष्ठते ॥ १९

अथ ब्रह्मयज्ञः—उक्तः ॥ २०

कथमु खलु नित्यानामनुक्रम इति—सन्ध्योपासनमग्न्युपस्थानं नित्यस्वाध्यायगृहकर्मस्नानादित्योपस्थानतर्पणजपयज्ञगृहदेवतार्चनवैश्वदेवपञ्चमहायज्ञात्मयज्ञसन्ध्योपासनाग्निहोत्रात्मयज्ञसंवेशनानीत्येतान्युदितहोमिनोऽजस्राग्निहोत्रिणोऽनुदितहोमिनोऽग्निहोत्रं सन्ध्योपासनमिति क्रमः॥ २१

एतानि नित्यान्युपव्युषमारभ्यासंवेशनात् प्रासिद्धम् ॥ २२

सायं प्रातस्सपत्नीकः प्रीतिं वर्धयेत् ॥ २३

तस्याः पत्न्याः पूर्वरात्रावुपसंवेशनमाऽधरात्रादधश्शयनया ब्राह्ममुहूर्तादथोपोत्थाय नित्यान्यारभते ॥ २४

इति व्याख्यातमुपनयनम् ॥ २५

इति बोधायनीयगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने

अष्टमोऽध्यायः.

अथ जडबधिरमूकानां संस्कारं व्याख्यास्यामः— १

ऋतुर्यथाकामी स्यात् ॥ २

पुण्ये नक्षत्रे ब्राह्मणान् भोजयित्वाऽऽशिषो वाचयित्वा केशानोप्य स्नातं शुचिवाससं बद्धशिखं यज्ञोपवीतिनमप आचमय्य देवयजनमुदानयति ॥ ३

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा याज्ञिकीं समिधमाज्येनाक्त्वा तूष्णीमभ्याधापयति । तूष्णीमश्मानं स्थापयति । यथालाभं तूष्णीं वासः परिधापयति । तूष्णीं मेखलां परिव्ययति । मन्त्रवद्ग्रन्थिं करोति । तूष्णीमजिनं प्रतिमुञ्चति । तूष्णीं दण्डं प्रयच्छति । याज्ञिकस्य वृक्षस्य नाम प्रयच्छति ॥ ४

अथैनं दक्षिणे हस्ते गृह्णाति—'यस्मिन् भूतं च भव्यं च' इति ॥ ५

अथैनं देवताभ्यः परिददाति—'देवेभ्यस्त्वा' इति ॥ ६

अथैनमुपनयति—'देवस्य त्वा' इति सर्वं नामग्रहणवर्जम् ॥ ७

आचार्य एव पक्वाज्जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इति ॥ ८

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'क्षेत्रियै त्वा' इति पञ्चभिर्व्याहृतिभिश्च ॥ ९

अथ स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ १०

अथाग्रेणाग्निं याज्ञिकवृक्षस्य पर्णेषु हुतशेषं निदधाति तत्पुरस्ताद्व्याख्यातम् ॥ ११

अथ पक्वादुपादाय प्राश्नाति* ॥ १२

तूष्णीं सर्वान् मन्त्रानाचार्य एव जपेदित्येके ॥ १३

षण्डजडक्लीबान्धव्यसनिव्याधितोन्मत्तहीनाङ्गबधिराधिकाङ्गामयाव्यपस्मारिश्वित्रिकुष्ठिदीर्घरोगिणश्चैतेन व्याख्याता इत्येके॥

सद्यो मधुपर्कं† ददाति ॥ १५

तिसृषु व्युष्टासु मधुपर्कवदा व्रतात्तूष्णीम् ॥ १६

अथाग्निमुत्सृजति—'आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणः' इति ॥ १७

पिता वा भ्राता वाऽऽत्मनि समारोपयेदित्येके ॥ १८

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे द्वितीयप्रश्ने नवमोऽध्यायः.

अथातोऽश्वत्थसंस्कारं व्याख्यास्यामः— १

ऋतुर्यथाकामी स्यात् ॥ २

पुण्ये नक्षत्रे ब्राह्मणान् भोजयित्वाऽऽशिषो वाचयित्वा प्रदक्षिणमश्वत्थं परिसमूहति—'अश्वत्थे वो निषदनम्' इति ॥ ३

तमभ्यर्च्य यज्ञोपवीतं प्रतिमुञ्चति ॥ ४

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा याज्ञिकां समिधमाज्येनाक्त्वा तूष्णीमभ्याधापयति । यथालाभं तूष्णीं

---

*ग. प्राशयति । †ख. उत्सर्गे मधूपर्कं.

वासः परिधापयति । तूष्णीं मेखलां परिव्ययति। मन्त्रवद्ग्रन्थिं करोति । तूष्णीमजिनं प्रतिमुञ्चति । तूष्णीं दण्डं प्रयच्छति । याज्ञिकस्य वृक्षस्य नाम प्रयच्छति ॥ ५

अथाश्वत्थमुपनयेत्—'देवस्य त्वा' इति नामग्रहणवर्जम् ॥ ६

आचार्य एव पक्वाज्जुहोति—'तत्सवितुर्वरेण्यम्' इति ॥ ७

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'क्षेत्रियै त्वा' इति षड्भिर्व्याहृतिभिश्च॥

स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ९

अथाग्रेणाग्निं पलाशपर्णेषु हुतशेषं निदधाति । तत्पुरस्ताद्व्याख्यातम् ॥ १०

अथ पक्वादुपादायाथैनं निवेदयति ॥ ११

तूष्णीं सर्वान् मन्त्रानाचार्य एव जपेदित्याह भगवान् बोधायनः ॥ १२

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे द्वितीयप्रश्ने दशमोऽध्यायः.

अथाहुते प्रसिद्धमुपनयनम् ॥ १

एतावदेव नाना ॥ २

कुमारं भोजयित्वा गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थण्डिलमुपलिप्य मङ्गलानि संस्तीर्य तेषु प्राङ्मुख आचार्य उपविश्य तस्याग्रेण कुमारो दर्भेषु प्रत्यङ्मुख उपवि-

ऽग्नेर्भर्गापकर्मान्निपिशन्त्युष्णासु शीता आनयति तस्य
चोल्बनूर्ण्णां केशानोप्य स्नाप्याच्छाद्यालङ्कृत्यादित्या-
भिमुखस्तिष्ठन् 'अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय
दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽवधत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतम्'
इति ब्राह्मणम् ॥ ३

यज्ञोपवीतिनमप आचमय्य देवयजनमुदानयति ॥ ४

कृष्णाजिनं ब्राह्मणस्येत्यादि । चतुरङ्गुलं ब्राह्मणस्य त्र्यङ्गुलं
राजन्यस्य द्व्यङ्गुलं वैश्यस्योपवीतवत् बध्नाति ॥ ५

अथ 'सावित्रीं भो अनुब्रूहि' इत्युक्त्वा कुमारस्य दक्षिणे
कर्णे उपदिशेदित्येके । 'कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्' इत्यु-
क्त्वोन्मुखावलोकनं कृत्वा वाचयति सावित्रीम् ॥ ६

अथ सायंप्रातस्सन्ध्यां ग्रहस्थवत्समापयति ॥ ७

अथैनमग्निमुपसमाधाय प्रोक्षणीस्संस्कृत्य परिसमूह्य परिषिच्य
व्याहृतीभिस्समिध आधापयति पोढाविहितेनोपस्थाप-
यति ॥ ८

तदाग्नेयं भस्म सङ्गृह्य वामपाणितले निक्षिप्य 'मानस्तोके'
इत्यद्भिः 'शं नो देवीरभिष्टये' इति संसृज्य संमृज्य
तिर्यक्त्रिपुण्ड्रमेकपुण्ड्रं वा ब्राह्मणस्य वर्तुलाकारं राज-
न्यस्यार्धचन्द्राकारं वैश्यस्य ॥ ९

अङ्गानि सन्धापयति 'सरस्वती' इति शिरसि 'मेधावी'
इति ललाटे 'तेजस्वी' इति वक्षसि 'वर्चस्वी' इति

दक्षिणेंऽसे 'ब्रह्मवर्चसी' इत्युत्तरेंऽसे 'आयुष्मान्' इति ग्रीवायां 'भूयासम्' इति पिठरे 'स्वस्ति' इति शिरस्यन्येषां स्त्रीणां वोर्ध्वपुण्ड्रम् ॥ १०

प्रोक्षणीषु करं प्रक्षाळ्य नमस्कृत्य प्रोक्षणीशेषं गेहस्योपरिष्टान्निनयेदित्याह भगवान् बोधायनः ॥ ११

इति बोधायनगृह्यशेषसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
एकादशोऽध्यायः.

यथो एतद्ग्रहाणामुग्रचेष्टानां नक्षत्रपथचारिणामेवं विवाहं कुर्वन्त्यपरपक्षेऽशुभे दिने वाऽशुचिना वा विवाहं कुर्वन्ति विवाहेन नर्ध्नोतीति मन्येत वाऽवसथात् पुनर्विवाहं कुर्वीत ॥ १

अथ चेदौपासनारम्भात् प्राक् ज्वलनस्य नाशः पुनर्विवाहं कुर्वीत ॥ २

अथ पुनर्विवाहं व्याख्यास्यामः ॥ ३

उदगयन आपूर्यमाणपक्षे पुण्ये नक्षत्रे पूर्वेद्युर्नान्दीमुखं कृत्वोपवसति ॥ ४

अथ श्वोभूते ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्तिऋद्धिम्' इति वाचयित्वोभौ शुची स्नातौ शुक्लवाससावलङ्कारेणालङ्कृत्य जायां समीक्षते—'अभ्रातृघ्नीम्' इति प्रतिपद्य सप्तपदान्तं कृत्वाऽथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽ-

ग्निमुखात्कृत्वाऽथास्या उपोत्थाय हृदयदेशमभिमृशतीति, सिद्धमाधेनुवरप्रदानादत ऊर्ध्वं नाद्रियेत ॥ ५

अथ पुनर्विवाहेष्वेतानुत्सीदन्ति—प्रतिसरं स्नानं वासः प्रतोदमिषुं च पूर्वं भोजनमर्घ्यं व्रतं त्रिरात्रमित्यादिविवाहशेषान् वर्जयेदित्याह भगवान् बोधायनः ॥ ६

इति बोधायनीयगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने
द्वादशोऽध्यायः.

अथातो विष्णुप्रतिष्ठाकल्पं व्याख्यास्यामः—द्वादश्यामेकादश्यां श्रोणायां वा यानि चान्यानि शुभनक्षत्राणि तेषु पूर्वेद्युरेव युग्मान् ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्तिऋद्धिम्' इति वाचयित्वा समागतायां निशायां कपिलापञ्चगव्येन सहिरण्ययवदूर्वाङ्कुराश्वत्थपलाशपर्णेन सुवर्णोपधानं प्रतिकृतिं कृत्वाऽभिषिञ्चति—'आपो हि ष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन व्याहृतीभिश्च ॥ १

पुष्पफलाक्षतमिश्रैर्यवदूर्वाङ्कुरं पादपीठे निक्षिपति—'इदं विष्णुर्विचक्रमे' इति ॥ २

प्रतिसरमाबध्नाति—'रक्षोहणं वाजिनमाजिघर्मि' इति ॥ ३

अथैनं नदीतटाकह्रदनिर्झरसरस्तीर्थानामन्यतमेष्वहतेन वाससा

कुशबन्धमाल्यमाच्छाद्याधिश्रयति—'अव ते हेडः, उदुत्तमम्' इति ॥ ४

अथ श्वोभूते स्नात्वाऽहतवाससश्चत्वारो ब्राह्मणाः प्रतिमामुत्थापयेयुः—'उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते' इति ॥ ५

अथ शुचौ देशे समवस्थाप्य—

गायत्र्या गृह्य गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् ।
आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि ॥
शुक्रमसि ज्योतिरसीत्याज्यं देवस्य त्वा कुशोदकम् ॥
इत्येतत्पञ्चगव्यं नाम ॥ ६

अत्राह—

कपिलाया वरं क्षीरं श्वेतायाश्च वरं दधि ।
रक्तायास्तु घृतं श्रेष्ठं शेषौ शबलकृष्णयोः ॥ इति॥ ७

एतेन—'आ वो राजानम्' इति स्नापयति ॥ ८

शमीपलाशखादिरबिल्वाश्वत्थविकङ्कतन्यग्रोधपनसाम्रशिरीषोदुम्बराणां सर्वयाज्ञिकवृक्षाणां चर्मकषायकलशेनाभिषिञ्चति—'अश्वत्थे वो निषदनम्' इत्येतेनानुवाकेन ॥ ९

मणिमुक्ताप्रवाळरजतताम्राणामप्सु निमग्नानां पूर्णकलशेनाभिषिञ्चति—'हिरण्यवर्णाम्' इति नवर्चेन ॥ १०

हिरण्येन तेजसा चक्षुर्विमोचयेत्—'तेजोसि' इति ॥ ११

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात्कृत्वा पक्वाज्जुहोति—'वि-

ष्णोर्नुकम्' इति पुरोनुवाक्यामनूच्य
इति याज्यया जुहोति ॥

अथ पुरुषसूक्तेनाज्याहुतीरुपजुहोति—'इदं विष्णु
पादयोस्स्पृशेत् ॥

पुनस्तेनैवाज्याहुतीर्जुहुयात्—'विष्णोर्नुकम्' इ
स्पृशेत् ॥

पुनस्तेनैवाज्यहुतीर्जुहुयात्—'अतो देवा अवन्
मूर्ध्नि स्पृशेत् ॥

पुनस्तेनैवाज्याहुतीर्जुहुयादथ सर्वाङ्गं स्पृशेत्पौरु

होमान्ते 'उदु त्यं जातवेदसम्' इत्युत्थाप्य शा
देवालयं प्रवेश्य मणिमुक्ताप्रवाळसुवर्णरज
ठे निधाय 'अतो देवा अवन्तु नः'
स्थापयेत् ॥

अथ गन्धपुष्पधूपदीपान्याकाशोन्मुखानि कृत्वापो
हनं करोति प्रणवयुक्तव्याहृतिभिर्व्यस्तैस्सम
भूः पुरुषमावाहयाम्यों भुवः पुरुषमावाह
पुरुषमावाहयाम्यों भूर्भुवस्सुवः पुरुषमावाह
वाह्य रत्नाम्बुकलशेनाभिषिञ्चति—'प्रणव
ब्रह्म' इति विज्ञायते ॥

प्रणवेन कूर्चं ददाति ॥

दूर्वाविष्णुक्रान्तश्यामाकपद्मपत्रकलशेन पाद्यं ददाति

एलालवङ्गतक्कोलकर्पूरमिश्रकलशेनाचमनीयं ददाति ।

आपः क्षीरकुशाग्रैश्चाक्षतैर्यवतण्डुलैस्तिलैस्सिद्धार्थकैश्चार्घ्यं ददाति॥

'इमा आपश्शान्ताश्शिवाश्शिवतमाः पूताः पूततमा मेध्या मेध्यतमा अमृता अमृतरसाः पाद्या आचमनीया अर्घ्यास्ता जुषान्तां प्रतिगृह्णन्तां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाविष्णुर्विष्णवे नमः' इति पाद्यमाचमनीयमर्घ्यं ददाति ॥

'इदं विष्णुर्वि चक्रमे' इति प्रतिसरं विस्रंसयति ॥ २४

देवतां नमस्कृत्वाऽथ गन्धं ददाति—

इमे गन्धाश्शुभा दिव्यास्सर्वगन्धैरलङ्कृताः ।
पूता ब्रह्मपवित्रेण पूतास्सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ २५

'प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाविष्णुर्विष्णवे नमः' इति ॥

माल्यं ददाति—

इमे माल्याश्शुभा दिव्यास्सर्वमाल्यैरलङ्कृताः ।
पूता ब्रह्मपवित्रेण पूतास्सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ २७

'प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाविष्णुर्विष्णवे नमः' इति ॥ २८

पुष्पं ददाति—

इमे पुष्पाश्शुभा दिव्यास्सर्वपुष्पैरलङ्कृताः ।
पूता ब्रह्मपवित्रेण पूतास्सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ २९

'प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाविष्णुर्विष्णवे नमः' इति ॥

धूपं ददाति—

वनस्पतिरसो धूपो धूपेभ्यो धूप उत्तमः ।
आघ्रेयस्सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ३१

'प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाविष्णुर्विष्णवे नमः' इति ॥ ३२

अथ दीपं ददाति—

ज्योतिश्शुक्रश्च तेजश्च देवानां सततं प्रियः ।
भास्वरस्सर्वभूतानां दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ३३

'प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान् महाविष्णुर्विष्णवे नमः' इति ॥ ३४

अथ द्वादशनामभिः पुष्पाणि दद्यात्तैरेव तर्पणानि कृत्वा कृसरपायसगुळोदनं हरिद्रोदनमिति हवींषि । 'पवित्रं ते विततम्' इति पायसं निवेदयेत् । घृताप्लुतं पूर्णशरावं गुळोदनं निवेदयेत् । कृसरं तिलमिश्रमाज्यं जुहुयात्—'वासुदेवाय स्वाहा । सङ्कर्षणाय स्वाहा । प्रद्युम्नाय स्वाहा । अनिरुद्धाय स्वाहा । ईशान्यै स्वाहा । श्रियै स्वाहा । सरस्वत्यै स्वाहा । पुष्ट्यै स्वाहा । विष्णवे स्वाहा । पुरुषसूक्तेन, विष्णोर्नुकं' तदस्य प्रियं, प्रतद्विष्णुः, परोमात्रया, विचक्रमे, त्रिर्देवः, इति द्वादशनामभिः 'अमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहा' इति स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ३५

अथ सर्वहविषां बलिमुपहरति—

त्वामेकमाद्यं पुरुषं पुरातनं नारायणं विश्वसृजं यजामहे ।
त्वमेव यज्ञो विहितो विधेयस्त्वमात्मनाऽत्मन् प्रतिगृह्णीष्व
हव्यम् ॥ इति ॥ ३६

अथाग्रेणाग्निमश्वत्थपर्णेषु हुतशेषं निदधाति—'भूर्भुवस्सुवरोम्'
इति ॥ ३७

द्विश्चतुर्वा प्रदक्षिणं साग्निं परिक्रामति—'विश्वभुजे नमः ।
सर्वभुजे नमः । आत्मने नमः । परमात्मने नमः । स-
र्वात्मने नमः' इति ॥ ३८

ब्रह्मचारी गृहस्थो वा द्वादश ब्राह्मणान् संयतान् हरिद्रोदनं
भोजयेत् । संन्तिष्ठते विष्णुप्रतिष्ठाविधिः ॥ ३९

इति बोधायनगृह्यशेषे द्वितीयप्रश्ने
त्रयोदशोऽध्यायः.

अथातो महापुरुषस्याहरहः परिचर्याविधिं व्याख्यास्यामः—
स्नातश्शुचिश्शुचौ समे देशे गोमयेनोपलिप्य देवस्य प्रतिकृतिं
कृत्वाऽक्षतपुष्पैर्यथालाभमर्चयित्वा सह पुष्पोदकेन महा-
पुरुषमावाहयेत्—'ओं भूः पुरुषमावाहयाम्यों भुवः
पुरुषमावाहयाम्यों सुवः पुरुषमावाहयाम्यों भूर्भुवस्सु-
वः पुरुषमावाहयामि' इत्यावाह्य 'आयातु भगवान्
महापुरुषः' इति कुशैरासनं दद्यात्—'भगवतोऽयं
कूर्चो दर्भमयस्त्रिवृद्धरितस्सुवर्णस्तं जुषस्व' इति ॥ २

अथ सावित्र्या पात्रमद्भिः प्रक्षाल्य तिरःपवित्रमप आनीय पुनस्तेनैवापोऽभिमन्त्र्य सपवित्रेणादित्यं दर्शयेत्—'ओम्' इत्यातमितोः ॥ ३

तासां 'त्रीणि पदा विचक्रमे' इति पाद्यं ददाति ॥ ४

अथ व्याहृतिभिर्निर्माल्यं व्यपोह्य 'इदं विष्णुर्विचक्रमे' इत्यर्घ्यं दद्यात् ॥ ५

'दिवो वा विष्णो' इत्याचमनीयम् ॥ ६

अथैनं स्नापयति—'आपो हि ष्ठा मयोभुवः' इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येतेनानुवाकेन 'ब्रह्म जज्ञानम्, नाकेसुपर्णम्, यजुः पवित्रेण' इति ॥ ७

अथाद्भिस्तर्पयति—'केशवं तर्पयामि' इति द्वादशनामधेयैर्व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परिषिच्य प्रणवेन वासो ददाति स विष्णा यज्ञोपवीतं 'इदं विष्णुर्विचक्रमे' इत्याचमनीयं 'गन्धद्वाराम्' इति गन्धं 'इरावती' इत्यक्षतं 'तद्विष्णोः' इति पुष्पं सावित्र्या धूपं 'उद्दीप्यस्व' इति दीपं 'देवस्य त्वा' इति हविर्निवेदनम् ॥ ८

अथास्मै द्वादशनामभिः पुष्पाणि दद्यात् 'त्रीणि पदा विचक्रमे' इति प्रतिपदं दद्यात् 'सुमृडीका भवन्तु नः' इत्यन्ततः ॥ ९

अथैनं वैष्णवीभि ऋग्यजुस्सामाथर्वभिः स्तुतिभिस्तुन्वन्ति ॥ १० ॥

व्याहृतीभिः पुरुषमुद्वासयेत्—' ओं भूः पुरुषमुद्वासयामि ' इत्यादिभिः ' प्रयातु भगवान् महापुरुषः क्षेमाय विजयाय पुनस्संदर्शनाय च ' इति ॥ ११

प्रतिमास्थानेष्वावाहनोद्वासनवर्जमहरहस्त्वाचक्षत इत्याह भगवान् बोधायनः ॥ १२

इति बोधायनीयगृह्यशेषे द्वितियप्रश्ने
चतुर्दशोऽध्यायः.

अथातस्संप्रवक्ष्यामि विष्णोस्स्नपनमुत्तमम् ।
प्रासादस्याग्रतो विद्वान् कुर्यात्स्नपनमण्डपम् ॥ १

मण्डपस्य च मध्ये तु वेदिकां सम्यकल्पयेत् ।
अचलप्रतिष्ठितो यत्र देवस्तत्र न वेदिका ॥ २

तस्यास्समीपे तत्स्थाने कलशस्थानमुत्तमम् ।
सङ्ख्या च नव तेषां तु स्थापनं प्रणवेन तु ॥ ३

यत्किञ्चित्क्रियते चात्र प्रणवेनैव कथ्यते ।
स्थापनं कलशानां तु प्रागादीशानमन्ततः ॥ ४

एतेनैव क्रमेणात्र सर्वं कर्म विधीयते ।
नवमं कलशं मध्ये स्थापयेदन्ततो बुधः ॥ ५

कूर्चेषु स्थापयेत्सर्वान् व्रीहिभिरथस्थितेषु च ।
व्रीहयश्शालयः प्रोक्ताः कलशस्थापने बुधैः ॥ ६

तेषामभावे यत्किञ्चिद्ग्राम्यं धान्यमिहेष्यते ।
पूरयेत्कलशान् सर्वान् शुद्धस्फटिकसन्निभैः ॥ ७

जलैस्तु मध्यमं तत्र पञ्चगव्येन पूरयेत् ।
कूर्चान्निधाय सर्वेषु शरावैरपिधाय च ॥ ८

अरिक्तैरेव कर्तव्यः शरावैर्नवभिस्सदा ।
अपिधानक्रिया तेषां शालिजैरेव तण्डुलैः ॥ ९

अर्चयेत्कलशान् सर्वान् गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ।
प्राप्ते मुहूर्त आवाह्य परमात्मानमात्मवान् ॥ १०

पूर्वोक्तविधिनाऽऽवाह्य देवमानीय वेदिकाम् ।
अर्चयित्वा ततो विष्णुमर्चितैरेव सर्वशः ॥ ११

आनीतं वेदिकायां तु गोमयेनापरेण तु ।
उपलिप्तेऽक्षतैः कीर्णे शालिभिर्व्रीहिभिश्च तत् ॥ १२

प्राङ्मुखं देवमासीनं सान्निद्ध्यात्ततः क्षणात् ।
तत्रैव त्वचलस्थाने न चावाहनमिष्यते ॥ १३

तत्रैव नित्यसान्निध्याद्देवस्य परमात्मनः ।
आसनादिक्रमाद्दद्यात्सूक्तं पौरुषमाश्रितः ॥ १४

ततः कलशमादाय कुर्यात्स्नपनमादितः ।
मन्त्रा एते तु मन्तव्याः स्नापने परमात्मनः ॥ १५

वैष्णवं सूक्तमापो हि हिरण्येति च सप्तकम् ।
पवमानानुवाकं च सर्वे साधारणास्स्मृताः ॥ १६

अनुक्तमन्त्रं यत्किञ्चिन्न गृह्णीयात्ततो बुधः ।
अनेन विधिवत्कृत्वा स्नापनं पुरुषस्य तु ॥ १७

दत्वा पायसमन्नं तु शेषं परिसमापयेत् ।

नित्यदेवार्चने यत्स्यात् कलशस्नापनं तु वै ॥ १८

स्नापनस्य त्रयश्चोक्ताः ब्रह्मजज्ञानमन्त्रतः ।
वामदेव्यं ततः कुर्यात्पवित्रं यजुषश्च यत् ॥ १९

पवमानानुवाकं च सर्वे साधारणास्स्मृताः ।
विषुवायनसंक्रान्तौ चन्द्रसूर्यग्रहे तथा ॥ २०

अर्चनायाश्च विच्छेदे कदाचित्कालभेदतः ।
उपघातेऽपि वाऽन्यस्मिन् दुस्स्वप्ने तु भयंकरे ॥ २१

आद्यं तु स्नपनं कुर्यात्सर्वशान्तिर्भविष्यति ।
अथ देवोत्सवं कुर्यान्मुच्यते सर्वपातकैः ॥ २२

इह लोके परत्रापि सुखमेवास्य वर्धते ।
पश्चाद्विष्णोश्च सायुज्यमेतीत्यत्र न संशयः ॥ २३

जगद्धिताय कृष्णाय स्नपनं कृतवान् हि यः ।
इत्याह भगवान् बोधायनः ॥ २४

इति बोधायनीयगृह्यशेषसूत्रे द्वितीयप्रश्ने
पञ्चदशोऽध्यायः.

अथातो रुद्रप्रतिष्ठाकल्पं व्याख्यास्यामः—

चतुर्थ्यामष्टम्यामार्द्रायामपभरण्यां वा चतुर्दश्यां वा यानि चान्यानि शुभनक्षत्राणि तेषु पूर्वेद्युरेव युग्मान् ब्राह्मणानन्नेन परिविष्य 'पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिम्' इति वाचयित्वा समागतायां निशायां कपिलापञ्चग-

व्येन सहिरण्ययवदूर्वाङ्कुराश्वत्थपलाशपर्णेन सुवर्णोप-धानं प्रतिकृतिं कृत्वाऽभिषिञ्चति—'आपो हिष्ठा-मयोभुवः' 'इति तिसृभिः 'हिरण्यवर्णाश्शुचयः पा-वकाः' इति चतसृभिः 'पवमानस्सुवर्जनः' इत्येते-नानुवाकेन व्याहृतीभिश्च ॥ २

पुष्पफलाक्षतमिश्रयवदूर्वाङ्कुरं पादपीठे निक्षिपति—'नमस्ते रुद्र मन्यवे' इति ॥ ३

प्रतिसरं बध्नाति—'रक्षोहणं वाजिनम्' इति ॥ ४

अथ नदीतटाकह्रदनिर्झरसरस्तीर्थानामन्यतमेष्वहतेन वाससा कुशग्रन्थां मालामाच्छाद्याधिवासयति—'अवते हेडः, उदुत्तमम्' इति ॥ ५

अथ श्वोभूते स्नात्वाऽहतवाससश्चत्वारो ब्राह्मणाः प्रतिमामुत्था-पयेयुः—'उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते' इति ॥ ६

अथ शुचौ देशे समवस्थाप्य—

गायत्र्या* गृह्य गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् ।
आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि ।
शुक्रमसि ज्योतिरसीत्याज्यं देवस्य त्वा कुशोदकम् ॥ ७

इत्येतत्पञ्चगव्यं नाम ॥ ८

अत्राह—

कपिलाया वरं क्षीरं श्वेतायास्तु वरं दधि ।

---

* ख, घ, त्रिष्टुभा.

रक्ताया वरमाज्यं च शेषौ शबळकृष्णयोः ॥ इति ॥ ९

एतेन 'नमस्ते अस्तु धन्वनः' इत्यष्टाभिः स्नापयति ॥ १०

अथ शमीपलाशखादिरबिल्वाश्वत्थविकङ्कतन्यग्रोधपनसाम्रशिरीषोदुम्बरसर्वयाज्ञिकवृक्षाणां चर्मकषायकलशेनाभिषिञ्चति—'अश्वत्थे वो निषदनम्' इत्येतेन ॥ ११

मणिमुक्ताप्रवाळानामप्सु निमग्नानां पूर्णकलशेनाभिषिञ्चति—'हिरण्यवर्णाः' इति पूर्वोक्तेन ॥ १२

हिरण्येन तेजसा चक्षुर्विमोचयेत्—'तेजोऽसि' इति ॥ १३

लिङ्गे चेन्निवर्तते चक्षुषोरभावात् ॥ १४

अथ देवयजनोल्लेखनप्रभृत्याऽग्निमुखात् कृत्वा पक्वाज्जुहोति—१५

'या त इषुश्शिवतमा' इत्याऽन्तादनुवाकस्य ॥ १६

अथाज्याहुतीरुपजुहोति—'द्रापे, सहस्राणि' इत्येताभ्यामनुवाकाभ्यां प्रत्यृचं 'रुद्रो वै रुद्रः' इति पादपीठे स्पृशेत् ॥ १७

पुनस्ताभिरेवाज्याहुतीर्जुहुयात् 'कद्रुद्राय' इति नाभिदेशे स्पृशेत् ॥ १८

पुनस्ताभिरेवाज्याहुतीर्जुहुयात् 'नमो हिरण्यबाहवे' इति मूर्ध्नि स्पृशेत् ॥ १९

पुनस्ताभिरेवाज्याहुतीर्जुहुयात् सर्वाङ्गमुपस्पृशेत्—रुद्रेण समस्तेन ॥ २०

ततः 'उदु त्यं जातवेदसम्' इत्युत्थाप्य पञ्चब्रह्मसंज्ञकेन प श्चानुवाकेन देवालयं प्रवेश्य मणिमुक्ताप्रवाळसुवर्णर जतानि पादपीठे निधाय 'नमस्ते रुद्र मन्यवे' इति रुद्रं स्थापयेत् ॥ २१

अथ गन्धपुष्पधूपदीपान्याकाशोन्मुखानि कृत्वा उपोत्थाया वाहनं करोति प्रणवयुक्तव्याहृतीभिर्व्यस्ताभिस्समस्ता भिश्च—'ओं भूः पुरुषमावाहयाम्यों भुवः पुरुषमा वाहयाम्यों सुवः पुरुषमावाहयाम्यों भूर्भुवस्सुवः पुरु षमावाहयामि' इति 'आयातु भगवान् महादेव' इत्यावाह्य रत्नाम्बुकलशेनाभिषिञ्चति 'प्रणवेन धार येत् ब्रह्म' इति विज्ञायते ॥ २२

प्रणवेन कूर्चं ददाति ॥ २३

विष्णुपदाश्यामाकपद्मपत्रकलशेन पाद्यं ददाति ॥ २४

एलालवङ्गतक्कोलकर्पूरमिश्रकलशेनाचमनीयं ददाति ॥ २५

आपः क्षीरकुशाग्रैश्चाक्षतैश्च तण्डुलैः । यवैस्सिद्धार्थकैश्चार्घ्यं ददाति—'इमा आपश्शिवाश्शिवतमाः पूताः पूततमा मेध्या मेध्यतमा अमृता अमृतरसाः पाद्या आचम- नीया अर्घ्यास्ता जुषतां प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भग- वान् महादेवो रुद्राय नमः' इति पाद्यमाचमनीयमर्घ्यं ददाति ॥ २६

'नमस्ते रुद्र मन्यवे' इति प्रतिसरं विस्रंसयाति ॥ २७